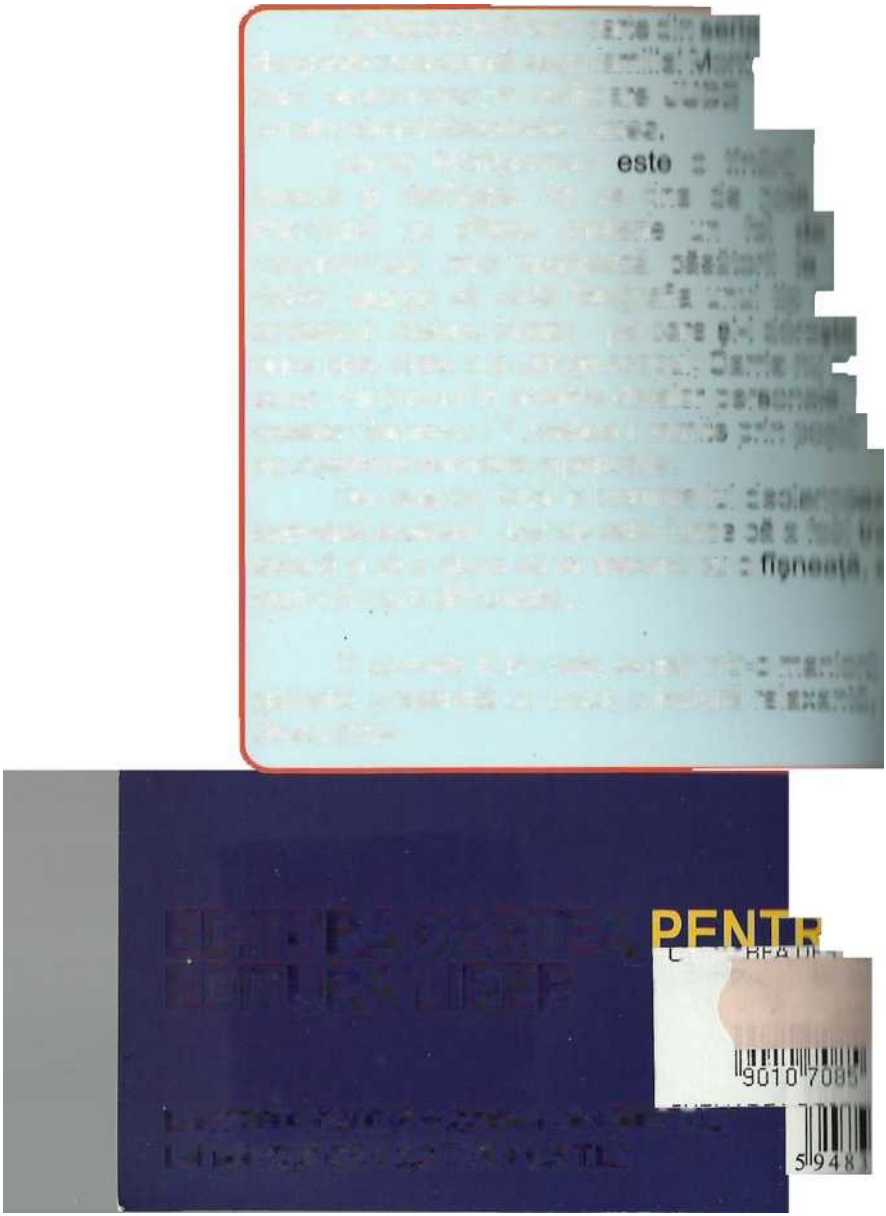
este
PENTR
9010 7085
5 9481

Cartea de faţă face parte» im dragoste ce prezintă saga familiei w care binecunoscuta scriitoam”. lui primit premiul ***Romantic Time***

Carrie Montgomery» ■ „M isteaţă şi răsfăţată. Ea se ţin» <!» – ţul împreună cu câteva prietena un **fi) i** matrimonială care aranjează uviainiti» Astfel, ajunge să vadă fotografia unul lift atrăgător, Joshua Green, pe care... 1 1» **1**

orice preţ. Spre a-şi atinge scopul, < imn» nu scrie, minţindu-l în privinţa datelor p «» i li acestor demersuri? Joshua îi trimit» 1» 1 îi 11 «. – fii de căsătorie semnate şi parafate.

Dar sosirea feţei la locuinţa lui <!< **| *m|te*** adevărat scandal. Joshua este furio:. (...< în înit sfoară şi că a ajuns să se însoare cu o acum în mare dificultate...

O poveste frumoasă, scrisă într-o iimnihilgătoare, presărată cu umor, o lectură minxuiid de surprize.

NtMA

Lei 278000 (250046 + 22954 TVA +5000 T.L.) Lei noi 27,8 (25 + 2,3 TVA + 0,5 T.L.)

Jude Deveraux

Autoarea bestsellerurilor:

SĂ NU-ȚI PIERZI SPERANȚA, ÎMPREUNĂ PENTRU TOTDEAUNA, TENTAȚIA

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

JUDE DEVERAUX

Chemarea destinului

Traducere: Carmen Chirculescu

Editura Lider

Bucureşti, 2005

ISBN 973 – 629 – 084 – 0

I. Chirculescu, Carmen (trad.)

821.111(73)-31 = 135.1

Redactare: **EUGENIA IONESCU** Corectura: **EMILIA LEANCĂ** Tehnoredactare: **PUIU ENACHE** Coperta: **CLAUDIA COSTACHE**

ETERNITY

Copyright © by Andrew Nümberg

Toate drepturile asupra acestei ediţii în limba română aparţin **Editurii LIDER**

B-dul Libertăţii nr. 4, al 117, el. 3, ap. 7, sector 4, cod 040128-Bucureşti, Tel: 317.76.79,317.76.75,0744.530.940,0723.334.291; Fax: 317.76.78, e-mail: lider@e-xtreme. Ro; site: www. trustul-lider. Ro

Tipărit la S.C. TIPARG S.A. Piteşti

1

Warbrooke, Maine 1865

amie Montgomery străbătu casa spaţioasă fără a privi în jur, căci crescuse aici şi o cunoştea foarte bine. Orice altă persoană care ar fi văzut interiorul nu şi-ar fi dat seama de cât de bogată era familia care deţinea această proprietate. Numai un cunoscător ar fi remarcat semnificaţia semnăturilor de pe tablourile ce atârnau pe pereţi,

valoarea statuilor de bronz şi a covoarelor uzate de trecerea timpului.

Mobilierul nu fusese ales pentru valoarea sa, ci în funcţie de necesităţile familiei care deţinea casa de două sute de ani. Un anticar ar fi remarcat că vechea vitrină de lângă unul dintre pereţi era un Queen Anne, că micile fotolii aurite aparţineau stilului imperial rus şi că porţelanurile din vitrina aşezată în colţ erau chinezeşti şi mult prea vechi pentru a fi preţuite de un tânăr american.

Casa era plină de picturi, mobilier şi ţesături din întreaga lume, valori strânse de generaţii de femeile şi bărbaţii din familia Montgomery în timpul călătoriilor lor. Erau suveniruri din toate colţurile lumii, de la obiecte exotice din mici insule împrăştiate |» glob, până la picturi ale maeştrilor italieni.

Mergând cu paşi mari, Jamie trecu repede dintr-o cama A în alta. De două ori atinse zâmbind săculeţul de lână pe care – li ţinea cu grijă.

În cele din urmă ajunse în faţa unei uşi şi, după ce ciocăni uşor, de parcă n-ar fi trebuit să se audă, intră în dormitorul cufundat în întuneric. În timp ce întreaga casă purta amprenta unei opulenţe demodate, această cameră dezvăluia bogăţia familiei Montgomery.

Deşi încăperea era întunecată, se zărea strălucirea draperiilor de mătase ce împodobeau patul cu baldachin, cu polog lucrat la Veneţia, cu stâlpi încărcaţi cu îngeri sculptaţi şi poleiţi cu aur. De partea superioară a patului atârnau metri întregi de mătase de un albastru-deschis, iar pereţii camerei erau tapisaţi cu damasc albastru-închis, lucrat în Italia şi adus apoi în America pe un vas care aparţinea familiei Montgomery.

Privind spre pat, Jamie zâmbi, văzând un cap blond ce ieşea de sub cuvertura de mătase. Se îndreptă spre fereastră, trase draperiile grele din catifea pentru a lăsa lumina soarelui să pătrundă în cameră şi privi cum capul cel blond încerca să se ascundă.

Zâmbind, se îndreptă spre pat şi privi spre persoana care-l ocupa, dar nu putu zări decât o buclă aurie agăţată de cearşaf, în timp ce restul capului dispăruse sub cuvertură.

Trăgând săculeţul de sub braţ, Jamie desfăcu legăturile şi scoase un căţeluş ce nu cântărea mai mult de jumătate de kilogram, a cărui mărime cu greu ar fi putut fi ghicită din cauza blănii mII<i hiiir. I, – > mătăsoase, care-l acoperea. Câinele era din rasa Mi *f*.1 >i îl adusese tocmai din China, ca dar pentru surioara lui.

M idu iud încet cuvertura, Jamie puse căţeluşul alături de sora lui i| i. M. /îmbind cu gândul la ceea ce avea să urmeze, îşi luă un «a-mi, I pl. ivi cum micul animal începu să se mişte pe lângă tovarăşa l-a di pat şi să o lingă.

11âcetul cu încetul, Carrie se trezi nu tocmai încântată. Nu-i jiliiM. I să părăsească îmbrăţişarea caldă a patului şi amâna acest |i nu ici îl cât mai mult cu putinţă. Ţinând încă ochii închişi, îndepărtă. Îi \ im Iura de pe umeri. Când căţelul o linse, ea zâmbi, dar nu di■M'hise ochii decât atunci când auzi lătratul. Privi creatura, apoi, la, îşi duse mâna la gât. Lăsându-se pe spate pentru a se sprijini i în tăblia patului, aripa unui înger sculptat o înţepă uşor, dar ea nu i rjicţionă, ci privi uimită căţelul.

Râsul fratelui său o făcu să-şi întoarcă brusc capul, dar îi trebuiră câteva clipe pentru a înţelege ce anume se întâmpla. Când, în cele din urmă, îşi dădu seama că iubitul ei frate se întorsese. Icasă, scoase un strigăt plin de încântare şi se repezi spre el I îrând după ea cuvertura şi aşternuturile.

Prinzând-o în braţele-i puternice, bronzate, Jamie începu să o învârtească în timp ce căţeluşul lătra încântat în patul din spatele lor.

— Te aşteptam abia săptămâna viitoare, spuse Carrie,

zâmbind şi sărutându-şi fratele pe obraji şi pe gât.

Încercând să nu se arate impresionat de primirea entuziastă a surorii sale, Jamie o cuprinse în braţe şi o ridică de pe podea.

— Dacă ai fi ştiut când voi sosi, fără îndoială că ai fi fost prima la debarcader. Chiar dacă aş fi sosit la patru dimineaţa.

— Bineînţeles, spuse ea zâmbindu-i, apoi chipul îi fu umbli îi de îngrijorare, când îi atinse obrazul cu mâna. Ai slăbit.

— Iar tu n-ai mai crescut nici măcar cu un centimetru.

Privind-o din cap până-n picioare, încercă să ia un aer cir frate mai mare, dar nu era uşor să pară sever privind bucuri; i copilărească a surorii sale. Carrie nu avea mai mult de un metru cincizeci, spre deosebire de fraţii ei, care erau înalţi.

— Speram că ai mai crescut, măcar atât cât să-mi ajungi până la piept. Cum au putut mama şi tata să facă o fiinţă atât de mica cum eşti tu?

— Norocul meu, spuse fericită în timp ce se întoarse să privească spre căţeluşul care şedea pe pat, cu limba roz atârnându-i. Acesta este cadoul meu?

— Ce te face să crezi că ţi-am adus un cadou, întrebă el

pe un ton de reproş. Nu sunt sigur că meriţi unul. Ştii că e zece dimineaţa şi că tu încă mai dormi?

Carrie se zbătu uşor pentru a-i da de înţeles fratelui ei s-o lase jos. Interesul ei, acum că îl văzuse acasă şi că era bine, se îndreptă spre căţeluş. În clipa în care picioarele ei atinseră podeaua, se întoarse în pat, iar căţelul veni imediat să fie mângâiat şi răsfăţat.

În timp ce Carrie era ocupată cu căţelul, Jamie privi în jur, observând ce anume mai apăruse în cameră de când fusese ultima oară acasă.

— Asta de unde o ai? întrebă Jamie, ridicând o statuetă din fildeş, reprezentând o dansatoare orientală, o sculptură frumoasă şi complicată.

I >r la Ranleigh, răspunse Carrie.

Şi asta? întrebă Jamie, arătând spre o pictură cu ramă ii llllit

De la Lachlan.

(an le îi zâmbi fratelui său, căci nu avea idee ce anume îl mi ni să se încrunte. Avea şapte fraţi, toţi mai în vârstă decât ea, i „I n. 11 a toreau şi de fiecare dată când soseau îi aduceau câte un ila” lin ţara respectivă, mult mai frumos decât ceea ce un alt frate adusese mai înainte. Parcă se luau la întrecere pentru a vedea tur dintre ei aducea cel

mai frumos cadou pentru sora lor cea nucă.

— Şi astea? întrebă Jamie, ridicând un şirag de perle de pe masa de toaletă a lui Carrie. În voce i se desluşea nemulţumirea.

Zâmbind enigmatic, Carrie săltă căţeluşul şi-l îmbrăţişă 11 igropându-şi obrazul în blana lui moale.

— Acesta este de departe cel mai frumos cadou pe care l-am primit vreodată.

— I-ai spus acest lucru şi lui Ranleigh când ţi-a dăruit statueta cu dansatoarea orientală? în vocea lui Jamie părea să se fi strecurat o undă de gelozie.

Carrie îi spusese lui Ranleigh că darul său era cel mai frumos, dar nu intenţiona să-i mărturisească lui Jamie acest lucru.

— Cum îl cheamă? Carrie se referea la căţeluş, încercând să schimbe subiectul.

— Tu trebuie să-i alegi numele.

În timp ce Carrie îl mângâia, căţeluşul strănută.

— Oh, Jamie, este cu adevărat cel mai frumos cadou pe care l-am primit vreodată. Este atât de plin de viaţă!

Când Jamie reveni la scaunul său de lângă pat, fata îşi dădu seama că fratele ei se liniştise cât decât când auzi că darul primii de la el era, într-adevăr, cel mai frumos.

Zâmbindu-i, Jamie privea cum lumina soarelui se reflecta în părul bogat şi blond al feţei, Ochii ei albaştri străluceau de plăcere în timp ce se juca cu câinele, Jamie îşi zise că sora lui era cea mai drăgălaşă persoană pe care * o văzuse de multă vreme încoace. Era micuţă şi drăgălaşă spre deosebire de fraţii ei irascibili şi supărăcioşi. Era tot atât de obişnuită cu luxul, precum fraţii ei cu munca. Carrie era cel mai răsfăţat, cel mai iubit copil din marea lor familie şi oricare frate ar fi fost în stare să-l ucidă pe cel care ar fi gândit doar să-i facă vreun rău.

Jamie se lăsă pe spătarul scaunului, fericit că se afla acasă şi nu pe vreo navă care să-l legene.

— Ce-aţi mai făcut în ultimul timp, tu şi Grupul Urâtelor?

— Nu le spune aşa! Nu sunt urâte.

Jamie pufni, iar Carrie zâmbi.

— Oricum, nu *prea* urâte, zise ea, şi, în plus, ce contează cum arată cineva?

Jamie zâmbi ironic.

— Ai doar nouăsprezece ani şi deja gândeşti ca un filosof.

— În curând voi împlini douăzeci.

— Măi, măi, ce mare eşti, o tachină el.

Carrie nu-l luă în seamă. Din punctul ei de vedere,

rareori se întâmpla ca fraţii ei să greşească în ceea ce spun sau fac.

— Indiferent cum arătăm, zise ea, trecându-se cu generozitate în rândul urâtelor – suntem implicate într-un proiect foarte important.

.ml convins de asta. Tonul lui Jamie era ironic şi amuzat |M H* ■ lu, 11 mâp. La fel de important ca şi acela de a salva broaştele? luni., i I determina pe sărmanul domn Coffm să asigure gâştelor Ml* iiir. Păţiu neîngrădit?

Aceste proiecte aparţin trecutului. Acum suntem implicate în Minirerupse când căţelul strănută de două ori la rând. Crezi **i îi a răcit?**

Mai degrabă cred că reacţionează la mătasea ce îmbra că, ipioupe totul. Locul ăsta arată ca un harem.

Ce este un harem?

Ceva despre care nu am de gând să-ţi vorbesc.

Carrie îşi lăsă în jos buza inferioară, în semn de nemulţumire.1 supărare.

— Dacă vei dori vreodată să-mi faci un cadou deosebit, ai I u itea să-mi povesteşti, în detaliu, tot ce ai făcut într-o călătorie.

Chipul lui Jamie păli puţin la gândul consecinţelor pe care

A

le-ar putea avea o astfel de relatare. Îi trebuiră câteva clipe pentru [îşi recăpăta culoarea, după care zâmbi:

— Acesta nu este un cadou pe care să-l primeşti din partea vreunuia dintre noi. Acum povesteşte-mi despre ceea ce faceţi voi, tu şi urâtele.

— Căutăm soţi, spuse Carrie cu mândrie şi încântare când văzu cum fratele ei rămâne mut de uimire.

— Ai găsit pe cineva care să se însoare cu prietenele tale celeurâte?

Carrie îi aruncă o privire exasperată.

— Nu sunt atât de urâte şi tu ştii acest lucru. Fiecare dintre ele este drăguţă în felul ei. Tu chiar crezi că toate femeile ar trebui *4* fie foarte frumoase? >

— Aidoma surorii mele, spuse el cu o sinceritate care confirmi dragostea din privirea lui. II

Înroşindu-se de plăcere, Carrie îi răspunse: 1]

— Mă faci să-mi pierd capul. H

Zicându-şi că acest lucru este imposibil, Jamie izbucni într-un hohot puternic de râs, făcându-l pe căţel să latre speriat. *M*

— Să-ţi pierzi capul, spuse el. Ca şi cum n-ai şti că eşti cea: mai frumoasă fată din cinci state.

Carrie îl sfidă aruncându-i o privire de persoană ofensată. 1

— Ranleigh a spus că din şase state.

Jamie râse din nou:

— Atunci eu voi spune că din şapte.

— Mult mai bine, zise Carrie râzând. Detest să pierd un stat. Al şaptelea este Rhode Island, nu-i aşa?

— Texas, răspunse Jamie, zâmbind.

În timp ce Carrie se aplecă, ţinând căţeluşul în braţe, Jamie îşi zise că cei doi, sora lui şi căţelul, îşi aparţineau unul altuia, aşa cum îşi închipuise în clipa în care cumpărase şi ţinuse în palmă ghemul de cârlionţi.

— Jamie, să ştii că, într-adevăr, aranjăm căsătorii, spuse Carrie privindu-l cu seriozitate. De când cu războiul dintre state, multe femei şi-au pierdut soţii, iar în Vest sunt mulţi bărbaţi care au nevoie de soţii. Îi vom ajuta să se căsătorească. Este o muncă foarte interesantă.

Jamie rămase câteva clipe cu privirea aţintită asupra ei, clipind nedumerit, încercând să înţeleagă ce spune. Uneori i se ui 11 în ipa şi adorabila Carrie era cea mai încăpăţânată din llh (nul luahotărârea de a face ceva, nimic nu putea s-o t ii u n. Slavă Domnului că toate cauzele ei fuseseră i labile!

Şi cum îi găseşti pe aceşti oameni?

I) da avem femeile, mare parte din ele sunt din Warbrooke! – şi mi informat şi întregul ţinut Mâine că ne ocupăm cu un Mulleli în serviciu. Bărbaţii i-am găsit prin intermediul anunţurilor» litir în ziar.

Soţii comandate prin poştă, spuse Jamie încet, tonul iitlicindu-i-se pe măsură ce vorbea. Asiguraţi soţii prin {nit spondenţă, ca în China. Vă băgaţi nasul în treburile personale ale oamenilor.

— Nu cred că este o exprimare tocmai corectă, mai degrabă asigurăm un serviciu.

— Peţit, aşa se cheamă ceea ce faceţi voi. Tata ştie că te ocupi de aşa ceva?

— Bineînţeles.

— Şi nu are nimic împotrivă?

Jamie continuă înainte ca sora lui să-i poată răspunde:

— Bineînţeles că nu are nicio obiecţie. Ţi-a permis să faci tot ceea ce ai vrut chiar din ziua în care te-ai născut.

Mângâind căţeluşul, Came îi zâmbi cu drăgălăşenie fratelui său şi-şi flutură genele.

— Doar n-ai de gând să te plângi, nu-i aşa? Nici Ranleigh n-a făcut-o.

— Te răsfaţă şi acest lucru îţi va dăuna, spuse Jamie

privind-o cu severitate. Cum Carrie continua să-i zâmbească, nu reuşi să-şi păstreze pentru mult timp acea mină severă. Bine, spuse oftând, conştient că pierduse lupta. Acum povesteşte-mi despi| cum peţiţi, fără a vă băga nasul în viaţa oamenilor.

Chipul delicat al lui Canie se lumină.

— Oh, Jamie, este minunat! Dacă ai şti cât de minunat este, Vreau să spun că ne face plăcere. Dăm anunţuri la ziarele <! în Vest şi cerem ca fiecare bărbat să ne trimită o fotografie – nu trimitem nicio femeie înainte de a vedea cum arată bărbatul respectiv, o fotografie poate spune multe despre o persoam Mai cerem şi o scrisoare în care să ne explice ce anume doreşte de la o soţie. Apoi încercăm să-i găsim o doamnă pe măsură. 1

— Şi ce trebuie să facă femeile?

— Trebuie să se prezinte pentru un interviu. Le facem fişe personale şi apoi le găsim un soţ.

Pe chipul tinerei apăru un zâmbet visător.

— Noi îi facem pe oameni foarte fericiţi.

— Şi cum ajung femeile la bărbaţii respectivi?

— Cu diligenţa, ca de obicei, spuse ea, privind căţelul.

Cum Jamie rămase tăcut, Carrie îl privi sfidător.

— Da, familia Montgomery este cea care plăteşte

cheltuielile pentru drum, dar face acest lucru pentru o cauză bună. Aceşti oameni sunt singuri şi au multă nevoie unul de celălalt. Jamie, ar! trebui să citeşti câteva dintre scrisorile trimise de aceşti bărbaţi. Trăiesc izolaţi în locuri de care nimeni nu a auzit vreodată şi au atât de mult nevoie de compania cuiva.

— Fără a mai adăuga faptul că au nevoie de un ajutor în munca de la fermă, precum şi de cineva care să le încălzească

— Puse Jamie, pentru a da o notă de realism visurilor

A 11 Inplate, dar şi femeile au nevoie de acelaşi lucru. R,. L i r anume ştii tu despre astfel de lucruri?

At

Hm lima şi nu se putea supăra pe el pentru acest lucru. Îi pirti i 11. I pl. 111 că fraţii ei mai mari o răsfaţau, însă uneori puteau să în «i p. Depsească.

Mai multe decât crezi, spuseântorcându-i spatele. Dacă mm pai dat seama, află că nu mai sunt o fetiţă. Sunt o femeie **mitliirfl.**

Aşa cum stătea pe pat, cu părul bogat răsfirat pe umeri, |i I k iii 11 i tă lângă căţeluşul ce arăta ca o jucărie, Carrie nu părea să aiminai mult de zece ani.

Da, şopti Jamie, o adevărată doamnă în vârstă.

Carrie suspină. Pe cât de mult îşi iubea fraţii, pe atât de bine li cunoştea; niciunul dintre ei şi nici tatăl lor nu dorea ca ea să tirt ască. Ar fi vrut să rămână mica lor soră adorabilă, care să-i iubească doar pe ei.

— *Tu* nu încerci să-ţi găseşti un soţ, nu-i aşa? în vocea lui Jamie se simţi o undă de nelinişte.

— Nu, bineînţeles că nu.

Carrie ştia prea bine că era mai înţelept să nu spună nimic bărbaţilor din familia ei despre faptul că uneori plănuia să se căsătorească, deoarece toţi continuau să o considere doar o fetiţă.

— Am aici toţi bărbaţii pe care îi vreau, adăugă ea.

Jamie îşi îngustă ochii:

— Mai exact, ce anume vrei să spui cu „Toţi bărbaţii care îi vrei”? De când cuvântul „bărbaţi” a ajuns să te preocui

„Din ziua în care m-am născut”, dorea Carrie să-i spui „Din clipa în care mi-am ridicat privirea din leagăn şi am va şapte dintre cei mai arătoşi băieţi de pe pământ privindu-mă, i în spatele lor o mamă şi o soră. Din clipa în care am făcut prim paşi ţinându-mă de mâna unui bărbat, din clipa în care bărbaţii **m-a** învăţat să călăresc, să

navighez, să strâng noduri, să blestem, s mă caţăr în copaci şi să fac ochi dulci pentru a căpăta orice |m doream”.

— De ce nu vii cu mine în oraş? Folosim vechea clădiri Johnson drept cartier general. Ai putea vedea ce facem.

Carrie îi aruncă printre gene cea mai seducătoare privire a sa, sperând că va reuşi să-l convingă.

Auzind invitaţia, Jamie păli:

— Adică să vin de bunăvoie în cârdul acela de femei urâte?

Carrie îşi strânse buzele pentru a-şi ascunde zâmbetul. Ştia că ceea ce-l înspăimânta pe Jamie era felul în care ar fi reacţionat prietenele ei la vederea lui. Îşi zise că va fi foarte amuzant să privească stingherеala arătosului său frate.

— Ranleigh a venit cu mine, zise Carrie, privind în jos, bosumflată. Dar lui Ranleigh nu-i este frică de nimic. Poate că ţie ţi-e frică pentru că nu eşti la fel ca el şi poate că Ranleigh are mai multă încredere în el însuşi decât tine. Poate că Ranleigh...

— Ai câştigat, spuse Jamie, ridicându-şi mâinile în semn de capitulare. Voi merge cu tine dacă îmi juri că nu vei încerca să mă cuplezi cu vreuna din femeile alea.

— Nu mi-a trecut prin cap aşa ceva, spuse ea consternată

IM «mea idee. În plus, cine te-ar vrea pe tine după ce l-a l anicigh?

Ian im usc cu răutate.

a **în** i miătate din China, spuse el aplecându-se spre ea | păl i îi o apuca de bărbie. Apoi îşi coborî privirea spre căţel. I *9* în im n-ai de gând să-i pui?

I lapciu, răspunse Carrie cu un zâmbet strălucitor, («m. Iu I pejamie să bombăne la auzul numelui.

I ’iiue-i un nume rezonabil.

I \> vesteşte-mi despre femeile din China şi atunci îl voi I.. în n I) uke, spuse ea nerăbdătoare.

Icoţându-şi ceasul din buzunar şi privindu-l, Jamie îi spuse: îţi acord o oră ca să te îmbraci şi pentru fiecare zece 11111 a iic în care nu mă faci să aştept îţi voi spune o poveste despre (luna.

Carrie se strâmbă.

— Despre peisaje? Despre drumuri şi furtunile de pe mare?

— Despre fetele care dansau pentru împărat, adăugă el coborându-şi glasul. Şi... care au dansat şi pentru mine. În particular.

Într-o învolburare de mătase şi perne, Carrie sări din pat.

— Treizeci de minute. Dacă reuşesc să mă îmbrac în treizeci de minute, câte povestiri îmi vei spune?

— Trei

— Ar fi bine ca aceste povestiri să merite, spuse ea pe un ton de avertizare. Dacă vor fi plictisitoare am s-o invit pe Euphonia să cineze cu noi în fiecare seară, cât timp vei sta acasă.

— Crudă. Eşti crudă. Îşi privi ceasul. Timpul începe să scurgă... ACUM!

Carrie se repezi spre camera în care îşi avea garderoM ţinându-l pe Hapciu în braţe.

— Treizeci de minute, spuse Jamie nemulţumit şi exaspefi Ai spus că vei fi gata în treizeci de minute. Nu într-o *oră* şi trei/r, i se minute, ci în treizeci de minute fix.

Carrie căscă, neluând în seamă tonul lui. Jamie era ca **un** câine care latră, dar nu muşcă.

— Eram somnoroasă. Acum, povesteşte-mi altceva. Îmi e^îi dator cu încă două povestiri.

După ce trase de hăţurile cailor înhămaţi la mica trăsură d* lux, Jamie îşi coborî privirea spre ea. Ştia că le va atrage

atenţia fraţilor săi asupra felului în care o răsfaţau şi mai ştia că trebuie s; i fie mai ferm cu ea şi să nu-şi respecte promisiunea de a-i povesti acele întâmplări, dar când îi văzu ochii mari şi albaştri plini de dragoste şi admiraţie înjură în şoaptă. Niciun membm al familiei nu era în stare să-i refuze ceva.

— Poate că îţi voi povesti încă una, spuse el, deşi nu meriţi.

Zâmbind, Carrie îl strânse de braţ.

„Î

— Ştii, mă gândesc că pe măsură ce înaintezi în vârstă arăţi şi mai bine şi că, într-un an sau doi, îl vei întrece pe Ranleigh.

Jamie încercă să-şi ascundă zâmbetul.

— Hm! spuse el şi-i făcu cu ochiul. Precum câinele, nu-i aşa?

Carrie îl îmbrăţişă şi mai strâns pe Hapciu.

— El este de departe cadoul cel mai frumos, spuse ea, şi, de

Iltfft, – – – Miiceră. Acum povesteşte-mi mai multe despre l< Mit

Imil (M le, ţinând sub braţ căţeluşul, intra în salonaşul vechii în I» inţiil fratelui ei, orice mişcare din cameră

încetă. Toate v1iiucre, prietene cucarrie încă din copilărie, ridicară Mvi* dr în acelaşi timp. La început, pur şi simplu încetară orice |ty|v **Hule,** apoi deschiseră larg ochii şi, în cele din urmă, fiecare Miki'Hia adânc. Cu toate că nu era la fel de atrăgător ca Ranleigh, Imun ci a destul de chipeş pentru a le face pe femei să-şi piardă – i li îi| uliul.

iinbindcumândrieântimp ce le privea pe tinerele înlemnite, i ui i le se aplecă şi suflă în flacăra chibritului pe care Euphonia îl n| îi 11 isese şi de care uitase.

Îl cunoaşteţi toate pe fratele meu Jamie, nu-i aşa? spuse i 'ni i le, ca şi cum nu ar fi observat uimirea prietenelor ei.

Privindu-l pe Jamie observă că, deşi pretindea că este jenat, i în fapt era flatat de reacţia tinerelor femei.

Luându-l de braţ cu un aer posesiv, îl împinse înainte. Această 11 lişcare le făcu pe femei să-şi revină. Începură să se mişte şi să-şi dreagă glasurile pentru a-şi masca stângăcia.

— Cum a decurs călătoria, căpitane Montgomery? Helen încerca să vorbească firesc, dar sunetele scoase semănau mai degrabă cu un chiţăit.

— Bine, răspunse Jamie, dorindu-şi să nu fi fost de acord să o însoţească pe sora lui.

Carrie îl împinse spre un perete mai îndepărtat, pe care

Helen smulse poza din mâinile lui Carne.

— Nu-i frumos din partea ta să mă spionezi. Este al meu, I

Carrie nu-i răspunse şi se aşeză pe un scaun din apropieri simţindu-se ca şi cum un ar fi primit o lovitură. În clipa în carol aşeză, Hapciu alergă, îi sări în poală şi, fără a-şi da seama, strânfl la piept micul animal.

— Cine este? întrebă Carrie în şoaptă. V

— Acesta este bărbatul cu care urmează să mă mărit, spu*| Helen cu mândrie. Am luat această hotărâre şi nimeni nu va schin îl w acest lucru.

— Cine este? repetă Carrie. H

Smulgând fotografia din mâna lui Helene, Euphonia o întoarsi pe cealaltă parte.

— Pe spate scrie că se numeşte Joshua Greene, iar pe copii îi cheamă Tem şi Dallas. Ce nume ciudat pentru o fată. Sau numele feţei este Tem? Priveşte, a scris greşit Tim.

Fotografia trecea din mână în mână. Micul grup alcătuia o familie de oameni frumoşi, în ciuda faptului că hainele copiilor arătau cum arătau. Bărbatul arătos avea ceva

misterios şi era cel mai frumos dintre cei care îşi trimiseseră până atunci fotografiile. Niciuna dintre ele nu putea înţelege de ce Helen ascunsese poza sau de ce Carrie arăta de parcă ar fi văzut o fantomă.

— Mie mi-a plăcut mai mult bărbatul pe care l-am contactat săptămâna trecută. Care era numele lui? Logan şi nu mai ştiu cum sau nu mai ştiu cum Logan, nu-i aşa? Şi nu avea deja doi copii. Dacă va fi vreodată să mă mărit, mi-ar plăcea ca bărbatul să nu aibă copii, ca să îi am numai pe ai mei.

Îl **li îi** ’. Mulse poza din mâna tinerei la care ajunsese.

Nu i i îi pasă ce gândiţi voi. Mă voi căsători cu el şi cu asta ” inn place.

I 11| îl **k** mia, care între timp citise scrisoarea lui Joshua Greene, P». | „i nfl udă.

N o să te vrea. Scrie clar că are nevoie de cineva care să feO.ni nimcească. Doreşte o femeie care să aibă experienţă în (din (nu iea unei ferme, una care să o conducă dacă este nevoie, (şi în Îi scrie că nu doreşte o femeie mai în vârstă decât el-nu are i|h i i i Îi măzeci şi opt de ani – şi că nu-l deranjează dacă aceasta *41< v iuluvă. Scrie că-şi poate asuma responsabilitatea şi pentru. M|iiii acesteia. Important pentru el este ca femeia să aibă

imoştinţe despre munca la fermă. Helen, ai atât de puţine i n în şiinţe despre ceea ce trebuie făcut într-o fermă, încât probabil fiip închipui că pentru a mulge o vacă trebuie să pompezi cu – unda ei.

Helen îi smulse scrisoarea din mână.

— Nu-mi pasă ce *vrea* el. Eu ştiu ce va obţine.

Când Helen înşfacase scrisoarea, fotografia îi căzuse pe podea şi Carrie o ridică. Privind-o încă o dată, se convinse că ochii erau aceia care o atrăgeau. Ochii lui exprimau durere, păreau că tânjesc şi că aşteaptă ceva. Erau ochii unui bărbat care striga după ajutor. „Ajutorul meu”, îşi zise Carrie. „Are nevoie de ajutorul *meu”.*

Luă căţeluşul sub braţ, îşi netezi bluza albastră din mătase şi îi înapoie lui Helen fotografia.

— Nu te poţi căsători cu el, şopti ea, pentru că o voi face eu.

JUDE DEVERAUX

Pentru câteva clipe se lăsă o tăcere adâncă, după cur i izbucniră în râs.

— Tu? Ce ştii tu despre munca la fermă?

— Nu ştiu nimic despre munca la fermă, dar ştiu ni 111 № | despre acest bărbat. Are nevoie de mine. Acum, **spuse eu** ton categoric, scuzaţi-mă, am de făcut unele

pregătiri

I* |imihM C; irrie nu avusese secrete. Niciodată nu fusese» * vmhi ’. A ascundă ceva familiei sau prietenelor sale, i i îi <l) iiia să acţioneze în secret.

h’. L iiţoi să-şi liniştească prietenele. Încă de copile îl în n iil celor şapte, iar Carrie fusese permanent – o ««i lipului, celelalte urmând-o în ceea ce ea hotăra || îl i| i „/1 seră sau chiar se temuseră când vreuna dintre – 1111 <. Îi i ic părea să le bage în bucluc, dar întotdeauna – i uloi înţelor ei. Fratele cel mai mare al lui Carrie

mul pentru care îi erau prietene era că le putea mim h lui. I ceea ce ele îşi doreau de fapt.

Ifiliu cm voi ba despre ceva ce Carrie dorea să facă mai | în l> – I doi isc vreodată.

I Imjm îi «■. I pl. îmă zi, zi în care Jamie venise acasă, zi în care fhhii mi pl. una oară fotografia bărbatului, Carrie deveni l îi. «. «destul de uşor să înfrângă voinţa lui Helene şi să „i-l ia” pe Joshua Greene. E adevărat, se simţea puţin jen; îi|, dar Helen trebuia să înţeleagă că Josh – aşa îl numea deja) | aparţinea ei. Josh era al ei şi numai al ei.

În acea primă zi, când părăsi sediul din vechea casă Johnst ut, ţinea într-o mână fotografia şi scrisoarea, şi în cealaltă câinele. Să îndreptă spre vechiul depozit de pe

chei al familiei Montgomeiy care acum era folosit doar rareori. Dorea să fie singură, să stf gândească şi să privească chipul bărbatului şi al copiilor din fotografie.

Se purta de parcă şi-ar fi pierdut o parte din capacitatea da a judeca şi îşi repeta că riscă să devină ridicolă, că acest bărbat nu se deosebea de alţi o sută care îşi trimiseseră fotografiile. Lo văzuse pe toate, dar niciunul dintre chipurile din fotografii nu avusese vreun efect asupra ei. Niciodată nu se gândise să-şi părăsească familia şi căminul pentru a pleca în Vest şi a se căsători cu unul dintre bărbaţii din fotografii. Dar omul acesta era altfel, această *familie* era altfel. Această familie era a ei şi avea nevoie de ea.

Îşi petrecu întreaga zi în depozitul de pe chei, stând pe un vechi covoraş prăfuit aşezat într-o canoe, privind fix la acea poză sau plimbându-se de colo-colo. După ce fixă fotografia pe un perete, o privi şi încercă să analizeze ce anume îi plăcea la acel bărbat şi la copiii lui. Încercă să judece la rece, străduindu-se din toate puterile să găsească un răspuns, dar nu reuşi.

De două ori îşi spuse că poate expresia din ochii lui era numai un efect înşelător al luminii. Poate că tristeţea, pe care credea că o desluşea în privirea acestuia avea o altă

cauză. Poate i■ – <» |) i i lor murise în acea dimineaţă şi de aceea arătau toţi – I> îmi istaţi şi de singuri.

I «I; i ora patru, când Hapciu deveni neliniştit şi Carrie simţi i i I în: use foame, unul dintre bărbaţii în vârstă care lucrau în ■ 11111 de mărfuri intră în hangarul pentru bărci.

Scuzaţi-mă, domnişoară. Oh, dumneavoastră sunteţi, în h ni uşoară Carrie.

(arrie încuviinţă şi-i făcu semn să se apropie.

Priveşte fotografia asta, spuse ea, arătând spre peretele i u i urc o fixase. Ce vezi în această fotografie?

O mul studie poza, dar privirea-i slabă îl împiedica s-o vadă i 11 n – Carrie o luă de pe perete şi omul se apropie cu ea de geam imn o poată studia la lumină. În cele din urmă îşi întoarse privirea... Ilre Carrie şi spuse:

— Arătoasă familie.

— Nimic altceva? insistă ea.

Omul păru derutat.

— Nu ştiu ce să zic. Oricum nu par să fie bogaţi sau poate că trec printr-o perioadă grea.

Carrie se încruntă.

— Nu ţi se pare că... Ei bine, nu ţi se pare că arată trişti?

Omul păru surprins.

— Trişti? Bine, dar toţi zâmbesc.

Surprinsă, Carrie luă fotografia din mâinile bărbatului şi o privi din nou. Avusese impresia că nu mai există nimic de descoperit în acea poză, dar acum o văzu într-o altă lumină, într-adevăr, cei trei din fotografie zâmbeau. Atunci, oare de ce i

s-au părut trişti? Băieţelul îşi ţinea braţul în jurul taliei copiii l |

tatăl pusese câte o mână pe umerii fiecărui copil. Cum ar pnijJ

singuri din moment ce se aveau unul pe celălalt?

Carrie îşi întoarse privirea spre bătrân.

— Nu-ţi par nici trişti, nici singuri?

— Mie mi se par fericiţi, dar cât mă pricep eu? O privi zân îl >m.i

Domnişoară Carrie, dacă doriţi să fie trişti, atunci cred că pl. >1II

Came îi întoarse zâmbetul, apoi bătrânul îşi duse mâna li şapcă în semn de salut şi părăsi hangarul.

„Nicidecum trişti sau însinguraţi”, gândi Carrie. Altora şi în părea o familie fericită, zâmbitoare. Se întreba de ce ea îi văzu.*

trişti sau ce anume la această familie îi provoca un sentiment ilo nelinişte. Pur şi simplu avea impresia că strigau, cerându-i ajutorul

Mai rămase în hangar câteva minute, apoi îl săltă pe Hapciu şi porni spre casă.

În acea seară avu loc o recepţie în cinstea întoarcerii lui

Jamie, la care participară toate rudele familiilor Montgomery şi]

Taggert. Casa fusese atât de aglomerată, încât nimeni nu îşi dădu seama că ea era neobişnuit de tăcută.

În următoarele trei zile, Carrie fu la fel de tăcută. Îşi continuă programul pe care îl avusese şi înainte. În fiecare zi se ducea la sediul din vechea casă Johnson şi se uita la pozele pe care le trimiteau bărbaţii, discuta cu femeile care doreau să se căsătorească şi încerca să lase impresia că era preocupată de cu totul altceva, decât de familia din fotografie.

Când rămânea singură privea poza şi citea scrisoarea trimisă de Josh. Ştia pe de rost fiecare propoziţie din scrisoare şi ar fi putut recunoaşte scrisul lui Josh dintre sute de alte scrisuri.

ti în vilul celor trei zile, ştia ce are de făcut. Aşa cum (* «tir la bun început, urma să se căsătorească cu domnul ni i

n mie. Josh credea că are nevoie de o femeie care să ifi umil, a vacile sau să facă orice altă muncă de care era uimit o fermă, dar Carrie credea că, de fapt, ea era ceea im buia lui.

«nul Carrie le comunică prietenelor ei ce anume ♦ îi|i* mează să facă, acestea încremeniră de uimire. Chiar şi

1. a.1 are încă mai avea resentimente faţă de modul în care îl i h acţionase luându-i-l pe Josh, fu tulburată.

i-ai pierdut minţile, îi spuse Euphonia. Tu poţi avea orice t u i ui pe care ţi-l doreşti. Aşa cum arăţi şi cu banii tăi...

I, a auzul acestor vorbe, se ridicară murmurele de protest «În i rlorlalte, căci întotdeauna fusese interzisă orice discuţie în pic banii lui Carrie.

Cineva trebuia să spună adevărul, continuă Euphonia u a ăla. Acest om are nevoie de o soţie care să-l ajute la fermă. În lui poţi nici măcar să coşi, darămite să semeni porumb.

111| ilionia îşi îngustă ochii şi continuă: Ştii că mătasea porumbului înseamnă cu totul altceva decât cuvântul mătase, pe care îl cunoşti **IU?**

Carrie nu avea habar despre astfel de lucruri, dar considera ca asta nu era un impediment.

— M-am gândit că, dacă i-aş scrie domnului Greene, s-ar

putea ca el să nu mă considere potrivită ca soţie. Deoarece cred că poate angaja mână de lucru în locul unei soţii, m-am hotărât să mă căsătoresc cu el înainte de a pleca spre acest oraş din Colorado, numit Etemity.

O dată rostite aceste cuvinte, femeile începură să vorbea «toate deodată, încercând să o determine pe Carrie să gândeas raţional. Îi atraseră atenţia asupra faptului că nu ar trebui sila mintă pe domnul Greene, unul dintre principiile adoptate de «fiind acela că nu trebuie să-i induci în eroare pe bărbaţii care iţ (doresc o soţie. Unui bărbat care îşi dorea o soţie cu un temperBment plăcut îi trimiteau o femeie veselă şi calmă, nu una cicălitoaiv, Domnul Greene ceruse o soţie potrivită pentru un fermier iji trebuia să primească ceea ce ceruse.

— Nu va fi dezamăgit de mine, spuse Carrie, zâmbin-l încrezătoare.

După această afirmaţie, femeile se aşezară la loc pe scaunele lor şi continuară să o privească pe Carrie. Era atât de drăgălaşă, încât oriunde se duceau bărbaţii doreau să atrag;! asupra lor atenţia tinerei lor prietene. Carrie avea un fel de a) fi pe care-l invidiau toate femeile care o cunoşteau. Bărbaţii o plăceau din prima clipă şi ajungeau să o *adore.* Poate că acest lucru se datora şi faptului că

fusese crescută de şapte fraţi mai mari şi de un tată care o învăţaseră tot ce trebuia să ştie despre bărbaţi. Dar indiferent de motive, era clar că putea avea orice bărbat pe care şi l-ar fi dorit. Tot ce avea de făcut era să aleagă.

După două zile în care se străduiseră să o facă pe Carrie să „raţioneze", femeile renunţară. Se săturaseră să mai vorbească în zadar. Carrie le spuse că dacă i-ar fi cu adevărat prietene, ar ajuta-o să găsească o modalitate de a încheala o căsătorie cu domnul Greene, astfel încât acesta să nu o poatăind va descoperi că ea nu ştie nimic despre munca **înmii**

Îi putea să fie puţin, ei bine**...** nemulţumit, la început.

I \ mila că am înfrumuseţat adevărul cu privire la abilităţile S.11 putea să fie tentat să-mi ceară să plec înapoi, la mine ■IN'i N11 poţi şti niciodată cum reacţionează un bărbat şi de km * i vi cau să-l forţez să-mi acorde o şansă să-i dovedesc că HI ml soţia perfectă pentru el.

I 'i ictenele lui Carrie aveau propriile păreri despre ce ar face In11111111 (ireene în clipa în care ar descoperi că noua lui soţie l-a în 11ij 11, a complotat, a pus totul la cale pentru a-l atrage într-o t i tntorie pe care el n-o dorea. Carrie era însă convinsă că după mi li mp ele vor încerca

să o ajute pentru a-şi duce la bun sfârşit i – Linurile cu privire la Joshua Greene. La urma urmei, totul era lui de romantic!

Primul lucru pe care l-au făcut a fost să se informeze despre munca într-o fermă. Crescuseră toate în apropierea mării, în condiţii confortabile, cu servitori care le purtaseră de grijă. M incarea venea de la bucătărie, şi nu aveau nici cea mai mică ulce despre cum ajungea acolo. Sarah le spusese că un om o aducea la uşa din spate a casei.

După ce se hotărâseră asupra cărui lucru să se concentreze, începuseră să caute informaţii despre munca la fermă, de parcă ar fi pregătit un proiect la şcoală. După câteva zile îşi dădură seama că subiectul era teribil de plictisitor, fapt pentru care au rugat o femeie, care venise la ele în căutarea unui soţ, să le facă o ciornă pentru scrisoare. Carrie transcrise scrisoarea şi trimise

un mesager, pe cheltuiala tatălui ei, să o ducă la destinaţii**, în** micul oraş Etemity, din Colorado.

Carrie şi prietenele ei îi comunicară domnului Greene, i: ar| nu bănuia nimic, faptul că femeia perfectă pentru el trebuia s;’i s| căsătorească prin procură înainte de a se

duce la Etemity. Dar! domnul Greene era de acord cu acest aranjament, tot ce avi i de făcut era să semneze hârtiile anexate, căsătoria urmând a s «j face la Warbrooke. Dacă aranjamentul îi convenea, Carrie urma să se întâlnească cu el imediat după căsătorie.

— Tatăl tău nu va fi niciodată de acord, spuse Euphonia.

Carrie ştia că prietena ei are dreptate. Tatăl său nu ai admite niciodată ca fiica sa să se căsătorească cu un bărbat pe care nu l-a întâlnit niciodată, un bărbat care şi lui îi era necunoscut. Faptul că se îndrăgostise de un bărbat şi de cei doi copii ai lui doar văzându-i într-o fotografie, l-ar fi făcut să se amuze.

— Voi găsi eu o cale, spuse Carrie cu mai multă convingere decât avea.

După ce trimise scrisoarea lui Josh, ştia că avea de aşteptat câteva luni pentru a primi răspunsul, deoarece chiar trimisă printr-un mesager, călătoria până în Colorado dura destul de mult timp, ca de altfel şi înapoierea cu răspunsul. Carrie făcuse o copie după scrisoarea pe care i-o scrisese lui Josh şi, în timp ce zilele se scurgeau, o recitea judecând fiecare propoziţie. Poate că n-ar fi trebuit să scrie asta, poate că această propoziţie ar fi trebuit omisă, poate că ar fi trebuit să adauge...

În timpul lungilor luni de aşteptare, avu unele îndoieli cu

E

l Hl» 1 > 11 isoare, dar nu regreta nicio clipă că o expediase. În hm». Mi a trimitea bezele viitoarei sale familii şi în fiecare zi se

Mliltim în ei. Cumpărase materiale pentru a-i face rochii fetiţei hm* ia sa i fie fiică şi o barcă cu pânzepentm băiat. Cumpărase, ica, cărţi, fluiere, zahăr candel pentru copii şi opt cămăşi juniiu losh.

I)» apă şase luni de aşteptare, într-o dimineaţă, când intră în – În» 1111. I societăţii, constată că prietenele ei o aşteptau. Pe chipul Im n. Citea o nerăbdare care o făcu pe Carrie să înţeleagă că îi în i m* răspunsul de la Josh. Tăcută, ea luă plicul, cu mâini Itriimi înde, îl deschise şi aruncă o privire asupra scrisorii, apoi |ti i vi grăbită hârtiile legale. Simţind că i se taie respiraţia, se lăsă 11. Idăpe un scaun.

Le-a semnat, spuse ea pe jumătate uimită, pe jumătate îi. Încrezătoare.

I, a început, femeile nu ştiură dacă să se bucure sau să plângă.

Carrie zâmbi cu satisfacţie.

— Felicitaţi-mă. Sunt o femeie aproape măritată.

Tinerele o felicitară, dar, în acelaşi timp, îi spuseră şi că o consideră nebună şi că domnul Greene va fi foarte furios când va. Icscoperi că a fost înşelat.

Carrie nu le luă în seamă, deoarece era mult prea fericită. Acum tot ce mai avea de făcut era să-i ducă tatălui ei documentele pentru a le semna, deoarece era prea tânără şi nu avea dreptul s-o facă. Apoi se gândi că trebuie să găsească un preot pentru a oficia căsătoria prin procură.

Carrie se descurcă aşa cum se descurcase şi cu Joshua

Greene: minţind. Se duse la sediul societăţii navale WarferoflM 1 proprietatea familiei, şi se oferi cu naturaleţe să ducă tată Im n|| un teanc de acte pentru a fi semnate. Introduse procura pl. un celelalte acte şi tatăl său o semnă fără s-o citească. Nu-i fu pud apoi, să găsească şi un preot care să oficieze slujba.

Şi astfel, într-o dimineaţă de vară târzie, la un an de 1 «terminarea războiului, Carrie Montgomery deveni, în mod le **pil** doamna Joshua Greene, având-o pe Euphonia ca reprezentam în locul lui Josh**.**

După oficierea ceremoniei, Carrie îşi îmbrăţişă prietenei! şi le spuse că le va duce dorul, dar că avea să fie foarte, foarl fericită în noua ei viaţă. H

— Ce te faci dacă te bate?

— Ce te faci dacă este un beţiv?

— Ce te faci dacă este spărgător de bănci sau dacă îi plai jocurile de noroc sau dacă a făcut puşcărie? Ce te faci dacă este un criminal? I

— Nu v-aţi făcut probleme pentru alte sute de femei pe care n le-aţi trimis să se căsătorească, aşa că nu trebuie să vă faceţi griji pentru mine, le spuse Carrie, nemulţumită de faptul că prietenele ei nu se bucurau pentru ea, ci plângeau cu nasul în batistă.

Pentru Carrie, tot ceea ce făcuse până acum fusese cu mult mai uşor decât ceea ce urmă: să discute cu părinţii. În clipa în care le mărturisi ce făcuse, mama ei nu păru la fel de şocată ca tatăl său. Ea îi aruncă soţului o privire plină de reproşuri:

— Ţi-am spus că voi toţi o răsfăţaţi prea mult şi acum iată *rezultatul.*

* mi li i i r/u că tatăl său va izbucni în plâns. Ştia că o adoră, | (Jr li i. 1111 în 111 se gândise că ea va creşte şi, cu atât mai puţin, H v i mitnla şi va pleca să locuiască la sute de kilometri «Mm

Imului Carrie spera că această căsătorie era ilegală şi că.»**îi îi** iiilală. Carrie ripostă pe un ton calm, dar cu

fermitate: l >, a a o faceţi, am să fug de acasă.

I’i ivind expresia fermă a fiicei sale, mama ei dădu din cap, Ifftiu ’.io credea în stare să facă acest lucru. Încăpăţânarea ce-i im/a pe cei din familia Montgomery era notorie şi ştia că, tiu «11 nea ci îşi pusese în minte să se căsătorească cu un bărbat li. Mii. Mi-l întâlnise niciodată, va face acest lucru.

lini doresc ca Ring să fi fost aici, spuse tatăl ei, referindu-se i-i îmi său cel mai mare.

IV Carrie o străbătu un fior de spaimă. Dacă fratele ei mai **uium**1 ar fi fost acasă, ar fi aşteptat plecarea lui înainte de a le **hi** >iin netele părinţilor săi, care erau mai îngăduitori. Acesta n-ar fi. I rptat aranjamentele ei. Carrie nu le-ar fi spus nimic părinţilor

ili.ii *vreunul* dintre fraţii ei ar fi fost acasă.

Nu văd ce mai pot face, spuse tatăl ei mâhnit. Când pleci? Imediat ce termin de împachetat, răspunse Carrie.

Mama ei o privi cu atenţie şi spuse:

— Ce anume ai de gând să iei cu tine în acea sălbăticie?

— Totul, spuse Carrie drept răspuns la ceea ce ea considera, i l i o întrebare ciudată. Am de gând să iau cu mine tot ce-mi aparţine.

În faţa acestei afirmaţii, pe chipurile întristate ale

părinţilor îşi făcu loc veselia. Se priviră unul pe celălalt, apoi izfuu râs, un râs care o făcu pe Carrie să treacă în defensiva ridică brusc în picioare, ofensată de hohotele lor de râs.

— Vă rog să mă scuzaţi, dar trebuie să mă duc în i n mea pentru a începe să-mi fac bagajele.

Afişând un aer glacial, Carrie părăsi camera.

3

oamna Joshua Greene îşi făcea vânt cu evantaiul din fildeş, omat pe margini cu pene de struţ. Trase mai căţeluşul şi încercă să-şi stăpânească bătăile accelerate niii. În câteva minute, ea şi ceilalţi pasageri ai poştalionului **HH i h îi i** să ajungă în Etemity. Întârziaseră cu patru zile faţă de orarul lui 111 îl şi se întreba dacă soţul ei va fi acolo pentru a o întâmpina.

De fiecare dată când rostea în gând cuvântul *soţ,* zâmbea 11ii lupuindu-şi plăcerea pe care o va citi pe chipul lui Josh când în i s i-a îşi va da seama că noua lui soţie nu avea un spate zdravăn, liicut pentru a trage la plug, ci era o tânără doamnă care... Ei l ine, atrăgătoare.

Gândindu-se la prima lor noapte împreună, Carrie începu i şi facă vânt cu evantaiul mai repede. Cu toate că fraţii ei credeau că reuşiseră cu succes să-i păstreze

gândurile pure şi neîntinate, Carrie auzise destule lucruri despre femei şi bărbaţi, ascultând comentariile fraţilor ei despre viaţa de burlac. De altfel, era convinsă că ştie mult mai multe lucruri decât o mare parte <lui||f tinerele femei şi că nu se temea de ceea ce se petrecea între ■ bărbat şi o femeie. Luând în seamă râsetele şi comentariile fhi (i|J săi, ceea ce se petrecea între un bărbat şi o femeie era celnţă excitant, cel mai plăcut şi cel mai însemnat lucru de pe pănin Toate acestea o făceau pe Carrie să aştepte cu nerăbdare ce|l ce avea să se întâmple.

Când în cele din urmă poştalionul intră în Etemity şi se opă în dreptul gării, ea îl zări înainte ca vehiculul să se fi oprit.

— Este aici? întrebă femeia care stătea în faţa ei.

Carrie îi aruncă un zâmbet timid şi confirmă. Cele două fen tot călătoriseră împreună de-a lungul celor şapte sute de kilometri ţ|] Carrie îi povestise ce dorea să facă după ce îşi va întâlni soţul. Nu îi spusese toate detaliile, preferând să nu menţioneze faptul că scrisoarea ei către Josh conţinea câteva lucruri neadevărate, **dar** îi relată aproape toate părţile romantice ale apropiatei lor poveşi i se dragoste. Îi vorbise despre aventura de a fi o mireasă cerul a prin corespondenţă şi de a se fi căsătorit prin procură,

deoarece se îndrăgostiseră prin intermediul scrisorilor şi că acum urma să-şi întâlnească soţul pentru prima oară.

Femeia, care trăia cu soţul şi cu cei patru copii ai lor în California, se aplecă spre ea şi o bătu pe mână cu un gest liniştitor.

— El se va îndrăgosti şi mai mult de tine în clipa în care te va vedea. Este un bărbat norocos.

Coborându-şi privirea, Carrie roşi.

Când poştalionul se opri, descoperi că dintr-odată îi este teamă. Îi reveniră în minte tot ceea ce părinţii şi prietenele ei îi

fi w întrebă: „Pentru numele lui Dumnezeu, ce am

I; ■

I „i i urbiiţi coborâră din poştalion. Carrie se feri lipindu-se p Meiil> În, bărbatul care stătea în picioare pe peron se uita |) lti ni pir diligenţă cu o privire de nepătruns.

I ui li recunoscut oriunde pe cel care îi era soţ. Ascunsă în 1” cidelor, îl examină. Era mai scund decât fraţii ei, dar Uimi iuimisl. Avea umeri laţi şi talie îngustă... Ochii de culoare tlli în Îi pătrunzători, priveau cu atenţie spre diligenţă. Stătea tM> în Îi de peretele ce mărginea peronul, privind indiferent la cei – lin |în burta un costum negru cu o croială excelentă. Carrie îşi llailu seama că era

un costum scump, dar acum era puţin cam n/iil

Şlergându-şi palmele de fusta de călătorie, Carrie asculta – ui îi vizitiul descarcă bagajele aşezate deasupra diligenţei, dar nmlinuă să stea nemişcată cu Hapciu în poală, urmărindu-l pe 11111. Acesta nu se mişcă de lângă perete nici atunci când păru că ni i mai coboară niciun călător. Privea şi aştepta.

„Ştie că sunt aici”, îşi zise Carrie. „Ştie acest lucru şi mă tr (captă”. Acest gând o făcu să se relaxeze şi zâmbi. Femeia din Îii ţa ei zâmbi şi ea.

Răsucind lesa lui Hapciu în jurul încheieturii mâinii, Carrie se ridică şi se îndreptă spre uşa diligenţei.

În clipa în care Josh zări o fustă în dreptul uşii, se desprinse de perete şi înaintă, dar se opri când o văzu pe Carrie.

Când privirile li se întâlniră, ea ştiu fără urmă de îndoială că nu greşise. Domnul Joshua Greene era al ei şi aşa avea să fie pentru tot restul vieţii.

Carne îi zâmbi, uşor nesigură, căci inima îi bătea atât 11 «i «» încât simţea că nu mai este în stare să gândească.

Fără să zâmbească, Josh înaintă repede. Expresia de pl. chipul său frumos nu dezvăluia nimic din neliniştea care-l st; ipu «dar aproape că-l doborî pe vizitiu în graba de a se

apropia.1. Carrie. Punându-şi mâinile puternice în jurul taliei ei, o ajuta a| coboare.

În clipa în care mâinile lui atinseră talia ei, amândoi lui| străbătuţi de un fior. Josh îşi ţinea mâinile pe mijlocul ei, privitul 0 şi aerul dintre ei păru a se încinge, iar Carrie îşi zise că biata oi inimă se va opri.

Pentru câteva clipe părură un tablou: mâinile lui Josh înjut ui taliei ei, Carrie pe scara diligenţei, amândoi privindu-se cu intensitate. Pentru cineva din afară ar fi putut părea nişte statui

— Hei, porumbeilor îndrăgostiţi, nu aveţi de gând să vă daţi la o parte, spuse vizitiul în timp ce încerca să-l împingă pe Jos) i, care părea că prinsese rădăcini în acel loc.

Carrie fu cea care împrăştie vraja în clipa în care îi zâmbi soţului ei. Când Josh îi răspunse zâmbind la rândul lui, Carrie simţi că se topeşte. Avea cel mai frumos zâmbet din lume: buzele frumos conturate se desfăcură, dezvăluind un şir de dinţi albi.

Cu mişcări încete, fără a-l lua în seamă pe vizitiul care îi privea dezaprobator, Josh o coborî pe Carrie de pe treapta poştalionului. În clipa în care o aşează pe pământ, mâinile sale se mişcară în susul taliei. Când palmele lui îi atinseră

sânii, Carrie fu pe punctul de a leşina.

După ce o depuse pe pământ, Josh se dădu înapoi şi duse mâna la pălărie.

l **–» «iin** îi **iii, şopti.**

(îl îi mi I ar fi iubit, Carrie s-ar fi îndrăgostit de el în clipa > i, 11111 /11 ve) cea. Ciudat, dar în toate visele ei nu se întrebase Mirt* –! „dala cum suna vocea lui. Eraadâncăşi... Şi, ei bine, **Hun i** aproape ca vocea unui tenor.

11 «t ana şase prezinte, dar era incapabilă să scoată o vorbă. H|f puica să-i spună? „Bună, eu sunt soţia ta?" sau „Chiar îţi ||în 11" I ăla de la ţară?" Poate ar trebui să-i spună primul lucru |p|i im rea prin minte: „Sărută-mă"?

I Mipa ce respinse toate aceste posibilităţi, Carrie se lud-l – ai i. I se diligenţă, urmată de Hapciu care gâfâia, şi se îndreptă Iftii | kmoi lui umbrit. Aşteptând în picioare, îşi desfăcu evantaiul ce illi im de încheietura mâinii şi începu să-şi facă vânt în timp ce-l îi 11 i. Îi ca pe Josh care se întorsese la diligenţă.

În timp ce Carrie aştepta, femeia cu care călătorise coborî – im poştalion şi, politicos, Josh o ajută. Femeia avea cel puţin iloi lazeci de kilograme în plus peste greutatea pe care ar fi trebuit ti 11,11 bă şi era mult mai în vârstă decât Josh.

— Sunteţi domnişoara Montgomery? îl auzi întrebând. Vi cau să spun, doamna Greene?

Femeia îi zâmbi lui Josh.

— Tinere, poţi să renunţi la figura asta speriată, nu sunt mireasa la Josh îşi scoase pălăria. „Ce păr frumos”, îşi spuse Carrie.

— Dacă aş fi avut această onoare, doamnă, m-aş fi considerat omul cel mai norocos, spuse Josh.

Femeia, suficient de în vârstă ca să-i fie mamă, se înroşi şi chicoti încântată.

Carne zâmbi. Dacă ar fi avut vreo îndoială cupriviiol» ce făcuse, aceasta dispăruse în clipa în care văzuse cavaleresc al lui Josh. Acum depindea de ea când anunţi să-i spună lui Josh că ei doi îşi aparţin unul altuia. Oi u nu r face acest lucru fără martori.

Îl văzu pe Josh privind în poştalion. Apoi se duse la vifl şi-l întrebă ceva. Probabil că omul îi confirmă că p; i\, mi» f coborâseră.

Stând pe o bancă prăfuită de pe peronul unde ti. Poştalioanele, cu Hapciu la picioarele ei, Carrie îl privi pl. cum scoate scrisoarea ei din buzunarul hainei şi o recite urmări mâinile. Erau mâini puternice şi îşi aminti atingerea lor.

Când vizitiul îi strigă pe pasagerii care continuau călătd 1 «aceştia urcară în poştalion, unul câte unul. Când vizitiul

se urefl |* capră, Josh se întoarse spre Carrie şi o privi întrebător. Ea ei» conştientă de faptul că el nu uitase de prezenţa ei nici măcai n clipă.

— Îmi permiteţi să vă ajut? o întrebă el cu o voce caldă. În clipa în care o privi, inima lui Carrie începu să bată mai repede şi nu reuşi decât să dea din cap, incapabilă să scoată vreun cuvâm

Vizitiul îşi îndemnă caii şi, într-un nor de praf, poştalionul începu să se mişte. Şeful de gară părăsi peronul şi intră în clădire, iar Carrie şi Josh rămaseră singuri afară.

Stând în picioare în bătaia soarelui, cu spatele la Carrie, Josh urmărea cum diligenţa se îndepărtează. Când o pierdu din priviri, se întoarse încet spre ea.

— Aşteptaţi pe cineva? o întrebă.

m|mI iiumi, spuse ea, zâmbindu-i. Dar dumneavoastră?

№l III VII?

o întrerupse şi tuşi pentru a-şi drege glasul. Pe

Mm, l îi inc ea. Cum o cheamă? fii Ivn» util de intens, încât, pentru o clipă, Carrie nu mai i hulească, i i me?

i c no|ia dumneavoastră, în J i. Scoase scrisoarea, apoi, luându-şi cu greu privirea de

i.. privi scrisoarea.

«în i le. Numele ei este domnişoara Carrie Montgomery.

ic pare că nu ştiţi prea multe despre ea, îl tachină ea.

O h, ba da!

111 glasul lui se simţea o stânjeneală care aproape că o făcu i, 11 ne să chicotească.

Poate să are cu plugul zece *acri* (patru hectare) de teren 11. it 11 na într-o singură zi. Poate să crească porci, să-i taie şi să-i i< Urască, să aibă grijă de măgari, de pui şi de copii. Poate să fundă oi, săţească hainele şi să croiască îmbrăcăminte şi, dacă – şic nevoie, chiar să-şi construiască o casă.

— Dumnezeule mare! exclamă Carrie. Pare a fi o femeie l< mite pricepută. Este drăguţă?

— Mai degrabă nu.

Spunând acestea se uită la ea şi în privirea lui întunecată se citea o asemenea dorinţă, încât Carrie se cutremură.

— Nu ai întâlnit-o încă?

— Încă nu, spuse el, şi se mai apropie cu un pas.

În clipa aceea Hapciu se smuci, căci zărise un iepun* «<mi alerga prin iarbă, Carrie scăpă lesa şi căţelul o zbughi pl. «», câmp. Ea se ridică în picioare şi o porni după Hapciu care ins «iqfl atât de mult pentru ea. Era singura fiinţă pe care putuse să i> în | acasă şi să o aducă cu ea.

Josh i-o luase însă înainte. Alerga după câine de |>... prinderea acestuia ar fi însemnat totul pentru el.

Câteva minute alergară amândoi după câine, Carrie în Iuti* largă care-i dădea libertate în mişcare, iar Josh în costumul lui «negru. Josh fu cel care înhăţă căţeluşul înainte de a aluneoi în vizuina iepurelui. În loc de mulţumire, acesta îl muşcă – ’» mână.

— Căţel rău, spuse Carrie în clipa în care îl luă în braţele sali pe Hapciu. Mulţumesc foarte mult că l-ai salvat. Putea să ■. Rănească, îi spuse ea lui Josh.

Uitându-se la mâna însângerată, Josh zâmbi.

— Pe aici sunt cam multe lucruri senzaţionale pentru el. Ai face mai bine să-l ţii în lesă.

Carrie încuviinţă, puse căţelul jos, strânse catarama lesei în jurul încheieturii mâinii şi îşi scoase batista.

— Lasă-mă să văd ce ai păţit la mână.

După o scurtă ezitare, Josh îi întinse mâna şi ea i-o cuprinse în palme. Carrie nu era pregătită pentru şocul pe care îl simţi când îl atinse. Stăteau la umbra unui plop canadian bătrân, în aerul de munte înmiresmat, doar ei doi, de parcă restul lumii nu ar fi existat.

Străduindu-se să nu mai tremure, Carrie şterse sângele de pe mâna lui Josh.

I . N-d că rana nu este prea adâncă.

Blli|u Ivea părul lui Carrie.

I h<i n< volţi îndeajuns de mari pentru a muşca mai adânc.

— im I i\i i ulică privirea, Josh zâmbea, şi Carrie crezu pentru MM i'. I i» va săruta. Îşi dorea din tot sufletul acest lucru. Ar fi»}* în<un braţe şi să o sărute până când nu se va mai putea în în nume altceva.

Miiim, Josh se retrase.

II ehuie să plec. Trebuie să văd ce s-a întâmplat cu... cu...

(u soţia ta, completă Carrie.

Dădu din cap pentru a confirma spusele ei, dar nu reuşi să mimiiiii|e cuvântul „soţie".

I rebuie să plec, zise el, se răsuci pe călcâie şi porni spre îi I staţiei.

Îiu sunt Carrie Montgomery, spuse ea.

Josh se opri, dar rămase cu spatele la ea.

Eu sunt Carrie Montgomery, repetă ea, puţin mai tare.

Când Josh se întoarse spre ea, zâmbi cu gândul la surpriza Iu* care i-o făcuse spunându-i cine este.

Chipul lui Josh părea o mască de nepătruns.

— Ce vrei să spui? întrebă el cu glas moale.

— Eu sunt Carrie Montgomery. Eu sunt femeia pe care o aştepţi. Eu sunt... soţia ta.

Mai degrabă îl simţi decât îl văzu, când Josh făcu câţiva paşi spre ea. Ajunsese atât de aproape, încât îi simţi respiraţia atingându-i faţa şi îşi ridică privirea spre el. Bărbatul nu zâmbea. Mai văzuse acea expresie pe chipul fraţilor ei, astfel că îşi dădu seama cât era de furios.

— Tu n-ai arat cu plugul în viaţa ta, spuse el.

Carrie zâmbi auzindu-l.

— E adevărat.

Cu mâini tremurânde, Josh trase scrisoarea din buzunai ui ■ la haină.

— Ea mi-a scris că ştie să facă acest lucru. Mi-a spus |că i» ocupat de o fermă încă de când era o copilă.

— Poate că am înfrumuseţat puţin adevărul, răspuns Catm cu un aer de modestie.

Josh mai făcu un pas spre ea...

— Ai minţit. M-ai minţit al dracului de bine!

— Cred că acesta este un cuvânt urât. Cred c-ar fi mai bun dacă n-ai...

El mai înaintă un pas, dar de astă dată Carrie nu mai avo| unde să se retragă, aşa că se mulţumi să-l înfrunte.

— Am scris că am nevoie de o femeie care să ştie sit

muncească la o fermă, nu de o... de o doamnă care duce cu ea un şobolan cu păr lung, pe care îl numeşte câine.

Hapciu începu să latre la Josh, de parcă ar fi înţeles că despre el fusese vorba.

— Acum, te rog, fii atent la ce vreau să-ţi spun, începu Carrie, dar Josh nu o lăsă să vorbească.

— A ta a fost ideea de a face o astfel de glumă?

Punându-şi mâna pe frunte de parcă l-ar fi durut cumplit.

Josh se îndepărtă de ea.

— Pentru numele lui Dumnezeu, ce mă fac acum? Am devenit suspicios în clipa în care am primit hârtia pentru căsătorie prin procură, dar m-am gândit că acest lucru se datora faptului că

§ fi îi mult pre urâtă. Mă pregătisem sufleteşte pentru aşa

P

Imunindu-se spre Carrie, o contemplă din cap până în | ^|mhu i îi iidâticdispreţ.

I >m Iu! Nu eram pregătit pentru *tine.*

Im n elnd să-l liniştească pe Hapciu, Carrie se întrebă dacă ■ Hiin va se transformase într-o broască, deoarece nimeni nu Hp|l i mesc până atunci despre felul în care

arăta.

< e te nemulţumeşte la mine?

(e *nu* mă mulţumeşte la tine, sublinie el. Ai muls vreodată I VI i în i? ŞI i i cum să iei gâtul unui pui şi să-l tranşezi? Ştii să găteşti? i hiţi; i făcut rochia? O croitoreasă franţuzoaică?

(roitoreasa care îi făcea rochiile era, într-adevăr, franţu. iii. I, dar asta n-avea importanţă.

Nu cred că aceste lucruri contează. Dacă m-ai lăsa să-ţi –» |) |ic, aş putea lămuri totul.

Josh se îndreptă spre copac, îşi propti spatele de el şi îşi im 11icişă braţele la piept.

— Te ascult, spuse el.

După ce respiră adânc, Carrie îi relată cele întâmplate. Începu lH în a-i povesti cum ea şi prietenele ei organizaseră un birou I icntru căsătorii prin corespondenţă, sperând să-i arate astfel că, e pricepea la numeroase alte lucruri. Josh nu scoase o vorbă. (arrie continuă, spunându-i că îi văzuse fotografia pe care o Imnisese şi că ştiuse din prima clipă că îl iubeşte.

— Am simţit că tu şi copiii tăi aveţi nevoie de mine. Am văzut asta în privirea ta.

Josh o privea impasibil.

Carrie îi povesti cât îi trebuise pentru a se hotărî, şi I; \ acordase o mare atenţie acestui lucru (nu dorea ca el să o o tânără lipsită de minte care nu se gândea prea mult la e intenţiona să facă). Apoi îi povesti despre toate aranjam complicate la care recursese pentru a se căsători cu el. Îi despre despărţirea ei de familie, de cămin şi de prietene pen veni la el şi ochii i se umplură de lacrimi.

— Asta e tot? întrebă Josh cu răceală.

— Cred că da, răspunse Carrie. Îţi poţi da seama că nu făcut toate acestea dintr-o toană. Am simţit că ai nevoie de i n i Am simţit că... i

— *Ai* simţit, spuse el îndepărtându-se de copac şi îndreptându i spre ea. Nu, domnişoară, *tu* ai hotărât. Tu şi numai *tu* ai ho1; u soarta celor din jurul tău. N-ai pic de respect faţă de nimeni. Ţi pus prietenele şi familia pe jar dintr-un exces de romantism. Ţi părut că un bărbat pe care nu l-ai întâlnit niciodată... se întrerup pentru a-i arunca o privire aspră – are *nevoie* de tine.

Ultimele cuvinte le rosti cu un dispreţ ucigător.

Înaintând, se aplecă spre ea, încât fu nevoită să se lase pl. spate

— Pentru informarea ta, feţită bogată şi răsfăţată, care-ţi permiţi orice, află că eu am nevoie de o femeie care să

poată face faţă *muncii* la fermă. Dacă aş avea nevoie de o neştiutoare, de o bucăţică cum eşti tu, aş găsi-o oriunde în lumea asta. Aş fi putut avea o jumătate de duzină de femei exact ca tine, chiar aici, în Etemity. Nu am nevoie de o parteneră de pat, ci de o femeie care să poată munci.

H . H i **îi** vinte se îndepărtă furios, îndreptându-se spre li|fiu<l naucită, Carrie rămase pe loc. Nimeni nu-i mai 11711 «iun tocmai o făcuse acest bărbat... Şi nici nu o va

Ai în|iiidu-şi bluza, ca şi cum ar fi dorit să-şi sublinieze im pol ni după Josh. Deoarece el mergea cu paşi repezi, 111117111 să-l ajungă, iar când reuşi se opri în faţa lui.

Nu şi în de ce afirmi că ştii totul despre mine, când în Utili habar n-ai. Eu...

V.pectul, spuse el. Te-am judecat după aspect. Nu la fel 111H li ral şi tu pe mine? Ţi-ai aruncat o privire asupra fotografiei I. 1.11 hotărât să-mi schimbi cursul vieţii. Nu te-ai gândit o, i, ph de s-ar putea să nu doresc aşa ceva...

Nu am hotărât să-ţi schimb viaţa. Am hotărât...

I) a? Ce altceva *ai* hotărât dacă nu să-mi schimbi viaţa*?!* tura şi a copiilor mei.

Râse scurt, apoi continuă:

Le-am spus că în seara aceasta la voi aduce pe cineva *i* me să le pregătească cina şi că niciodată nu vor mai trebui

să

111.11 iince mâncare gătită de mine.

Josh îi apucă mâinile şi le privi cu ură. Palmele lui Carrie 11 au catifelate, iar unghiile curate şi pilite.

— Sunt convins că eu am gătit mai mult decât tine. Îi lăsă mâinile cu dezgust şi îşi reluă mersul.

Hotărâtă, Carrie se aşeză din nou în calea lui.

— Dar *m-ai plăcut.* Mi-am dat seama. Nu ţi-am spus imediat cine sunt pentru că voiam să ştiu dacă mă placi sau nu.

Furia lui Josh se transformă în amuzament.

— Asta ai crezut? Ţi-ai închipuit că în clipa în cai *v* în I întâlni voi fi atât de năucit de frumuseţea ta, încât nu – nu \ n|şi seama că nu ştii decât să stai în salonul unui bogătaş şi să uiiţijj clavecin? Ai crezut că voi fi atât de orbit de frumuseţea t; i *ţm* I dorinţa de a te avea noaptea în patul meu, încât nu voi mai ittjg cum plâng de foame cei doi copii ai mei?

— Nu, spuse Carrie cu glas şoptit, deşi spusele Im în apropiaseră de adevăr mai mult decât i-ar fi plăcut ei 4 recunoască. Nu am crezut aşa ceva. Am crezut...

Furia apăru din nou pe chipul lui.

— Nu te-ai gândit deloc. Se pare că nu ţi-a trecut prin

mim că puteam să-mi iau o soţie de aici. Ţi-ai închipuit că nicio fen icif *nu doreşte* să se căsătorească cu mine? Ai crezut că eram pir» urât pentru a atrage atenţia unei femei?

— Oh, nu, în niciun caz, eu cred că... 1

Josh nu o lăsă să-şi termine fraza.

— Bineînţeles că aşa crezi. O mulţime de femei cred la fel, îmi pot lua o femeie dacă am nevoie, dar nu am nici timpul şi nici dorinţa de a curta pe vreuna, iar *toate* femeile asta îşi doresc, indiferent cât de urâte sunt. Am scris acelei companii aiurite care-ţi aparţine pentru o soţie care să-mi fie de ajutor, nu pentru a cere o fată cu capul plin de idei romantice.

Aruncându-i un zâmbet dispreţuitor, o mai privi încă o dată din cap până-n picioare.

— Acum, domnişoară Montgomery, spuse el atingându-şi borul pălăriei în semn de salut, îţi urez o zi bună şi la revedere. Sper ca pe viitor să te gândeşti bine înainte de a lua o decizie.

h ni îndepărtă. Came rămase locului, cu căţeluşul la **în p|.**

i.1 \igură ce anume trebuia să facă, căci nu luase în Im ni lei de situaţie. Se întrebă la ce oră pleca următorul 11

«hi (inului de a se întoarce la Warbrooke o îngrozea, dar îi 111 va trebui să facă acest lucru. Ridicându-şi privirea, îl 111 îi Josh cum se îndreaptă spre peron.

I) o; i mna Greene, şopti privind în urma lui, apoi strigă cu Iun Dacă nu mă înşel numele meu este doamna Greene. Imiii*, /oshua* Greene.

\ | iroape că strigase ultimele cuvinte.

I os li se opri şi se întoarse în loc.

Cai t ic îşi încrucişă mâinile la piept şi îl privi sfidător, plină de îii. Im neală.

Cu fiecare pas pe care îl făcea spre ea, furia lui Josh creştea, i lupul său exprima atâta mânie, încât Carrie se feri din calea lui. Dacă mă atingi, am să…

Acum o jumătate de oră aproape că mă rugai să te ating.

I >. Îi a aş fi început să te dezbrac, nici măcar n-ai fi protestat.

— Asta este o minciună, spuse Carrie, roşind.

— Tu ar trebui să recunoşti minciuna în cazul în care cineva o, spune.

Josh o prinse de braţ şi o trase după el, îndreptându-se I >re staţia diligenţei.

— Dă-mi drumul imediat. Îţi cer să…

Oprindu-se, Josh îşi apropie faţa de a ei, aproape atingându-i-o.

— Te-ai folosit de o grămadă de înşelătorii ca să te *măriţi*

JUDE DEVt^KAUX J

cu mine. Acum mă vei însoţi acasă şi vei stăpână să|>i nul viitoare, când diligenţa va trece pe aici şi te voi putea trimi le la tatăl tău, acolo unde îţi este locul.

— Nu poţi să...

— Ba pot şi am de gând să o fac, spuse Josh, continuâqjs o tragă după el.

Când ajunse în dreptul staţiei se opri.

— Unde îţi sunt bagajele?

Carrie încercă să se desprindă din încleştarea lui şi privi || jur. Cât timp stătuseră sub plopul canadian, căruţul ei cu bap. Isosise.

— Acolo, spuse Carrie arătând cu o mişcare a capului *s*|u căruţă. Pot să am grijă de mine şi singură. Pot să...

Se întrerupse când văzu chipul lui Josh, care arăta de pai|, i tocmai văzuse un monstru. Era **şocat,** încremenit de stupoan urmărindu-i privirea, Carrie nu **văzu** nimic neobişnuit, doar bagajele ei.

Josh privea stupefiat mormanul de cufere, fiecare fixat

cu J ajutorul unor frânghii groase, într-o căruţa trasă de patru cai. Se îndoia de faptul că bunurile deţinute de locuitorii din Etemity ar fi fost îndeajuns pentru a umple acele cufere.

— Dumnezeule mare, şopti el, apoi îşi întoarse privirea spre ea. De ce mi-ai făcut una ca asta?

I

n timp ce stătea cocoţată pe platforma veche de lângă capră, Carrie începu să-şi dorească să nu fi văzut niciodată li tloj. – rafia lui. Era atât de supărat pe ea, încât nici nu o privea, nici **mim** adresa vreun cuvânt. Striga la cai şi trăgea de hăţun de parcă – i”. fi fost de vină.

— Zău, n-am vrut să... începu Carrie, dar Josh îi tăie vorba: —Nu scoate niciun cuvânt. Niciun cuvânt. Trebuie să mă

îndesc la ceea ce am de făcut.

— Ai putea să mă laşi să-ţi dovedesc ce pot, spuse Carrie cu respiraţia întretăiată.

Josh îi aruncă o privire atât de dispreţuitoare, încât Carrie îşi – frânse buzele, renunţând să-i mai adreseze vreun cuvânt.

După o călătorie lunga pe drumuri prăfuite, intrară pe un drum plin de buruieni şi trecură printre nişte copaci

înalţi. După câteva minute aceştia începură să se răărească, lăsând să se vadă o casă.

Niciodată nu mai văzuse un loc care să arate atât de păi, iuU| şi de neprimitor ca acea căsuţă. Văzuse sărăcie în WarbroH câţiva dintre verii ei erau săraci, dar casele lor nu aveau acri pect mizerabil şi trist. H

Terenul din faţa casei şi din jurul micului şopron allut Im spatele acesteia era plin de iarbă. Casa cu aspect trist nu; i v «| geamuri la ferestre, ci hârtie pergament. Lumina care intra în cni era slabă, iar pe coş nu ieşea nicio dâră de fum. Casa în sm| părea o cutie cu o uşă şi cu câte o fereastră de fiecare parte | acesteia. În spatele casei era ataşată o cameră, de aceeaşi fonul de cutie pătrată, iar Carrie se întrebă dacă acela era dormitorul, îl privi pe Josh, nevenindu-i să creadă că ceea ce vedea ei» adevărat. Pentru nimic în lume nu şi-ar fi putut închipui că acri bărbat trăieşte într-un asemenea loc.

Privind înainte, cu maxilarele încleştate, Josh îi evită privire» întrebătoare.

— Acum vezi de ce am vrut pe cineva care să ştie să muncească. Ai putea, domnişoară Prinţesă Bogată, să trăieşti aici?

Lui Carrie i se păru ciudat faptul că el îşi dădea seama

cil de îngrozitor era acel loc, dar nu făcuse nimic pentru a schimba această realitate. Verii ei Taggert trăiau aproape în sărăcie şi se părea că le plăcea dezordinea. Când veneau în vizită la ea acasă nu se simţeau bine şi abia aşteptau să plece.

Furios, de parcă ea era vinovată de toate necazurile lui, opri căruţa în faţa casei şi coborî de pe capră. Ajunşi lângă casă, Carrie constată că aceasta arăta chiar mai rău decât ceea ce di hi distanţă. Lipsa unor bucăţi de şindrilă din acoperiş» n wc i ntrebe dacă erau găuri şi în casă. Uşa din faţă atârna. I< mi într-o balama. Neexistând verandă, apa se strânsese u. N i într-o băltoacă noroioasă.

Ii. Îi ocoli căruţa, veni pe partea în care se afla ea şi o ajută l) |re. He astă dată mâinile lui nu se mai plimbară pe talia ei. Nici măcar n-o mai privi, ci o lăsă şi se duse în partea din în îi căruţei.

I >după ce mai privi încă o dată spre casă, Carrie îi ceru Ii 111111 i să-i dea două sacoşe care se aflau în partea din faţă a i-■*< u|îi. Într-una avea schimburile de noapte şi în cealaltă cadouri 1 «nii îi copii.

Copiii sunt înăuntru? îl întrebă ea pe Josh.

I) a, sunt înăuntru, în frig şi în întuneric şi, probabil, morţi Ui Ibnme.

I ■’uria şi amărăciunea cu care spusese aceste cuvinte păreau în uză directă la adresa ei.

Carrie nu mai scoase nicio vorbă, ci se întoarse şi o porni ■În i – casă. Nu îi era uşor să-şi păstreze echilibrul cărând în acelaşi luup cele două sacoşe şi pe Hapciu, dar Josh nu încercă să o niiile. Rămase să dea ordine vizitiului unde anume să descarce cu I crele lui Carrie, adăugând cu voce tare pentru a fi auzit de toţi cei din apropiere, ce anume gândea el despre acele bagaje. I lalamaua ruptă făcea ca uşa să se deschidă foarte greu. În cele din urmă, Carrie reuşi să se strecoare în casă.

Dacă exteriorul casei arăta îngrozitor, interiorul era şi mai şi Un loc lugubru, trist, lipsit de culoare, care în mod sigur îi făcea pe cei care locuiau aici să se simtă nenorociţi. Pereţii din scându-ri afumate de foc de-a lungul timpului. În mijii] camerei era o masă murdară, înconjurată de patru se|| prăpădite, dintre care unuia îi lipsea un picior.

Bucătăria – o cămăruţă – era plină de vase care nu a fuseseră spălate de mult timp. Carrie privea acel loc îngroziU#| nu-i văzu imediat pe copii. Stăteau în umbra uşii ce dădea *s*| ceea ce Carrie credea că era dormitorul, urmărind, aşteptiihikH vadă ce avea să se întâmple.

Copiii erau frumoşi, chiar mai frumoşi decât ăn fotograM Băiatul promitea să devină un tânăr arătos şi era clar că înt i-a bună zi fata va fi o adevărată frumuseţe.

În ciuda faptului că erau frumoşi, arătau la fel de dezordoi iuţi ca şi casa. Se părea că nu se mai pieptănaseră de luni de zile **şi,** cu toate că ei erau curaţi, hainele lor murdare erau decolorate, de parcă ar fi fost spălate de sute de ori.

Privindu-i, Carrie ştiu că avusese dreptate: această familii avea nevoie de ea.

— Bună, le spuse ea, încercând să adopte un ton vesel. Eu sunt noua voastră mamă.

Copiii se uitară unul la celălalt, apoi o priviră din nou pe Carrie, cu uimire.

Carrie se îndreptă spre masa unsuroasă şi îşi aşeză sacoşele pe ea. Adulmecând în jurul picioarelor ei, Hapciu trase de lesă pentru a fi lăsat liber. El se îndreptă imediat spre cei doi copii care priveau micul animal cu multă curiozitate. Niciunul dintre ei nu se mişcă să atingă căţeluşul.

H,. I îi /1 ud prima cutie, Carrie scoase o păpuşă cu cap din mi i îi m. I în Franţa şi îmbrăcată toată în mătase.

A îi... Upentru tine, îi spuse fetiţei şi aşteptă câteva

clipe.

i.. . |. Îi ni; 1 fără de sfârşit, până ce copila se apropie pentru a hiimul. Se comporta de parcă se temea să atingă păpuşa nu

mm* scoase apoi barca cu vele.

Şi. U casta este pentru tine. Li 11111 /indu-i barca, văzu în privirea băiatului cât de mult îşi flut.». 1.1 îi 11. Făcu un pas înainte, dar imediat se trase înapoi şi nu din cap în semn de refuz.

A în adus-o special pentru tine, spuse Carrie, încercând IA I nu lnpicce. Fraţii mei călătoresc pe vapoare ce pornesc din Miiliu* s|ire întreaga lume şi aceasta seamănă foarte bine cu una (Îiiiih navele lor. Mi-ar plăcea s-o primeşti.

111 sufletul băiatului se dădea o luptă. Ar fi vrut să ia jucăria, îi îi în acelaşi timp, ceva îl făcea s-o refuze.

În cele din urmă, băiatul întrebă cu ton bătăios:

Unde este tata?

Cred că-l ajută pe vizitiu să-mi descarce bagajele.

Băiatul încuviinţă dând din cap şi fugi afară.

— Ei bine, spuse Carrie, aşezându-se pe unul dintre scaunele ml regi. Cred că este supărat pe mine. Ştii cumva de ce?

— Tata ne-a spus că eşti urâtă şi că nu avem voie să

vorbim < Icspre asta. A zis că multe lucruri sunt urâte, dar că nu contează, îşi înclină capul când într-o parte, când într-alta, în timp ce o studia pe Carrie. Dar tu nu eşti urâtă deloc.

Carrie îi zâmbi. Cu toate că nu avea mai mult de fetiţa se exprima corect.

— Mi se pare puţin nedrept să fii furios pentru că i este unt.

— Mama mea este frumoasă.

— Ah, înţeleg, spuse Carrie.

Dacă propria-i mamă ar fi murit şi tatăl său căsătorit cu o femeie frumoasă, nici ea nu ar fi fost prea I Ar fi preferat ca el să-şi ia o soţie urâtă, o femeie foarte, urâtă.

— Pe tine nu te deranjează faptul că nu sunt urâtă, nu i Pot fi cât vrei tu de urâtă.

Spunând aceste cuvinte, Carrie începu să-şi schimberile feţei trăgându-şi cu degetele pleoapele în sus şi în ridicându-şi vârful nasului în sus cu degetul mare.

Fetiţa chicoti.

— Crezi că Temmie m-ar plăcea mai mult dacă aş ni aşa?

Chicotind din nou, fetiţa dădu din cap afirmativ.

— Vino lângă mine şi lasă-mă să-ţi pieptăn părul, în timp

i tu te vei gândi ce nume să-i dai păpuşii.

Copila ezită, ca şi cum s-ar fi întrebat dacă acest lucru va l i s-au nu pe placul tatălui ei. Carrie luă din cutie pieptănul ei ci mâner de argint. Copila scoase o exclamaţie uşoară la vederea lui, apoi se îndreptă spre Carrie şi se aşeză între genunchii ei, lăsându-se pieptănată.

— Numele tău este Dallas? o întrebă Carrie, trecând pieptănul **hon** şi moale al feţei. Mi se pare un nume cam

41 u i, p11nea că acesta este numele locului în care am

I h 11111 o fabrică? întrebă Carrie fără să vrea, după care |h my, bucuroasă că fetiţa nu putea vedea că roşise. Oh, lj «i – uni ţi se spune? Dallie?

opil. U a/u pe gânduri.

! **i|i** \; îmi spui Dallie dacă vrei.

«. Îiiic /îmbi.

Iun face o plăcere deosebită că eşti de acord să te numesc. Ni îi nu o face nimeni.

IV el cum îi cheamă? întrebă Dallie, arătând spre Hapciu. <, 111 ic îi spuse numele căţelului, apoi adăugă:

I am pus acest nume pentru că în ziua în care fratele meu îi l; i dăruit a strănutat de mai multe ori. Şi, ciudat, din ziua o nu nu cred că a mai strănutat vreodată.

I) allas nu râse, ci doar încuviinţă dând uşor din cap, cu

un

ii. i solemn. Carrie simţi cum i se strânge inima. Nu era firesc ca un copil atât de mic să fie atât de serios.

— Gata, spuse Cairie. Ţi-am aranjat părul şi îţi stă minunat. Vrei să vezi?

Scoase oglinda cu mâner din argint şi copila se privi cu aerul că se studiază.

— Eşti foarte drăgălaşă, o asigură Carrie.

Dallie dădu uşor din cap.

— Dar nu frumoasă. Nu ca mama mea.

Îi înapoie oglinda lui Came.

Era ciudat că o fetiţă vorbea astfel, gândi Cari u\ în M privea înjur.

— Putem să pregătim cina? Ce anume aveţi de nun»»

1

— Tata a spus că tu vei pregăti cina, că ştii să găurii» ^| mâncare de pe lumea asta şi că nu ne vei lăsa niciodată să

Carrie zâmbi. |

— Atunci, asta trebuie să fac.

Ridicându-se de pe scaun, Carrie se îndreptă spre dulap din încăpere şi deschise uşile. Constatând că nu era. I., | jumătate de pâine şi trei conserve de mazăre, o cuprinse mi *în* de furie la adresa lui Josh. Chiar dacă ar fi fost cea

mm) <im bucătărească, n-ar fi putut pregăti de mâncare cu ceea ce a\fa dispoziţie.

Începu să scotocească în dulap şi, undeva în spate, giim m. Borcan cu gem de căpşuni făcut în casă. Luând borcanul, îi ziiuU

copilei.

— La cina din această seară vom avea pâine şi gem. Am im pachet cu ceai din China în cutia pe care am adus-o cu mine, ay ([că ne vom putea bucura de o petrecere elegantă cu ceai.

— Nu putem mânca din ăsta, spuse Dallas arătând spn borcanul cu gem. Tata spune că trebuie să-l păstrăm pentru ocazii deosebite. Mătuşa Alice mi l-a făcut cadou.

Carrie zâmbi şi spuse:

— Fiecare zi este deosebită. Nu există nicio zi în care să nu găseşti *ceva* de sărbătorit. Azi, în mod deosebit, avem de

Uimi umil lucruri. Eu am sosit aici, tu ai o păpuşă şi P НммП Jlli ftric...

Minl –, i îi va plăcea să-i spui Temmie. El este Tem şi

IM. I n |. I.)1 I; se prea mare pentru a-i spune Temmie, *Щ*

tfil ihim uviinţă. Ник /imbidinnou.

Am, i încerc să nu uit că este prea mare pentru a i se |t

iniiiir. Acum, hai să aranjăm masa pentru cină.

I ■ 111 evident faptul că fetiţa nu avea nicio ideea despre ceea i| hi i и i и и nea „a aranja masa”. Carrie îşi luă sacoşele şi le

C

p |.» n. Npoi scoase un minunat şal Paisley, mare, colorat în |g || i <» /, care părea că străluceşte în lumina palidă ce venea |й тригл lumânai-e din cameră aşezată pe policioara căminului.) biii lui Dai las se măriră de uimire în timp ce o urmărea pe i hi i к.i. Şezând pe masă câteva ziare, luate din teancul ce se afla Uniţii loc, peste care întinse şalul cel frumos. Apoi Carrie căută i-п. \, i vase curate, dar nu găsi niciunul. Aruncă o privire maldărului i. \ aşe murdare din chiuvetă, dar renunţă. Acasă, vasele murdare – i и 111 late din sufragerie şi aduse înapoi curate, însă habar n-avea иsc întâmpla între timp.

Carrie scotoci iar într-una dintre sacoşe şi scoase patru banale din pânză.

— Vom avea un picnic, spuse ea în timp ce le aşeza pe şal, după care mai scoase şi patru pahare argintii. Le avea la ea ori de câte ori călătorea, deoarece mama ei îi spunea să nu folosewŞ niciodată pahare din care beau şi alţii.

Stând de cealaltă parte a mesei, Dallas o urmărea

fasemii şi, după ce Carrie aduse paharele de argint, se îndrepta:. P (| sacoşă cercetând-o cu privirea, ca şi cum aceasta ar fi AH fermecată şi puteai scoate din ea orice doreşti.

Scoţând din sacoşă cutia din cristal în care-şi ţinea agrat cu, Carrie o şterse cu o batistă curată, apoi o umplu cu gem căpşuni. Dallas no-şi amintea să fi văzut vreodată pe masă altefij decât borcane, astfel că acest nou mod de a pune mâncarea în vase drăgălaşe era ceva nou pentru ea. S

— Destul de **drăguţ,** nu crezi?

Dallas putu doar să încuviinţeze din cap. Lumina luminării se reflecta în argintul paharelor, în cristalul vasului cu gem şi în culorile şalului. Era cea mai frumoasă masă pe care Dallas o văzuse vreodată. În plus, femeia care-i spusese că era noua 31 mamă, păpuşa pe care nu o lăsa din mână, acel căţeluş, masa, erau cele mai frumoase lucruri pe care Dallas le văzuse până atunci.

Când Dallas îşi ridică privirea spre Carrie şi îi zâmbi, aceasta îi întorsese zâmbetul.

În clipa aceea losh şi fiul său intrară în casă, iar Carrie îşi dădu seama că descărcarea a douăzeci de cufere pline cu lucruri de damă nu-i schimbase în bine starea sufletească.

— Le-am dus pe toate în şopron, spuse Josh printre dinţi. Bineînţeles că nu am un adăpost pentru cai, aşa că am scos toate uneltele afară. Dacă va ploua la noapte s-ar putea să fim inundaţi, însă lucrurile tale vor fi în deplină siguranţă.

h * vi pro masa la care fiul său se uita cu gura căscată.

(r iasta?

i mă, spuse Carrie cu mândrie, aşteptând ca el să recu■ i > iiin că greşise în privinţa ei. Le promisese copiilor că iv – .10 nouă mamă care să le pregătească cina şi asta făcuse.

(opiilorle este foame.

I, 11; i a-şi descreţi fruntea, Josh ridică vasul de cristal plin ni şi apoi privi la feliile de pâine frumos tăiate şi aşezate pe o **n i, i** I» rodată cu monogramă.

I frâne şi gem, spuse el cu dispreţ. Asta nu-i o cină adevărată |h uliu copii, nu-i aşa?

Carrie se holbă la el, spunându-şi că e incapabil să unoască atunci când greşea.

Am folosit ceea ce era în casă. Nimeni, nici măcar modelul 11.) >. (» spodină la care te aşteptai n-ar fi putut să gătească ceva de 11111icare din puţinele alimente pe care le ai.

— Avem conserve, spuse Josh cu încăpăţânare. Puteai încălzi i ova din ceea ce avem, nu crezi? Şi de ce ai lăsat focul să se % lângă? De ce nu l-ai înteţit? Este frig.

Copiii priveau cu consternare de la Carrie la tatăl lor. Le vorbise îndelung despre faptul că vor trebui să se poarte frumos cu femeia care urma să vină pentru a avea grijă de ei toţi, însă el nu făcea acest lucru.

Carrie îl privea, refuzând să răspundă unei astfel de atitudini, în cele din urmă Josh dădu din cap, neîncrezător.

— Înţeleg acum. Nu ştii să deschizi o conservă, nu-i aşa? Şi bănuiesc că niciodată n-ai pus vreun lemn pe foc.

Avea dreptate, dar Carrie nu intenţiona să recunoaso|fi lucru, aşa ca rămase nemişcată, privindu-l.

Uitându-se când la unul când la celălalt, Dallas apron|H izbucni în plâns.

— Tati, mie *îmi place* pâinea cu gem. Vrei să-mi vezi papt^i Dacă vrei, poţi să-i alegi tu un nume, dar dacă îţi place nuniill Elsbeth, atunci aşa o vom numi.

Expresia lui Josh se schimbă când privi spre fiica lui. C. Îii w nu observase până atunci decât două expresii ale chipului lui oţ pe care o văzuse atunci când el nu ştia cine era şi o dorise şi <] ■ care-i apăruse pe chip în momentul în care aflase cine era, l) | astă dată citi dragoste pe chipul

acela întunecat şi frumos... 11| chip pe care crezuse că îl cunoaşte atât de bine. Josh se aşează l| masă zâmbind şi îi ceru fetiţei să-i arate păpuşa. Carrie o ascult! povestindu-i tatălui ei despre calităţile păpuşii, ceea ce o surprinuf căci nu observase ca fetiţa să fi privit cu prea multă atenţie jucării, Dallas îi arătă tatălui ei lenjeria pe care o purta păpuşa pe sub rochie şi picioarele făcute din piele umplută.

— Cred că numele de Elsbeth este cel mai potrivit pentru n ea, spuse Josh, atingând părul fetiţei. Observând că acesta era pieptănat şi aranjat, o clipă o privi pe Carrie cu recunoştinţă.

— I-am adus şi lui Tem un cadou, spuse Carrie şi luă bărcuţi de pe policioara pe care o aşezase.

Tem privi jucăria, dar aşteptă permisiunea din partea tatălui său. Carrie îşi zise că Josh nu dorea ca vreunul dintre copii să primească ceva de la ea, dar bucuria copiilor lui însemna mai mult decât orice altceva. Zâmbind, Josh dădu din cap în semn că băiatul poate primi cadoul.

CHEMAREA DESTINULUI

i – ■

Nm» 4’. Ipmpie şi lua bărcuţa, apoi se întoarse lângă

tatăl i|Hli f I o în spate, de parcă n-ar fi îndrăznit să o privească.

i. Îi spuse Dallas, mi-e foame.

I uium» Hat, Josh privi spre masă, apoi le făcu semn copiilor

I) în îi ai un ibric, aş putea prepara ceai, spuse Carne îmi; i să repare greşelile făcute până atunci, nul >atul care-şi privea copiii cu atâta dragoste era cel pe I va /use ea în fotografie, cel de care se îndrăgostise şi pentru «h. ’| notase la toate tertipurile pentru a-i deveni soţie.

(md Josh îşi ridică privirea spre ea, Carrie constată că iv,, . În (ea din ochii lui dispăruse.

Chiar ştii să foloseşti un ceainic? întrebă el rânjind. Dacă IUI nia înşel, este o ocupaţie pentru o doamnă, nu-i aşa?

Se ridică furios de pe scaun, înteţi focul şi puse deasupra... il» 1 ic cu apă, după care scotoci prin maldărul de vase murdare i i| i ia găsi un ceainic ciobit pe care-l puse pe masă.

Rămaseră tăcuţi, cu chipurile întunecate, aşteptând să fiarbă. I|ni din ibric.

B absurd, gândi Carrie, privindu-i pe cei trei. E absurd să fii i – I în de viaţă şi sănătos, dar atât de trist. Sărăcia şi viaţa într-o. Nsă ca asta nu erau motive suficiente pentru

ca oamenii să fie. il îl de trişti.

— Am şapte fraţi mai mari, spuse Carrie veselă, rupând liniştea. Sunt frumoşi ca nişte prinţi din poveşti şi călătoresc în toată lumea cu navele lor. Cu câteva luni în urmă, nu cu mult înainte ca eu şi tatăl vostru să ne căsătorim (ignoră privirea surprinsă a lui Josh), fratele meu Jamie mi l-a adus pe 1 l; i V-ar plăcea să ascultaţi câteva din povestirile pe care mi spus despre locurile pe care le-a vizitat? A fost şi în China.

— Da, da, te rog, spuse Dallas, dornică să audă ceva i să-i alunge tristeţea.

Carrie se uită la Tem în a cărui privire citi curiozital1 toate că încerca să se comporte ca şi cum nu i-ar fi păsat spusele ei. Totuşi, dădu din cap în semn de încuviinţare.

Carrie se uită la Josh şi aşteptă, obligându-l astfel să pronunţe şi el.

— Sunt de acord cu tot ceea ce le face plăcere copii îi spuse el morocănos.

Entuziasmată, Carrie începu să le istorisească despre Chii şi mai ales despre palatele pe care fratele ei le vizitase, descriin în detaliu mătăsurile şi ornamentele. Poate că mai înfrumuseţ puţin lucrurile, dar Jamie nu-i spusese chiar tot ce văzusi Aplecându-se uşor, cu o voce

joasă ca pentru povestirile e stafii, le vorbi copiilor despre obiceiul chinezesc de a bandaj picioarele femeilor pentru ca acestea să rămână mici.

Cum apa din ibric începuse să fiarbă, Carrie îl ridică de pe foc, aşeză ceainicul pe masă, puse în el pacheţele cu deliciosul ei ceai, îl umplu cu apă fiartă şi începu să întindă gemul pe feliile groase de pâine pe care le înmână copiilor şi lui Josh. Cât timp le povestise despre legatul picioarelor, Josh fusese la fel de absorbit ca şi copiii, uitând să-i spună să mănânce şi ea.

Carrie vorbi tot timpul cât dură masa. Spuse chiar şi o poveste despre o dragoste adevărată care se sfârşise pe

i. L <i, 111, femeia transformându-se în fantomă. Când pâinea şi tml < lenninară, se duse şi scoase din sacoşă o cutie cu» i> 111. I şi dădu fiecăruia câte două bucăţi.

< îi ic I se termină şi ceaiul, Carrie încetă să mai vorbească şi, fetii 1111 iteva clipe, în jurul mesei se lăsă liniştea.

I) umnezeule! răsună glasul lui Dallas rupând tăcerea care lantise.

I ’iste ceva adevărat din toate astea? întrebă Tem, cu o Vii «t are încerca să exprime scepticismul unui adolescent.

Absolut tot. Fraţii mei au călătorit în lumea întreagă şi

mi-au **|iiin** cele mai extraordinare poveşti. Ar trebui să ascultaţi şi ţ (>v eştile despre India, despre alte ţări din deşert, despre Egipt 11 li – spre faptul că doi dintre fraţii mei au fost piraţi.

Piraţi! Tem era încântat, dar imediat încercă să se «Mpânească...

— În plus, unul dintre fraţii mei a fost în armata Statelor

I îi iite şi a luptat cu indienii. Mi-a spus că i-au plăcut indienii mai Imiit decât o mare parte din soldaţii americani. Am adus cu mine ileva din lucrurile pe care fraţii mei mi le-au dăruit, lucruri pe i are le-au cumpărat, le-au furat sau cu care au făcut negoţ.

— Fraţii tăi *fură* lucruri? întrebă Dallas înspăimântată. Unchiul

II iram spune că a fura este un păcat.

— Este şi nu este, încercă Carrie să o liniştească. Unul dintre fraţii mei a furat o tânără frumoasă de la un om care făcea comerţ cu sclavi, dar asta este o poveste pe care am să v-o spun în altă seară. Acum cred că a sosit timpul să vă duceţi la culcare.

Se făcu linişte, apoi Josh spuse:

— Da, desigur. Este ora de culcare. S-a făcut târziu.

Copiii îşi îmbrăţişară tatăl, îl sărutară şi îi spuseră n

bună, după care se întoarseră spre Catrie, neştiind ce să i
n

— Duceţi-vă la culcare, le spuse ea zâmbind şi scoţiii astfel din încurcătură.

Îi urmări cum urcau pe o scară lipită de peretele de 11 cămin.

Deasupra capului, în ceea ce părea a fi o mică mansarda auzi cum se grăbesc să se bage în pat.

Încă zâmbind, Carrie îşi întoarse privirea spre Josh. To1 veselia, toată fericirea dispăruseră de pe chipul său frumo expresia severă luase locul zâmbetului.

— Voi face ordine aici, spuse Carrie.

— Dacă nu ai de gând să laşi această treabă în sarcu menajerei.

Carrie strânse din dinţi.

— Ce anume te supără atât de mult? Faptul că am reu; acolo unde ai crezut că voi da greş?

Aşezându-se pe scaun, îşi încleştă degetele în poală şi îl pri

— Acum înţeleg că ceea ce am făcut nu a fost cinstit faţă di tine şi de copiii tăi, dar consider că ar trebui să-mi oferi o şansâi Cred că mă judeci greşit.

Pentru o clipă văzu licărul de dorinţă din privirea lui şi

un fior îi străbătu uşor ceafa. Josh se stăpâni şi o privi cu răceală.

— Lasă-mă să-ţi explic ceva, domnişoară Montgomery.

Eu…

Îşi ridică palmele pentru a o opri în clipa în care văzu că este gata să vorbească.

în n rula, atunci… Doamnă Greene. Copiii mei înseamnă I |i* nu îi mine. Subliniez faptul că înseamnă *totul* şi doresc să lui ce pot, ceea ce înseamnă, după părerea mea, o viaţă I» le vârî. It stabilă. Îmi doresc să aibă un tată şi, de asemenea, o llifl Virau să aibă ceea ce eu nu am avut şi să crească în aerul Ml – le la ţară. Vreau să aibă ce mânca… mâncare gătită în casă. I |îi 11111 ca liza toate acestea, sunt în stare să fac orice. Dacă trebuie || în 11 ăsătoresc cu o femeie jumătate-cal, jumătate-om, pentru a

V

Mi cec» ce au nevoie, o voi face. Înţelegi ce spun?

Dar dragostea? întrebă Carrie cu voce scăzută. Pentru Ulii mi contează dragostea?

(ind îi răspunse, Josh nu o mai privi în ochi: îmi iubesc copiii. Lucrurile de care *au nevoie* sunt o |ilineare bună, o casă curată şi îmbrăcăminte curată.

Înţeleg. Şi eşti convins că eu nu le pot da nimic din toate

Mă cunoşti doar de patru ore şi eşti convins că ştii totul i li spre mine.

Josh zâmbi cu un aer de superioritate.

— Uită-te la tine. Cât te-a costat rochia pe care o porţi şi cât alorează perlele pe care le ai în jurul gâtului? Nu trebuie să-mi i. Ispunzi. Am descărcat cuferele tale, îţi aminteşti? Mă consideri niât de prost, încât să cred că o femeie ca tine va fi fericită să trăiască în această…

— În această cocioabă?

Se aplecă spre ea, peste masă.

— Ştii ce cred eu, domnişoară Montgomery? Şi am dreptate când afirm că eşti şi vei fi întotdeauna *domnişoara Montgomery,* căci nu am de gând să te fac doamna Greene, dacă înţt» | vrea să însemne ceea ce-ţi spun.

Carrie nu-i răspunse, dar privirea îi alunecă spre doi pe care nu-l văzuse încă.

— Ceea ce cred eu este că pentru tine totul parc ca o | aventură. Probabil că ai crescut răsfăţată şi protejata di fraţi ai tăi „nemaipomeniţi” şi crezi că poţi face tot ceea i o1 în momentul de faţă, vrei să-ţi etalezi voioşia în casa unul! sărac şi a copiilor lui. Dar ce se va întâmpla cândte veiplu noi? Intri în vieţile noastre, ne faci să râdem cu

povestirile tul faci pe copii şi pe... Se întrerupse, apoi continuă: îi faci pe i să te iubească şi poate chiar să te adore. Apoi, când te vei pin de noi, te vei întoarce la „tăticu'" şi la fraţii tăi fascinanţi? Avaântâmpla?

— Nu, zise Carrie, încercând să spună ceva pentru a se ap dar Josh nu o lăsă să vorbească.

— Câţi ani ai, domnişoară Montgomery? Optsprezece Nouăsprezece? Bănuiesc că nu ai mai mult de douăzeci.

Carrie nu-i răspunse. Josh îşi formase deja o părere despi. Ea, aşa că ce rost mai avea să încerce să i-o schimbe?

— N-ai avut timp să vezi lumea şi nici să câştigi experienţa Foarte romantic, te-ai îndrăgostit de o fotografie şi te-ai gândit să încerci aventura căsătoriei. Cât de excitant poate fi să baţi tot drumul spre Vest cărând sute de rochii după tine şi...

Se întrerupse brusc şi se ridică de pe scaun.

— La ce dracu foloseşte încercarea mea de a-ţi explica? Nu vei înţelege nici într-un milion de ani.

uliii n-semnat.

re îi Ia, domnişoară Montgomery, iată cum vom! m|i.1.1; iici o săptămână, până când va trece iarăşi Apoi le trimit ramburs fratelui tău, neatinsă, aşa cum Im vinit aici. Ai fost

destul de deşteaptă ca să aranjezi, llnpiu A, căsătoria noastră, aşa că vei reuşi să rezolvi şi – i * l ţiu le se ridică şi ea de pe scaun.

\ i u i minat ce ai avut de spus? Ai terminat cu insultele la Iniimiiei mele şi la adresa mea? Poate că ar trebui să-ţi îi di – spre oraşul în care am crescut, ca să nu mă mai jigneşti.

ui li vârât că am crescut într-o familie bogată, dar din câte ni i ii i îi 11rebuie să fii sărac pentru a dori să dăruieşti şi să primeşti, h I n-ai dacă mă crezi sau nu, află că din dragoste am venit aici. A...

ic opri. Dacă ar mai fi spus un singur cuvânt ar fi izbucnit în aii i iun. Gândindu-se la speranţele ei şi la cum se desfăşurase 111111111 rea cu acest bărbat pe care crezuse că o să-l iubească, nu pl. îi r; t face altceva decât să plângă.

Cu toată demnitatea de care era în stare, înhăţă sacoşa cu li îi i urile pentru noapte şi îşi luă căţelul în braţe.

Voi rămâne aici o săptămână, domnule Greene, nu de dragul dumitale, ci pentru copii. Au nevoie de un strop de fericire şi i facă le-o voi putea oferi o săptămână, înseamnă că tot am realizat ceva. Apoi mă voi întoarce la fratele meu, aşa cum doreşti.

Carrie făcu un pas spre dormitor şi, cu mâna pe clanţa uşii, spuse:

— În ceea ce priveşte faptul că nu te vei atinge d» parcursul aceste săptămâni, *dumneata* pierzi.

Intră în dormitor şi trânti uşa în urma ei. Reuşi stăpânească furia timp de aproape trei minute, apoi se ar patul nu tocmai curat şi începu să plângă.

5

11 (11 mineaţa următoare, Carrie coborî din pat înainte de 1 i vi rea zorilor, sau cel puţin aşa i se păru. De obicei se и i devreme, dar se întorcea pe partea cealaltă şi adormea im în hi Avu nevoie de câteva clipe pentru a-şi aminti unde se 411П О diii îi erau umflaţi de cât plânsese înainte să adoarmă şi o |în И; i o uşoară durere de cap.

Coborî din pat, deschise uşa şi intră în salon – dacă acea i 111 icră putea fi numită astfel. Zâmbi când văzu că nu e nimeni în и и л pere şi se felicită că se trezise înaintea celorlalţi. Apoi văzu i и i bilet lăsat pe masă. Nu-i venea să creadă că ceilalţi se sculaseră deja. Era mult prea devreme.

Ignorând biletul, reveni în dormitor încercând să nu ia în seamă aspectul sumbru al camerei. Lângă perete se afla un birou care părea că e bun doar ca lemn de foc. Se

apropie şi văzu un ceas de buzunar, despre care presupuse că era al lui

Josh. Mijindu-şi privirea, în lumina slabă a zorii la ceas. Era opt. Dumnezeule mare, niciodată lui din pat atât de devreme. Nici măcar atunci când **se** şcoală.

Căscând, se întoarse în salon şi luă biletul de pe Recunoscând scrisul lui Josh, îşi aminti de vrem. Era la Maine. Atunci recitise scrisoarea prin care soţie şi îi transmitea că este de acord cu o căsătoi u procură.

Aşezându-se pe scaun, cu Hapciu în poală, începu să cil# scrisoarea de la Josh.

Stimată domnişoară Montgomery.

Noaptea trecută nu am putut dormi gândindu-m puţinele noastre conversaţii – dacă se pot numi aşi indiferent de cele întâmplate, cred că ai gândit cum trehu Cred că intenţiile dumitale au fost bune şi că ai drep când afirmi că copiiii mei au nevoie de ceva mai mult de nişte haine curate şi mâncare.

De două ori mi-ai cerut să-ţi acord o şansă penii n a-mi dovedi că nu eşti ceea ce pari a fi şi m-am decis. Vi *accept oferta. Te-ai dovedit capabilă să ai grijă de copii asemenea unei mame – la micul dejun cu greu îşi puteau desprinde privirile de la uşa dormitorului. Cinstit vorbind în ceea ce*

te priveşte, pari la fel de pură ca şi ei, dar mă întreb dacă poţi face toate treburile care îi revin unei soţii de fermier.

74

uliimi i o listă cu ceea ce ai de făcut în timpul Mălini < it vei rămâne cu noi. Dacă poţi face toate jityihi" at*unci sunt dispus să discutăm despre in*i în *viitor să fii mama copiilor mei.*

Cu sinceritate.

Joshua T. Greene l| i i r nu scrisoarea, Carrie luă lista şi rămase cu gura **Vfl** 'nul cât era de lungă. Cinci femei în şase săptămâni nu (imihi duce la îndeplinire ceea ce Josh îi cerea să facă. Im. În **se** pe scaun, privi lista pe care o ţinea într-o mână şi * **mii** ni pe care o ţinea în cealaltă.

I >rd, mă vei lăsa să fiu mama copiilor tăi, vorbi de una Ptiiiin Nusoţiata, cimamacuiva. Aruncăhârtiileşi-l scarpină bi i|> pe I lapciu. O baghetă fermecată, continuă ea. Cu asta «. M ui mi. Regele Joshua îmi dă o listă cu ce am de îndeplinit, la |k I. Îi cel din poveste care îi dă tinerei o

cameră plină cu paie... I le toarcă transformându-le în aur. Dacă tânăra reuşea să îndeplinească această sarcină imposibilă, urma să se i îi... 11 e irească cu regele. În cazul de faţă ar urma să devină mama...» |) îi lor regelui.

Aruncă o privire înjur. Era greu de crezut, dar la lumina t\lci imaginea era şi mai deprimantă.

— Mă întreb ce anume au mâncat la micul dejun? Boabe de 11 uizăre din conserve?

Carrie se ridică de pe scaun şi îl puse pe Hapciu pe podea.

— Mergem să căutăm bagheta fermecată? îl întrol u i Cineva trebuie să ne ajute să îndeplinim toate sarcini le | >n | le-a dat împăratul.

O oră mai târziu, când doamna Carrie Greene, h. I Montgomery, intră în oraşul Eternity călare pe bătrânulent Josh Greene, purtând cel mai frumos costum de călărie n i văzuseră vreodată cei de la vest de Mississippi, locuitorii i au i pur şi simplu încremeniţi. Toţi ar fi vrut să afle cine era şi ce i în oraş. Costumul pe care-l purta era roşu-închis, garm catifea neagră, iar pălăriuţa cu voal, cum nimeni din oraş nu văzuse până atunci, era lăsată într-o parte.

Carrie salută fiecare persoană pe lângă care trecea.

Oamenii se holbau la ea şi dădeau uşor din cap, uinuţ t

eleganţa frumoasei doamne şi prea uluiţi pentru a se mişca sau | răspunde.

Opri calul în faţa unui magazin al că-mi proprietar înceta**# să mai mături la intrare pentru a căsca gura la ea. Salutându-11 ţi-o uşoară înclinare a capului, Carrie intră în magazinul răcoros y| întunecat.

Când îşi reveni, omul propti mătura de perete, îşi netezi şorţul şi o urmă în magazin.

Carrie se aşezase pe scaunul din apropierea sobei şi îşi scotea mănuşile de călărie.

— Cu ce vă pot servi, doamnă ăă…

— Doamna Greene. Doamna Joshua Greene.

< i Josh s-a căsătorit. Hiram nu mi-a spus nimic

I”.

Îi I itilinr nu avea cine este Hiram, dar nu avea de gând în a n.

A i”.1 o va neaşteptat, spuse Carrie, încercând să sugereze li. Îi nu îşi putuseră înfrâna sentimentele şi se grăbiseră să li urască.

Îiifdeg, spuse proprietarul magazinului. Cuce vă pot fi **10?**

În i… I acest timp, o mulţime de trecători deciseseră că au

11. .nu părat de la magazin. Stăteau de-a lungul peretelui 111 (arrie, aşteptând în linişte, privind-o de parcă ar fi fost în nun decirc.

Aş dori să fac câteva cumpărături, spuse Carrie.

(Îi i le ştia că Josh credea că nu e în stare de nimic, pentru 11111! 111 fapt că nu ştia cum să spele vasele sau cum să deschidă iun. Ovele, dar ea se pricepea foarte bine la cumpărături. Poate. I nu îţi s-ar fi amuzat, însă abilitatea de a folosi banul cum se iiv inc reprezenta un talent inestimabil. Mulţi oameni bogaţi îşi i. I|iese banii în investiţii proaste, angajează oameni incompetenţi ni îi în cazul în care cumpără opere de artă, se păcălesc şi iau liilsuri.

Carrie ştia să mânuisacă banul. Cu alte cuvinte, ştia să scoată cec cenţi dintr-o monedă de cinci cenţi. În oraşul ei natal, exista. I vorbă potrivit căreia ar fi mai bine să lucrezi cu oricare dintre Montgomery, dar în niciun caz cu Carrie, căci este în stare să te facă să munceşti de două ori mai mult pentru jumătai»

Carrie avea un anume fel de a privi oamenii cu ochi i –, albaştri, încât îi determina să facă ceea ce dorea ea.

— Mă întreb dacă cineva din minunatul dumneav< >; i ar putea să mă ajute, spuse Carrie cu nevinovăţie. Soţulin

cerut să fac câteva lucruri pentru el şi chiar nu ştiu cu ce am încep.

Când îi înmână lista pe care Josh o scrisese, propi i magazinului îşi aruncă privirea pe ea, apoi scoase un fluici.1 şi o trecu celui din spatele lui. Lista circulă din mână în nu 11

— Vai, sărăcuţa de tine, spuse o femeie în timp ce citea Pentru numele lui Dumnezeu, ce-a fost în mintea lui Josh'/

Carrie suspină.

— Sunt proaspăt căsătorită şi nu am nici cea mai mică 1 despre ceea ce am de făcut, nu mă pricep nici măcar să deşi o conservă.

— Mi-ar *plăcea* să-i arăt cum se deschide o consci mormăi un bărbat, dar soţia îi dădu un ghiont în coaste.

— S-ar putea să nu fiu în stare *să fac* toate aceste lucruri | care mi le cere soţul meu, dar m-am gândit că aş putea angaja | cineva să le facă.

Deşi le câştigase simpatia, nimeni nu se grăbi să se ofer pentru a repara pe gratis acoperişul cocioabei lui Josh Compasiunea era una, iar a munci pe rupte era alta.

Carrie îşi desprinse punga doldora pe care o avea la brâu

— Tatăl meu mi-a dat ceva bani înainte să plec de

acasă, aşa că pot angaja câteva persoane care să mă ajute.

Îi I» imliirilepungiişirăstumăcâtevamonedeânmânuţa i. M |) i < iblemă dacă am numai monede din aur? n 11 în I i pe, toţi îşi ţinură respiraţia, apoi oamenii începură |lijjţn, s;! facă gălăgie şi să vorbească cu glas tare în timp i» în hi serviciile pentru orice dorea ea. Erau sclavii ei – i... Îi igajaţii ei bine plătiţi.

Nil ir se puse pe treabă. Dădea instrucţiuni cu o voce i Im ştia să se impună. Mai întâi, angajă şase femei care |0 cocina căreia Josh îi spunea casă, apoi tocmi alte două i un”. mice vasele murdare şi ciobite şi să planteze trei tufe IHIII fi lâri care creşteau în faţa caselor lor.

< 1111 pără conserve făcute în casă de la femeile care se aflau Hi td n loment în magazin şi legume cultivate în grădinile lor. (îi|, u; i pe viitor o anume doamnă Emmerling să gătească şi tji 11 liilită mâncarea acasă la Josh, plătindu-i în avans pentru o lifflil.

I) după ce termină de discutat cu femeile, începu să negocieze îi bnrbaţii. Aranjă să fie reparate acoperişul şi şopronul, apoi – 11| în fi un tâmplar să repare uşa. Când întrebă dacă are cineva un

I . I i< I vor la care ar putea să renunţe pentru a-l

pune în faţa casei 1111Josh, începu o adevărată bătălie. În cele din urmă se înţelese

II run bărbat care avea un pridvor cu stâlpi albi, urmând ca tot el – ■îi zugrăvească interiorul casei.

— Cât de repede doriţi să fac acest lucru? întrebă unul dintre bărbaţi.

Carrie zâmbi cu drăgălăşenie.

— Pentru fiecare treabă terminată până a apusul soare li plăti doisprezece la sută în plus faţă de preţul pe care l-am sân

Douăzeci de oameni se buluciră la uşă, grăbindu-se să

— Acum, spuse Carrie, întorcându-se spre propriei magazinului, aş dori să cumpăr câteva produse.

Carrie cumpără conserve, şuncă, slănină, fainâ şi produse pe care i le indică soţia proprietarului ca fiind nece unei familii. Cumpără şi un deschizător de conserve şi o pl. despre care proprietarul îi spusese că poate fi folosită de orie i pentru a găti.

Cumpără perdele din dantelă şi geamuri pentru fereşti apoi angajă oameni care să le pună.

În tot acest timp oamenii intrau în magazin oferindu-i 1 Carrie lucruri de vânzare. Etemity era un oraş sărac şi oamenii. Foloseau de orice ocazie pentru a câştiga un ban.

Carrie cumpăt a carpete, mai multe tufe de trandafiri, un dulap din lemn de stejai patru scaune bine încleiate (dându-le în schimb pe cele ale lui Josh), pături, perne şi cearşafuri. Cumpără vase şi tacâmuri din argint de la o văduvă şi angajă o femeie care să vină o dată pe săptămână pentru a spăla rufele.

Când o căruţă plină trecu prin faţa magazinului încărcată cu mobila unei familii ce se muta din Etemity, ea cumpără câteva piese, inclusiv o cadă de baie.

În jurul orei două părăsi oraşul care acum părea gol, jumătate din locuitori fiind acasă la Josh unde lucrau de zor. Doi băieţi

HI | H Herniei se apropiară de ea în goană şi o întrebară cu ce * îi | tulea s-o ajute. Carrie îi angajă să se ducă în munţi, să ui < îi grijă patru puieţi de brad şi să-i planteze în faţa curţii

Imiii în |iirul orei trei, Carrie ajunse acasă. Haosul domnea în U11 ■, t – i, căci femeile încercau să planteze trandafirii în locul în i miitaţii voiau să instaleze veranda. Femeile furară scara ■ îi i are se aflau pe acoperiş pentru a-l fixa. Oamenii intrau în iliu l şi cu greu reuşeai să-i faci să se stăpânească, deoarece muâncerca să-şi îndeplinească sarcina înainte de asfinţitul pmit lui.

(arrie stătea deoparte supraveghind lucrările şi plătind foim-ile şi bărbaţii care terminaseră ceea ce avuseseră de tu ut.

I ira vară, aşa că soarele apunea târziu. Când orizontul deveni i ”, i; itic, casa era de nerecunoscut. Fumul ieşea din coşul reparat P i în roşul proaspăt de vopsea se amesteca cu aroma fripturii şi a li cuinelor care fierbeau la foc mic.

Se făcuse seară, dar, spre mulţumirea ei, nici Josh şi mei copiii nu sosiră înainte ca ultima femeie să părăsească locul. Carrie intră în casă. Ceea ce-şi dorea cel mai mult în acele clipe era o baie lungă şi fierbinte. O merita din plin după acea zi agitată. Anticipând plăcerea, îşi pregăti câteva găleţi cu apă fiartă pe care le aşeză lângă cada instalată în dormitor. Nu-i mai rămăsese altceva de făcut decât să se dezbrace – o treabă cu-adevărat grea, având în vedere numărul mare al nasturilor de la costumul cu care se îmbrăcase – şi să în cadă.

Oftând de plăcere se cufundă în apă, imaginându. Şi va cere iertare Josh când va vedea de ce fusese ea în sta

€

Înd Josh şi copiii ajunseră pe drumul ce ducea spre casă, toţi călărind pe acelaşi cal, se opriră uimiţi.

1111 idu-le să-şi creadă ochilor. În primul moment, Josh crezu 11 luase pe un drum greşit şi dădu să se întoarcă. Apoi văzu O Hi< urmare de plopi, despre care ştia că se află într-o parte a, o li îi i i şi stâlpul vechi. Se afla pe drumul cel bun, aşa că porni ijim* casă şi opri în faţă.

I minina lunii scălda ceea ce fusese doar o cocioabă când 1110i use de dimineaţă. În locul acesteia se afla *o casă* cu verandă hi liiţă, văruită în alb. Geamurile de la ferestre străluceau de – uiiiţenie.

— Să fi venit Zâna cea Bună? întrebă Dallas, frecându-se la ochi.

— Cam aşa ceva, spuse Josh printre dinţi. O zână bună cu o mulţime de bani. Banii lui *tăticu'*

Josh grăbi calul, îşi ajută copiii să coboare şi deschise uşa «lin faţă – uşă care acum se deschise uşor şi care era prinsă în < louă balamale bine unse.

Înăuntru, lumina dată de numeroase lumânăn ni Im| răspândea în întreaga cameră şi pe lângă unul dinţa e | în plită nouă dată cu email albastru strălucitor, dând un Pereţii nu mai erau goi, ci erau acoperiţi cu un tapei în nuanţă plăcută. Pe podea erau întinse covoraşe, euntf mobilată, masa era acoperită cu o faţă de masă pe i ttffl aşezate minunate vase din porţelan.

— Este ca un castel din poveşti, spuse Dallas şi Josli li

Când îşi privi copiii, văzu că Tem şi surioani Im impresionaţi de ceea ce vedeau şi Josh simţi cum îl cnprl furia. Nu ei era cel capabil să le asigure copiilor o mâncar*o* şi o casă plăcută. O persoană bogată, fără minte, dar alinii de pe Coasta de Est, intrase în vieţile lor şi hotărâse să-şi im» * dărnicia asupra micii familii sărace. Josh îşi zise că ea trei nu... Fi simţit o mare satisfacţie să joace rolul Zânei Bune, aşa num numise Dallas. După ce va pleca, se va felicita că timp <l<. Săptămână dăruise fericire acestei mici familii amărâte. Se va sun probabil, cu conştiinţa curată şi eliberată de orice sentiment» li vină, ştiind că făcuse atât de multe lucruri pentru „scumpii t|| săraci”. În schimb, el va fi acela care îi va ţine în braţe şi îi vaalinu pe copii când aceştia vorplânge.

Josh intră furios în casă şi se îndreptă spre dormitor. Că-mi deschise uşa, aproape că uită de furia ce-l cuprinsese, căci Micuţi Doamnă Caritate era vârâtă până la gât în baia plină de spuma Chipul i se înroşise din cauza apei fierbinţi, părul era prins în vârful capului într-o încurcătură de bucle, în timp ce sânii i se iţeau din apa ce-i acoperea. Josh încremeni în prag.

M i, |) i isc Carne zâmbind, îndepărtându-şi o buclă mi în

R pe frunte.

Im 111■.1i aveau acea privire arzătoare pe care o mai! – ml bătăios îi dispăruse.

milo zi bună astăzi? întrebă Carrie, ca şi cum s-ar fi un «iiilonaş. Ea observă hainele lui Josh, zdrenţuite şi ţ „i y i se că nu arăta la fel de bine ca înainte. Erau bărbaţi i –) – .1 bine în pantaloni de doc şi cămaşă de bumbac! – 11rteea parte dintre aceştia. Pur şi simplu nu era genul.

11111| i reîncerca să-şi recapete controlul, Josh îşi dădu I îi; Ol ia sa” era cu totul altfel decât crezuse el. Nu trecuse în îi în li – tind femeile îl aşteptau în cadă, de când fusese liber – i îi ele tot ceea ce-şi dorea. Acum era o persoană îi îi bilă – un tată – şi trebuia să se gândească la lucruri mi ■ Aceste lucruri serioase nu includeau şi ceea ce îşi dorea im îi mult să facă în această clipă, mai mult decât orice pe N în închidă uşa de la dormitor şi să intre în cadă alături de – îi lliiără adorabilă, atrăgătoare şi seducătoare.

Aş dori să-ţi vorbesc, spuse el cât putu de sever. Un cârlionţ i ilimccă peste ochi tinerei şi ea încercă să-l îndepărteze cu **mii** ui plină de săpun. Josh se gândi că avea să-i intre săpun în ochi P i, 11 ineva trebuia să-i dea o mână de ajutor.

I) allas îşi împinse tatăl, se strecură în încăpere şi timp

de – iirva clipe privi încântată înjur. Văzu tapetul de pe pereţi şi patul îl «alamă acoperit cu o plapumă moale pusă peste o saltea din puf.

— Este minunat, spuse ea.

Carrie zâmbi.

— Mă bucur că-ţi place, dar nu cred că-i place şi t; îl

Neîncrezătoare, Dallas ridică privirea spre tatăl ei.

— Dar este minunat.

Vocea copilei sună de parcă era gata să izbucnea plâns.

— Le putem păstra?

Ridicându-şi fiica în braţe, Josh o strânse la piept.

— Bineînţeles că le putem păstra. Tapetul nu pe returnat, zise el, aruncându-i lui Carrie o privire menii dezarmeze.

Carrie privi zâmbind spre Dallas şi Tem, care priv atenţie înjur, şi spuse:

— Copii, vă rog să ne scuzaţi, cred că tatăl vostru doi să discute cu mine între patru ochi.

Josh avea câteva lucruri pe care dorea să i le spună, dai intenţiona să rămână singur cu ea cât timp se afla în cadă. S-a putut ca ea să se ridice din cadă şi să-i ceară un prosop, ca/ care ar fi fost pierdut.

— Ceea ce am să-ţi spun mai poate aştepta, spuse Josli |

un ton aspru şi o puse jos pe Dallas.

Apropiindu-se de cadă, fetiţa îşi băgă mâna în apă şi o scoiim plină de spumă.

— Sunt săruri de baie spumante, spuse Carrie, şi le am de la...

— Lasă-mă să ghicesc, spuse Josh sarcastic. Din Franţa Unul dintre scumpii tăi fraţi le-a cumpărat de acolo pentru tine.

— De fapt, aşa s-a întâmplat. Mi le-a adus împreună cu şas rochii noi, spuse ea zâmbindu-i.

— Ce noroc că te-ai născut bogată. Noi ceilalţi, sclavii lumii, id în 111 u i în pentru pâinea zilnică şi... Josh se uită prin şi – i îi îi miia: Noi trebuie să muncim pentru a avea covoraşe, A în vi■ 111apet şi pentru îmbrăcăminte.

- muc îi spusezâmbind:

A i. I înseamnă că cei bogaţi au datoria de a-şi împărţi îl i în ci săraci, nu crezi?

I...1 ce este posibil, dar poate că operele de binefacere – ini pentru toţi.

- 1111 ic refuză să se înfurie. Dorea să-i amintească faptul că ci nu căsătoriţi şi că ceea ce era al ei îi aparţinea şi lui, că

e» * umpărase era pentru familia ei. Ca să nu-l

rănească, im (usc să cumpere o casă în oraş, în ciuda faptului că era nsă, şi preferase să decoreze casa *lui.*

(arrie încercă să alunge sentimentul de frustrare şi se oferi lă împartă cada cu Dallas. Fetiţa privi spre tatăl său pentru a plinii permisiunea, după care se grăbi să se dezbrace. Josh o iiiln a şi o puse în cadă. Carrie fu încântată să constate cât de fin urcat şi de înfuriat era Josh înainte ca acesta să părăsească – mânia.

O dată ieşit din cameră, Josh respiră uşurat, dar nu pentru 1111111 timp, deoarece schimbările îl asaltau peste tot. Salonul, de I H Idă, purta amprenta lui Carrie. Oriunde privea, sesiza intervenţia i i. Se uită la Tem şi-şi dădu seama că băiatul, privind vasul mare < le pe plită, gândea la fel. Tem tresări când văzu privirea tatălui său, dându-şi seama că n-ar trebui să se bucure de ceea ce Carrie făcuse pentru ei.

Josh se îndreptă spre cămin, care acum nu mai împrăştia fum în cameră, şi înţelese că fusese curăţat şi coşul. Împotriva voinţei lui, Josh se aşeză pe unul dintre balansoarele Jutfl căminului, se lăsă pe spate, bucurându-se de ceea ce \ «jurul său şi de sunetele ce-l înconjurau. Când tatăl său se itfi Tem făcu acelaşi lucru, în mod ostentativ, ocupând balans ««din faţa lui Josh.

Lăsându-se pe spate, Josh închise ochii şi, pentru o eljfl putu să-şi imagineze că viaţa era aşa cum îşi imaginase i trebui să fie. Îşi auzea soţia şi fiica plescăind apa din cada ojj

afla în dormitor şi râsetele lor păreau să umple camera şi su 11* i>. Lui cu duioşie. Putea simţi mirosul mâncărurilor aflate pe pin \ putea auzi cum iese aburul de sub capacul care scop<|fi ostropelul, putea auzi lemnele trosnind în cămin. Când deseln'... Ochii şi îşi privi fiul, întins în balansoarul confortabil, Josh ştiu el toate acestea semănau foarte mult cu ceea ce sperase mereu 1 i asta visase atunci când trimisese scrisoarea prin care cerea o soţi* care să ştie să gătească, să facă curat şi să întreţină o fermii, Dorise ce era mai bun pentru copiii lui şi hotărâse să-şi sacri fu 0 propria fericire pentru asta.

În acelaşi timp, Josh era conştient de faptul că toate acesto lucruri erau doar o iluzie, că nimic nu avea să

dureze. Privindu I pe Tem, Josh constată că era pe punctul de a adormi în balansoar, Da, el va fi acela care va îmbrăţişa copiii şi le va şterge lacrimile, după ce Carrie se va plictisi de viaţa de soţie de fermier şi îi va părăsi. Atunci el va trebui să le explice copiilor despre ce înseamnă adulţii şi egoismul lor, aşa cum fusese şi atunci când mama lor îi părăsise.

Când uşa de la dormitor se deschise, Josh ridică privirea şi constată că Dai las purta o cămăşuţă de noapte nouă, din bumbac if i, i e i a „soţia lui” o cumpărase de la magazin şi simţi

În ■ < I i 11 nou stăpânire pe el. Trecuse mult timp de când i» – în i, r – i le cumpere cadouri copiilor lui.

«ti în îi dispăru când o privi pe Carrie: părul ud îi atârna l |i. – pale şi purta un halat roşu, dincaşmir. Josh înghiţi în iM în – de braţele balansoarului atât de tare, încât încheieturile – im în; icea clipă nu dorea nimic altceva decât s-o dezbrace – nainic gâtulalb şi delicat.

a acum, spuse Carrie luând doi piepteni din carapacea Mii îi a ţestoasă, bărbaţii trebuie să ne pieptene.

I a plimbă privirea de la Josh la fiul acestuia şi înapoi laizată de expresia acestuia.

În protestă:

Nu pot face aşa ceva. Asta-i treabă de fete.

Nu văd niciun motiv pentru care să nu poţi pieptăna i-iul. Uroriitale.

îmbind, Dallas se îndreptă spre fratele ei şi se aşeză între

I uliii lui, în ciuda protestelor acestuia. Neavând încotro, Tem pu să descurce, cu grijă, părul ud al surorii sale.

(arrie, zâmbindu-i încrezătoare lui Josh, îi întinse pieptenele în rmn de invitaţie.

Eu nu cred că... începu Josh să spună. Tem încetă să mai îi «scurce părul surorii sale şi-şi privi tatăl cu o expresie întrebăin. Ire. Privirea lui părea să spună că dacă tatăl lui nu putea I» icptăna părul unei fete, nici el nu era în stare s-o facă. Scoţând un sunet ce semăna cu răgetul unui animal prins în cursă, Josh ml inse mâna pentru a lua pieptănul.

Zâmbitoare, Came se apropie de Josh, îi întinse pieptănul.

şi se aşeză pe podea, între genunchii lui. În clipa în *

atinse, Carrie fu conştientă de două lucruri. Primul atmosfera era tensionată şi, al doileacă Josh mai pii-pIM

şi alte femei.

Întorcându-şi puţin capul pentru a se uita la Tem, ca I \fi urmărind mişcările tatălui său pentru a le imita. Când mâna lui hi atinse fruntea lui Carrie, ea uită de tot ceea ce o încoii «Lăsându-şi capul pe spate, închise ochii înfiorată de al nu.» ■ mâiniilui.

Josh îndepărtă cu delicateţe şuviţele care îi acoperişci **A** Mj şi degetele lui îi atinseră gâtul. Se opri din pieptănat, încrenicim în clipa în care ea îşi mişcă puţin capul şi degetele lui îi al 11 iwii colţul gurii. Carrie mişcă puţin capul, astfel încât degetele lu|| atinseră buzele şi ea i le sărută. Josh urmări cu degetele continui buzelor ei, iar când Carrie îşi întredeschise gura, îi atinse dinţn

— Josh, şopti Carrie.

Josh îşi plimbă mâna deasupra gurii ei, iar Carrie îi săruţi palma. Apoi mâna lui coborî încetişor atingându-i sânii. El se apia a până ce buzele lui atinseră urechea lui Carrie. Respiraţia calil. I u lui Josh fu pentru Carrie cel mai excitant lucru pe care-l sânii n până atunci.

— Dumnezeule, spuse Dallas care îi privea pe cei doi OU ochii măriţi de uimire.

Cu o tresărire scurtă, cei doi deveniră conştienţi de realitate Josh încercă să se îndepărteze de Carrie, dar ea nu avea de gân< l să-l lase. De altfel, nici nu avea nevoie

de prea multă forţă pentru a-l reţine. Fu suficient să-şi lase capul pe genunchii lui ca el să înceapă imediat s-o pieptene.

CHEMAREA DESTINULUI

4» i i. |ti ivi spre cei doi copii, care se uitau la ei cu ochi (Hinire şi încercă o explicaţie:

soţul şi soţia. Începu Carne.

lin i; puse Josh pe un ton tăios. Avem ceva de mâncare – m.1 1,1? (îata, cred că părul tău este bine pieptănat. Ai **în ti.1, –** pieptănat părul surorii tale? i se adresă el lui Tem cu – mir I scoase pe copil din transa în care căzuse.

Oii. Da, răspunse Tem, privindu-i pe cei doi.

Munci este în ordine, putem mânca.

Cu indeinânarea dată de practică, Josh mai trecu o dată i prin părul lui Carrie, apoi i-l înmână.

Acum putem mânca? o întrebă el.

I) csigur, spuse Carrie cu drăgălăşenie. Se ridică şi începu **kt i** v cască cina de parcă făcea de când lumea acest lucru.

*(*a şi în seara precedentă, Carrie fu cea care susţinu **|l h** i \ i-i saţia în timpul mesei. De astă dată îi fu mai uşor, căci copiii **îl** puneau întrebări şi, în loc să-şi ascundă interesul faţă de ceea h în povestea despre călătoriile fraţilor ei, îşi

dezvăluiră fără HM”» ere dorinţa de a afla cât mai multe.

ţând copiii se duseră la culcare, Dallas îşi sărută tatăl şi nu i’/ila s-o îmbrăţişeze şi pe Came. Tem stătea într-o parte, cu – 111 mi le în buzunarele salopetei murdare şi o privea nehotărât pe i arrie.

— Haide, spuse Josh cu glas autoritar, făcând cu capul un gest spre Carrie.

Cu timiditate, Tem se înclină spre ea şi-i sărută repede» brazul. Chipul i se înroşi puţin, în clipa în care făcu acest lucru, dar zâmbi plin de sine şi se grăbi spre scară penii n dormitor.

După ce copiii ieşiră, Josh se ridică de la masă 91 lângă foc, fără să scoată o vorbă. Carrie strânse vasele 11 le aşeză în chiuvetă. Nu ştia ce anume trebuie să facă 1 *u* curăţa şi nici nu dorea să înveţe.

Revenind în salon, ea i se adresă lui Josh:

— Ce-ai zice să ieşim puţin?

— De ce? întrebă Josh suspicios.

Îşi ţinea braţele încrucişate peste piept, ca şi cum în fel şi-ar fi putut stăpâni sentimentele ce-l încercau.

— Ca să poţi striga la mine, bineînţeles. Ştiu că ace primul lucru pe care ai fi vrut să-l faci când ai sosit acasă uitat, nu-i aşa? Ori te-ai răzgândit? Sau vrei să strigi la

mim în casă, ca să audă şi copiii noştri.

— Copiii mei.

— Mă rog, *vrei* să te audă?

Enervat, Josh o înhăţă de mână şi o trase afară din casă, aerul răcoros al nopţii înstelate.

Carrie se îndreptă spre pâlcul de copaci, însă Josh 11 urmă. Ea se întoarse din drum şi oftă:

— În regulă, sunt gata să te ascult. T

— N-ai procedat bine, începu el. M-ai făcut de râs în la|, i întregului oraş.

— Oamenii cred mai degrabă că eşti cel mai norocos bărbat de pe pământ, deşi nu mă cunosc atât de bine cum crezi tu că 11 u cunoşti.

«în i<! – în îi ni procedat le-ai dat impresia că nu sunt în I |îi|n 11*■. I familia.

11 nu ni |u i îi în toată lumea că-ţi iubeşti copiii. Din păcate, fie I mi îi Personal prefer dragostea şi nu banii.

II |mi, im tlacă să-i sucească gâtul sau doar să strige la t ni – – i ar fi 1 spus, se părea că **nu-l** aude, că **nu-l** ascultă lti|t li pl. C înd vorbi din nou, vocea îi era mai calmă.

I 11111**1** iai hat îi place să creadă că îşi poate întreţine fa* n|m lui... adică, soţia...

111, t ontinuă. Ce altceva sunt eu, dacă nu soţia ta? li

meu.

< – iikl că nu mai scoate o vorbă, Carrie oftă şi preluă Iym

1111 egulă, rege Joshua. Mi-am îndeplinit prima sarcină.

1111 u ■ cont de reguli. Acum vreau să ştiu care este cea de-a în ’. Per că nu sunt mai mult de trei.

I. Di o privi derutat, neînţelegând la ce se referă.

(îi i le îi explică.

În toate poveştile, prinţesa are de îndeplinit trei porunci. I! |i 1.1 Mstă dimineaţă, mi-ai dat o listă de sarcini pe care niciun nu nu le-ar fi putut îndeplini. Totuşi, am făcut în aşa fel încât să le i «*, olv – desigur, cu ajutorul baghetei fermecate. Bagheta i i înecată fiind întregul oraş Etemity. Şi acum, Maria Ta, care. le ce-a de-a doua sarcină?

Joshse strâmbă.

— Este exact cum am presupus: crezi că totul este o sursă t le amuzament, ceva despre care să le povesteşti prietenilor tăi I uigaţi, când te vei întoarce acasă, în Mâine.

— În schimb, *tu* crezi că orice ţi se întâmplă este un nu tristeţe. Ce anume trebuie să fac pentru a-ţi dovedi cum Făcu o pauză, după care continuă: Cred că ştiu ce anume i înţeles în povestea cu bagheta fermecată. Nu am putut în de ce tânăra îl *dorea* pe rege. Regele i-a spus că dacii

toarce paiele şi nu le va transforma în fire de aur, va da ord i se taie capul. Cum am putut să cred că ea ar fi putut trăi lei dacă se *mărita* cu un astfel de om?

— Nu există fericire care să dureze toată viaţa, asta este tot încerc să te fac să înţelegi, spuse Josh cu fermitate.

— Poate că, spre deosebire de mine, tu nu crezi că exi spuse Carrie pe un ton ridicat. Vă rog din tot sufletul să mă seu/, domnule Greene, pentru faptul că am recurs la o înşelătorie că mă căsătoresc cu dumneavoastră. Deoarece problema major A vieţii dumneavoastră, lucrul care vă preocupă cel mai mult să-i banii, poate că ceea ce am cheltuit pentru casă va acoperi par (necazul pe care vi l-am creat. Şi acum, scuzaţi-mă, trebuie să-i fac bagajul.

În clipa în care vru să pornească spre casă, Josh o prinsă de braţ.

— Este miezul nopţii. Nu poţi pleca nicăieri.

— Ba pot. Dacă îmi împrumuţi calul tău, pot să mă duc în oraş. Sunt sigură, având în vedere suma de bani pe care am cheltuit-o acolo astăzi, că cineva mă va găzdui pentru o noapte. Şi gândeşte – te, domnule, la satisfacţia pe care o vei simţi când le vei spune copiilor că a trebuit să plec. Vei avea ocazia să le dai o lecţie despre perfidia femeilor.

— Carrie, spuse Josh ridicând mâna pentru a o atinge.

’li ştii cum mă cheamă? Nici prin gândnu-mi trecuse I I’m|i acorda o asemenea onoare. Credeam că „domnişoara este tot ceea ce ştii despre mine. De altfel, nici nu

H’ve» ic să ştii altceva decât numele meu şi, bineînţeles, cum

Iuti C’arrie păşi în pridvor şi deschise uşa, fu întâmpinată –! n|nirile speriate ale celor doi copii, care auziseră tot ce se ninse afară.

Nu ai de gând să pleci, nu-i aşa? întrebă Dallas cu glasul al (le lacrimi şi cu chipul palid de teamă.

I el iţa îi aruncă o privire lui Josh, de parcă ar fi vrut să-i» 11» 11 r. Ele ceva. Acela fii momentul în care Carrie se hotărî să le iiiiiH copiilor întregul adevăr. De multe ori se gândise că părinţii lf i lei i» rizau copiii, spunându-le lucruri pe care aceştia nu le puteau! n|elege, fiind prea mici, şi că ignoranţa era aceea care, de fapt, îi „i |lăimântaşi nicidecum cunoaşterea.

Vreau ca voi doi să vă aşezaţi căci vreau să vă povestesc l ava, spuse ea.

Aşa cum se aşteptase, Josh începu să protesteze. Se întoarse Imioasăspreel:

— Fie că-ţi place, fie că nu, din punct de vedere legal şi eu Inc parte din această familie.

Copiii se aşezară tăcuţi, cu un aer grav, şi Carrie începu să le povestească totul despre cum şi de ce venise în casa lor.

— Ne-ai iubit văzându-ne în fotografie? întrebă Dallas.

— Da, răspunse Carrie, dar acum trebuie să vă părăsesc, deoarece tatălui vostru îi este teamă că dacă mai rămân s-ar putea ca, atunci când voi pleca definitiv, să suferiţi şi el nu» I»» 1 – – <*» ***4*** – – întâmple aşa ceva.

— Ne *vei* părăsi? întrebă Tem cu o voce în cai 1 mii teama.

— Tatăl vostru şi cu mine nu ne iubim şi cred că.1…» fi I întâmpla. Mă tem că i-am jucat o festă prea urâtă şi de în *i* – «*# foarte furios pe mine.

Cu ochii în lacrimi, Dallas i se adresă lui Josh:

— Nu fi furios, tati.

— Nu este vina tatălui tău. S-ar putea ca el să aibă di – pm

Poate că m-aş plictisi locuind în acest orăşel. Vedeţi, acol am crescut, eram obişnuită să mă duc la baluri, să mă d i în i. – (să râd.

Minţea, dar ştia că o face pentru o cauză bună. Nim |» m. Părăsi făcându-i să creadă că totul fusese din vina tatălui lor 11< mai bine să se supere pe ea, decât pe tatăl

lor.

Văzând-o pe Dallas agăţată de Carne, Josh întoarse privim în altă parte. La cei cinci ani ai ei, era încă un copil, cu toate a de multe ori se comporta ca un om matur.

— Poţi rămâne până la sfârşitul săptămânii şi nu vom pl inp când vei pleca, spuse Tem. Pentru prima oară nu aşteptă acoi du tatălui său ca să vorbească.

Toţi trei se întoarseră spre băiat.

— Nu cred că... începu Josh.

— Poate rămâne, strigă Tem pe punctul de a izbucni în lacrin 11

Carrie fu cea care vorbi în cele din urmă:

— Temmi, spuse Carrie cu duioşie. Sunt de-a dreptul fericiţii că ai ajuns să ţii la mine atât de mult. Ştiu că speri că din aceastii

1” mi ic în mod sigur nu voi putea. Singura cale de a H i. M|,. N i uitândrăgostesc de tatăl vostru, dar asta nu s-a i îi îi u la mă la privirea pe care o avea în acea fotografie – în îi mult decât stupidă crezând că ştiu cum este el Văiiil \ în greşit. Tatăl vostru este o persoană care judecă u lumea, o persoană încăpăţânată, o persoană atot. I», 1111.11a de orice simţ al umorului. Niciodată nu aş putea l|i lurva ca el.

Im I în i | >i i cea pe Carrie îngrozit de felul cum vorbea

despre |li imip ce copiii îl priveau fix, de parcă ar fi cântărit cât de miiic m-au afirmaţiile ei.

I al i obişnuia să râdă înainte, spuse Tem cu seriozitate, i T i md mama a...

I) estul, spuse Josh tăios, întrerupându-şi fiul.

Kămâi, zise Dallas. Te rog, rămâi. De când eşti aici totul s-a ► (**limbat.**

(arrie îmbrăţişă copila, încercând să-şi stăpânească lacrimile. Mtuli că de copiii aceia se îndrăgostise când privise fotografia. 11 ni exact aşa cum sperase ea să fie. Ştia că din moment ce. Nun. Ese să-i iubească atât de mult în numai două zile, îi va fi şi îi mi greu să se despartă de ei după o săptămână.

Cred că este mai bine să plec acum, spuse Carrie cu glas **yoptit.**

— Vom vota, spuse Tem, cerând din priviri acordul tatălui

său.

Josh tăcu o clipă, apoi dădu încet din cap în semn de încuviinţare. Carrie era convinsă că rezultatul votului va fi egal, două pentru plecarea ei, două pentru a rămâne, dar când Tem întrebă cine votează pentru rămânerea lui Carne i îi. U putea ea, ambii copii îşi ridicară mâinile, iar

după o în i îi |j) Josh votă alături de ei.

Carrie îl privi lung.

— Îmi doresc ca ei să fie fericiţi, explică Josh cu chiar dacă acest lucru va dura doar câteva zile.

Carrie suspină, conştientă de faptul că făcea o Deja îi iubea pe aceşti copii şi în cele câteva zile câtva avea să-i iubească şi mai mult. Nu ştia cum va putea să despartă de ei.

— Uneori diligenţa întârzie, spuse Tem cu speranţa tu

Zâmbind, Carrie se întinse peste masă şi îi cuprinse palmele ei. „Da", se gândi ea, „cine ştie ce se mai poate ml într-o săptămână?"

— Bine. Voi rămâne atât cât voi putea.

€

mn ajung oamenii să se îndrăgostească? îl întrebă Dai las pe fratele ei.

I i-a 11 i mineaţă devreme, dar mansarda care odinioară fusese nilul mi le era luminată. De când Carrie sosise în casa lor, Josh Vtt/îi. Se silit ca în fiecare noapte să doarmă în pat cu Dallas, i... I r; isucea toată noaptea. Se trezise mai devreme şi coborâse ■ mir lemnele pentru noua plită, astfel încât Carrie să poată i-i* râd micul dejun. Dallas îşi auzise tatăl bombănind că ideea de h – * vedea pe Carrie

gătind era o glumă, dar nu-l auzise râzând.

Nu ştiu, spuse Tem de parcă ar mai fi avut nevoie de timp 111 îi nege ideea. Cred că bărbaţii dăruiesc flori femeilor şi se ţin 1 li mână, apoi, se căsătoresc. Altceva nu ştiu.

— Putem întreba pe cineva? Poate pe mătuşa Alice.

— Nu cred că unchiul Hiram ştie ce înseamnă dragostea, Puse Tem şi Dallas fii de acord cu el. Nimeni n-ar putea spune r; t dragostea şi unchiul Hiram merg mână-n mână.

În tăcere, Tem coborî din pat şi îşi puse hainele nu care le purta la muncă. Apoi o ajută pe Dallas să-şi pun maro şi coborâră scara împreună.

Cei doi copii priveau cum Carrie şi tatăl lor pregăten dejun. Tem ştia că Dallas era mult prea mică pentru a în se întâmpla şi, în plus, era ocupată să-şi treacă degeţel trandafirii de pe tapet. În schimb, el era foarte conştici ceea ce se întâmpla între tatăl său şi Carrie.

Cei doi se supravegheau unul pe celălalt, precum e i pisica. Josh spunea că ea nu este în stare să gătease degeaba cumpărase o plită cu banii tatălui ei, că tot hal avea ce să facă cu ea. Apoi Carrie îi reproşă, că dacă ar a strop de decenţă ar învăţa-o cum să gătească.

Tem fu gata să râdă ascultându-i. Dacă ar fi putut să

vorl ar fi spus să tatăl său era *cel mai prost* bucătar de ic pământului. Înainte de venirea lui Carrie, dacă femeilor din oi mătuşii Alice nu li s-ar fi făcut milă de ei, ar fi murit de foam dată tatăl lor pusese nişte ouă la fiert şi ieşise pentru a hrăni când se întorsese îşi dăduse seama că se spărseseră când I dat drumul în oală. La micul dejun au avut un amestec de coaj albuş. Şi acum Carrie îi cerea lui Josh să-i dea lecţii de gătit. I i credea că tatăl lui îi va spune adevărul, că nu ştia despre găti mai mult decât ştia ea, dar Josh nu suflă o vorbă despre asta. Iu schimb, îi spuse lui Carrie că nici el nu o întreba despre cum se lucrează la o fermă, aşa că nici ea nu trebuia să-l întrebe cum să şi facă treaba. Josh îi reproşa că în scrisoarea pe care ea o scrisese afirmase că ştie tot ce trebuia despre prepararea mesei. Lui Josh îi trecu prin gând să aducă acasă o capră vie pe care Carrie să o

în iundin ea tot ce trebuie, şi îi comunică. Tem ştia că îi >i... Îi n-avea cum se prepară carnea de capră, dar lt | mi că ştia tot ceea ce era de ştiut despre capre şi

I. Hi i-a cea legătură cu activitatea într-o fermă.

111. . C înfurie şi îi spuse lui Josh că este un idiot şi că tare a... I nu-l mai vadă. Josh îi spuse că va cumpăra nişte l» i i, 11 e easă-i gătească.

h – dr din urmă, se aşezară la masă. Terciul era fiert numai hi Hule, plin de fulgi încă uscaţi, şunca era jumătate arsă, un crudă şi ouăle atât de tari, încât tem se gândi că le-ar fi dosi în loc de pucuri de hochei.

(ci doi copii ciuguliră ceea ce era comestibil, în timp ce h îi. Punea lui Carrie, cu amănunte, ce era în neregulă cu un îi ca pregătită de ea, susţinând că, în mod sigur, copiii vor hi un flămânzi. Auzindu-i spusele, Tem îi dădu un ghiont lui nu iis. Şi cei doi începură să mănânce de parcă mâncarea ar fi în i. Irlicioasă. Când Dallas se plânse că terciul este prost, Tem îi |ni se trei linguriţe de zahăr deasupra şi o făcu să înceteze.

I) după micul dejun, Josh îşi puse pălăria pe cap şi le atrase iii-nţia copiilor să fie gata să meargă cu el la câmp. Chipul lui i», i I las se alungi şi fetiţa spuse că dorea să rămână acasă, cu Carrie, i le oarece voia să petreacă mai mult timp cu ea, având în vedere i fi va pleca. Tem sesiză dezamăgirea de pe chipul tatălui său, aşa i, i spuse cu glas tare că el aştepta cu nerăbdare să plivească i. Ipiţa şi să stârpească gândacii din porumb, alături de tatăl său.

Aruncându-i o privire aspră, Josh îi spuse să rămână şi el cu < arrie. Tem protestă, dar Josh îl asigură că n-are nevoie de; îiutorul lui şi ieşi trântind uşa

— Ce tip vesel, spuse Carne. E o adevăratăplăm# prin preajmă.

— Când mama... începu Dallas.

Tem îi dădu un ghiont şi fetiţa tăcu. Tatăl lor le s| m. Este important să nu vorbească cu nimeni despre trecui i îl Un fetiţa nu-şi amintea întotdeauna de acest lucru. Tem şi и» 4 vreme tatăl lor fusese foarte fericit. El îşi amintea cum alei pl. *Щ* braţele larg deschise ale tatălui său, şi-l amintea râzând, îşi nnlM de vremurile când mergeau împreună latârg şi vedeau speclM de circ. Îşi amintea de felul în care tatăl său i se adresa mamei U De fapt, Tem îşi amintea cum le vorbea *tuturor* femeilor. Mitnf lor obişnuia să spună că Josh era preferatul acestora, că le lei 111. «pe toate. Carrie nu-l considera pe tatăl lor „fermecător” şi fifl pentru că nu-i vorbea în felul cu care obişnuia să se adre\.» altor femei. Îi vorbea de parcă o ura. Cu toate acestea, Tem IM* era sigur că tatăl său o ura într-adevăr pe Carrie. Înainte de loul* cum ar fi putut s-o urască? Tem era convins că, după m-am; i lui, Carrie era cea mai frumoasă femeie de pe pământ. În al doi **Ic#** rând, era amuzantă, şi-i făcea pe oameni să zâmbească. Îi i» h| dădea de gândit şi felul în care se comporta tatăl lui atunci când м apropia prea mult de Carrie. În acea dimineaţă, îi

văzuse chipul aprins atunci când ea se aplecase spre el sau se apropiase pl. cu mult. De fiecare dată, faţa îi devenea roşie şi îi spunea ceva care să o jignească.

Şi mai era şi felul în care o urmărea cu privirea pe Catrie, Ori de câte ori era cu spatele la el, Josh o privea îndelung. Păreu că nu-şi poate lua ochii de la ea. De dimineaţă, Josh dispăruse **în** dormitor să-şi ia o cămaşă curată din dulapul pe care-l cumpărase

I* în îl văzuse privind într-unul dintre sertare; nu făcea * nu Ici i t să privească fix. Apoi îşi băgase mâna în sertar fi i ir ceva. Chipul său avea o expresie ciudată, ca atunci /Animi hi picior şi susţinea că nu are nimic, dar, de fapt, îl ce tatăl lui ieşise din cameră, Tem se furişase şi se în Hi ilar. Înăuntru era cămaşa de noapte a lui Carrie, cea – i – piu lase cu o noapte înainte ca Josh să-i pieptene părul lom îi le palma.

Iniile acestea îl nedumereau pe Tem. Tatăl lui părea s-o 11» 1* Carrie, pentru ca apoi s-o privească şi să-i asculte 1111 În pe care le spunea ea, seara târziu. Atunci se purta de ■i îi la cea plăcere prezenţa ei. Tem nu putea înţelege de ce I Im îi arunca vorbe jignitoare lui Carrie.

Nici pe Carrie n-o înţelegea. Îi răspundea lui Josh la fel de – i ren ce n-o împiedica să strângă într-un anume fel la

piept ui şa tatălui său, când credea că nimeni n-o vede. Lui Temi să mi hm: că ea avea lacrimi în ochi în clipa în care făcuse asta, dar – în – ia sigur.

Ce vreţi să facem astăzi? întrebă Carrie. V-ar plăcea **să nu** rgem la pescuit?

Tem se uită prin bucătărie. Pe dulap erau trei teancuri de Vii. Se* murdare, podeaua trebuia măturată, hainele aşteptau să fie – I» a late, iar animalele să primească hrană. El se întrebă când va I mica face Carrie toate acestea. Mătuşa Alice, care întotdeauna avea de curăţat şi de spălat vorbea despre cât de important este i-a o femeie să se poată mândri cu felul în care arată casa ei.

Tem tuşi pentru a-şi drege glasul.

— Pot eu să-ţi arăt cum se spală vasele, spuse el.

Carrieâizâmbi.

— Sunt convinsă că mă pot descurca dacă esum nu doresc deloc să învăţ cum să le spăl. Nu fi îngi

Vor fi curate. Am angajat o femeie din oraş care v; i \ ocupe de treaba asta.

Tem mai încercă o dată:

— Dar nu ar trebui ca *tu* să speli vasele?

— Sunt convinsă că tatăl tău aşa gândeşte, dar cm i > d dacă mi-aş petrece toată săptămâna spălând şi frecând |»

u el tot ar găsi ceva de comentat. Dacă o persoană se hotftifl| fie nemulţumită de cineva, aşa va face, indiferent ce ar fi i. I u fi|| din moment ce nu mai am decât câteva zile de stat cu voi *M* prefer să mergem la pescuit.

Carrie îl urmărise cu atenţie pe Tem şi continuă:

— Depinde de tine. Dacă vrei să stai aici şi să freci, ieşi 11 iU. S-o faci, dar dacă vrei să prinzi peşte, atunci vii cu noi.

— Tem, spuse Dallas scâncind, te rog vino cu noi.

Tem ştia că ar trebui să aleagă frecatul, dar se întrebii din «nu cumva Carrie avea dreptate. Oare Josh ar fi mulţumii găsească o casă curată atunci când se întorcea de la câmp? (mi seară înainte, găsise casa luminată şi pereţii tapetaţi, dar el M bombănise nemulţumit. Tem îşi zise că o podea curată nu I \ n face să zâmbească.

— Mergem la pescuit, spuse Tem în cele din urmă şi dalia* începu să ţopăie de bucurie, acompaniată de Hapciu.

Tem încercă să facă abstracţie de relaţia încordată dinin tatăl lui şi Carrie, dar pe măsură ce ziua trecea se gândea tot mai mult la ea. Poate că, într-adevăr, Carrie nu se pricepea

| ’In în inod sigur ştia să facă multe alte lucruri.

I ilicit în ceea ce tatăl lor numea şopron şi le arătă hi să le deschidă, copiii avură impresia că în ele li li vil în le comori. Carrie avu nevoie de aproape o oră < i i 11 îi uliţele „făcute în Anglia”, le spuse ea copiilor. Nu i i ni să o întrebe dacă erau un cadou din partea fraţilor i.1. |u ştiau.

• hmk* închise cuferele şi plecară spre râu. Tem fii impresionat. | ti i-a lui Carrie de a pescui. Părea să simtă unde anume

• |i Mi avui şi nici nu se temea să pună viermii în acele Im Cil stătură la pescuit, ea le povesti copiilor câteva lucruri

O |. Cnitul în mare, despre prinderea homarilor şi a altor (nu îndate.

Mama ne dădea homari, spuse Dallas, apoi scoase un i. Nul Tem o ciupi de braţ.

Vi s-a interzis să-mi vorbiţi despre mama voastră? întrebă **♦. Mie.**

Dallas dădu din cap, în timp ce Tem o privea prevenitor.

I ’ronunţarea numelui ei îl întristează pe tatăl vostru? întrebă i <u i ic.

N a-l întristează, începu Dallas, dar nu continuă când întâlni Io ivirea fratelui ei.

Tem ştia că sora lui e gură-spartă, aşa că o făcu să tacă

în (iperindu-i gura cu mâna.

— Îl întristează foarte mult. Poate că din această cauză îţi vorbeşte ţie aşa.

Canie clătină din cap cu înţelegere. Probabil Jo i» că nimeni nu o va putea înlocui pe mama copiilor lu i

— Ia te uită cât e ceasul! exclamă Carrie. Apmn trecut ora prânzului.

— Tati nu şi-a luat mâncare cu el, spuse Dallas. <) foame.

— În cazul acesta vom vedea ce ne-a gătii «Iun Emmerling şi îi vei duce şi lui.

Când ajunseră acasă, o găsiră la fel de murdara t1 lăsaseră. Femeia din oraş pe care o angajase Carrie nu \ t încă şi Tem se întreba dacă mai avea să vină. Dacă tatăl lor acasă şi găsea această mizerie, avea să fie furios.

— Tem, spuse Carrie zâmbind, nu fi trist. Nu este tragedie. Voi pregăti o gustare pentru tatăl tău. Îi voi lin sandviş cu ochiuri la capac.

Tem acoperi cu palma gura surorii lui, împiedicând-o; manifeste nemulţumirea.

— O să-i placă, spuse Tem, iar când Carrie se răsuci spii cei doi copii îi zâmbiră angelic.

În timp ce Carrie pregătea ouăle, Tem puse în sacoşă

câtevn conserve şi un borcan cu murături. Apoi, urmaţi de Hapciu, a porniră spre câmpul pe care Josh îl lucra toată ziua. Cât **duri** drumul, Dallas vorbi întruna, punându-i lui Carrie un milion dl întrebări despre mare, despre China şi despre fraţii ei, astfel că Tem avu timp să viseze.

Şi-o imagina pe Carrie dându-i sandvişul tatălui său şi pe tatăl său spunându-i lui Carrie că era foarte bun şi rugând-o $A rămână cu ei pentru totdeauna. Carrie îi răspunsese că rămâne şi deveniseră o familie fericită.

11? D pre) bleme pe care le avea Tem erau vasele murdare – ni io lui voise să le spele şi gătitul care necesita o 111 – i vii la Tem nu avea nicio idee cum s-ar putea rezolva ml ilmie. De fapt, felul de a găti al lui Carrie făcea ca lin iii; îi puţin trandafiriu.

ni îşi pierdu coloritul rozaliu în clipa în care Carrie văzu 11 ic t are muncea Josh toată ziua. Tem văzuse culturile uiin 11 iram, care arătau de parcă ieşiseră dintr-o carte de i i iar el era mândru că tatăl lui muncea cu sârguinţă, chiar – uluirile erau pline de gândaci şi de buruieni şi porumbul era li Îi icuri înalt şi în altele pipernicit.

I lupă ce aruncă o privire, Carrie începu să râdă. Tem se 11111 se deja cu gândul că tânăra Carrie se amuza de orice, dar Imn părea să înţeleagă acest lucru.

I cm văzu cum tatăl său se înfurie şi devine şi mai furios

11. innd ea îi spuse că este un fermier la fel de nepriceput ca şi ni pospodină. Având în vedere cum arăta lanul de porumb al ulm său, Tem îşi spuse că avea dreptate.

losh însă nu împărtăşea părerea lui Carrie. De fapt, cu cât şi I, i (arrie mai tare, cu atât mai tare se înfuria tatăl său. Josh râse – limr când muşcă din sandvişul făcut de Carrie şi dădu peste o Iun aţă mare de coajă de ou. I se păru *foarte* distractiv.

Fără o vorbă, Carrie îi întoarse spatele şi plecă, în timp ce-l lnpciu lătra cu furie la Josh de parcă ar fi ştiut că acesta i-a mipărat stăpâna.

Copiii rămaseră pentru o clipă pe loc, neştiind dacă să stea cu tatăl lor sau să plece cu Carrie. Josh îi îndemnă să plece

— Se pare că acum o iubiţi pe ea mai mult deeil pe | aşa că duceţi-vă cu ea, spuse Josh întorcându-se la lin tu

Dallas izbucni în lacrimi. Tem o luă de mână şi amlit urmară pe Carrie spre casă. Din fericire, o găsiră pe di Emmerling făcând curat şi gătind. Carrie intră în dorn îi I oi || I uşa în urma ei. Copiii o auziră plângând.

Tem se aşeză într-unul din balansoarele din faţa căi nliiH

Dallas îşi luă păpuşa cea nouă şi pe Hapciu şi ieşi alai.» joace. Doamna Emmerling se agită prin bucătărie, apoi un să mături şi să şteargă praful. Tem rămase la locul lui „Im | gânduri. După un timp, doamna Emmerling se aşeză în Îii (a (ţii începu să cârpească nişte cămăşi de-ale lui Josh.

— Arăţi de parcă te-ai gândi la o problemă foarte să spuse doamna Emmerling. Te pot ajuta cu ceva?

Tem nu o cunoştea, dar îi plăcea de ea. Părea drăguţ# «amabilă, dar el dădu din cap în semn că nu vrea să fie ajut. Îi

— Eşti sigur? Am opt copii şi sunt obişnuită să le aşi nit problemele.

— Ce anume îi face pe oameni să se iubească? Tem muţi cuvintele fără să se gândească.

Doamna Emmerling continuă să coasă şi, după o vreme, îl întrebă:

— De ce vrei să ştii?

Tem clipi repede. Nu voia să plângă. *Nu* va plânge!

— Carrie nu vrea să rămână aici atâta timp cât tata nu o iubeşte, iar tata nu o va iubi, deoarece ea nu ştie să gătească. Poţi s-o înveţi să gătească?

Doamna Emmerling zâmbi.

i Mii lui lui are nimic de-a face cu dragostea. Într-o îi h i»

hună bucătărească este o calitate, dar mă îndoiesc ll ni u interesa dacă o femeie ştie să gătească înainte hi 1 – hi căsătorie. Dacă face aşa ceva, atunci nu e genul «iii | ic i are o femeie şi l-ar dori. Oricare femeie îşi doreşte – îi arc s-o vrea pe ea, nicidecum plăcinta cu mere pe li Îiice.

Oh a îi/itenu-l ajutară cu nimic pe Tem. Chipul lui exprima 111 a iarc confuzia cu care se confrunta.

I iacă tatăl tău nu iubeşte o fetişcană drăgălaşă, precum 11* înseamnă că este vorba despre cu totul altceva. De ce mii | u» vesteşti ce anume se întâmplă?

I cm îi relată tot ce se petrecea. Îi spuse că tatăl lui dorise – i. Ătorească cu cineva care ştia să muncească la o fermă, i îi i ic nu se pricepea deloc la aşa ceva şi acest lucru îl înfuriase.

1 ătăl tău a vrut pe cineva care să-l ajute să aibă grijă de Vi*!”

Da, spuse Tem bucuros că se făcuse înţeles. Şi Carrie i *lihir are* grijă de noi. Ne spune poveşti, ne face să râdem şi se **j» i îi** cpe foarte bine să pescuiască. Dar... Tem îşi coborî privirea **în** podea.

— Dar ce?

— Dar a râs de câmpurile tatii.

Doamna Emmerling fu nevoită să zâmbească. Toţi

localnicii i iileau de câmpurile lui Josh, dar nu o făceau pe faţă, aşa că acesta nu ştia. Niciunul nu mai văzuse vreodată pe cineva care să muncească atât de mult şi cu atât de puţin succes. Adevărul era ca Josh îşi dorea foarte mult să le ofere copiilor un cămin adevărat.

Doamna Emmerling aruncă o privire înjur, la ea care, cu o zi înainte, fusese o cocioabă şi care acum ai dreptul bine. Fără îndoială, mândria lui Josh fusese aci 11 u Carrie venise în oraş şi făcuse într-o zi ceea ce el nu i/1 >i ill facă în luni de zile. Adevărul era că eşuase în mod lamentH

În ceea ce-o privea, doamna Emmerling nu credea i *i*\ şi Carrie au vreo şansă să rămână împreună. Din experici\|*i*\ că bărbaţilor nu le plac femeile care se dovedeau mai cupa, decât ei. Privi spre Tem cu tristeţe. Tuturor celor din EtemlijH părea rău de aceşti copii fără mamă. Multe femei nenuli iluls încercaseră să-l prindă în mreje pe arătosul Josh, dar niciun i m. Reuşise. Manifesta o adevărată aversiune faţă de femei op puţin faţă de femeile care doreau să se căsătorească cu el

Deci, Josh era căsătorit cu drăgălaşa Carrie, căreia îi pl.

An să se amuze şi care râsese de câmpurile lui.

— Vezi tu, Tem, începu doamna Emmerling, când doi oai i n it! se căsătoresc, fiecare trebuie să se gândească la celălalt eu ţi cum ar fi cel mai frumos lucru de pe pământ.

Tem o privi nedumerit.

— Tatăl tău doreşte ca şi Carrie să gândească despre el ui este minunat, că este cel mai bun, cel mai curajos şi cel mai ffuinoi bărbat de pe lume. El îşi doreşte ca ea...

— Dar aşa şi *este.* Tatăl meu *este* cel mai bun.

Doamna Emmerling zâmbi.

— Da, aşa este, dar Carrie nu vede acest lucru. Vede că, ei bine, tatăl tău nu este un bun fermier, unul la fel de bun ca, dr exemplu, unchiul vostru Hiram.

— Nimeni nu poate avea grijă de fermă aşa cum o face el, bombăni Tem cu tristeţe.

I».1 unchiul Hiram era un exemplu a ceea ce un bărbat | *v* m „u–, atunci el, Tem, era bucuros că tatăl lui se dovedea **i. I** Înmier.

I \iict. Mă tem că tatăl tău nu este un bun fermier şi îşi dă». (».1 asta-i adevărul.

«Î e/i că Carrie se va îndrăgosti de unchiul Hiram?

M; i îndoiesc, spuse doamna Emmerling, înăbuşindu-şi un

ui

I **cm** tot nu înţelegea.

Dar lui Carrie nu-i plăcea de tata încă dinainte de a-i I. Îi câmpurile. Cred că la început i-a plăcut de el, dar tata nu al<l i ui o Ne spunea că ea nu este în stare să ne hrănească sau li ne spele hainele.

E acelaşi lucru, nu crezi? Tatăl tău nu crede despre Carrie i i ■ ’. Le cea mai bună persoană de pe lume, la fel cum nici ea nu – în de acest lucru despre el. Dacă nu-şi schimbă părerea unul.1. \|m e celălalt, nu se vor iubi niciodată.

Tem tăcu câteva clipe.

— Cum rămâne cu vasele murdare?

Doamna Emmerling râse.

— Dacă tatăl tău se îndrăgosteşte de Carrie, va începe să le Pele chiar el şi va fi convins că tot ceea ce găteşte ea este delicios.

— Chiar şi ouăle pe care le pregăteşte ea?

Vocea lui Tem exprima îndoială.

— Mai ales ouăle pe care le pregăteşte ea.

Câteva clipe, doamna Emmerling îl privi lung, apoi se ridică pentru a-şi continua treburile. Ea se bucura că lui Carrie nu plăcea să facă curat, căci ea şi familia ei aveau

nevoie de banii pe care-i primise.

După un timp, Tem se ridică şi el din halnt afară. Dallas şedea la umbra copacilor de la nu.». Şi se juca cu păpuşa. Când îl văzu pe Tem, Ha pl. în ««| fetiţă şi alergă spre băiat. Stând pe marginea vei am I. T mângâie pe cap, în timp ce se gândea la spiiM I» «I Emmerling.

Tem ştia că în cazul în care Carrie va pleca, la i-a I IU| | să moară trandafirii pe care îi plantase ea. El şi I >aII.m să-şi petreacă din nou timpul pe câmp, împreună» u un Josh nu o punea prea des pe Dallas să muncească la M. Trebuia să stea, astfel încât să o poată vedea, ceea ce «> pili îngrozitor pe fetiţă.

Dacă Carrie pleca, totul avea să fie ca înainte, pei – . (H'Om» care-l îngrozea pe Tem.

— Ce pot să fac? îi şopti Tem lui Hapciu. Cum îi pol Itufi tata şi pe Carrie să creadă unul despre celălalt ră | nemaipomeniţi?

Tem încercă. Deşi nu reuşi, îşi zise că cel puţin im * *w*. ««să le demonstreze, lui Carrie şi tatălui său, cât de grozav m. Fiecare dintre ei.

În timpul cinei, încercase să atragă atenţia asupra fi o Atfi calităţi pe care o găsea la ei. Îi spusese tatălui lui cât de drfigH era Carrie. Vorbise despre cuferele ei pline de

lucruri minunau*» 1 despre faptul că, dacă ar rămâne Carrie cu ei, ar putea să i. Aducă în casă ca să le vadă şi Josh. Acest lucru îl făcu pe tatăl lut să spună câteva cuvinte neplăcute despre fraţii lui Carrie, e; în spunea el, au răsfăţat-o. Carrie reacţionase spunând că fraţii. 1 erau mult mai de treabă decât el.

Tem ar fi dorit să-i vorbească lui Carrie despre trecutul

mi»... Lut t acest lucru deoarece Josh le interzisese. JMMMn» „Acea parte a vieţii mele s-a încheiat şi nu im i mi vorbim despre ea”.

.în | ui ea să simtă neliniştea care-l stăpânea pe

I şi o în vorbească frumos. Ştie să vorbească frumos i. Ni. Ile îi plac.

Hi îi **i îi** u rt fiicei lui o privire care o făcu să tacă.

* i» ’. Ni ăla foarte interesată de spusele lui Dallas şi puse H* lui iebări, dar Josh nu-i răspunse şi nu-i lăsă nici pe Un Inert.

Inim. Îi.i. I! neercă din nou, căutând să găsească ceva ce i-ar: I –! 11111iiidoi. Le sugeră să meargă cu toţii la pescuit, dar jinpiise, spunând că trebuie să muncească pentru a avea li n I ei n sugeră că şi Carrie ar putea să-l ajute să stârpească ■II

11111 pare rău, dar nu cred că ştie altceva, decât să

cumpere litiim Im tăticu’.

I ’n| în ce tatăl lor spuse aceste cuvinte, Dallas începu să uni 11 Im cauza tonului pe care acesta îl folosise. Josh o luă în |». I îi strigă lui Carrie că ea este cea care a făcut-o pe Dallas! Mplingă.

Asprimea cuvintelor tale, ca să nu mai spun de îndărătnicia în **mul** cele care au făcut-o să plângă, ripostă Carrie.

Josh se înfurie şi mai tare şi deschise gura pentru a-i spune tu \. I lui Carrie, dar ea se ridică de la masă şi intră în dormitor.

Poţi să faci şi singur curat pe masă, deoarece se pare că H i şi lucru este foarte important pentru tine, spuse ea înainte de.111 mi uşa.

Tem şi sora lui îşi sărutară tatăl şi-i spusei; i n dar acesta nu reacţionă, ci continuă să stea în fraţii cămin privind ţintă flăcările.

Când Josh urcă scările pentru a încerca să aduni lui Dallas, Tem era încă treaz.

— Tată!

— Ar trebui să dormi.

— Tu o consideri pe Carrie minunată?

— Cred că întotdeauna a ştiut că este adorată, atu mai

mult. Nu a fost nevoită niciodată să muncească, refuzat nimic, niciodată.

Josh se apropie de patul fiului său şi îngenunche lin

— Ştiu că-ţi place de ea. Ştiu că este veselă şi pin* Dumnezeule, voi aveţi nevoie de veselie în viaţa voastră, | în vedere prin câte aţi trecut în ultimii doi ani, dar va fi aveţi încredere în mine. Carrie nu este mama pe care o * I pentru voi.

Tem se ridică şi se sprijini în coate.

— Ţi-ar plăcea să fie soţia ta? Dacă nu ne-ai avea pe doi, te-ai însura cu ea?

Joshzâmbi.

— Aş fi nebun dacă aş face aşa ceva. Voi doi, copiii în sunteţi cei care mă faceţi să fiu mai înţelept, mult prea înţoli pentru a sta cu un fluturaş precum Carrie. Acum dormi. I a ** lună după ce va pleca, nici măcar nu vă veţi mai aminti de ea.

Îl sărută pe Tem pe frunte şi începu să se dezbrace.

Băiatul nu adormi, ci rămase întins pe spate cu ochii în tavai lui mansardei. Era vina lui şi a lui Dallas că tatăl său şi Carrie nu se iubeau unul pe celălalt.

8

A

! fără de dispariţia lui Tem abia atunci când Josh se întoarse de la câmp. Simţindu-se jignit încă de faptul ■linii Carrie râsese de cum arătau câmpurile lui şi de faptul ■. I doi copii îşi manifestaseră afecţiunea faţă de ea, i iiiidu 1, Josh nu se întoarse acasă până aproape de ora **nu ficura.**

Scena care i se înfăţişă în faţa ochilor când deschise uşa ar fi luni să-l facă fericit, însă el deveni şi mai furios. Dallas stătea >li | în ioare pe un scaun, iar Carrie îi prindea tivul noii rochiţe cu un * 11 gămălie – o rochiţă pe care Josh nu şi-ar fi putut permite 111 e unâpere. Căsuţa era luminată, iar în aer pluteau arome plăcute ţi < Jirrie, soţia care nu-i era soţie, arăta minunat. Mai mult decât i îi ice pe lume Josh şi-ar fi dorit să strige că a sosit, iar soţia şi – opiii săi să alerge în braţele lui deschise.

Dată fiind situaţia, însă, intră în linişte şi îşi atârnă pălăria în 111ierul de lângă uşă.

— Tati, strigă Dallas, grăbindu-se să coboare de | n aruncându-se în braţele lui.

Astfel de momente făceau ca munca la ei mp suportabilă, gândi Josh, astfel de momente făceau ca n lui să fie suportabilă.

— Avem friptură de vacă la cină. Doamna Emmerling îi prăjituri şi cred că părul păpuşii începe să crească, zise I ’ni

În timp ce mângâiapărul fetiţei, Josh se gândi cât de Im s-o vadă din nou curată. În lunile în care muncise la cm avusese timp să se ocupe de copii. Fusese nevoit să mum – din greu pentru a avea cu ce să-i hrănească şi cu ce să-i imhftl

— A început să-i crească părul? Chiar aşa? întreba lui) i zâmbind.

Nu fusese în stare nici măcar să-i cumpere o păpuşă im*

sale.

Stând în picioare în spatele lor, Carrie zâmbea. Josh îşi ■ i... Că nu mai văzuse niciodată o femeie atât de frumoasă ca ca.

— Bună seara, spuse Josh cu răceală. Am înţeles că fen» i pe care ai angajat-o a gătit mâncarea pentru cină.

Zâmbetul lui Carrie se stinse.

— Exact. Unde este Tem?

— Cu tine, spuse Josh scurt, ca şi cum ea era prea aiurită e| să-şi amintească că Tem stătea cu ea toată ziua.

Carrie îngheţă, apoi se făcu albă ca varul la faţă. Întră în dormitor şi se întoarse ţinând în mână un bilet lăsat de

Tem în care băiatul îi scrisese că urma să-şi petreacă ziua cu tatăl lui.

Fără a scoate o vorbă, Josh se scotoci în buzunar şi scoase în 11 >i < le la Tem, în care acesta scria că-şi va petrece} t miiio.

i hi ic a vrut să se ducă la pescuit, spuse Carrie, darnici – h i re spunea.

H mea ei, Carrie era convinsă că oriunde se afla şi orice r nul să facă, de vină erau ea şi Josh.

i ei" o prinse pe Carrie de umeri şi o scutură cu putere:

11 k Ic: este? Unde este fiul meu? strigă, apropiindu-şi faţa

i|

Nu ştiu, spuse Carrie. Credeam că stă cu tine toată ziua. Iu Jiozgâlţâidinnou.

I lude este? strigă el, ca şi cum tonul ridicat o va face să-şi mimscă ceva ce, de fapt, nu ştia.

N ţi-o lovi pe Carrie, strigă Dallas, agăţându-se de picioarele în ei. Tem se va întoarce. A spus că se va întoarce.

(arrie şi Josh se întoarseră şi o priviră pe fetiţă. Josh se

i îi | >e un genunchi şi o întrebă cu blândeţe:

Unde este fratele tău?

I) allas îşi ascunse faţa în fusta lui Carrie, ca şi cum acest Iun 11 îi dădea o mai mare siguranţă, apoi spuse:

— M-a pus să jur că nu voi spune nimic. Mi-a spus că mi se

ii întâmpla ceva rău dacă voi spune.

— Ceva rău... începu Josh, dar Carrie o ridică pe Dallas şi n aşeză pe masă.

— Pe la ce oră a spus Tem că se va întoarce acasă?

Dallas era pe punctul de a izbucni în plâns.

— A spus că se va întoarce înainte de venirea tatii.

Cairie îl privi pe Josh pe deasupra capului fetiţei, 11 la Carrie.

— A întârziat foarte mult, nu-i aşa?

Josh făcu câţiva paşi şi se aşează între ele.

— Dallas, trebuie să-mi spui unde s-a dus. Trebuie1

Întrerupse în clipa în care Dallas începu să plângă.

Dându-l la o parte, Carrie se aplecă spre Dallas.

— Ai promis să nu spui nimic, nu-i aşa? Şi asta iinn pentru că Tem ţi-a cerut. Nu ne poţi spune nimic deoarci «o chestiune de onoare, nu-i aşa? Şi tu ştii ce înseamnă onq nu, Dallas?

— Nu, spuse copila trăgându-şi nasul.

— Onoare înseamnă că atunci când cineva îţi spune ui| cret, ai fi în stare să mori decât să-l spui altcuiva.

— Pentru numele lui Dumnezeu! spuse Josh. A tunai, că va începe furtuna.

Carrie îşi apropie faţa de a lui Dallas.

— Uneori, onoarea se luptă cu dorinţa de a ajuta pe cim Ca acum. Dacă ne spui, vei face un lucru lipsit de onoare, ci dacă nu ne spui, s-ar putea ca Tem să aibă probleme mari.

Dallas dădu din cap în semn că a înţeles şi, neliniştită, pl. n spre tatăl ei.

— Deci, continuă Carrie, hai să vedem dacă pot afla ce\ despre Tem, fără ca tu să-ţi pătezi onoarea. Să presupunem i. Îmi spui o poveste, ca acelea pe care ţi le spun eu în fiecaii noapte.

— Pentru numele... începu Josh să spună, dar fii întrerui >i se sclipirea unui fulger, urmat de bubuitul puternic al unui tunel.

«li i.< mei de spaimă, iar Hapciu se ascunse sub masă.

A 11,1 (» dată, ca niciodată, un prinţ tare nefericit, începu i Ni» | în mem că regele şi regina aveau mari probleme şi 4 vi Mii:; i iacă ceva pentru a le rezolva. Ce crezi că ar face

P

,11 duce să caute un şarpe cu clopoţei, spuse Dallas cu III|" ic.

(V anume ar putea face cu un şarpe cu clopoţei? întrebă n< aproape în şoaptă.

I ar pune în patul tău – adică în patul reginei – şi atunci **ni în ar** ţipa de frică, regele ar sări s-o salveze şi ea şi-ar da mă cât de grozav este regele. Şi astfel ei se vor iubi pentru **Hii< nuna.**

11 icet, Carrie se întoarse pentru a-l privi pe Josh, întrebându-se Im n-ii ea era la fel de palidă ca el. Losh îngenunche în faţa fiicei sale.

Unde ar putea găsi prinţul un şarpe cu clopoţei?

Pe muntele Starbuck, spuse copila. Tem – adică prinţul – ţi-a/ut câţiva acolo. A văzut mai mulţi şerpi cu clopoţei pe munte.

Îmbrac-o cu ceva călduros, spuse Josh, în timp ce se iin Treptă spre dormitor cu Dallas în braţe. Vreau să o feresc

de Im tună.

Carrie îl prinse de braţ.

— Ce ai de gând să faci?

— O voi duce pe Dallas la fratele meu, voi lua calul şi voi I» Icca să-mi caut fiul.

Începu să se agite iarăşi prin cameră.

Carrie îi tăie calea.

— Vreau să merg şi eu cu tine.

Strălucirea unui alt fulger lumină casa şi Cari u i

expresia dispreţuitoare de pe chipul lui Josh.

— Din cauza mea este acolo, singur, în munţi I > venit aici...

— Este prea târziu să-ţi faci reproşuri.

Împingând-o din calea lui, intră în dormitor şi u

Dallas pe pat.

Carrie veni lângă el.

— Poate că nu sunt de ajutor în ceea ce priveşte găl i pot fi de ajutor în alte situaţii. Crezi că ştii totul **despre un** de fapt nu ştii nimic. Mă trag dintr-o familie de **marinari** ţi. totul despre supravieţuire şi pot călări orice are patmpicu» dădu un pulover din lână să o îmbrace pe Dallas.

Luând-o din nou în braţe pe fetiţă, Josh o porni spre uşu

faţă. Carrie îi blocă ieşirea.

— Indiferent că vrei sau nu, eu tot voi pleca să-l cnut («J Tem. Chiar dacă voi merge singură.

Josh o privi o clipă. Nu avea timp să se certe cu ea. Singui n să preocupare era fiul lui.

— Mergi sau rămâi, puţin îmi pasă. Dar dacă nu poţi ţint pasul cu mine, să nu te aştepţi că te voi aduce înapoi.

— Nu vei fi nevoit să mă aduci înapoi. Poţi să-mi dai un Lui bun? Altceva decât mârţoagele tale?

El dădu din cap afirmativ, după care ieşi din casă.

Carrie împachetă câteva sandviciuri cu pâine şi şuncă şi le puse într-un sac impermeabil. Apoi începu să pregătească echipamentul necesar pentru o misiune de salvare. Trăind mult ti* în t marii, ştia multe lucruri despre o misiune de mâni 111 şt >pron şi scotoci prin cuferele sale până găsi \ l» 01 luă o frânghie lungă şi groasă care atârna pe l – <» i în spre casă, fu nevoită să se lupte cu vântul ce ui. Îi puternic. Puse chibriturile în rucsac, apoi rupse i Im li. Oi **prefăcându-l** în feşe şi mai înghesui în rucsac o în 1111| ieri neabilă, din doc.

I irt i» **1**1 – n n mă de pregătit echipamentul, îşi dezbrăcă fusta ml» 11 îmbrăcă o pereche de pantaloni din doc. Erau NU Im Josh, îi erau largi şi fu nevoită să

şiristrângă în jurul i» M-l în ea din piele.

(în ni. Îi terminase pregătirile, cândjoshâşi făcu apariţia. O ilni i-ap până în picioare, dar nu spuse nimic, ci se uită în îi l’. N îi mulţumit de ce văzu.

I. I!.1**1** meu a trimis pe cineva să ceară ajutoare din oraş. În Vn ore muntele va fi plin de oameni car**e-l** vor căuta pe Tem. Îit biii sărămâi…

<. N de îi întinse o felie groasă de pâine cu unt.

I aci din gură, ia asta şi hai să mergem.

I uând felia de pâine, Josh încuviinţă dând scurt din cap şi» i. L să o mai trateze ca pe o femeie ce trebuia lăsată în urmă. Una aşteptau doi cai, cei mai frumoşi cai pe care Carrieâi văzuse Vi codată: un armăsar negru, uriaş, cu o pată albă în frunte şi o i ipn maro semeaţă şi suplă.

— Încalecă pe ea, strigă Josh, pentru a acoperi vuietul >intului. Şi stai lângă mine. Dacă nu poţi ţine pasul, întoarce-te şi **a**şteaptă-mă aici. Ai înţeles?

Dând din cap în semn că a înţeles, Carric sfii i trase de hăţuri şi se alătură lui Josh.

Ştie să călărească. O face la fel de bine ca orice priceput pe care l-am văzut până acum, îşi spuse Cai i u ce-l urmărea cum goneşte cu o viteză uimitoare, gata gâtul, pe făgaşul ce pornea de lângă casă. Came îl urnia, ţii aproape

de el. Când ajunse la poalele muntelui, Josh 11 u urce fără să şovăie o clipă. Respirând adânc pentru a-şi l. I Carrie pomi pe urmele lui. Trebuie să aibă ochi de pisa. Carrie, căci ea nu putea desluşi nimic în întuneric. Din armăsarul lui Josh avea o pată albă şi pe unul dintre piu nu din spate, care o ajuta să-l urmeze.

De două ori iapa pe care o călărea încercase să se o| >i ■ şi să se întoarcă, dar Carrie o struni obligând-o să-şi contll drumul. Continuară să urce din ce în ce mai sus, pe drumul 11 de pietre, apoi printre ramurile stejarilor care o loveau pesit şi îi sfâşiau hainele.

Carrie îşi dădu seama că Josh nu mai urma nicio cărat **o,** o tăia pe drumul cel mai scurt spre vârful muntelui. Părea s; i I în l abstracţie de prezenţa ei, singurul lui scop fiind acela de a-şi paul fiul. La un moment dat, iapa lui Carrie se împiedică de un boli >\. Ui şi picioarele îi alunecară. Carrie trebui să se folosească de fiecmu muşchi al trupului ei pentru a o împiedica să se întoarcă şi... T coboare muntele. Biciuind-o cu cravaşa, trase cu putere de haţa 11 conştientă că dacă pierde controlul, nu va mai reuşi s-o stăpânească. Pentru a-şi ascunde teama care o cuprinsese, începu să înjure aşa cum numai un marinar ştia s-o facă. Ştia să înjure 111 cel puţin şase limbi, aşa

cum învăţase de la fraţii ei. Aceştia îşi n i I.h; i înjură într-o limbă străină, Canie nu înţelege i-iim 11 md credea că încheietura mâinii este pe punctul de pn 111| hi încetă să se mai zbată şi începu să urce muntele.

n **îi îi** n fulger o făcu să-şi ridice privirea şi să-l vadă pe Mp nu în şi irul lui, stând pe creasta unei stânci şi urmărind-o Iţvi” mi I teşi spusese că nu o va aştepta, se oprise totuşi.

ti u 1111 ipresia că dăduse din cap în semn de încuviinţare) № –!<, i porni din nou. Rii mia începu în clipa în care ajunseră pe vârful muntelui. H*h*” 11 * rece şi cădea cu furie, asemenea ploilor de munte. Într-o ■Măli ni i iele lui Carrie se udară. Josh o aştepta în vârf şi privea în K i i, I cum ar fi încercat să se hotărască pe care diurn să o MW

l Jnde sunt şerpii cu clopoţei? strigă Carrie. Erai cu Tem *m*\i, i văzut? Josh încuviinţă, apoi smuci de hăţuri şi pomi spre phii < arrie îl urma îndeaproape. După câteva minute, Josh se m|îi i şi descălecă, pentru a privi spre ceva ce semăna cu un deal M|n rocă dură, care se înălţa în faţa sa. Pe partea de mijloc a 1111 n 11, se vedea o spărtură care se lărgea spre bază şi Carrie îşi 11 h li i seama că acesta trebuie să fie locul unde el şi Tem văzuseră şi ipii.

În timp ce ploaia îi biciuia faţa, Josh se întoarse spre

Carrie I mnându-i mâna pe picior să-i atragă atenţia.

— Dacă mi se întâmplă ceva, caută-l tu pe Tem! strigă Josh.

Carrie încuviinţă dând din cap şi îl urmări cum se îndreaptă. Pre spărtura din stâncă. În clipa când ajunse în dreptul ei, Josh aprinse un chibrit şi încercă să ferească flacăra; uv ploaie şi de vânt, cu ajutorul pălăriei. Apoi se strecm. I deschizătură.

În ciuda zgomotului făcut de ploaie, Carrie aţi/i şerpilor. În lumina palidă a chibritului aprins, putu să văd; 11 «încolăcite ale şerpilor ce se adăposteau în stâncă. Îşi ţinu n în clipa în care Josh făcu un pas înainte, apropiindu-se < K

— Nu-i aici, strigă Josh cu glas tare. Voi verifica zoiki acolo unde eşti.

Dar Carrie nu avea de gând să rămână pe loc. Nu; i\ gând să fie inutilă, să aştepte fără să facă nimic. Armăs; n n Josh stătea nelegat, acolo unde îl lăsase, deşi fulgera apropiere se aflau şerpi, pe când iapa ei era foarte nevoi Trase de hăţuri şi o întoarse pe drumul pe care veniseră, o| > la o distanţă de la care nu se mai auzea sâsâitul şerpilor şi o li zdravăn de un pin uriaş.

Luptându-se cu rafalele de vânt, se întoarse în locul în i

se afla Josh.

Acesta o prinse cu putere de umeri şi o zgâlţâi.

— Ţi-am spus să…

— NU! Părea că este singurul cuvânt pe care îl putea spun şi i-l strigă în faţă cu toată hotărârea.

Josh nu-şi pierdu timpul preţios pentru a se certa cu ea şi i strigă:

— Acolo! Caută printre copacii aceia!

Carrie se îndepărtă şi se strecură printre copaci, desfă şurându-şi cercetările în cercuri tot mai largi, convingându-se, cu

i. | >e care-l făcea, cât de zadarnică era această căutare, i hi., a a Tem să zacă întins la numai zece paşi de ei şi să i Anul a auzi din cauza ploii şi a vântului. Oricum, numai doi –» ni nu | mteau cerceta întregul munte. Chiar dacă vor veni şi

Îi din Eternity, tot nu vor fi îndeajuns de mulţi pentru a i * 111 fiecare stâncă. Până la sosirea celor din oraş, s-ar putea Huna ore întregi, deoarece nu vor urma drumul pe care-l lini iiseră ei. Niciun om cu mintea întreagă nu ar fi urcat pe **I – liiiiii.**

iperiată, scoase un ţipăt puternic în clipa în care Josh îi – ni im i nână pe umăr. Când se răsuci spre el, în lumina

fulgerului |l i liulu seama că se gândea la acelaşi lucru la care se gândise şi – W t; i era zadarnic, că singura şansă de a-l găsi pe Tem era Mniocul.

Mă duc pe culmea de deasupra, zise Josh, arătând spre linca unde se adăposteau şerpii.

Carrie încuviinţă, apoi îşi reluă căutările. La un moment 111 auzi un fluierat puternic şi ştiu că era Josh. Începu să alerge în direcţia dinspre care se auzise fluieratul, sărind peste l H» lovani, căţărându-se, zgâriindu-şi mâinile în timp ce picioarele-i ilh înecau.

Josh stătea pe marginea unei culmi şi când ajunse aproape i la el îl văzu ridicând o mână în care ţinea o bucată de material 111 bastru din haina lui Tem.

Josh reluă urcuşul anevoios, alături de Carrie.

Curând ajunseră pe creasta ce mărginea o prăpastie. Privind în jos nu puteai vedea nimic, din cauza întunericului.

— Râul, zise Josh, arătând spre întunecimea pup din cămaşa lui Tem era dovada că el o luase pe acel cumva căzuse trebuia să fie jos, în prăpastie.

Josh înainta, lăsând-o pe Carrie să aştepte pe mina unui fulger o făcu să tresară, dar zări ceva şi strige.

Într-o clipă Josh fii lângă ea.

— Ce este?

Un nou fulger îi permise lui Josh să vadă ceea ce Carrie mai înainte. Pentru o clipă ea se gândise că ei a propriei imaginaţii, deoarece văzuse un copil, de cel **în** sau şapte ani, aducând mai degrabă cu un animal ciudat < că ploaia cădea în şiroaie puternice, părul nu-i stătea lipit ci era încâlcit, iar îmbrăcămintea din lână era ruptă, l t desculţă.

Trecând înaintea lui Carrie, Josh începu să meai p copilă, dar când fulgerul lumină din nou, aceasta dispărui

— Unde este Tem? strigă Josh în întunericul ce se lăsa. Nou în timp ce ploaia îi şiroia pe faţă. Unde este?

Apropiindu-se, Carrie îşi puse braţele pe umerii lui.

Un nou fulger lumină şi o văzură din nou pe copilă. De dată Josh alergă după ea, dar era prea agilă şi nu reuşi s-o prin

— Ea ştie unde este Tem! strigă Josh. Sunt convins că şi i

În lumina unui fulger, fetiţa li se înfăţişă iarăşi, de astă < l.

stând pe creastă, atât de aproape încât Carrie îi putea sâni respiraţia. Când fetiţa fu luminată din plin de strălucirea fulgenili i ea le arătă ceva cu mâna în josul culmii pe care se aflau.

I» în / întrebă Josh, şi fetiţa încuviinţă înainte ca în i Mi meii ndă din nou privirilor lor. Tlil n ’I – .11, spuse Josh. Stai aici şi aşteaptă-mă. Voi aduce i M mi ir mişti de aici.

pui – < unde mai târziu, Josh, jumătate alergând, jumătate («I | n |unita înclinată plină cu bucăţi de stâncă prăvălite, Dllt i – . N şi lângă echipament.

i – mi în 11n se mişcă, de teamă că orice mişcare ar face-o să i n» * i nu iască locul spre care arătase fetiţa. De fiecare dată mitrele luminau, Carrie se uita să vadă dacă fetiţa nu mi ■. I’nr şi simplu dispăruse, însă ea simţea căfetiţaera n iiprnupeşi-i urmărea.

Im’. Îi i eveni ţinând frânghia răsucită pe umăr şi se apropie de să o lege, însă Carrie îi strigă:

Nu!

Voi coborî în prăpastie! strigă Josh.

«. Îi ric avu nevoie de puţin timp pentru a-l face să înţeleagă ■ nu se opunea coborârii lui în prăpastie, ci felului în care lega fin îi i în jurul copacului. Ea luă funia groasă din mâinile lui şi, cu | «i| o «luate şi îndemânare legă un capăt de copac cu un nod rezistent, ni – o | >i inse şi celălalt capăt şi făcu un laţ cu un nod asemănător. /1n – i i totul puternic pe care îl făcea ploaia o împiedica să-i spună în Npre ce anume era vorba, dar prin semne reuşi

să-l facă să înţeleagă că îi va fi de folos pentru a-l trage în sus atunci când să îi întoarce cu Tem.

Când Josh înţelese ce anume făcea, o privi lung, într-un fel 11 im nu o mai privise niciodată: cu admiraţie şi recunoştinţă.

Ţinându-se de frânghie, Josh începu să cobi >; 11 – cu îndemânare, de parcă ar mai fi făcut-o şi altă dain

Carrie îl urmărea cu privirea, ascultând cu ai< n|i» poată auzi fluieratul.

După câteva minute, Josh reveni, căţărându-se i u itpi unui marinar şi Carrie se întrebă dacă nu cumva, cândv; i, | ceva timp pe un vas.

Pe chipul lui se citea bucuria şi Carrie înţelese ca Ien| Lacrimile ei se amestecau cu ploaia care îi cădea pe laţ.»

— Este acolo, este în viaţă, dar inconştient. Trebuie la I sus, strigă Josh. Trebuie să fac o bandulieră din orice iivttrt îndemână.

Carrie îşi dădu seama că, pentru prima oară, îi cei eu fifl ajute. Începu săgândească, cu repeziciune, la tot ceea ce lua» cu ei. Dumnezeule mare, nu puteau coborî muntele peni 111 a *m* ceva care să le fie de folos. Sacii din pânză de doc pe cai# i» aduseseră cu ei nu erau destul de rezistenţi şi nu aveau de îiiln fiânghie.

Brusc, Josh se apropie şi îşi puse mâinile pe talia ei pipiirul cu degetele de parcă ar fi căutat ceva.

În clipa următoare Carrie înţelese – era vorba de corsetul ei. Cu ajutorul lui Josh, îşi descheie repede nasturii bluzei şi o trase din pantaloni, apoi Josh o ajută să-şi desfacă şireturil< corsetului. După ce îl desfăcu, se încruntă văzând cât este di mic şi se întrebă dacă va putea fi înfăşurat în jurul lui Tem şi; al lui.

Desfăcând catarama, Carrie îi întinse lui Josh cureaua, apoi tifili M ni | iccare-i purta şi îi dădu şi pe aceştia spunându-i |în ui i folosească.

i Im îi v miţă şi, cu toate cele necesare legate în jurul Ml | o iir. I l i iiighia şi se apropie de marginea prăpastiei.

În) – i. R irrmin ce am de făcut, voi fluiera, iar tu va trebui f| «a Idngliic. Ai înţeles?

I – . Hi ispunse Carrie, strigând, ca s-o poată auzi.

\|ini |ic marginea prăpastiei, Josh se opri o clipă. Carrie i-m» – j-mdeşte, ştia ce simte, pentru că şi ea simţea la fel. L i *w* ipiccă şi îl sărută. F. Hi res! îi şopti cu buzele apropiate de ale lui.

Să dr Domnul! Josh începu să coboare, i ni i ic nu putea să vadă nimic şi acea aşteptare, în timp ce li. I.1 |os, i se păru cea mai lungă din viaţa ei. Aplecată peste ijjmr, îşi

îngusta ochii încercând să vadă ceva, atentă la cel || în ir zgomot. Se întinse pe pământul îmbibat cu apă, fără a |||li a ama de faptul că era numai în ghete, pantalonaşi până la N 11111 u 11 i şi o bluziţă. Bumbacul subţire nu o ferea nici de frig, nici! – ploaie, dar ea nu simţea furtuna, concentrată fiind asupra a i şi co se întâmplajos.

Într-un târziu, se auzi fluieratul. Alergă spre copac şi apucă li I i i glii a. Era tânără, era în putere şi ferm hotărâtă să facă tot ce i mira. Altă dată nu ar fi avut forţa de a trage o lfânghie, aşa cum o lilrea acum, ştiind că la celălalt capăt al acesteia se aflau Tem şi losli.

La un moment dat, avu senzaţia că mai era cineva cu ea rare o ajută, dar când privi în spate nu văzu pe nimeni. Apoi fulgeră, şi ea scoase un ţipăt de spaimă, văzând un bă ti în cu o haină din piele, peticită şi murdară, care stătea în şi fragea de frânghie. Revenindu-şi, Carrie dădu din e; i|> în de ^mulţumire şi continuară să tragă de frânghie.

Capul lui Josh apăru din prăpastie. Carrie îşi ţinu n în cplipaurmătoare, el se ridică peste margine şi ea putu, I că ltem era prins de pieptul lui cu ajutorul corsetului, a unei | depantaloni bărbăteşti şi cu cămaşa lui Josh.

Dând drumul frânghiei, Carrie fugi spre ei şi-l cupru

Terâ1 în braţe. Din ceea ce reuşi să vadă, copilul nu părea să fie în viaţă.

Întorcându-şi privirea, cercetă întunericul din spatele i convânsă ca bătrânul şi fetiţa erau acolo.

— Încotro o putem lua? Ajutaţi-ne, vă rog! strigă ea.

Când un fulger lumină din nou împrejurimile, o văzui.1 pl. fetiţă» care de astă dată le arătă cu mâna spre est. Josh şi C ai 110 nu şovăiră şi începură să coboare stânca pentru a ajunge la em Josh îşi ducea fiul cu deosebită grijă, ca pe un lucru fragil şi <h preţ, de ea ce, de fapt, şi era.

Când ajunseră lângă cai, Josh îl trecu pe Tem în braţele Im Carrie. Ea se luptă cu greutatea copilului, care era aproape la lei de înalt ca şi ea, în timp ce Josh sări în şa după care întinse braţeld pentru a-şi lua fiul. Carrie se îndreptă în fugă spre iapa ei, prirâse frâul, desfăcu nodul cu care o legase de copac şi se săltă îtf Să.

Fetiţa li se mai arătă de două ori până ajunseră la peşteră. Când Jpshdescălecă, Carrie prinse frâiele ambilor cai şi îi trase spre intt are*v* i". Ci a nisip, iar pe lângă perete găsiră lemne uscate, ni 111 loc. Puţin mai în spate, Carrie văzu ceva ce părea să *и* i îi un teanc de pături. Cercetând în continuare, Carrie «i un ihi ic de cafea şi şase căni.

— oate-i hainele ude şi înveleşte-l până aprind eu focul, Insh.

1 и me se execută grăbită. Tem era ud leoarcă şi ea îi scoase и K! nainte de a-l înveli cu păturile uscate, privi cu atenţie nu băiatului, ca să vadă dacă nu cumva e rănit. Trupul îi era hi. li lovituri şi avea o tăietură într-o parte a capului, dar, и.111 idată, cea mai mare problemă era aceea că îngheţase.

1111 ăşurându-l în două pături şi acoperindu-i capul, Carrie îl i и i la ea şi începu să-i frece spatele.

Josh veni lângă ea şi-l ridică pe Tem pentru a-l duce mai – I м i» ape de focul deasupra căruia pusese ibricul de cafea plin cu H|îl) de ploaie şi pliculeţe din ceaiul lui Carrie.

Scoate hainele astea ude de pe tine, îi porunci Josh.

Abia în clipa aceea Carrie îşi dădu seama că este la fel de îngheţată ca Tem. Ducându-se în partea din spate a peşterii, îşi în/brăcă hainele ude, se înfăşură cu o pătură şi reveni lângă Josh, I Tem.

Josh îşi ţinea fiul în braţe, strângându-l de parcă ar fi vrut să-i le-a viaţă din propriul trup.

În timp ce Carrie îi privea, pleoapele lui Tem tresăriră.

— Tem, spuse Josh. Tem, vreau să-mi vorbeşti.

Încetişor, Tem deschise ochii şi îi zâmbi tatălui său.

— Am căzut. Am văzut fata aceea sălbatică şi am căzut.

— Totul e-n regulă, spuse Josh, mângâind părul nuc <1 său. Acum eşti în siguranţă. Fata aceea sălbatică no. Unde eşti.

— N-am prins niciun şarpe cu clopoţei.

— Mă bucur că n-ai făcut-o.

Tem se uită la Carrie, apoi îşi mută privirea la talul

— Tu ai adus-o aici?

— Nu m-ar fi lăsat să plec fără s-o iau şi pe ea. Josh 11 băiatului. Stai să vezi ce noduri ştie să facă. Nemaipomei

Tem închise ochii.

— Crezi că Carrie este cea mai bună femeie din lume” mai grozavă?

— În clipa asta, aşa cred.

Tem zâmbi şi în câteva clipe adormi.

Carrie îl mângâie pe frunte.

— Pielea îi este încă rece, zise ea. Apoi observă că Josh lovit la cap şi întinse mâna spre rana sângerândă, dar şi-o reti

— Mai bine ai pune ceva uscat pe tine, spuse ea. Gas destule pături acolo.

Văzându-l că şovăie, ea adăugă:

— Mă ocup eu de Tem. Nu ai de ce să-ţi faci griji.

Pentru o clipă, crezu că Josh au se va dezlipi de preţioa povară, pentru a o lăsa în grija lui carrie, dar în cele din urmă. I el se aşează lângă foc şi-l puse pe Tem în braţele ei. Carrie îşi zise că era cel mai preţios cadou pe care cineva i-l oferise vreodată şi, în mod sigur, era cel mai mare semn de încredere ce i se arătase.

În timp ce ea îl ţinea pe Tern în braţe, Josh, care era în

11 ■ i kv. Brăcă şi se înfăşură cu o pătură. Apoi se duse la || în – ni se şeile. În timp ce făcea acest lucru, pătura începu <Hli> i f, Josh înjură şi şi-o înfăşură în jurul taliei.

I îi \ – (Irrea spatelui puternic, musculos, Came zâmbi. Oricât iii 11 icra pământurile, trebuia să recunoască faptul că **îi i li** /voltase frumos muşchii. Josh dădudmmul şeilor lângă **iji îi** aduse traistele cu mâncare şi scoase o bucată de şuncă.

A i li trebuit să iau şi o tigaie, spuse Carrie, dar nu mă **«mi piiidi** la astfel de amănunte când am împachetat.

I 1111 id un cuţit din traista atârnată de şa, Josh tăie şunca în

I ot s-o frig cu ajutorul unui beţigaş înfipt în ea, spuse el. Îi I îi mie că o vei putea găti cu ajutorul înjurăturilor şi blestemelor i-.T.celtachinând-o.

Ii iuţind cum i se înroşesc obrajii, Carrie îşi coborî

privirea ||în (cm.

Nu ştiam că m-ai auzit.

Probabil că s-a auzit până în Etemity.

Iapa voia să coboare muntele, în timp ce au voiam să urc, i ieearâzând.

Este puţin cam leneşă şi se sperie uşor.

Josh ţinea în mână o frigăruie şi urmărea cum şunca se mmeneştelafoc.

— N-am crezut că vei reuşi să urci până aici cu ea.

— De aceea mi-ai dat-o? Voiai să mă ducă înapoi, spre 1»» alele muntelui?

— Recunosc că mi-a trecut prin minte aşa ceva.

Carrie tăcu. Nu mai avea rost să comenteze. Nu o dorise lângă el, se gândise că va fi o povară în plus, aşa că 11! cal pe care, după mintea lui, ea nu-l va putea stăpâni St, însă că fusese în stare să controleze calul şi îl ajutase ulii îl găsise pe Tem.

— Fără tine nu aş fi reuşit să îl scot pe Tem din pl. || spuse el cu căldură în glas. Dacă n-ai fi fost aici, nu ştiu t u||| fi descurcat.

— Te-ai fi descurcat, spuse ea, încântată de apret ici Carrie îl urmări o vreme cum frigea şunca. În orice ta/, dovedit îndemânatic când mi-ai scos corsetul, spuse ea

111 indignare. Se pare că ai experienţă în materie de corsea

Concentrându-se asupra frigămii, Josh îi răspunse:

— Mă pricep mai bine la corsete decât la porumb.

Carrie zâmbi, căci spusele lui semănau foarte mult cu o gh

— Unde anume ai învăţat atât de multe lucruri... <în corsete vreau să spun.

— În niciun caz acolo unde am învăţat despre ponin îl – Carrie se încruntă, nemulţumită că nu reuşise să-l pro vi» al) ^ După ce puse trei felii de şuncă pe o bucată de pâine, Jtifl umplu o cană cu ceai fierbinte.

— Trezeşte-l. Vreau să mănânce şi să bea tot ce i-am pregnt || I Carrie îl ridică pe Tem în şezut, ceea ce se dovedi a nu l|

tocmai uşor, căci mâinileâi amorţiseră cât îl ţinuse în braţe. Tui» era somnoros şi nu voia să se trezească, dar Carrie şi Josli insistară.

După ce bău trei căni de ceai fierbinte şi mâncă un sendvis i copilul se ghemui lângă Carrie şi adormi din nou. I. 11.11111, zâmbind în timp ce-l privea, linii nu le face să înţelegi mai bine cât de lipsite de valoare nu 11< din jurul tău, decât clipa când rişti să pierzi un copil, | hm i C fiul îşi

ridică privirea, îl văzu pe Josh studiind-o **N|**

liim lui |) loiice cădea în rafale, întunericul din grotă şi lu. II im 11 îi 11; iceau ca atmosfera să pară intimă.

inc crezi că este fetiţa? L-ai văzut pe bătrân? El m-a bti ■ 11 Mg de frânghie ca să vă scot.

Nul am văzut, dar bănuiesc că este Starbuck. De fapt, |I| îi hi 11» 111 itre cei cu care am stat de vorbă nu l-a văzut. Este un

lui

hi copila?

Nu ştiu. N-am auzit niciodată de ea.

<, 11 ric privi cum pune şunca pe pâine.

I ’oate ştie fratele tău ceva, zise ea.

I ’oate, spuse Josh, într-un fel care arăta clar că nu doreşte – n 1,11 continue discuţia. Îi întinse un sandviş şi o cană cu ceai

În IliIIIIC.

Unde ai locuit înainte de a veni în Etemity?

(Lipul lui Josh se crispă şi Carrie se întrebă ce anume ÎN < ivocase acea undă de tristeţe. Apoi îşi aminti că le interzisese n opiilor să vorbească despre locul de unde veneau. Biata Dallas ’i, i atât de derutată de ceea ce avea voie şi ceea ce nu avea voie „i spună, încât uneori credea

că nu trebuie să-i vorbească lui (arrie nici despre fraţii acesteia.

— Am locuit în mai multe locuri, spuse Josh. Şi i nu-i va spune nimic altceva.

Vraja ce se crease între ei dispăru. Răspunsu’ 1 e vii/1 v că era o străină. Dacă uneori ea nu-şi putuse imagu 1.1 «> copii, ştia cu siguranţă că Josh nu gândea la fel despre cu el, ea era cineva care avea să plece în câteva zile şi nu mi să-i dezvăluie secretele lui.

Carrie mâncă sandvişul privind fix flăcările, fără; i 11 n reia conversaţia. Se acuza singură pentru că sperase i u aprecieze ajutorul şi să recunoască cum că o judeca, e Oare îi va spune, că la urma urmei, nu era decât o răsfăţ, iin minte? Dacă ea nu ar fi venit în Etemity, dacă nu l-ar fi în\ «hi capul locului, Tem nu ar fi hotărât că trebuie să plece dii| >. I cu clopoţei şi Josh nu ar fi fost nevoit să coboare în pl, t| aceea şi... A – .

— În noaptea asta nu ne mai spui nicio poveste despre li tăi? întrebă Josh.

Carrie înţelese că Josh încerca să rupă tăcerea care se L i între ei.

— De ce nu-mi povesteşti tu, despre fratele *tău?* îl în **la** l» H cu o voce mai înveninată decât ar fi vrut.

Josh privi fix flăcările:

— Este cel mai bun fermier din câţi există pe lumea a:. U Porumb excelent, sfeclă extraordinară. Totul de o preci/u remarcabilă, chiar şi rândurile. Cred că niciun gândac nu ar îndrăz i u să-i atace plantele.

— De ce caii tăi sunt la el?

hm (învinsă că armăsarul îi aparţinea lui Josh. Un I mi colaborează atât de bine, decât petrecând mult mii**, I** căpătând încredere unul în celălalt.

1111 v i ndut, spuse Josh încet. Sau, mai bine zis, i l-am l «l «ii i | mi (iată pentru fermă.

h încercă să-şi ascundă nemulţumirea. Nu i se părea 111111; 11 e să ia calul celuilalt frate, indiferent care era \ 111 vrut să-i pună mai multe întrebări, dar renunţă, ştiind i i **va** răspunde lupa minute lungi de tăcere, Josh se ridică, ocoli focul şi **a eu.**

n curând se va lumina de ziuă, aşa că ar fi mai bine să i Nil dormi puţin.

A n putea să dorm o săptămână întreagă, zise Carrie şi se lin k | ic jos. Privirea lui o avertiza că pătura cu care era învelită ||liiice; i. Începu să o strângă mai bine în dreptul pieptului, apoi îi în **(îi** Nici măcar nu-i păsa. El era acela care luase hotărârea im espinge şi continua să o facă,

decis să nu renunţe la ceea i pusese în minte.

(ihemuindu-se pe nisip, alături de Tem, îşi puse braţele în nul copilului. Josh se întinse de cealaltă parte a fiului lui. Carrie |) i i v i în ochii negrii ai soţului ei şi uită furia care o cuprinsese iii. Îi înainte. Ridicându-şi mâna spre el, începu să-i mângâie fruntea (finită.

— Nu face asta, spuse Josh cu o voce chinuită.

Carrie nu-şi trase mâna, ci continuă să-l mângâie.

Josh o mai privi câteva clipe, apoi se răsuci pe cealaltă parte, cu spatele spre ea. Ochii lui Carrie se umpli **n** din cauza acelei noi respingeri.

— Noapte bună, spuse cu glas tremurat, im ascundă, atât cât putea, emoţia ce o încerca.

Josh nu răspunse.

e

П ric se trezi cu zâmbetul pe buze. Îi era bine şi ştia că I cm se afla lângă ea, în siguranţă, iar pe obraz simţea 11 ni unei mâini calde. Cu ochii încă închişi, se răsuci spre iiiimă.

< arrie, şopti Josh şi Carrie deschise ochii încet.

Insl i se îmbrăcase şi stătea în genunchi, lângă ea. Era frig în şi îi i. I, cu toate că ploaia se oprise, cerul nu se luminase. Când 1 и» i и и zâmbi, Josh se trase imediat.

Nu muşc, spuse ea ca prin vis, apoi îşi scoase braţele

Şmilr de sub pătură. Este totul în regulă?

Trebuie să-i găsesc pe cei care ne caută şi să le spun că îi în este în siguranţă.

Carrie se trezi de-a binelea.

Am uitat cu totul de ei. Crezi că au căutat toată noaptea?

— Din câte îmi cunosc eu fratele, nu s-a mişcat până nu s-a oprit ploaia. Nu ar risca el să se ude fleaşcă dom pl. copil s-a rătăcit.

Carrie rămase cu gura căscată, privindu-l ihmiu Chipul lui Josh îi arăta însă clar că nu avea de gând să t A întrebările care, în clipa aceea, îi treceau ei prin mint «* l se fi dumirit până acum că nu-i răspundea la întrebai ilt* n la fratele lui.

— Vreau să rămâi aici, cu Tem. Mă voi întoarce du găsesc pe cei care îl caută. O clipă păru că şovăie. Vei I cum te-am rugat?

Ea râse.

— Fac ceea ce mi se cere numai când ordinele mei îi.i

Josh îi adresă un zâmbet scurt.

— Ce fac fraţii tăi atunci când dau ordine în calil comandanţi şi marinarii nu se supun, considerând că ordin merită să fie ascultate?

Carrie îi aruncă o privire nevinovată.

— Doar nu te aştepţi să ştiu ce se întâmplă pe un vas, aşa?

Când Josh îi zâmbi, cu acel zâmbet încântător, cald, t» dezgolea şirul alb al dinţilor lui frumoşi, Carrie crezu că va leşirul Era convinsă că nu exista alt bărbat mai chipeş decât domnul Joshua Greene.

— Josh, începu ea, crezi că...

Josh îi acoperi buzele cu degetele pentru a o face să tara apoi se trase înapoi simţind că ia foc.

— Aşteaptă aici şi ai grijă să nu-i fie frig lui Tem.

iiv (111|înli nd din cap şi el se îndepărtă.

(* h i n* se ridică să se îmbrace, văzu că în timp ce filmiiumii, Losh înteţise focul şi pusese mai multe ♦ filu umpluse ibricul de cafea cu apă şi plicuri cu pl. t m* pe foc. Poate că nu era un mare fermier, dar i nu iiiim grijă de oameni şi cum să se caţere pe o Oi mijlocul unei furtuni şi cum să călărească şi cum... iftoi fi

A «fie 11 să mă bucur şi eu de o părticică din această **i*** i| **îi** isc ea încetişor, în timp ce se ridică în picioare şi se **– IA** *| uc gura peşterii pentru a privi răsăritul.

Im aproape de amiază când Josh, Carrie, cei doi copii şi n în – aflau cu toţii în căsuţa lor. Doamna Emmerling

venise Mtyor. R, casa era curată, pe o tavă erau aşezate sandvişuri cu **ti** i, I o oală cu supă de mazăre fierbea pe plită. Două tăvi cu **lin*** în îi a cu mere aşteptau în cuptor.

Mi-e foame, spuse Tem.

I < >t timpul cât durase coborârea de pe munte, Josh îşi ţinuse Ifil legat strâns de pieptul său, ca şi cum nu i-ar fi venit să creadă I? îi I niiatul era bine şi în siguranţă. Acum însă, îi aruncă o privire **piveră.**

Noi doi vom avea o mică discuţie, spuse el, şi Tem îl privi de parcă nu-i venea să creadă.

Carrie o luă pe Dallas şi ieşiră afară, în timp ce Tem şi tatăl 1111 rămaseră să „discute".

Stând la umbra unui copac, Carrie şi Dallas, împreună cu Hapciu, cu păpuşa fetiţei, cu câte o bucată de pâinc im * şi o cană cu lapte proaspăt, Carrie nu scăpa din privii i*!*

— Nu crezi că tatăl tău îl va... ştii tu ce, nu-i aşa? 0 ea pe Dallas.

— Să-l bată pe Tem de să-i meargă fulgii? întrebă I» o voce veselă.

— De la cine ai auzit tu expresia asta?

— Unchiul Hiram a spus că asta ne lipseşte. El zice ar trebui să ne bată din când în când şi că acest lucru **ne un** folos mai târziu.

V

— Aşa a spus? În vocea lui Carrie se simţea revolta. Şi tău ce i-a răspuns?

— Tati nu vorbeşte prea mult cu unchiul Hiram. Stă două ţi. 1 ascultă. Vocea lui Dallas coborî. Cred că tati îl urăşte pe uni Hiram.

Carrie deschise gura pentru a-i spune lui Dallas că ea *(M* convinsă că Josh nu-şi ura propriul frate, dar renunţă.

Din câte auzise despre fratele lui Josh, şi ea îl ura.

— Crezi că tatăl tău îl *va bate* pe Tem?

Dallas îi dărui lui Carrie un zâmbet la fel de şiret ca al umil adult.

— Nu. Tati nu ne bate niciodată. El doar ne ceartă.

Carrie izbucni în râs. Propriul ei tată mai bine ar fi murit decât să-şi lovească vreunul dintre copii. Bineînţeles că mulţi dintre locuitorii oraşului aveau aceeaşi părere ca a unchiului Hiram şi socoteau că ea, fraţii şi surorile ei ar fi meritat să primească o bătaie zdravănă, dar acest lucru nu se întâmplase niciodată.

Hil Insti ieşi din casă, urmat de Tem, băiatul părea jtii i. |) i e deosebire de tatăl său. Carrie ştia că Josh îşi «t nuia cât de aproape de moarte fusese Tem, iar acesta – deja să se gândească la noaptea ce trecuse ca la o

«mi urându-şi braţul pe sub al lui şi ţinându-l strâns atunci

Îi 11 îi ci că să şi-l tragă pentru a se îndepărta de ea, Carrie îi

I >eclar ziua de astăzi, zi de sărbătoare. Fără gândaci de im il> şi fără nimic altceva din ceea ce trebuie să facem de **jp|.**

losh îi aruncă o privire ironică.

I îi priveşti fiecare zi ca pe o zi de sărbătoare. Mulţumesc, îi răspunse Carrie. Cred că este cel mai drăguţ în i 11| >1 iment care mi-a fost făcut vreodată.

I Expresia severă pe care Josh încerca să şi-o păstreze dispăru i – I spuse zâmbind:

În regulă, ai câştigat. Niciun gândac pe ziua de astăzi. Nici Immieni. O privi pe Carrie cu un zâmbet ironic şi continuă: În i * ca ce te priveşte, niciun vas de curăţat, nicio podea de frecat – îi peria, nicio rufa de spălat. De astă dată poţi face doar ce-ţi place. Poţi să leneveşti cât vrei.

Pe Carrie o deranjă insinuarea cum că duce o viaţă fără griji.

— *Nu* cred că sunt leneşă, spuse ea cu reproş, dar apoi înţelese că glumea pe seama ei.

Când îşi ridică mâna ca să-l lovească în piept, Josh se strecură cu agilitate pe lângă ea. Carrie o luă la fugă după el şi lovească, dar nu reuşi să-l ajungă. Un minut mai târziu 11. M i, fugăreau unul pe celălalt ca nişte copii, în timp ce Tem st Alt | privea, iar Dallas râdea şi bătea din palme. Hapciu lătni n|tţii atâta zarvă.

Carrie nu-l putu prinde pe Josh, dar când trecu pe 11 îl lovi. Josh o prinse pe la spate şi o strânse în braţe lipi mâinile de trup pentru a nu-i lăsa posibilitatea de a-l **ataca**

— Nu sunt o leneşă, spuse Carrie, încercând săse el il». Din strânsoare.

— Eşti cea mai leneşă fiinţă pe care am văzut-o vrei» < *ÎiM* spuse Josh, apoi, fără a se gândi ce face, îi muşcă lobul urci Im ţi înainte de a-şi da seama, o sărută pe gât.

Carrie încetă să se mai zbată şi-şi sprijini spatele de piephi lui, gustând cu ochii închişi plăcerea.

Hapciu, îngrijorat pentru stăpâna lui, nepricepând ce **ani** mit se întâmplă de fapt, se repezi şi îl muşcă pe Josh de picior.

O clipă Carrie mai simţi pe gât sărutarea lui Josh, pentru ca în clipa următoare strigătul lui să explodeze lângă urecF.i ei. Ţipând nemulţumită în clipa în care Josh o

eliberă <lui strânsoare, Carrie îl văzu alergând după Hapciu şi încercând să-l prindă.

— Fugi, Hapciu, strigă Dallas.

Când Josh prinse căţeluşul şi spuse că îi va înnge gâtul firav, cei doi copii începură să ţopăie în jurul tatălui lor, încercând să 1 dea jos. Josh dădu drumul câinelui, îi prinse pe copii în braţe şi începu să-i învârtească. Crezând că Josh le face ceva rău copiilor.

Mi irpezi din nou ia el, aşa că Josh, cu copiii în braţe, nu I lugărească.

I mit sări şi ea pe Josh şi toţi patru se rostogoliră în iarbă. ||i tpn că sântprea grei pentru el şi că îl vor zdrobi. Dallas – i4. I chicotească, apoi Tem şi Carrie li se alăturară imediat.

* ui loslogolea întruna cu cei trei în braţe, având grijă să-i

<, i pentru a nu se lovi.

II ti mstogolindu-se, ajunseseră până la marginea pădurii, i. lu, sh se trânti pe spate, cu mâinile desfăcute, declarând că cei – îl învinseseră şi că îşi va da duhul.

< nrrie şi cei doi copii stăteau jumătate peste Josh, jumătate – . | itimint. Ea înţelese imediat că acesta era un

joc pe care rin îl jucaseră de multe ori.

Ce anume te poate aduce la viaţă? întrebară copiii în ni i hei timp, fericiţi că îşi vedeau tatăl râzând din nou.

Sărutările, spuse Josh repede, şi cei doi copii începură i i sărute obrazul proaspăt bărbierit.

— Şi tu, Carrie, spuse Dallas.

Josh deschise ochii.

— Nu cred că...

Josh nu mai continuă, căci Carrie îşi lipise deja buzele de iile lui.

Carrie nu avea prea multă experienţă, în schimb, el să îi icepea de minune să sărute o femeie. Punându-şi mâna pe ceafa i-i, o trase spre el şi o răsuci uşor, apoi îi desfăcu cu buzele gura; astfel încât ea să-i poată primi sărutul.

Carrie, care nu mai trăise asemenea senzaţii, compensă cu entuziasmul ei lipsa de experienţă. Încercă să şi i nu* i jurul trupului lui, dar nu reuşi, astfel că Josh se rostnjii –) > sub el, fără a-şi desprinde buzele de ale ei.

Îmbrăţişându-l, îl trase spre ea, lipindu-l de n n| ui putea

şi când vârflil limbii lui îl atinse pe cel al linilm m| încercă să-l tragă şi mai aproape de ea.

Când Josh se desprinse, Carrie scoase un sum hitfi apoi deschise ochii şi îl privi. Josh îşi întorsese capul >1 copii, care se culcaseră pe burtă, de o parte şi de alta, – u proptite în palme, urmărind cu interes, fără să se sind felul în care se sărutau oamenii mari.

Carrie simţi că obrajii îi iau foc.

— Tati, cred că-ţi plac mai mult sărutările lui Cai i u Dallas cu glas solemn, de parcă tocmai făcuse o deşi op ştiinţifică.

Josh nu rată ocazia oferită de spusele copilei:

— Avea urme de gem pe buze şi încercam să i le cui a

— *Pe limbă?* întrebă Tem pe un ton dispreţuitor.

Auzindu-i vorbele, Carrie şi Josh, încă îmbrăţişaţi, îiu 11 să râdă.

— Nu ştiu cum poate face cineva doi copii, spuse Josh I timp ce se desprindea de Carrie şi îi întindea mâna ca să o; i|iill să se ridice. După primul copil, omul îşi pierde dreptul în intimitate.

— Soţul şi soţia dorm împreună, spuse Carrie, privimlu I printre gene. În aceeaşi cameră şi cu uşa închisă.

Joshrânji.

Hyiii îi l oji aţi câştigat. Am auzit pe cineva spunând M* **hi** ’ pricepe nemaipomenit de bine la pescuit? O pescui? Ha!

if vorbe fu lansată şi acceptată provocarea ca băieţii f li n lupă şi fetele alta. Carrie se duse să ia undiţele, |HI i, i undiţa ei fabricată în Anglia, şi declară că o va it 11 îi I cm bombăni când tatăl său scoase undiţele vechi im | îi■ care nu le văzuse până atunci.

Mim i v< >111 putea învinge cu astea, se plânse Tem.

Al nu i vom trişa, şopti Josh.

H i. C înveseli auzind spusele tatălui său.

I li îi.1 ceva de mâncare şi se duseră la râu. Carrie şi Dallas fii | icete aproape imediat. O oră mai târziu ele aveau patru, – >1 «i – băieţii nu prinseseră niciunul. În ora care urmă, fetele mi îi | ninseră nimic.

I) iillas fu cea care văzu ce face tatăl ei. De fiecare dată când l>» ir muşca din momeala prinsă în undiţa lui Carrie sau a lui llllln losh le striga că a văzut ceva şi-i făcea semn lui Carrie în k |!; i pădurii. În timp ce ea îşi întorcea privirea, Tem arunca cu Ipinirii spre peşte.

I) înd dovadă de o deosebită isteţime pentru un copil de îi **i, i** ei, Dallas nu ţipă revoltată de ceea ce vedea. În schimb.

11H11 icştele muşcă din nou momeala din undiţa lui Carrie, începu i. Îi ige că a muşcat-o o albină. În timp ce tatăl ei o ajuta, Carrie îi Ap, ea peştele din apă. Dallas fu nevoită să strige de trei ori că –, le atacată fie de albine, fie de viespi, fie de o pasăre de pradă, înainte ca tatăl ei să-şi dea seama de tertipul fetiţei.

Tem se plângea întruna de faptul că le Im... I i ei la pescuit. Când Josh înţelese că fusese în vin propriului truc, de către o fetiţă de cinci ani, îşi ud «braţe şi începu să o învârtă, amuzându-se de e îi «li Carrie şi Tem îi priveau pe cei doi cu uimire.

— Nebuni, declară Tem, în cele din urmii, **min** privirea spre undiţa lui.

După-amiază, fetele aveau un avans de doi autodeclarară învingătoare. Josh şi Tem încercară s. I >i înfrângerea căutând tot felul de scuze pentru faptul prinseseră tot atâţia peşti. Dădură vina pe undiţele p< folosiseră, pe momeală, pe faptul că Tem era obosii du întâmplate cu o noapte în urmă şi pe faptul că nu începi i în de pescuit.

Dallas, imitând-o pe Carrie, îşi puse mâinile în şoldi n asculta cum se scuzau.

Când, în cele din urmă, cei doi încetară să mai bată i n

cu scuzele lor de doi bani, Came spuse:

— Dallas, scumpo, nu-i aşa că bărbaţii sunteei mai încă| > i oameni din lume?

Dallas încuviinţă dând solemn din cap, o luă pe care i< mână şi amândouă se îndreptară spre coşul cu mâncare, urm» îndeaproape de cei doi, care bombăneau susţinând că nu mi nişte nepricepuţi.

Carrie le permise învinşilor să le servească pe învingătoai apoi ea şi Dallas se distrară de minune cerându-le bărbaţilor să dea lucruri la care ele nu ajungeau.

i * mâncară, Carrie scoase o carte nou publicată pe – |i îi iim din Mâine înainte de plecare. Era *Alice în nnilm* de Lewis Carroll. Îi întrebă dacă vor să le, i-a îi copiii, cât şi Josh, întinşi pe pătura pe care o mi îi, încuviinţară, moleşiţi de masa copioasă.

.11 – nu apucă să citească mai mult de două pagini, li li îi copii începură să sefoiască. Cândâi întrebă dacă în Im a altceva, amândoi spuseră că nu vor nimic mai lin îi să asculte povestea şi Carrie îşi reluă lectura, i lun începură să-şi arunce priviri complice, dându.

- îi |". le cap.
- ni ic puse cartea jos.

(V nu vă place? îi întrebă ea. Vreau să-mi spuneţi

|*iiint* Fără minciuni.

’ni ric înţelese din privirea lui Tem că acesta nu-i va spune, III se întoarse spre Dallas.

laţi citeşte mult mai bine, spuse Dallas direct.

< arrie rămase surprinsă şi se simţi chiar uşor ofensată de (ci «îl c fetiţei, deoarece obişnuia să le citească de multe ori I «hi i vilor şi copiilor şi de fiecare dată fusese apreciată.

I ia îi întinse cartea lui Josh şi spuse pe un ton sarcastic:

Te rog. Sper că citeşti mai bine decât pescuieşti. Aruncându-i un zâmbet voit provocator, Josh luă cartea. Din rlipa în care începu să citească, Carrie îşi dădu seama că nu-i I mica reproşa nimic. El făcea ca totul să prindă viaţă şi ascultătorii aveau impresia că o văd şi o aud pe Alice.

Carrie nu-şi putea da seama cum reuşea acest lucru. În timp ce citesc, unii accentuează fiecare scena, uuiili; personajelor cu un glas care, la un moment dat, < 1 «■ \ m* i Felul în care Josh reda povestea era subtil, modu111 ulii «l într-un fel care dădea viaţă personajelor, fără a se pl. i| «l o dată, fără a se bâlbâi, fără a face pauze.

Stând întinsă pe pătură, cu ochii închişi, Carne nw’M că

trăieşte povestea. În mintea ei prindeau viaţă Al i* * îi personajele pe care aceasta le întâlnea în strania ci a venit

Când Josh se opri, Carrie vru să-l roage să comun deschise ochii şi rămase uimită constatând că nu se mitl l» grădina Reginei Roşii. Apoi îşi dădu seama că era api – utpi asfinţit şi că Josh citise toată după-amiaza.

— A fost minunat, zise Carrie, respirând adânc penii i| * I reveni. N-am auzit pe nimeni care să citească astfel l<nt| (| eşti...

— Cel mai bun? întrebă Tem fericit, de parcă spusele < i mii avut o importanţă deosebită. Recunoşti că tata este cel mai m» U|| om de pe pământ?

Came râse. Era aceeaşi întrebare pe care Tem i-o pihin# tatălui lui cu o seară înainte despre ea.

— Aproape, spuse ea. Dar în mod sigur este cel mai Imn lector din lume.

— Tati obişnuia să...

— Dallas, strigă Josh, întrerupând-o.

Carrie se strâmbă nemulţumită, căci vraja fusese risipita încă o dată, Josh o făcu să-şi amintească de faptul că nu cu» decât o străină.

i) |» Mi< În se, Dallas începu să strângă lucrurile şi să le pună

Mit i n Irtilu seama ce gândea Carrie şi o prinse de mijloc. / mii ic, începu el, există lucruri pe care... i |fiu îl întrerupse, furioasă:

t N” li chuie să-mi explici nimic. Nu fac parte din familia.

i| > i. I îţi aminteşti? Peste două zile mă voi întoarce la tatăl

Spn i. I pe că se îneca în timp ce rostea cuvintele. În cel mult i|le ivea să părăsească noua ei familie şi să se întoarcă în

ni

nul Josh încercă să-i spună ceva, ea se trase departe de el.

.1 întoarseră cu toţii acasă. Copiii vorbeau despre pescuit, – iimosfera nu mai era cea care fusese înainte ca dulţii **să pm|ciiscă.**

Acasă, Came îi servi cu supa de mazăre şi pâinea proaspăt – ti tpi. I pe care le pregătise doamna Emmerling.

Putem merge şi mâine la pescuit? întrebă Tem.

Mâine este duminică, spuse Josh cu voce gravă.

Aceste cuvinte nevinovate îl făcură pe Tem să-şi coboare privirea spre bolul cu mâncare din faţa lui şi pe Dallas să i la icnească în lacrimi.

Felul în care reacţionaseră cei doi copii o surprinse pe

Carne. – De ce vi se pare duminica o zi atât de îngrozitoare? Nu 11 ud că urâţi biserica, nu-i aşa?

— Nu mergem la biserică, spuse Josh cu chipul întunecat, luând-o pe Dallas pe genunchi şi ştergându-i lacrimile.

Brusc, Carrie simţi că nu mai suportă şi băli mi |uij masă.

— Ajunge! V-am răbdat destul secretele. Vreau (.1 mml (l voi să-mi spună de ce este atât de înspăimântăloau * duminică.

Gata să izbucnească în plâns, Tem îi spuse:

— Unchiul Hiram vine să cineze la noi duminica şi Mim dată ne necăjeşte pe toţi.

— Un musafir la cină nu e o tragedie. Şi mă îndou'M f va putea necăji, dacă noi nu îi permitem s-o facă.

— Nu înţelegi, spuse Josh cu glas moale. Suit uncii Îmi despre care tu nu ştii. Bunăstarea... noastră, şansa ca noi it*|| fim o familie depind de bunăvoinţa lui Hiram.

Josh aproape că scuipă ultimele cuvinte.

— Înţeleg, spuse Carrie, strângând din câinii bineînţeles, nu aveţi de gând să-mi spuneţi ceva mai muli i|| atât, nu-i aşa?

Carrie aşteptă un răspuns, dar Josh nu scoase o voi I ui

— În regulă, atunci nu mai insist. Fratelui tău *îi phu* < <n mănânce?

La vorbele ei, Tem se ridică de pe scaun, îşi umflă obi it| i| ca să arate ca un grăsan, îşi duse mâinile în faţă mimând o hm îi\ imensă şi începu să meargă ca un om foarte gras.

— Ce-i asta, frate mai mic? spuse Tem cu voce joasâi. Al mai gătit şi altceva? Poate nişte viermi adunaţi de pe câmpm il< tale? Ha! Ha! Ha! Ce-i cu tine? Nu eşti în stare să faci *ceva* cu lumea? Uită-te la mine. Ia-mă drept model a ceea ce un bărluii

— A li> la ştiu să fac *diferenţa* între bine şi rău şi am ales m-i. Hme.

[Ian i ideea, în timp ce Josh se mulţumea să zâmbească, Hi* 111 >i i cea pe Tem şi era pur şi simplu încântată de imitarea im|iiiiii pe care ea nu-l văzuse niciodată. Ea reuşi să şi-l... / .11 lăugând înălţimea şi cele două sute de kilograme, cât în fu <.1 are fratele lui Josh.

I ei 11 este foarte talentat, nu-i aşa? i se adresă ea lui Josh. Ai ■ ia o aşează pe Dallas pe podea şi apoi o privi ridicând Mint 1 ană ca şi cum ar fi spus „Dacă crezi că merită, Jlfl «”.

I.1 ea raţa, îi spuse el lui Dallas.

I.1 început, Carrie privi surprinsă, apoi izbucni într-un

(lini de râs când Dallas începu să imite o raţă. Fetiţa îşi lăsă Ityuil mii o parte, ca şi cum şi-ar fi aranjat penele, şi începu să mi 11 p. N legănat, dând din fund aşa cum îşi scuturăraţa coada HmJ icsedinapă.

(oncurând-o pe sora lui, Tem imită o vaca. Apoi Dallas îi luna cum face un pui. Tem, care nu suporta ca sora lui **să fii i|** lareze toată atenţia, începu să-i dea ocol. Cei doi imitară ni.1 «cuini care se întâlnesc pentru prima oară.

I huse, Tem se îndreptă, îşi trase umerii înapoi şi îi aruncă lui I ullas o privire severă.

— Nu-mi arde de râs, domnişoară, spuse el cu voce joasă. (Joi suntem o familie *serioasă.*

Carrie îşi dădu seama că Tem îl imită pe tatăl lui – imita 111 iar şi ţinuta acestuia, mersul mândru şi gura încleştată.

Dallas făcu un pas înainte, îşi ridică privirea s| u. Îi «| şi îşi flutură genele. Nu mai arăta ca o fetiţă, ci ca o lui» ® face ochi dulci.

— Vasele, spuse ea cu glas schimbat, le declar nun. Uti vom lăsa aşa cum sunt şi Zâna cea Bună le va spăla piua. În vom întoarce.

Carrie bănuia că Dallas o imita pe ea şi fusigm. I.1. «lucru în clipa în care Josh izbucni în hohote de râs. Amu.

M.lu privire ce părea să spună „Râzi tu, râzi, dar o să regreţi.» întoarse spre copii.

Carrie era uimită privindu-i pe cei doi copii care îi i 111 iiiiu | ea şi pe Josh. Se certau pentru cel mai neînsemnat Im Mi făcându-i pe Carrie şi pe Josh să râdă cam nervos. În clipi» I care începură să imite felul în care reacţionaseră atunci ni ui w apropiaseră unul de celălalt, Carrie şi Josh începură să ti r,.<, i i pentru a-şi umezi gâtul.

— Mi-ai atins braţul! spuse Tem. Nu pot rezista. Trebui. Te îmbrăţişez, să te sărut.

Ducându-şi dosul palmei la frunte, în timp ce o trăgea pf Dallas spre el, arăta ca un bărbat cuprins de pasiune.

— Nu, nu trebuie. Nu te pot atinge.

— Oh, te rog, atinge-mă, frumosul meu. Te rog, spuse I >.il las privind spre Tem cu ochii plini de dragoste.

Carrie se întoarse spre Josh.

— Copiii tăi sunt nişte ştrengari.

— Credeam că sunt copiii *noştri.*

— Nu. În momentul ăsta nu sunt.

ni minbet de satisfacţie, Josh bătu o dată din palme şi

I îi 11ilcare, cabotinilor. La culcare, în clipa asta. N|în i începură să urce scara, dar nu înainte de a face o 1111 ic şi de a primi aplauzele pe care le meritau din plin.

(V copii extraordinari, spuse Carrie în clipa în care mugură cu Josh.

111 lecându-şi mânecile, Josh se îndreptă spre chiuveta plină ar. F murdare.

Am de gând să te învăţ să speli vasele.

(iirrie nu fii prea încântată de propunere, dar se apropie de îmi pare rău, dar nu pot în seara asta. Am de făcut un llll.

Nu poţi ieşi acum, protestă Josh, dar se opri, ştiind din i| u ia experienţă că era inutil să-i spună lui Carrie ce poate şi i nu poate să facă. Unde ai de gând să te duci?

Mă duc în oraş să aranjez cel mai divin prânz pe care Hulele tău l-a mâncat vreodată. Şi să nu scoţi niciun cuvânt despre

•rea ce pot face sau despre ceea ce nu pot face. Nu poţi da

•u dine cuiva care nu face parte din familia ta, cuiva căruia nu-i 11 npărtăşeşti secretele tale.

Acestea fiind spuse, îmbrăcă pelerina scurtă din lână şi ieşi din casă.

Pentru o clipă, Josh rămase cu ochii la uşă, apoi zâmbi. Era < loar o mână de om, dar teribil de voluntară, îşi zise el şi se întoarse la vase.

— Mi-ar plăcea să mă ocup de trupul ei, nu di\, i tf el cu glas tare.

Zâmbind, îşi aminti de spectacolul dat de Ten 1:...i. I. | în seara aceea. Nu îi mai văzuse atât de fericiţi, atât < În „Ui viaţă, de când mama lor...

Îşi întrerupse şirul gândurilor şi dădu drumul la apa n i – I îmi| cu vase. *Nu* voia să se gândească la mama copiilor lui.

10

€

Înd fratele lui Josh sosi împreună cu soţia, Carrie era atât de emoţionată încât tremura. Nu dormise decât patru i în >arece stătuse în Etemity, pentru a pregăti cina. Josh o 11 iiiise să se întoarcă, convins că a cere altcuiva să pregătească h 11, i era cel mai uşor lucru. Doar o soţie „adevărată" îşi petrecea j|în|iiil aplecată deasupra unei plite încinse.

Carrie sosi târziu, nu găsi de cuviinţă să răspundă la întrebări, i.< duse direct la culcare. Când sosi prima femeie cu un vas în i iperit, Josh deschise uşa de la

dormitor şi le permise copiilor N.i între şi să sară în patul lui Carrie.

După ce se jucă puţin cu ei, Carrie se îmbrăcă, apoi, cu «(Miorul lor, începu să cotrobăie prin cuferele sale. Puse o faţă de masă din pânză de în, cu şerveţele din acelaşi set, aranjă vasele din porţelan aduse din Franţa şi aşeză pe masă un vas georgian din argint. Vasele folosite la servit, pline cu mâncăruri delicioase gătite de femeile din Etemity, erau fie din argint, I u. În» franţuzesc.

— Dumnezeule mare! exclamă Dallas uluită, i fi amintea să fi văzut vreodată o masă astfel aranjaţii.

La ora unu fix, Hiram şi soţia sa Alice, se apropimii în ceea ce Carrie aprecie că este o trăsură extrem de în Hiram era un om masiv, cu un pântece asemenea unul Aruncându-i lui Tem o privire conspirativă, Carrie zârul >i 11 arăta exact aşa cum îl înfăţişase băiatul.

În timp ce Josh şi copiii aşteptau în faţa uşii cu e lupt posomorâte, Carrie înaintă pentru a-i saluta pe Hiram şi p< acestuia. În timp ce traversa curtea, ea avu posibilitatea du | privi pe Alice cu atenţie. Era o femeie mică şi subţirică, pl. < >1 ijM mai tânără decât arăta. Părea atât de obosită, încât Came îşi, 1,», să o ducă în casă şi să-i ofere imediat un scaun pe cai e în |J aşeze.

Zâmbindu-le celor doi, Carrie continuă să meargă spio f| cu mâna întinsă în semn de bun-venit. Deşi Josh o avertizase i-a fratele său este un om dificil, Carrie nu-şi făcea problem», deoarece în toată viaţa ei nimeni nu o tratase decât cu dragoste şi cu respect. Familia ei era cea mai bogată din oraş şi puţini ei mi cei care nu lucrau pentru familia ei. Pe deasupra, ea era o persomia plăcută, generoasă şi cât se poate de veselă.

— Bună ziua, îi spuse veselă lui Hiram. Pot să vă dau o mân. I se ajutor, o întrebă, de astă dată pe soţia lui.

Privind-o pe Carrie cu ochi mari de uimire, ca şi când ar fi fost surprinsă că cineva putea lua în seamă prezenţa ei, Alice îi zâmbi.

ui. C înclină uşor pe spate de parcă şi-ar fi înălţat capul tini pe Carrie din cap până în picioare cu o privire i. I); ică ar fi fost la ea acasă şi vreunul dintre marinarii în vizită s-ar fi uitat la ea astfel, fraţii ei sau unul dintre n Miipajaţi, l-ar fi culcat lapământ. Ignorând mâna întinsă, i uită la Josh care aştepta în spate, nu departe de locul K.ilia Carrie.

Aşadar, aceasta este soţioara pentru care ai expediat mic, spuse zâmbind cu superioritate. Am auzit că se pricepe ni aşa cum te pricepi tu la agricultură.

— | mnând acestea, Hiram trecu pe lângă ei, ignorând

prezenţa nlor, şi intră în casă.

(am de... începu Carrie şi porni pe urmele acestuia. Nu i uţiona să-i permită să-i vorbească astfel!

Josh o prinse de braţ.

Te rog, nu, spuse el privind-o rugător. Peste exact două i şi douăzeci de minute, va pleca de aici şi cred că fiecare – 111111 e noi îl poate suporta atâta timp.

— Nu cred că eu voi reuşi, spuse Carrie.

— Cineva care are bani nu trebuie s-o facă, spuse Josh. Tu mi ştii câte au de suportat oamenii săraci pentru a putea. Npravieţui.

Carrrie se simţi insultată de *amândoi* bărbaţii. Ridicându-şi hărbia, îi aruncă o privire sfidătoare soţului ei şi intră în casă.

— Soţia ta cea bogată ţi-a dat toate astea? îl auzi Carrie pe 11 iram, în clipa în care intră în casă. Asigură-te că nu le va lua cu ea când te va părăsi, îi spuse el lui Josh şi începu să râdă cu răutate.

Carrie era pe punctul de a izbucni, dar Josh se uită la ea, implorând-o din priviri să tacă.

— Când ne va alunga de la fermă, nevoi – im spuse Josh încet, cu un asemenea dispu | n, y «H

Închise gura, strângând din dinţi. În acel n|

care dintre cei doi bărbaţi îi displăcea mai 11 nilf

Carrie hotărî să-l suporte pe odiosul li n. Illn de două ore şi douăzeci de minute. La urm. I untiul urma să plece şi probabil că nu se va mai **inului** | această familie, deci nu era treaba ei ce li se va mithty doreau să suporte insultele acestui om, era ticului lui Hiram se dezlănţui. Vorbi despre lipsa de cdi u n||* | şi îi ceru lui Dallas să-i recite din „Versurile brâd inului |i când fetiţa de numai cinci ani îi spuse că nu auzim i|i ««| poem, Hiram îi aruncă fratelui său o privire di'. Pu | Ţinându-şi capul plecat, Josh nu răspunse provocat 11 Apoi Hiram se uită la mâinile lui Tem şi deci el a > Al bune pentru muncă şi că el, când era de vârsta acest u în pn se ocupe de fermă de unul singur. De asemenea, îl cei l| p pentru faptul că se rătăcise şi astfel făcuse ca numele Imiu Greene să fie luat în derâdere de către locuitorii oraşului

Când termină cu copiii, începu să se ia de Josh. Fac u h p, | cultura de pommb a acestuia şi declară în faţa tuturoi t. I imw dintotdeauna că Josh nu va reuşi niciodată să fie un ad< \ u, I fermier.

Carrie deveni interesată de ceea ce se spunea la mas, uliu clipa în care Hiram începu să vorbească despre trecutul lui 1 «h Din tirada acestuia, ea deduse că Josh

făcuse cândva nişte luci m| îngrozitoare, din cauza cărora îşi pierduse banii pe care îi avu, în m Hiram vorbi despre fratele său numindu-l drept un om „în cont 11111, i

(murişi! îndreptă privirea spre Josh, neînţelegând îi ilcl. Îl văzu privind fix în farfurie, fără să scoată **îi îi** în ic făcuse Josh? se întrebă Carrie. După în 11 îi ai 11, se părea că Josh fusese odată foarte bogat. – Îii.1 mm faptul că Josh era obişnuit cu vasele din argint Îii. În calitate, dar că acestea îi fuseseră luate.

ir ătre cine? se întrebă Carrie. Confiscate? Să-şi fi ini pe căi necinstite şi să fi fost prins?

În 11111 urmă, Hiram renunţă să mai vorbească despre l”. \a le spună celor prezenţi despre tot ceea ce Alice m”. cum trebuia în săptămâna care trecuse. Le povesti l «i – ■ 11 – de pe haine pe care nu fusese în stare să le scoată, **iihik. i**rea insuficient fiartă sau prăjită prea mult, despre >1* păianjen care atârna din tavan.

(i îi i r se uită la ceasul pe care-l purta la gât. Era uimitor că > ni. I reuşise să monopolizeze întreaga discuţie atâta timp. (li i< I, în cele din urmă, Hiram termină cu nevastă-sa, privi

< **iiric.**

< .11 de era pe deplin conştientă că toţi ceilalţi tăceau

şi nu >i – **îi au** de atacurile veninoase ale lui Hiram. Când acesta se **luai** nsistent, Carrie nu-şi plecă privirea, ci îl înfruntă. Banii, i | îi isc ea. Aceştia îi dădeau putere bărbatului care o privea.

(mea propria fermă şi pe cea a lui Josh şi pentru că avea |liif< ’i ca să-i alunge, socotea că avea dreptul să-i denigreze, pe Mi

Carrie ştia ce înseamnă banul. De multe ori simţise puterea i. A **îi** lor familiei sale, dar, slavă Domnului, avusese întotdeauna pe cineva lângă ea care să-i spună că aceştia nu olnfl Httffl privilegii deosebite. Faptul că era bogat nu-i dădea du ’mlifci face orice.

Himm o privi lung, cu ochi critici, apoi, cu un/îi ni ml îşi mută privirea spre Josh.

— Înţeleg de ce ai luat-o, spuse pe un ton răul; n ini, | Carrie nu mai auzise până atunci.

Hiram se uită iar spre ea, ca şi cum ar fi încercat s;! plm ce anume avea de gând să spună.

Când Canie îi zâmbi dulce, Hiram îşi întoarse privire; i /11 «plin de sine.

Felul în care o privise o făcu pe Carrie să răbulm n-a Nu vorbele. Putea trece peste ele, în schimb nu putea m... Peste acel zâmbet, acel zâmbet care părea să spună că

mai astm la dispoziţie încă o persoană pe care să o terorizeze şi i|| umilească.

— Mai doreşti porumb, frate Hiram? îl întrebă Carrie nu voce dulce.

— Nu mă deranjează să mai primesc o porţie. Nu este. Im recolta fratelui meu, nu-i aşa? Are prea mulţi viermi.

Ridicând castronul din argint masiv, Carrie i-l întinse, dai când el puse mâna pe vas îi aruncă un rânjet urâcios şi-i spuse

— Poate că nu eşti folositoare ca nevastă, dar pariez cH HI ceva calităţi ca femeie.

Carrie îl privi în ochi, îi zâmbi, apoi îi răsturnă conţinutul castronului în poală. În liniştea care urmă, o linişte încărcată < I< spaima celor din jur, Carrie răsturnă crema de spanac în capul Im Hiram, îi trânti în faţă salata de varză tăiată mărunt şi îi aruncă în hi 11 hi icată unsuroasă de şuncă. În clipa în care puse mâna Hi (îi pentru tranşat carnea, Josh o prinse de încheietura mâinii.

Nu are niciun drept să... începu Came.

Mâna lui Josh se strânse şi mai tare pe încheietura mâinii ei. Nu ştii nimic, spuse Josh.

Şi nici nu-şi bate cineva capul să-mi spună ceva, ripostă \ | h a, aruncând încă o privire spre copii, ieşi repede din

casă.

i, i treaba ei. Se revoltase pentru că îi iubea pe copii din (A mima, şi soarta lor o interesa. Alergă până ajunse la şosea şi 11111 lă să alerge. Ar fi vrut să nu se mai oprească decât la Mâine, în 111111 ia să alerge până ce simţi că plămânii îi iau foc şi picioarele | ^ înmoaie.

Se îndreptă spre râu, se strecură printre copaci, apoi se mrz I pe malul apei. În clipa următoare izbucni în plâns.

I'linse îndelung, sprijinindu-şi bărbia pe genunchii strânşi la i*11 pl. Se străduise atât de mult şi eşuase.

— Poftim, auzi o voce lângă ea şi cineva îi întinse o batistă.

Privind printre lacrimi, îl văzu pe Josh.

— Pleacă de aici. Te urăsc. Vă urăsc pe toţi. Îmi doresc să plec în clipa asta de aici şi să nu te mai văd în viaţa mea.

Fără să comenteze, Josh îi întinse o sticlă cu whisky.

— Este din orz, cea mai bună dintre băuturile care se fac nici. Este ultima mea sticlă.

Luând sticla din mâna lui, Carrie trase o înghiţitură zdravănă şi ar fi continuat să bea dacă Josh nu i-ar fi luat sticla din mână.

— Referitor la fratele meu… începu el.

Carrie aşteptă. Băutura o făcea să se simtă uşor ameţită, dar mai relaxată. Se lăsă pe spate, sprijinindu-se în mâini, şi privi în continuare apa învolburată. Constatând că Josli im ceea ce începuse să spună, Carrie râse scurt, cu răiii.m

— Ştiam că nu îmi vei spune nimic, ştiam ca im n împărtăşi niciun secret. Fratele tău nu prea seamăna **nu!**

— Nu suntem rude de sânge. Mama mea s-a disftifi tatăl lui când aveam zece ani şi, la vremea aceea, Hiram i f un adult.

— Tatăl lui semăna cu el?

— Nu.

Josh luă o înghiţitură zdravănă de whisky, apoi contint

— Cred că tatăl meu vitreg se temea de Hiram.

Carrie chicoti

— Îmi închipui. Întotdeauna s-a comportat aşa?

Carrie arătă în direcţia casei – era la aproape o milă disiau

După ce mai bău o gură, Josh îi întinse sticla.

— Bărbaţii ca Hiram se nasc aşa, nu se modelează în tini El s-a născut cu convingerea că are datoria să facă instrucţie i noi ceilalţi.

— De ce trăieşti aici, pe pământul care-i aparţine?

Josh tăcu.

Carrie mai luă o înghiţitură de whisky şi continuă:

— Îmi cer scuze. Este o întrebare pe care nu ar fi trebuit să o pun. Am uitat că nu sunt destul de bună pentru a face parte din familia Greene, că sunt, pur şi simplu, o fată bogată care n-ai o nimic în cap şi cu atât mai puţin dreptul de a **fi** aici. Scuză-mă, dar cred că mă voi întoarce acasă, zise ea şi se ridică.

Josh o prinse de fustă.

— Carrie, ţi-aş spune, dar...

I ui ce? strigă ea furioasă.

Aii nsemna să te fac să mă urăşti.

Iu-li îi dădu drumul la fustă şi-şi întoarse privirea spre apele i\ 11 am distrus viaţa, am făcut lucruri de care nu sunt foarte it 11 Copiii sunt singurul lucru bun din tot ce am făcut, i.111 le îşi aminti de insinuările lui Hiram. Să fi fost Josh unui u 171 ’oate că a fost eliberat din puşcărie cu condiţia să rămână iii! |îi fratelui său, să muncească la fermă şi să aibă grijă de Il

A şezându-se lângă el, mult mai aproape decât înainte, mai o gură de whisky.

Lasă-mă să rămân, spuse ea cu glas moale.

Mai mult decât orice pe lume aş dori să rămâi, dar nu se

t

lltic. Viaţa de aici nu este pentru tine şi nici nu mă pot folosi de mi tăi.

I *ia* clătină din cap, nu pentru că ar fi înţeles ce anume voia ifl – . Pună, ci în semn de încuviinţare.

— Josh, şopti ea, privindu-l cu lacrimi în ochi. Asta este iiliimazi.

Josh îşi spuse că viaţa lui va fi mai bună după plecarea lui «irrie, căci îl tulburase şi acest lucru nu-i plăcea. Ştia că, după plecarea ei, copiii vor fi nefericiţi o vreme, dar le va trece şi în i irând mica familie va reveni la normal. Ce însemna normal? Va Ince de mâncare, va munci la fermă şi copiii vor trăi în aceeaşi mizerie ca înainte.

— Oh, Carrie, spuse Josh, apoi o trase spre el şi o îmbrăţişă.

În clipa în care buzele lor se atinseră, trupurile lor luară foc.

O dorinţă nebună îi copleşea pe amândoi încă din clipii n i mii» văzuseră. Dorinţa se aprinsese când Josh îşi pusese penii n | iiik oară mâinile pe mijlocul ei pentru a o ajuta să coboare din (1111 (■ Viaţa împreună înteţise această dorinţă. Zi după zi de un uni l privind fiecare trupul celuilalt. Deşi amândoi susţineau că im plac, fiecare simţea fiori când celălalt intra în cameră. (îi|i fuseseră conştienţi de reacţia lor. Observaseră cum se pl. iv «faptul că erau obsedaţi unul de celălalt.

În jurul lor erau doar copacii şi apa care curgea, nimic să-i împiedice să facă ceea ce-şi doriseră încă din prima zi smulgă hainele unul celuilalt.

Josh avea mai multă experienţă în a dezbrăca o feiimii, decât avea Carne în a dezbrăca un bărbat, dar dorinţa îl copii. – n când trase de mânecile bluzei lui Carne, le sfâşie, dar grija faţa th îmbrăcămintea ei era ultimul lucru la care se gândea când atinil pielea dezgolită şi îşi lipi buzele pe ea. Încercă să-i desfacănaşmil de la spate, dar nerăbdător trase de rochie făcând să sară nast i u 11 în toate părţile. Când îi atinse umerii cu buzele şi auzi geamătul < i se

plăcere, nu se mai gândi la nimic altceva decât la propria-i dorinţă.

În câteva clipe hainele zăceau aruncate în jurul lor.

Carne îi văzuse de multe ori pe fraţii săi cum se dezbrăcau, aşa că ştia cu aproximaţie ce ar trebui să facă. Surprinşii, descoperi că se pricepea mai bine decât îşi închipuise.

În clipa în care rămaseră goi, nu mai pierdură timpul cu mângâieri, căci erau stăpâniţi de dorinţă. O dorinţă pe care amândoi o aşteptaseră să se descătuşeze.

< nh (>rându-şi repede gura pe sânii lui Carrie şi plimbându-şi li pe şoldurile ei, Josh o pătrunse, făcând-o pe Carrie să i, în < Im cauza durerii, o durere care dispăru repede însă. Îl în i «pe Josh de prea mult timp ca să permită unei mici dureri I|. | îndepărteze.

M işcându-se în acelaşi ritm cu el, la fel de lacomă şi de plină I dorinţă, Carrie scoase un ţipăt de extaz când trupurile lor pli H fără în cele din urmă şi Josh îşi lipi faţa de gâtul ei.

I ’entru câteva clipe, clipe dulci, rămaseră îmbrăţişaţi,

simţind Urcare fibră a trupurilor lor pulsa de viaţă.

Niciodată nu am... începu Josh, dar Carrie îi puse peiclepebuze, oprindu-l.

Nu încerca să te scuzi, spunând că nu aveai de gând să faci i.1 ceva, şopti Carrie. Îndiferent ce faci nu-ţi cere scuze.

Zâmbind, el îi sărută degetele.

— Voiam să spun că niciodată nu am mai trecut printr-o m. Emenea experienţă. Niciodată nu mi-am pierdut controlul. Amorul este o artă, dar ceea ce am făcut noi a fost o...

— Nevoie? şopti ea.

— Nevoie, şi ceva în plus, spuse el. Copiii au rămas singuri, iar eu vă trebui să mă trezesc devreme mâine dimineaţă pentru a prinde...

Se întrerupse conştient de faptul că acele cuvinte dureau prea mult pentru a putea continua.

Carrie mai rămase întinsă câteva clipe în braţele lui, apoi începu să se îmbrace, ceea ce se dovedi a fi destul de dificil având în vedere halul în care arătau hainele ei.

— Dă-mi voie, spuse el, şi, cu dexteritatea cai în I cameriste, o ajută să se îmbrace.

În drum spre casă nu scoaseră o vorbă, dai J< 11 mina

în jurul taliei ei. La început, Carrie încercă **s; i să i** După ceea ce se întâmplase între ei, cum puica» a vorbească despre plecarea ei?

Acasă copiii râseră de feţele lor roşii şi de li dezordine. Erau bucuroşi pentru ceea ce Carrie îi făcuşi*!*

Hiram. Ei le povestiră cum Hiram plecase furios, spiiini lucruri teribile despre Carrie şi despre fratele său cel |» se căsătorise cu una ca ea. Dallas o îmbrăţişă spunâmlu i mult o iubeşte.

Îndurerată la gândul că a doua zi va pleca, Cai i ir dormitor pentru a-şi schimba hainele. Îi venea să plece în ea să pună capăt chinului. După ce se aranjă, reveni în biu unde Josh şi Tem spălau vasele.

— Te putem învăţa cum se face, îi spuse Tem cu bună vi i

Dallas se aşeză lângă Carrie şi spuse băţoasă:

— Nici eu nu cred că vreau să învăţ. Nu vreau să fiu soţ 11 fermier. Vreau să devin o mare actriţă.

Spusele ei o făcură pe Came să râdă.

— Dacă ai **fi** actriţă, ai avea oameni îngrozitori în jurul (Aţi spuse ea. Ar trebui să călătoreşti tot timpul şi niciodată nu; îi li primită în casele familiilor bune. Mai bine te măriţi cu un băi I mi drăguţ şi faci mulţi copii.

Dallas se strâmbă.

— Mi-ar plăcea un bărbat care să-mi dăruiască trandafiri.

— Dacă te căsătoreşti cu bărbatul potrivit, îţi va dărui flori

r, a vă permite aşa ceva, spuse Josh ursuz, apoi li l în i u care spăla vasele şi ieşi din casă.

4t tim cu ce am mai greşit? gemu Carrie. Sperase ca în îi să îi apropie, dar separe că pe Josh îl făcuse şase îi li lui se arătă întreaga după-amiază. Cel puţin mă şi în stare să am grijă de copii, îşi zise ea.

ieşi copiii se aşezară în pridvor şi le povesti despre

11 Icspre fraţii ei. Întenţiona să le spună că a doua zi va – i Im îi era imposibil s-o facă. Îi o oră după apusul soarelui, Josh se întoarse, îşi îmbrăţişă |ili i-a le spuse să se ducă la culcare, deoarece era târziu.

(mie şedea îngândurată şi privea înjur. Acum putea simţi p H. 1111randafirilor, mirosul trandafirilor pe care ea îi adusese şi i. 1111 isc locul mirosului de bălegar. Încercând să nu se gândească a ut i irmătoare, intră în casă şi când copiii o sărutară de noapte mul abia reuşi să-şi stăpânească lacrimile.

Din capul scării Dallas îl întrebă pe Josh:

Vii la culcare?

În noaptea asta nu dorm în patul tău, spuse Josh, voi it îi mi în patul cel mare.

— Cu Carrie? întrebă fetiţa.

— Cu Carrie, răspunse Josh, ca şi cum ar fi fost cel mai Îii esc lucru din lume.

Când copiii intrară în camera lor, Josh se întoarse spre (arrie.

— Nu cred că... începu Carrie, dar se opri neştiind ce altceva nă spună.

Ar fi trebuit să-i spună că nu voia să-şi pei în împreună? Se temea oare de faptul că s-ar pute; i \. I I ml ti mai mult, dacă ar face-o? Putea oare să-l iubeam A HM decât îl iubea? Îi era teamă că-i va fi şi mai greu cu u 11 h n N S-ar putea. Dacă îşi va petrece noaptea cu el, îi va cei o Carrie îl privi în ochii negri strălucind de dor iuţi fi gândurile îi dispărură din minte. Îşi depărtă braţe le \i l «> |» spre el. V

— Josh, şopti ea. 1

Josh se apropie grăbit, o luă în braţe şi o duse în d* mi

11

„Înd Carrie se trezi, soarele răsărise deja şi ea intră în panică. Ar fi trebuit să fie gata de plecare. Apoi îşi mi în de

cele petrecute şi se lăsă pe perne, gândindu-se la Josh, Im li lui cum mâinile lui o mângâiaseră. Făcuseră dragoste toată un ipica, dar altfel decât pe malul râului. În pat, profitaseră de – hi îi ml pe care îl aveau şi se priviseră unul pe celălalt în timp ce se Himgâiau şi se sărutau. Carrie fusese fascinată de trupul lui, de

i ml t * rea pe care acesta o emana, de felul în care muşchii îi jucau ■ml) pielea bronzată. Îl întrebase despre cicatricele ce se vedeau

ii i şi colo, dar el îi răspundea uneori, alteori refuza s-o facă. După un timp, îşi dădu seama că Josh îi vorbise despre tot ceea ce făcuse până la vârsta de şaisprezece ani, dar nu scosese o vorbă despre ce se întâmplase după aceea.

El nu-i pusese nicio întrebare, şi Carrie încercă să nu mai întrebe de ce. În fond, el ştia despre ea tot ceea ce era de ştiut.

În noaptea aceea trăise prezentul, fără să se întrebe ec >||*m* aducă viitorul.

— Josh, te iubesc, îi spusese ea la un moment dat

El se mulţumise s-o strângă la piept cu disperau <Ut spusese nimic.

Uşa camerei se deschise cu zgomot şi Josh apăru în t ei.

Era îmbrăcat şi o privea sever, cum n-o mai privişi |ţ|| atunci.

— Ce s-a întâmplat? întrebă ea. Au păţit ceva copi i i ’

— I-am dus la fratele meu. Cuferele tale sunt încărcai. \ ut închiriat un vizitiu care îţi va duce lucrurile până în Mâine. Tu I nu să te îmbraci ca să putem pleca, mai spuse el şi ieşi, închizi i i «l u în urma lui.

Oare acesta era bărbatul cu care îşi petrecuse noaptea? întrebă Carrie. El era bărbatul de care se îndrăgostise?

Coborî din pat şi începu să se îmbrace, dar mâinil. N tremurau atât de tare, încât abia reuşi să-şi încheie nasturii. Ii la spate. Noaptea care trecuse nu schimbase nimic, iai! nu-i permitea nici măcar să-şi ia la revedere de la copii. I >■ fapt, ce le-ar fi *putut* spune? Că ea *dorea* să plece? Nu I. Putea spune că Josh o obliga, căci nu dorea ca cei doi copii să se supere pe tatăl lor. Dacă ar fi trebuit să-şi ia la rămas bun de la ei, ar fi plâns şi nu ar fi putut să le explice ceva ce nici ea nu înţelegea.

După ce se îmbrăcă, îşi puse toate obiectele de toaletă în sacoşă şi ieşi. Josh o aştepta pe bancheta căruţei, în spatele

I* îi I».il care îşi ridică pălăria în clipa în care o văzu. Calul îi îi i i i i cal bătrân, nu frumosul lui armăsar, era legat

în spatele **IH” i**

md o văzu, Josh coborî şi se apropie să o ajute să urce, || fi. Punună o vorbă.

< u de îl întrebă:

O are există ceva ce te-ar putea face să te răzgândeşti? Nimic, spuse el. Absolut nimic. Tu meriţi mult mai mult |* îi i cea ce-ţi pot oferi eu. Tu meriţi...

Să nu îndrăzneşti să-mi spui ce anume merit, zise Carrie» îi i însă. Eu ştiu ce-mi *doresc.*

Chipul lui Josh se crispă, dar nu scoase o vorbă.

Carrie se aşeză în căruţă hotărâtă să păstreze tăcerea, însă – îi i putea alunga gândurile, gândurile ce goneau înapoi spre noaptea f piv abia trecuse şi spre zilele pe care le petrecuse cu Josh şi cu topiiilui.

— Spune-i lui Dallas că îi voi scrie, spuse ea cu căldură, ■pune-i că îi voi trimite cărţi, iar lui Tem tot ce are legătură cu marea şi cu călătoriile pe mare. El îşi doreşte să vadă marea. Vrea să se facă marinar. Dallas va creşte fără a mai dori să devină actriţă. Toate fetiţele visează să devină actriţe, aşa că nu trebuie – a-ţi faci griji pentru ea. Este un copil bun. La fel şi Tem. Acum, că am plecat, nu va mai avea motiv să intre în vreun bucluc. Spune-i că dacă o va revedea pe fetiţa sălbatică să-i mulţumească din partea

mea şi să-i spună...

Se întrerupse căci lacrimile o înecau.

Când ajunseră în staţie, Josh o ajută să coboare, K| cu atenţie, dar nu văzu pe chipul lui niciun semn de **SUp*** de şovăială. Îşi îndepărta soţia pe care nu avea s-o n niciodată, ca şi cum ar fi livrat, unor comercianţi interesaţi, de porumb plină cu viermi.

— Nu-ţi pasă, nu-i aşa? şuieră Carrie spre el. Te-al (asta a fost tot ce ţi-ai dorit. Ai ştiut ce-ţi doreşti de la mm. Din clipa în care m-ai văzut. Ai reuşit să obţii ceea ce-ţi ” iar acum mă poţi îndepărta fără să-ţi pese de ceva.

— Ai dreptate, spuse el aruncându-i un zâmbet prov< u Din clipa în care te-am văzut, am dorit să-ţi mângâi trupul **de** Mi-a luat ceva timp, dar am reuşit. Acum trebuie să te înloi **ol** viaţa fericită pe care o aveai înainte de a veni aici.

Dacă l-ar fi auzit doar spunând aceste lucruri, nu l-ar fi ci dar expresia lui Josh o făcu să înţeleagă că nu minţea.

Carrie îi trase o palmă. O făcu cu sete, iar Josh nu prok–, Carrie îşi zise că l-ar putea pălmui la nesfârşit şi eltotn-arprote. Îii Furioasă îi întoarse spatele, înainte de a-şi pierde ultimul di **am** de demnitate.

— Pleacă, întoarce-te la ferma ta mizerabilă. Nu am nevoir de tine. Nu *vreau* să stai aici, cu mine. Nu vreau să

te mai văd niciodată.

Nu-l auzi mişcându-se, dar ştiu că plecase şi simţi că luase o parte din sufletul ei. Fu nevoită să apuce roata căruţei pentru a nu fugi după el. Se putea vedea apucând scăriţa şeii, rugându-I să-i dea voie să rămână.

Mlmli **ic, gândi** ea. Trebuia să dea dovadă de mândrie. Fapmilgomery fusese întotdeauna mândră, doar că în acel wii miiidrianu-şi avea rostul. Se simţea pierdută, singură, ♦m – nmin.

li da propriei dorinţe, când auzi calul lui Josh, se întoarse

— inlu şi privirea spre el. O clipă avu senzaţia că zăreşte P# |k* chipul lui. Durere şi suferinţă, la fel de adânci ca cele nu* le simţea şi ea, şi făcu un pas spre el. Expresia de pe! |Hil Im Josh se schimbă brusc devenind una insolentă şi o **^Inia**

Bună ziua, domnişoară Montgomery. Vizita llliiinc. I voastră mi-a făcut o plăcere imensă, spuse el făcându-i

Mim llilll.

Acel ultim gest o făcu pe Carrie să se întoarcă şi să se im Irparteze, fără să se mai uite înapoi.

— Anulată? Cursa de astăzi este anulată?

— S-a rupt o roată, îi spuse şeful staţiei. Tocmai a sosit un i nt. Lreţ şi ne-a spus. Oricum, vizitiul este beat mort.

Asta nu l-ar împiedica să conducă diligenţa, însă chiar treaz fiind nu ar putea conduce o trăsură doar cu trei roţi.

— Nu, îmi închipui că nu poate. Cât timp credeţi că va trece I lină la sosirea următoarei diligenţe?

— O săptămână sau cam aşa ceva, spuse bărbatul cu nepăsare.

Carrie se îndepărtă şi se aşeză pe o bancă prăfuită, întrebându-se ce anume va face. Ar trebui să în tnitfft în acel orăşel oribil, numitetemity, există vrcuu li – u i şi dacă exista, ce avea să facă? se întreb; i Din nefericire, chiar dacă exista, îi rămase, l, l pl. bani. Luase cu ea suficienţi când plecase spre llniiM cheltuise aproape pe toţi, dar nu regreta nici im btu bucuroasă să ştie că cei doi copii aveau acum **un li u le** care să trăiască.

Deschizându-şi geanta, îşi numără monedele:; i Im lui* dolari şi douăzeci de centi. Cu atât mai rămăsese du pa – biletul pentru diligenţă.

Banii, gândi ea. Josh vorbea întotdeauna despre lum.4». Cum aceştia ar fi fost cel mai important lucru din lume. I >.

dată ea îi spusese că există lucruri mult mai de preţ deni dar el nu o crezuse.

Sprijinindu-se de spătarul băncii, închise ochii. Cum avui

să trăiască timp de o săptămână în acest oraş fără să a iha **mi g|** să plătească? Cum ar putea să-şi cumpere de mâncare |l «I închirieze o locuinţă? Trebuia să-i trimită tatălui său o telegi imtl şi să-l roage să-i trimită bani. Dar asta era destul de di lini în primul rând, în vestul îndepărtat nu exista telegraf, iar o scrisi mm ajungea la destinaţie în câteva săptămâni, dacă nu chiar luni 1. Trecu prin cap să se ducă la bancă şi să ceară un împrumut. I). U ce putea oferi drept garanţie? Douăzeci şi două de cufere pline cu rochii purtate şi alte nimicuri?

Carrie se strâmbă. Ce s-ar mai fi amuzat Josh ironic auzim I

im i Mm îtgomery rămăsese fără niciun ban şi apelase # 11 n i u i tă bani. Ar fi zis că el avusese dreptate, că ea ia înmi (i-o fără ajutorul tatălui ei şi nu mai este în stare de

(în.1 mă descurc şi singură, spuse Carrie cu glas tare. **A (i «pus** ceva, doamnăgreene?

< mii ir zâmbi.

Absolut nimic, zise ea şi se ridică. Ştiţi cumva un loc unde imii găsi o slujbă? limbutul crezu că glumeşte, i) slujbă? În oraşul ăsta? Cei mai mulţi bani câştigaţi în pil acesta au fost cei pe care i-aţi cheltuit dumneavoastră **#n îi** na trecută. Aici nu este nimic pentru nimeni. De aceea»

im părăsesc locul ăsta. Încurajatoare veşti, gândi Carrie. Zâmbindu-i bărbatului, mulţumi pentru informaţie, după care părăsi peronul. Ajunsă nliadă, privi soarele şi îşi puse mănuşile fine. Ce putea face ’la n câştige bani? Uitându-se la teancul de cufere din căruţă – Iu vizitiul adormit la umbră ştiu că încă nu este pregătită să «întoarcă acasă şi să recunoască în faţa familiei ei că dăduse i irş, că se făcuse de râs în faţa unui bărbat şi că acesta o i – pinsese. Încă nu voia să se ducă acasă şi săplângăpe rupte până avea să obosească. Ar însemna să le dea ocazia fraţilor 11 să-i spună că întotdeauna fusese o răsfăţată. Ar însemna să facă faţă lacrimilor mamei şi mâhnirii tatălui ei. Apoi, bineînţeles, ar trebui să-i dea fratelui ei mai mare lista cu cheltuielile pe care le făcuse. El n-ar pedepsi-o, cum; n li! Ь dar ar fi foarte dezamăgit şi acest lucru ut lui tare.

Îşi aranjă încă o dată mănuşile, trăgmdu Nu, încă nu era pregătită să se întoarcă acusfl < picioare.

Sii – .1 – (răsuri aşteptau în faţa noului magazin de îmbrăcăminte mi11111 mei, cu nume ciudat: *Parisul în deşert.* Valoarea totală *i* du 11 i i I or depăşea cu mult venitul brut al întregului oraş Etemity.

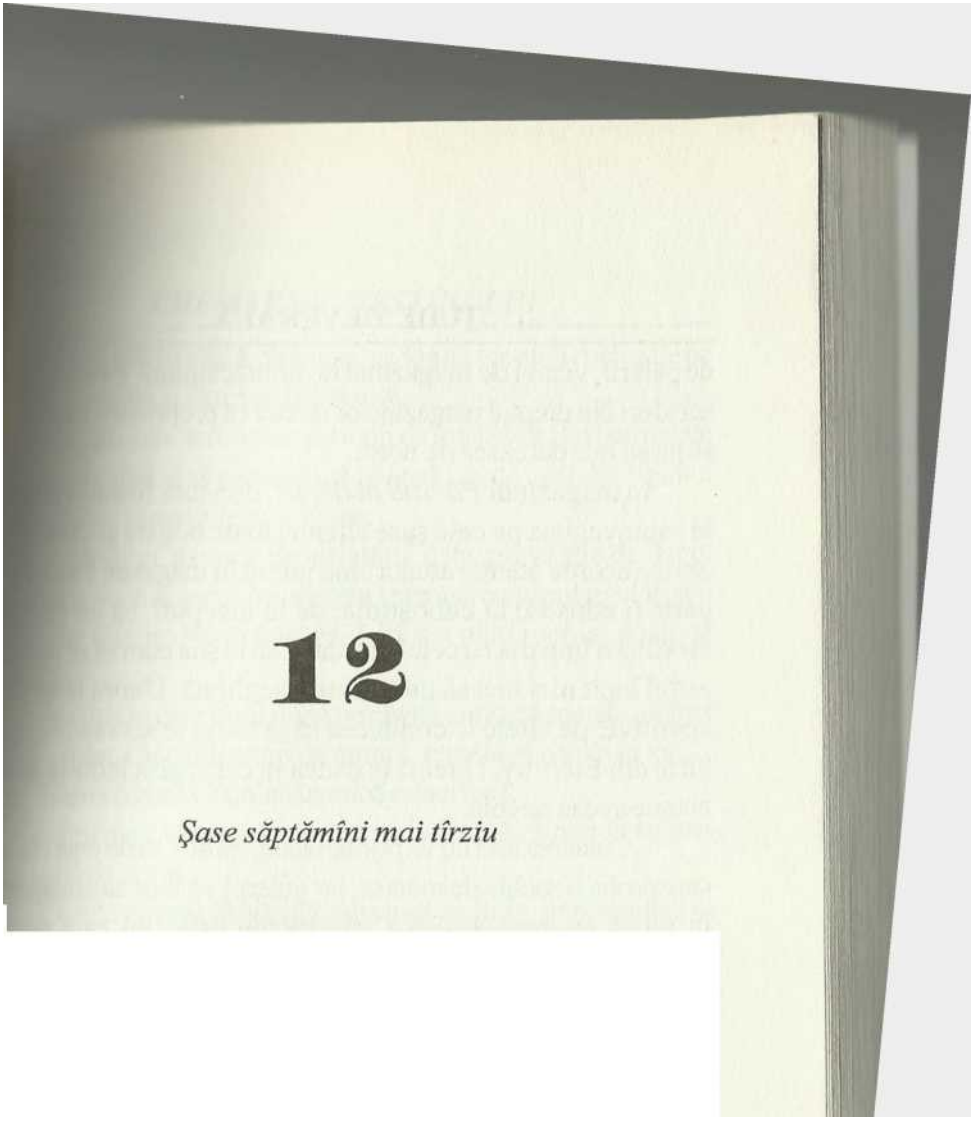

12

Şase săptămîni mai tîrziu

111 h■ 11 i nu se plângea de faptul că aceste trăsuri blocau strada, – Mâniiiccc clienţii magazinului de îmbrăcăminte se opreau adesea fi 11 magazinul universal

pentru a face câteva cumpărături sau – 111.11 i ntrau în magazinul de fierărie şi obiecte de menaj. În timp» – 11 – i noile îşi pierdeau timpul în magazinul de îmbrăcăminte, soţii îmi; e distrau la cârciuma ce fusese deschisă în oraş. Şase femei i în i oraşul Etemity deschiseseră două restaurante, unde se putea h **în** prânzul. Începuse chiar ridicarea unei noi aripi a hotelului, şi apă ce avea să ofere spaţiu comercial pentru noi afaceri. Alte 11(>un femei din Etemity se asociaseră şi deschiseseră un magazin de pălării, vizavi de magazinul deîmbiai amilii» scându-ri din dreptul magazinelor făceau ca pl. i opri să nu se murdărească de noroi.

!

În magazinul *Parisul în deşert,* doanma li le supraveghea pe cele şase cliente, toate I >< >guh să li se acorde atenţie atunci când intrau în mapa/în parte îi adusese la cunoştinţă, de la început, acord să o împartă cu celelalte, dar Carrie ştia cum ifl astfel încât niciuna să nu se simtă neglijată. I Imn n | apetitive, pe altele le conducea să ia loc şi le set von bârfe din Eternity. Uneori le dădea în cărţi, ghicindu I anume aveau nevoie.

— Culoarea asta nu vă prinde deloc, spuse Carrie i nu i care proba o rochie de mătase, iar gulerul vă face să ai ai

în vârstă cu zece ani. Nu, nu, rochia asta nu este p dumneavoastră.

— Dar mie îmi place, se plânse femeia, apoi se încli cp ia ţi trase umerii înapoi. Îmi place această rochie şi soţului mei mp! aşa că o voi cumpăra.

Lumea din magazin îşi întoarse privirea spre ele, aştept nul să vadă ce avea să se întâmple. Carrie trebuia să se folosea® de tot talentul ei pentru a o face să înţeleagă, deoarece leiu «era o clientă şi clientul trebuie să aibă întotdeauna dreptate, în i i aşa?

Ea zâmbi cu drăgălăşenie şi-i spuse femeii:

— Nu o veţi cumpăra de la mine. Nu vreau ca oamenii să spună că am admis ca o clientă a mea să iasă în lume şi să arau

Mim în vi i stă. Şi acum, vă rog să scoateţi rochia de pe li i, I \. I mi-o daţi înapoi.

IXlit mir terorizase patronii de magazine din patrn state | pl|fliid **să se** recunoască învinsă aşa de uşor. Eaâizâmbi ■ n iwprrioritate şi spuse:

Îi. Asupra proprietăţii este prevăzut de lege:

j|i te mă şi zece. Apoi porni spre uşă cu nasul în vânt, şi îi |» II «.111 ic: Nu-ţi face griji, îţi voi plăti rochia, doamnă

I) > lt|» a în care puse mâna pe clanţă simţi că spatele

rochiei I îşiul, Cu ochii marii de uimire, femeia se răsuci în loc. Uncii zâmbea ţinând în mână o foarfecă.

În 11 pare rău, spuse ea, dar mi-e teamă că rochia nu mai Imiia de nimic.

Îienta rămase lângă uşă, cuprinsă de furie, dezorientată şi în «1 izbucnească în plâns.

De ce nu veniţi să vă uitaţi la câteva eşantioane splendide 11 rulase de culoarea piersicii pe care le am în stoc? Această feili nu e se potriveşte de minune cu tenul dumneavoastră deschis || 1111nt. Îmi pot imagina cât de bine v-ar sta. Îi veţi da gata pe cei «Im jurul dumneavoastră.

Cum femeia nu se mişcă, Carrie o prinse de braţ şi o 1 Miuluse spre ceea ce ea şi cele trei vânzătoare ale ei numeau 1 n 11 era de recondiţionare.

— Uitaţi-vă la asta, spuse Carrie unei asistente în timp ce. Coase un oftat şi arătă materialul pe care-l ţinea în mână. Încă o uichie stricată.

Ce femeie stupidă, îşi spuse Carne. Total lip mit ceea ce-o privea, Carrie considera că este sarcina h pe femei de propriile dorinţe, atunci când aceste; **m-au** în felul acesta apărându-şi şi propria reputaţie. Nu **a** i li prestigiul de care se bucura dacă vreuna dintre vh «ut» U* fi arătat bine.

Carrie îşi întoarse privirea spre cele cinci femei» ml în camera din faţă, fiecare aşteptând cu răbdare să 1 e v ttia să probeze, şi oftă. Uneori toată această responsabili depăşea.

— Mă duc să-mi verific corespondenţa, spuse cu în grija ta pentru un timp, dar dacă doamna Mii Ici i|i probleme cu rochia albă, spune-i să mă aştepte. Cai ne >| După ce a văzut ce s-a întâmplat cu doamna care n-a ţine seama de sfaturile mele, cred că va fi destul de ascult Mă întorc în... Oprindu-se, Carrie privi afară spre **lumi** soarelui de toamnă târzie. Mă voi întoarce, când mă voi lui» zise ea.

Joshua Greene şi copiii sosiseră în oraş, călare toţi tini* acelaşi cal bătrân. Trecuseră săptămâni de când niciunul din u.» nu părăsise ferma, săptămâni de când nu mai întâlniseră pe nimic 11 Hiram, fratele lui Josh, nu mai venise în vizită de când noua Im cumnată îi turnase mâncarea în cap. Câţiva oameni din Eternii \ încercaseră să vină la fermă, dar Josh îi îndepărtase, căci nu şi simţea în stare să vorbească cu nimeni.

În ziua care urmaşe plecării lui Carrie, Josh îi lăsase un

(în h i I n tinerling în care îi comunica faptul că nu mai mi»» 1 «serviciile ei. Femeia găti mai multă mâncare şi I llilitrniţa de bani, deoarece Carne o plătise până la linul.

Im!» termină mâncarea pe care doamna Emmerling o li nu se apucă din nou de treabă. Prima oară arse mâncarea i i» i i. I să-iaudăplângându-se, dar copiii nu spuseseră nimic, «îi lot ce le punea în farfurii, fără a scoate o vorbă.

I) i l ipt, nu comentaseră nimic nici cu şase săptămâni în <11 i iiid Josh le spusese de plecarea lui Carrie. După ce o – isc pe Carrie în faţa peronului staţiei, Josh se îndepărtase I» pic casă, întârziindmomentul confruntării cu copiii, căci se» ■pin la proteste. După ce le spusese că ea plecase, se pregătise klll» Icete pentru furtuna care avea să urmeze. Spre mirarea lui, t» i|» 1111111 făcură altceva decât să dea din cap în semn că au înţeles, **|ni** ^1 cum se aşteptaseră să se întâmple astfel. Arătau ca doi bătrâni liil lepţi care nu prea mai aşteptau ceva de la viaţă. Josh ar fi în n 11 să le explice că o îndepărtase pe Carrie de dragul lor. El |iiii că, la un moment dat, s-ar fi săturat să mai joace rolul de «i» (ic şi, împreună cu căţelul ei stupid, i-ar fi părăsit. Ar fi dorit să îi spună copiilor că era mai bine că nu apucaseră să se lege mai 11iiiit de Carrie. Ar fi vrut să le mai spună că fusese o prinţesă din I» < iveşti care intrase în vieţile lor doar pentru scurt timp şi că, de fapt, nu era reală.

În săptămânile care urmară, nici Josh şi nici copiii nu au

putut s-o uite. Nu pomeneau de ea. Nici Dallas nu întrebase de ce Carrie îi părăsise, iar Josh încerca să se convingă că în curând toate vor fi la fel cum fuseseră înainte <l< –. – >. «n * rămăseseră din nou singuri, reveniseră cu toţii l. I iiiinm cea dinainte de momentul în care domnişoara Mnnif fotografia.

Deşi încerca să se convingă că totul va f i.» uimim ştia că se minte singur. Nimic nu mai era la fel. Al – «h Nici el, nici copiii, nici ferma.

Le lipsea prezenţa ei. În fiecare zi uitându-se 1.11 ■ im. I aducea aminte de Carrie. Ea le schimbase felul de viuţă un timp, îi făcuse fericiţi. Îi făcuse să râdă, să zimU i.

La început, Josh încercă să recreeze prezenţa Im «>a i îi le casă, străduindu-se să se mintă că nu suferea din cau/ţ *m.* Încercând să facă în aşa fel încât conversaţiile din jurul mes» i, fihgMÎ când serveau cina, să fie plăcute şi interesante. Copiii eforturi deosebite să fie veseli, dar nu reuşeau. Într-o sem A, Jfl le cern să imite nişte animale, dar se trezi că mai degrabă 11 u 11 ||| pentru felul în care îşi jucau rolurile, în loc să aprecieze t. Ib nluj lor. În scurt timp copiii se aşezară pe jos, cu ochi trişti şi spn «că sunt obosiţi. Josh şi Tem aveau grijă de culturi, dai în, №

încercările lui de a face porumbul să crească păreau să il| zadarnice.

— Blestematele astea de plante *ştiu* că le urăsc, spuse Josli oprindu-se din plivit.

Tem încuviinţă, dând solemn din cap.

Într-una din zile, Josh încercase să meargă la peseml

— | mii, < Iar plimbarea nu fusese prea veselă, deoarece **hui 11*111** să-i stimuleze şi să-i provoace la joc.

mi-A **în** urmă Josh şi copiii mâncau mazăre cu şuncă; 11**hi** îi I.11. Râtul unui câine. Ar fi trebuit să-şi dea seama că»... Ip lui lui Carne, deoarece era lătratul unui câine mare. 1111*1*11 mul la celălalt, fără a schimba vreo vorbă, toţi trei în lupă spre uşă. Deoarece uşa nu era destul de largă li **i|i** livi, începură să se împingă unul pe celălalt. Dallas îl îi iiricei, iar Josh aproape că îl trânti în timp ce se grăbea – lin casă.

I, n vederea celor trei fiinţe care se îndreptau grăbite spre hm – le se îndepărtă. Era un câine de fermă, mare şi slăbănog. > – .li se aşează pe o treaptă a pridvorului şi privi spre curtea iiii hi la de lună. Ca de obicei, respectară regula de a nu scoate i n I >. I despre Carrie, dar Dallas începu să plângă încet. Fără a «» ir o vorbă, Josh o trase

pe genunchi şi îi mângâie părul. Lângă l – 111 începu să plângă şi el. Josh îşi trecu braţul în jurul umerilor Uimfului.

De ce a plecat? întrebă Tem în şoaptă.

Pentru că sunt un tâmpit şi un prost şi pentru că nu înţeleg, în isc Josh încet.

Ghemuită la pieptul lui, Dallas încuviinţă şi lui Josh i se umplură ochii de lacrimi. Întotdeauna rămânea uimit de cât de i miltâl iubeau copiii. Îndepărtase o femeie pe care copiii ajunseseră s.1 o iubească şi cu toate acestea ei nu-l întrebaseră de ce făcuse acest lucru. Îl iubeau destul de mult pentru a crede că ceea ce făcea el era bine şi niciodată nu se opuneau doi – ■ **ultffl** ar fi fost acestea. îl iubeau şi aveau deplina im ml. *» f|

Josh oftă şi îşi trecu palma peste ochi. Cam. I| iubeşte. Oare îl iubea îndeajuns încât să se înloan a Ik ”.

— *Crezi* că ar putea să mă ierte? îl întreba e 11... I.

Copiii avură nevoie de o clipă pentru a înţelept i||

spusese tatăl lor, apoi se priviră, îşi zâmbiră unul alt 111u № şi începură să ţopăie fericiţi prin curte.

— Consider că reacţia voastră înseamnă că i n-a \. I n t

— Te iubeşte, spuse Dallas.

Joshrâse, căci Dallas spunând aceste cuvinte pai. N» 4 înţeleagă *de ce* îl iubea Carrie.

— Poate îi voi scrie o scrisoare şi îi voi explica...

Auzindu-l, copiii încetară să mai danseze şi se uitam l < |*m* lor. În clipa următoare îl împingeau în casă, unde Dallas îi atlimf imediat un toc, cerneală şi hârtie, în timp ce Tem, ţinându-şi i niii|||| la spate, începu să-i spună ce anume să scrie.

— Înainte de toate, trebuie să-i spui că o iubeşti, apoi. A îi consideri cea mai grozavă femeie din lume. Spune-i că-ţi plan numele ei. Spune-i că-ţi plac rochiile pe care le poartă, şi pa ml ei. Spune-i că ştie să pescuiască mai bine decât tine. Spune – i. A eşti convins că ea este un fermier mai bun decât tine.

Josh ridică o sprânceană.

— Altceva?

Copiii păreau să nu-şi dea seama că tatăl lor devenise ironie, sau dacă o făceau, pur şi simplu îl ignorau.

111 «:<\>re mâncarea pe care trebuie să o mâncăm, ||t fi eu în ar fi considerat că acest lucru ar fi înmuiat hi 11< ni ar fi tăcut-o să se întoarcă.

1111111< ln-şi mâinile la spate, arătând ca o versiune în | i la l-ai ui său, Tem începu să se plimbe încet prin iiiik i că ne face sărâdem, că poate să doarmă dimineaţa i în I tofteşte. Spune-i că nu voi mai face nicio prostie, că m. Îi

lupi de acasă.

111< licá privirea spre tatăl lui. Chipul lui exprima hotărârea în n matur.

Piine-i că regreţi toate cuvintele grele pe care i le-ai i’.1 dacă se va întoarce o vei trata ca pe o regină, nu te vei i ci ia cu ea şi îi vei ceda ei patul cel mare.

\ i izindu-i ultimele cuvinte, Josh zâmbi.

11mm, ei îi place să-l împartă cu mine.

I) allas pufni cu dispreţ.

Tu dai din picioare, eşti prea mare şi, uneori, sforăi.

Să nu-i spui că sforăi, îi ordonă Tem.

Copiii tăcură şi se uitară la Josh ca şi cum ar fi aşteptat i. Josh pricepu şi luă tocul în mână.

— Mai este ceva ce ar trebui să-i scriu? întrebă el.

— Spune-i că nu va fi nevoită să-l mai vadă pe unchiul Hiram, Dallas. Oricum, mie nu-mi place de el.

Tem respiră adânc.

— Spune-i lui Carrie despre mama. Vorbeşte-i despre *tine.*

Punând tocul pe masă, Josh îşi strânse i npill în sărută pe frunte.

— Îi voi scrie tot ce mi-aţi spus voi, şi ceva im | spune cât de mult îi ducem dorul... cât de mult o iubim să se

întoarcă la noi. Şi îi voi spune totul despre mm»

Tem îi aruncă o privire neîncrezătoare.

— Totul, promise Josh. După ce va afla totul.1 | s-ar putea să nu mă mai vrea. Poate că doreşte să ht A cu familia ei în Mâine.

Dallas arăta de parcă ar fi fost pe punctul de. im» plângă.

— Spune-i că te poate săruta ori de câte ori vrea OH

— Voi fi bucuros să-i spun asta, spuse Josh, râzirul voi doi mergeţi la culcare. Jur că voi scrie scrisoarea.

— Putem să o citim şi noi?

— Nu, nu puteţi. Este o scrisoare *personală.*

— Nu vei uita să-i spui că... începu Dallas.

— Nu mai vreau nicio indicaţie de la voi, piticilor. Din» 11

la culcare ca să mă pot ocupa de scrisoare. Şi nu mă mai pl. i\ i|i aşa. Sunt în stare să scriu o scrisoare.

Fără să mai scoată o vorbă, copiii începură să urce seni § ce ducea spre camera lor. Lui Josh i se păru că îl aude pe TriM şoptind:

— Fără ajutorul nostru nu este în stare să facă nimic ca Iun km în sinea lui, Josh fu nevoit să recunoască faptul că Tem avea dreptate. Zâmbind, reveni la foaia de hârtie din

faţa sa.

m< îi I1; i în oraş ca să expedieze scrisoarea. Dimineaţa – – i; îl; i I adormit cu capul pe masă, cu o mulţime de – – iikl încercase să le tragă uşor, tatăl său se trezi, n i rasul? întrebase Josh, frecându-şi faţa obosită.

111*1*111 Te duci astăzi să expediezi scrisoarea?

11 v a li imite astăzi. Vom merge *toţi treil*n oraş. Porumbul mi ip – n l-ai rău decât este acum. Haide, îmbracă-te şi ajut-o fi.r. În timp ce mă bărbieresc.

i mic că acum călăreau prin oraş, dar era un oraş pe care p< >a nu-l recunoşteau. Ultima oară când Josh fusese aici, 11 ui **era** altceva decât o reţea de străzi murdare. Acum vedea ti – IfjL ’. Ante şi bărbaţi în costume, cum nu mai văzuse de când **în** vest.

Acesta este Paradisul? întrebă Dallas, aşezată în şa, în ininluiei.

<) clipă, Josh îşi zise că greşiseră drumul şi că nimeriseră i mi alt oraş. Când ajunseră la magazinul unde se afla şi poşta, i di opri calul. Tem descălecă primul, apoi Josh care o luă pe lui las în braţe şi o puse jos. Toţi trei priveau miraţi animaţia din îi îi şi 11 care, de regulă, era pustiu.

Ce se întâmplă în oraşul ăsta? Ultima oară când am fost

în i arăta ca şi cum ar fi fost pustiu, îl întrebă Josh pe proprietarul 11 uigazinului imediat ce intrară.

Înainte ca cineva să-i poată răspunde – şi erau o mulţime i le noutăţi de povestit bărbatului care era soţul eroinei oraşului I) allas scoase un strigăt.

Întorcându-se, Josh o văzu pe Carne sânul Nu-i venea să creadă, era mai drăguţă dec i (\ i vrut să alerge la ea şi să o cuprindă în braţe I >m... ment, în care i se păru că îl priveşte cu dragoste,» tu o privire de parcă ar fi fost un gândac oribil i, în crema de faţă. Apoi îi întâmpină cu braţele deşi în care alergau spre ea, de parcă se despărţisei.1 «Iun urmă. Nu păreau ruşinaţi de izbucnirea lor şi nici în 1 pe dragostea ei. Josh îl urmări cu atenţie pe fiul său cm e vreun strop de sfială, obrajii aprinşi ai lui Carne I ml simplu sări în braţele lui Carrie, încercuindu 1int| picioruşele ei subţiri. Apoi toţi trei începură să vorbea. Şi îi timp. Hapciu lătra şi alerga în jurul lor, sâcâitor ca un | se simţi rănit când copiii începură să-i povestească des| >i. Pe care lui nu i le spuseseră. Îi spuneau ce gândiseră şi Un timpul ce se scursese de la plecarea ei. Tem îi povest 11 ti să o caute pe fetiţa sălbatică – lucru despre care Josli n-avea.

— Şi tata ţi-a dus dorul, în fiecare zi. Ţi-a scris şi o să 1

spuse Dallas.

— Oh, chiar aşa? se miră Carrie, privindu-l pe demn capului lui Tem. Nu am primit nicio scrisoare de la el.

— Am venit aici ca s-o expediem, spuse Tem.

Carrie îşi coborî privirea spre băiat şi îi zâmbi. Nu civ/i că putea să-i fie atât de dor de copii. De când plecase de la fier 11 se întrebase în fiecare zi ce anume fac şi le simţise lipsa. Îi veiu să-l împuşte pe Joshua Greene, să-l înjunghie sau mai bine h petreacă trei săptămâni în pat cu el.

j|n i< lu âdin nou privirea spre el, îl văzu apropiindu-se.

i” i i, sit vorbesc cu tine, spuse el încet. I| pliu? Vrei să-mi vorbeşti la fel de mult ca în ziua în | pe peronul staţiei?

< miu, le rog, o imploră el.

im nu avea de gând să-i cedeze. Continuând să o ţină pe |d * n i ş< >id, trecu pe lângă el şi se îndreptă spre funcţionarul i în

Ave|i ceva pentru mine? îl întrebă ea.

11 în (umărul se uită de la unul la celălalt în timp ce-i întinse în leu scrisoare şi lui Josh o alta. Când Carrie se întoarse să i* i.li o luă pe Dallas din braţele ei şi o puse jos.

A fără, fu tot ce le spuse copiilor şi aceştia părăsiră imediat /llllll.

M le dădu să-i urmeze, dar Josh se aşeză în faţa ei *u*

fiului trecerea.

Am spus că vreau să-ţi vorbsec.

111 viaţă nu primim întotdeauna ceea ce dorim, nu-i aşa? ni v rut să trăiesc cu tine şi cu copiii tăi. Numai Dumnezeu ştie V i e a trebuit să aleg un încăpăţânat ca tine, care nu dorea să |i ulle niciun cuvânt din ceea ce spuneam eu, dar am făcut-o şi li 11 ajuns să regret acest lucru. Acum, vrei să fii amabil şi să te dai Îii i) parte din calea mea?

— Nu, Carrie, trebuie să-ţi spun ceva şi mă vei asculta.

Când văzu că nu vrea să se dea la o parte din calea ei, decise să se comporte ca şi cum el n-ar fi existat şi deschise pl. icul ca să citească scrisoarea.

— M-ai dat la o parte o dată şi nu voi.

Se întrerupse dându-şi seama ce i se con mim h îşi ridică privirea îngrozită spre Josh şi în cu|u im se întunecă în jurul ei. În clipa în care leşina, Iu–, braţe.

13

ind îşi reveni, Carrie se trezi întinsă pe o sofa într-un ^ salonaş pe care nu-l mai văzuse până atunci. Încercă – t mlice.

Sst, mai aşteaptă puţin şi bea asta, spuse Josh punându-i ti îi 1111 ceafa ca să o sprijine şi apropiindu-i de buze un

pahar cu imililIC.

(arrie luă o înghiţitură, apoi, la rugămintea lui, se întinse fi loc.

— Ce s-a întâmplat? întrebă ea cu glas şoptit. Unde mă aflu?.1 ce cauţi *tu* aici?

Joshâizâmbi.

— Mă bucur să văd că te simţi mai bine.

— Aşa m-am simţit până te-am văzut, spuse ea fără prea 11 care convingere, căci şi-ar fi dorit ca Josh s-o ia în braţe.

Carrie se lansase în afacerea cu magazinul şi reuşise, dar adevărul era că detesta acest lucru. Ceea ce-şi dore; i cu în era să fie acasă cu Josh şi cu copiii.

Josh văzu licărul din ochii ei.

— Niciodată nu vei ajunge actriţă, nu-i aşa? spuse H ut – «mai caldă şi mai mângâietoare voce pe care Carrie o nugjj vreodată. Sentimentele ţi se pot citi pe chip cu prea mare **unui iitji**

— Nu te apropia de mine! spuse ea, când Josh se api* –.» fi I sărută colţul gurii.

— Am de gând să mă apropii de tine mult mai mult ■ În 11 o fac în clipa asta. Carrie, dragostea mea, am venit să-ţi spun t a iubesc, că te iubesc din tot sufletul şi te-aş cere

în căsătorie – U i nu am fi deja căsătoriţi.

Voia să-l pedepsească, voia să se joace cu el de-a „j-lui de-obţinuf, voia să-l facă să se simtă la fel de umilit cum simţise ea, dar nu reuşi decât să îşi acopere faţa cu mâinile 71 izbucnească în plâns.

Josh o privi consternat şi îi întinse o batistă.

— Credeam că te va bucura propunerea mea.

Văzând că nu se opreşte din plâns, Josh îi luă palmele ume/Jll de lacrimi şi i le strânse în ale lui.

— Carrie, nu ai pe altcineva, nu-i aşa? Am crezut, nu, am sperat, văzându-te încă aici, că ai rămas deoarece... ei bim deoarece tu...

Trăgându-şi nasul, Carrie spuse:

— Am rămas pentru că nu am avut destui bani ca să mă pot întoarce acasă.

Josh începu să râdă şi Carrie i se alătură. În timp ce râdea, îi îi cuprinse faţa cu mâinile şi începu să-i sărute obrajii umezi tu i ani.

Spune-mi că nu există nimeni altcineva în viaţa ta. Spune-mi. Ulm numele lui Dumnezeu, Carrie, mi-a fost dor de tine. Am umili că mi-ai smuls inima din piept când te-am lăsat să pleci.

I * im poate cineva să ajungă să iubească în numai

câteva zile? Aplecat asupra ei, Josh continuă s-o sărute.

M-am îndrăgostit de tine în clipa în care am văzut o D ilografie, spuse ea încet şi Josh îi sărută buzele, în spatele lor, cineva deschise uşa salonului.

— Voiam să văd cum... Oh, scuzaţi-mă, spuse patronul

II ingazinului şi închise uşa la loc.

Josh se uită la Carrie şi zâmbi.

— Ar fi mai bine să te luăm acasă.

Ameţită de fericire, Carrie dădu să se ridice, dar imediat îşi

Inse mâna la frunte. Josh o împinse la loc şi-i dădu paharul cu i (iniac să mai bea un pic.

— Nu te simţi bine, spuse Josh.

Carrie îi zâmbi, deoarece în glasul lui desluşise spaima.

— Sunt...

Carrie amuţi văzând scrisoarea de pe masă şi amintindu-şi ce anume o tulburase atât de tare încât leşinase. Îl privea cu ochii mari incapabilă să vorbească.

Încruntându-se, Josh luă scrisoarea. După ce Carrie leşinase şi el o adusese pe braţe în casa proprietarului magazinului, în timp ce soţia acestuia trecea sticluţa cu săruri pe sub nasul ei, Josh citise scrisoarea. Pentru nimic

în lume nu putea înţelege de ce conţinutul scrisorii o tulburase atât de tare. Unul. Imn. Perfecţi, ireproşabili şi bogaţi, aveadegând să o **vi/în fi|**

Carrie bău o gură de coniac, apoi puţină ap. I. I u pe perne.

— Când spune că va veni? îl întrebă ea încet.

Josh aruncă o privire asupra celor scrise în sci im

— Pe doisprezece octombrie, adică mâine.

Carrie părea că va leşina din nou, aşa că Josh în N i puţin coniac în pahar şi i-l întinse.

— Priveşte partea bună a lucrurilor, spuse el zâminiu! când trece prin Etemity, diligenţa nu a ajuns niciodată la i în n» că nu ai niciun motiv să crezi că fratele tău va ajunge ***au*** i devreme de câteva săptămâni.

— Dacă fratele meu Ring spune că va sosi aici pe «I.h. I i| doisprezece octombrie, atunci aşa va fi, chiar dacă va trei n n «| *care* el diligenţa.

— N-ai vrea să fii atât de amabilă şi să-mi spui şi mii<lr tu vizita neaşteptată a unuia dintre fraţii tăi cei perfecţi te lat-» l păleşti de parcă te-ai da cu pudră de orez?

— Şi mă rog ce anume ştii *tu* despre pudra de orez? Şi apt t| de unde te pricepi la corsete şi la alte obiecte de lenjerii<1 «damă? Şi, apoi, vreau să-ţi spun că te urăsc

pentru că m-ai pan n şi m-ai lăsat singură şase săptămâni şi două zile, timp în care* încercai să te hotărăşti dacă mă iubeşti sau nu. Dacă luam diligenţi spre Mâine până acum puteam fi ucisă de indieni şi nici n-ai 11 ştiut. Aş **fi** putut să...

Sărutul lui o făcu să tacă.

— Nu încerca să ocoleşti problema despre care vorbeam.

j|r|i 11 în inc. De ce te tulbură atât de mult sosirea fratelui

I N îi n obiii să-ţi spun. Nici tu nu mi-ai spus nimic despre

} |l<iiii işâi idu-şi braţele la piept, Carrie îşi strânse buzele până Vum, io linie subţire.

I». N în nu eşti o persoană secretoasă, nu-i aşa?

<1111 n – îi aruncă o privire urâtă.

\ 11 ică vrei să spui că nu sunt misterioasă?

<, a i ic, iar ocoleşti problema reală, îi spuse el.

<.11 ne îşi lăsă braţele să cadă.

În regulă, spuse ea. Nu vine *oricare* dintre fraţii mei.

#> K mg. Fratele meu cel mai mare. Fratele meu *perfect.* **Losh** se uită la ea ca şi cum explicaţia ei nu-i spunea nimic. I) în câte am înţeles, tu îi consideri pe toţi

fraţii tăi drept Ifit persoane perfecte.

(arrie respiră adânc. Cum să-l poată descrie pe Ring cuiva «n* i m-l văzuse niciodată?

Ring este *cu adevărat* perfect. Ceilalţi fraţi ai mei, ei (mir, au unele defecte.

Carrie se strâmbă când văzu felul în care Josh îşi ridică l îi iliceana, cu o neîncredere plină de ironie. După ce o sărută mirt de trei ori, Josh se aşează pe scaun şi aşteptă ca ea să continue.

— Ring nu minte niciodată. Poate face orice mai bine decât i» ricine altcineva. Singurul lucru rău care se poate spune despre 11 este acela că lumea îl consideră cel mai urât dintre fraţii mei.

După ce spuse aceste cuvinte, Carrie zâmbi.

— Ring nu este un om ca toţi ceilalţi. 1

Josh îşi dădu ochii peste cap.

— De ce apariţia acestui „îngerpe pământ i* i. U* de nefericită? V

Carrie îşi acoperi faţa cu mâinile.

— Nu ştiu. Nu îi va plăcea ce-am făcut. Sun. Om este foarte supărat, dacă mama i-a spus felul în e; îi o m|ţ semnătura tatii pe actele acelea.

Suflându-şi nasul în batista pe care i-o dăduse limh, |

întreaga poveste despre felul cum strecurase procin u în l de documente pe care tatăl ei le avea pe birou.

Josh rămase uluit.

— Şi când le-ai spus părinţilor tăi ce-ai făcut, nu.111 dl imediat actele şi nici nu te-au încuiat în camera ta?

Carrie îşi suflă nasul. H

— Oh, nu, bineînţeles că nu. Părinţii şi fraţii **mei lui mii** întotdeauna ceea ce mi-am dorit. Doar Ring...

Carrie începu din nou să plângă. *M*

Josh tăcu câteva clipe pentru a digera imaginea fanulu 1» 1

Fetiţa răsfăţată căreia întotdeauna i se dă ceea ce-şi don n

Dacă dorise să călătorească singură prin sălbătici.1.1*...!*

Colorado, după ce obţinuse, în mod ilegal, o semnătură pe m, i»

documente prin care ea se putea căsători cu un bărbat pe cttfl nu-l întâlnise niciodată, ei fuseseră de acord. Ar fi făcut toi în şi-ar fi dorit fetiţa lor scumpă. Şi uite ce s-a întâmplat. Acum avea un bărbat şi doi copii care o iubeau la fel de mult ci im iubeau lumina soarelui şi aerul.

— De ce mă priveşti aşa?

ţ

i 1 *i*| li aţele tău Ring te cunoaşte foarte bine.

palu Kioaznic ceea ce spui! Ai vorbit la fel ca Ring.

}! Îim 1,1, . Pus tatii să mă trimită la o mănăstire de maici.

Hii 1 măcar nu suntem catolici.

pli îi **îşi** ca să-şi ascundă râsul, dar nu reuşi s-o păcălească.

i ulii. A se ridice de pe canapea, jurându-şi să nu-i mai nh. A niciodată.

Îi/ir îmi o pe genunchi, Josh începu să o sărute. La început

— Hi 11 (lonă, apoi cedă şi se lipi de trupul lui.

I 1111 cgulă, iubito, spune-mi de ce anume te temi de fapt.

1 1 ni ic nu-i răspunse imediat.

I) rspre mine este vorba, nu-i aşa? Nu vrei să ştie că soţul

a un fermier sărac care nu-ţi poate ofer nici măcar...

I aci din gură! strigă ea, apoi se ridică de pe genunchii lui. Ulm... Nulă până peste cap să aud vorbindu-se despre bani. Nu **)* ¥ nu 1 o legătură cu banii. Am o mulţime de bani.

I I lânii familiei tale, spuse Josh strâmbându-se.

Spre informarea ta, am bani pe care eu i-am câştigat.

Văzând privirea neîncrezătoare a lui Josh, Carrie încetă să

II mi ’. Irige.

Chiar nu ai observat nimic schimbat în acest oraş, faţă de – 111111 ia oară când ai fost aici? Nu trebuie să-mi spui că n-ai călcat 1M aici de săptămâni întregi, pentru că ştiu acest lucru. Fiecare locuitor al oraşului mi-a povestit despre tine şi despre bieţii şi 1 li. Igălaşii tăi copii, pe care, fie vorba între noi, nu-i meriţi. Aţi devenit pustnici. E-adevărat, nu-i aşa?

— La care dintre întrebări să răspund? La cea despre oraş sau la cea despre copii?

&

Carrie strânse din dinţi dându-şi scanm ci în Apoi îi întoarse spatele şi îi aruncă un zâiiiim i im peste umăr.

— Ai spus că nu sunt în stare de nimic. Ai spus, nyn nu ştiu să gătesc şi pentru că nu doresc să învăţ să im fh ştii ce anume pot face?

— Da, încuviinţă el, într-un fel care o făcu pe < mi înroşească şi să-şi piardă şirul gândurilor.

— Eu pot... ei bine, eu pot câştiga bani.

— Din tinichea? Sau foloseşti o vrajă cu limbi dr I» alte chestii de felul ăsta?

— Nu, mult mai simplu. I-am câştigat *muncitul* lui Greene, dacă râzi din nou de mine, jur că niciodată nu 111.1 \ – i – avea în pat alături de tine.

Joshnurâse. De fapt, perspectiva unei astfel de poli pe alungă orice poftă de a mai râde.

Aşezându-se din nou, Carrie începu să-i voil>. U | despre magazinul ei. Îi spuse cum pentru un timp, după. T. O părăsise pe peronul staţiei, fusese nevoită să locui. I într-un hotel mic şi mizer, unde două zile nu făcuse nu nu altceva decât să scrie scrisori. Îi scrisese soţiei unui om hui i. Important din Denver. Cei din Eternity îi dăduseră numel. I adresele aproximative ale tuturor celor din Denver des pl.

i care auziseră că au bani.

— Şi ce le-ai scris acestor femei? întrebă Josh, plin d. Curiozitate.

Carrie îi spuse că le scrisese acelor femei că fraţii ei se întorseseră de curând de la Paris şi că îi aduseseră mult prea mm Im şi că erau atât de nepricepuţi, încât i le aduseseră prea „i aveau culorile care erau la modă în Paris.

Hiin! rigăt de ajutor, de aşa ceva chiar că nu am mai auzit, I lunii, dar de data asta fără pic de ironie.

\|» oi, trecând peste amănunte, Carrie îi vorbi despre I ei cliente, despre angajarea croitoreselor, despre faptul ” l111 ini tea ca vreo femeie să poarte o rochie care nu i **se iveu.**

Merita să le vezi. Femei de aproape optzeci de kilograme – luai mai mult, îmbrăcate în rochii albe din şifon, fără gulere, I mei fără sâni, îmbrăcate în rochii negre. La corsajul rochiilor 1 început să adaug vată. Ştii pentru ce?

Nu, nu cred că ştiu pentru ce anume Pentru ceea ce Dumnezeu nu le-a dat. Pentru ceea ce a ai, FI a dat bumbacul, cită Carrie.

Ca să nu râdă, Josh luă o gură de coniac.

Şi care este numele acestui magazin?

Parisul în deşert.

Josh, care mai luase o gură, pufni în râs, stropind-o pe Came – îi coniac.

După ce îşi şterse picăturile de pe rochie, Carrie îl privi *li* igustându-şi ochii.

— Râzidemine?

— Nu, dragostea mea, nici gând. Numele de *Parisul în deşert* este o alegere excelentă. Se potriveşte de minune cu i minele de Hapciu.

Carrie îl privi lung şi cu atenţie, dar nu-şi putu da seama

dacă vorbea serios sau glumea. Ea îşi închei «j» «. Spunându-i cum dezvoltarea afacerii ei cu maga/imil «l economia în întregul oraş.

Când termină de povestit, îi aruncă lui.1 «> l «o triumfătoare. Aştepta ca el să o felicite, dar el o pl. **ivi** mii în ciudat.

— Ce nu este în regulă? Nu ţi-am dovedit de ce sâni le să fac?

— Poţi chiar să câştigi bani, spuse el cu un aer ml* «mi părere va avea fratele tău despre faptul că eşti căsălni iia

«h bărbat care nu este în stare nici măcar să-ţi asiguriim i< «I cent? Un bărbat care nu-şi poate întreţine soţia?

— Fratele meu nu se aşteaptă să mă căsătoresc pent în I «m Soţia lui nu era bogată atunci când s-au cunoscut, aşa că nu mp i se ce soţul meu ar trebui să fie bogat?

Carrie îşi zise că uneori a vorbi cu Josh era ca şi emu u vorbi cu pereţii.

— Nu înţelegi, în schimb, fratele tău o va face. Nu din i. M/* «asta ţi-e teamă de vizita lui?

— Nu. Ring va avea multe de spus despre... ei bine, d \.1 privi felul în care am obţinut semnătura tatălui meu ca pe un 111 «m 1 necinstit. În plus, mai există şi posibilitatea ca această căsătoi u să nu fie tocmai legală, deoarece tata nu a ştiut ce semnează, 1111 eu nu am împlinit încă douăzeci şi unu de ani. Ring va fi, probului, supărat de faptul că noi doi am trăit câteva zile împreună, şi di faptul că locuiesc singură în oraş, lipsită de apărare, fără ca cineva i i i|, l de mine, în timp ce soţul meu stă la ferma lui. Ring **>hi** hrtrbat de modă veche, care consideră că bărbatul şi feri îi iic să trăiască împreună.

Im di /îmbi. Nu o putea face să înţeleagă ce anume însemna Hi mi I>arbat faptul că nu era în stare să-şi întreţină soţia, dar» ’In şi li mp ştia să o pună la încercare.

Peste trei ani putea 111 rina şi când va părăsi locul acela se va putea bucura din Ele viaţă. O trase pe Carrie înapoi pe genunchi.

Dacă fratele tău este îngrijorat de faptul că această îi mi ic nu-i legală, atunci va trebui să ne căsătorim din nou. II **| mi e** rău că prima oară am ratat noaptea nunţii, dar de astă IA nu voi scăpa ocazia.

Cuprinzându-i bărbia cu mâna, o sărută, încep să cred că mă iubeşti cu adevărat. Dacă mă poţi |||i îi uşa cum sunt acum, probabil că mă vei putea iubi şi mai târziu. Ce vrea să însemne asta?

I) după ce îl privi o clipă, Carrie se întoarse cu un aer ofensat. – Oh, da, iar ai secrete. Când mă vei iubi îndeajuns de mult i îi ulm a fi în stare să-mi spui totul despre tine?

— De fapt, ţi-am spus deja.

Josh scoase din buzunar scrisoarea pentru care stătuse treaz li >; ilă noaptea. În acelaşi timp, îi căzu din buzunar şi scrisoarea I te care o primise, şi Carrie se aplecă şi o ridică de pe podea.

— Mi-am petrecut toată noaptea scriindu-ţi, spuse el. Aveam < le gând să o expediez astăzi.

Carrie întinse mâna să o ia, dar Josh o trase înapoi.

— Pot să-ţi spun conţinutul, căci îl ştiu pe de rost.

— Prefer s-o citesc. În scrisoarea asta îmi faci di*l dragoste până la moarte?

— Da, spuse el cu ochii plini de tandreţe. As la >. M”.

Privind scrisoarea pe care o ţinea în mână, (am. Nu are adresă de returnare.

— Este pentru tine.

Şicanând-o, Josh puse pe masă scrisoarea pe cnif I

scrisese ei, astfel încât ea să nu o poată ajunge.

— Poate că ar fi mai bine să-mi citesc întâi corespt m. I. Să văd dacă nu este de la vreo admiratoare.

Josh intenţionase s-o şicaneze, dar păli când mirosi pin ui

— Josh, te simţi bine?

Ridicându-se de pe genunchii lui, Carrie se duse să mn| i|. Paharul ei cu coniac. În ritmul acesta, aveau să se îmbete **amm.l.n**

După ce Josh îl dădu peste cap dintr-o înghiţitură, îi îl 111 iim paharul pentru a i-i umple din nou şi abia după ce-l bău dese în Scrisoarea cu mâini tremurânde.

Îi trebui doar un minut pentru a o citi. Carrie nu mai vii/n. Niciodată un bărbat leşinând, dar avu impresia că asta se v n întâmpla. Ridicând braţul lui Josh, şi-l trecu pe

după umeri. Şi îl ajută să se aşeze pe canapea.

— Josh, strigă ea, începând să-l zgâlţâie. Sticla cu sănii i mirositoare se afla pe masă şi Carrie o luă şi i-o trecu pe sub nas

Josh îşi întoarse capul, astfel încât faţa lui atingea spătarul canapelei.

— Josh, ce s-a întâmplat?

În Ji nu-i răspunse, ci rămase privind un punct fix de pe ml i anapelei.

!< alicind scrisoarea de pe podea, Carrie o citi.

I >rugul meu Joshua.

A *lui ai de semnat un singur act, apoi vei fi liber, I i / voi aduce în data de treisprezece octombrie. Ce mai* n *umpli noştri copii?*

Cu toată dragostea, Nora I} S. Te vei răzgândi sau începe să-ţi placă viaţa de i mier?

Când Carrie termină de citit scrisoarea începu să tremure.

— Cine... îşi drese glasul. Cine este Nora? încet, Josh se întoarse spre ea, apoi se ridică.

— Se pare că încă mai este soţia mea, spuse el cu glas moale.

Privindu-l cu gura căscată de uimire, Carrie rămase

nemişcată. Familia ei şi ceilalţi cunoscuţi îi spuseseră că viaţa i şic plină de surprize şi greutăţi, dar nu îi crezuse niciodată. Ori de câte ori cineva îi spunea că viaţa este grea, ea răspundea că viaţa este aşa cum ţi-o faci tu, că oamenii sunt cei care aleg să fie Icriciţi sau necăjiţi şi întotdeauna dădea exemple despre oameni a căror familie avusese ghinioane după ghinioane şi, cu toate acestea, erau mai fericiţi decât alţii bogaţi, care aveau tot ce îşi doreau, dar erau nefericiţi. Într-o zi, când Carrie avea aproape şaisprezece ani, mama ei îi spusese că nu există oameni bogaţi care să fie cu-adevărat fericiţi în dragoste, că dânp, itmt| două treimi bucurie şi o treime cea mai cumplită sul «i m|| vremea aceea, Canie se gândise că mama ei nu era I < >. 111 «i dar acum înţelegea perfect ce anume dorise să spună

Carrie îşi îndreptă spatele.

— Am noroc. Fratele meu vine mâine, aşa că mă vupuii lua cu el înapoi, la Warebrooke.

Josh sări de pe canapea şi o prinse cu mâinile de im n 11

— Credeam că divorţul s-a încheiat acum un an. **Di** mm. #* ştie cât am plătit ca să mă eliberez de ea!

Carrie îi aruncă o privire rece.

— Şi eu care credeam că eşti văduv. Desigur, niciodatli

im te-ai gândit că ar fi cazul să-mi spui. Eşti amabil să te dai hm parte din calea mea? Trebuie să mă întorc la magazin. Nu tun u. Le merg afacerile prost, mai zise ea, măsurându-l din cap pin. «m picioare.

Auzind aceste vorbe, Josh îşi lăsă mâinile să cadă, neşi un «l ce anume ar mai fi putut spune în acel moment. Dându-se îna|» – «o lăsă să treacă pe lângă el şi Carrie părăsi mândră camera.

14

P

rivindu-şi chipul în oglindă, Carne îşi ciupi obrajii, dorind să treacă acestora o parte din roşeaţa nasului şi îşi dădu **îi** mai multă pudră, pentru a ascunde faptul că plânsese. Lui Ring n o să-i placă că îşi dădea cu pudră şi nici s-o vadă cu ochii înroşiţi. Dar mai mult decât orice, nu-i va plăcea deloc ceea ce (iirrie avea să-i spună. Precis că se va supăra rău.

Plânsese toată noaptea. Ieri, după ce îl părăsise pe Josh, se retrăsese într-una din camerele din spate ale magazinului, intenţionând să muncească din greu pentru a uita. Aşa făceau fraţii ei când erau tulburaţi de ceva, dar ei nu-i fu de niciun ajutor. Poate pentru că a conduce o companie navală era mult mai important decât a alege o

rochie. Carrie nu reuşi să se gândească la nimic altceva, decât la faptul că soţul ei era căsătorit cu o altă femeie. Nici măcar nu ştiuse că soţia lui trăia. Poate că Josh o iubea, dar nu avea destulă încredere să-i vorbească despre problemele lui.

Două ore după ce ea îl părăsise pe Joslu Tem >i I veniseră la ea la magazin, nerăbdători să o vadă. C; îi i *u* m. Să-şi şteargă ochii, astfel încât copiii să nu vadă **clipim. – .** aceştia îşi dăduseră seama imediat.

Tem o întrebă dacă citise scrisoarea pe care tatiil Im > scrisese. Cu gândul la scrisoarea de la Nora, Carrie u \pn... Citise şi că din cauza acelei scrisori avea de gând să păi nul Colorado pentru totdeauna.

Când copiii plecară din magazin, arătau dezamăgi | nu, plângă.

După plecarea lor, Carrie se duse la căsuţa pe enuj i închiriase, în spatele magazinului, şi plânse până când a doi nu în dimineaţa aceasta, trebuia să se întâlnească cu IV; iu-l .1 ultima persoană din lume pe care îşi dorea să o vadă. Po; îi., <| nu ar fi spus acest lucru, dar în mod sigur căi se citea în priviri 11 1 1 considerase întotdeauna că familia fusese prea îngăduitoau < u ea şi cu capriciile ei.

Carrie îşi puse pălărioara pe cap, fără a se mai deranja

„1 şi-o lege într-o fundă elegantă, cum făcea de obicei, deoarn. Nu-i mai păsa cum arată.

În timp ce se îndrepta spre peron, nu-i privi şi nici nu îi răspunse celor care o salutau. Tot ce-şi dorea era să termine 111 toate acestea, să îşi vadă fratele şi să se pregătească pentru întoarcerea în Mâine. Acolo unde pot să fiu din nou copilul drăgălaş al familiei, fetiţa pe care toată lumea o privea ca pe o jucărie, un loc unde îmi voi întemeia o familie şi voi avea un bărbat care să mă iubească numai pe mine.

i i la staţie cu treizeci de minute mai devreme şi şeful 11 Isc când o văzu.

I) i I agenţa aia n-a ajuns niciodată la timp şi n-o va face nici i Am auzit că au probleme cu indienii. S-ar putea să treacă 111111 te zile până să sosească.

< iirrie ripostă fără să-l privească măcar.

Veţi vedea că fratele meu va ajunge la timp, spuse ea, şi se «m pe o bancă.

A firmaţia ei îl făcu pe bărbat să izbucnească în hohote de i părăsi clădirea, probabil pentru a povesti şi celorlalţi din despre Carrie.

Omul plecase de numai două minute, când Josh intră în i tu li rea staţiei.

— Dumnezeule mare, e chiar soţul Norei, spuse ea, şi se întoarse cu spatele la el.

Aşezându-se lângă ea, Josh îi luă o mână într-a lui, dar Carrie n o trase imediat.

Josh îi cuprinse umerii şi îi întoarse faţa spre el.

— Carrie, am învăţat ceva de la tine: tu nu te dai niciodată bătută. Niciodată.

— Uneori, trebuie, zise ea, încercând zadarnic să se elibereze.

— Nu ţi-am vorbit despre Nora, deoarece am crezut că a ieşit definitiv din viaţa mea. Nu te mint Ai citit scrisoarea. Credeam că divorţul s-a pronunţat. Nu ştiam că a rămas o hârtie nesemnată. Am crezut că-i dădusem atât de mult, încât chiar şi o femeie ca ea s-ar fi putut declara mulţumită.

— Ce altceva i-ai mai dăruit? Toată dragostea ta?

— Nora nu avea nevoie de dragoste. Ea vom I mul dat toţi banii pe care i-am avut. După ce am vii u li 1110l hainele de pe mine, pentru a mă putea despăi ţ i < 1 «mi cere şi mai mult.

— Te vrea pe tine, spuse Carrie.

Joshâizâmbi.

— Tu eşti singura femeie care mă vrea. Tu mă v u Ulii

faptului că am un temperament dificil, că nu mă pl. **im» |i** fermier. Tu ne vrei pe mine şi pe copiii mei pentru» suntem, fără a te gândi dacă îţi putem oferi şi altceva **iii ”** de dragoste.

— Taci, şopti Carrie şi începu să plângă din nou.

— Carrie, îmi pare rău pentru tot ceea ce s-a întâmp1111 li pare rău că te-am judecat greşit şi că te-am considerai pl. < – în| Josh zâmbi văzându-i privirea indignată. Poţi să mă acu/i pe 11IH toate astea? Eşti mult prea frumoasă pentru ca un bărbat să!”!» – gândi că ai şi minte. Şi din propria-mi experienţă, ştiu că l< u i* frumoase se gândesc numai la ele.

— Soţia ta este frumoasă?

— Fosta mea soţie. Nu, n-aş spune despre ea că ml» frumoasă.

Josh îi desfăcu bentiţele bonetei şi i le legă din nou mai bărbie făcând o fundă frumoasă.

— N-o iubesc pe Nora. Nici nu sunt sigur că am iubii u vreodată.

— Dar este mama copiilor tăi.

— Nuamurât-o.

.» f în «I aceste cuvinte, Carne încercă să se ridice, dar Josh (I lot. Pe bancă.

Nu asta contează acum. Contează faptul că te iubesc, că l/l it căsătoreşti cu mine, că vreau să rămâi cu mine şi cu l i nii u totdeauna. Asta îţi doreai înainte de a ne vedea, **HI?**

Iu cred că te plac. M-ai minţit. Privirea o trăda din nou. **Ivi îi** te-am minţit. Credeam că divorţul s-a încheiat. IMirt a pe care am primit-o ieri a fost pentru mine un şoc, ia» îi şi pentru tine.

în n ea nu spuse nimic, o îmbrăţişă şi după o clipă îi simţi l-iii relaxându-se. Fratele meu... losh îi mângâie părul.

Lasă-l pe fratele tău în seama mea.

Tu nu-l cunoşti. Va fi foarte supărat când va afla că m-am în/li i lat cu un bărbat căsătorit.

Şi unde mai pui că îi vei face şi un copil acestui bărbat, l ni se Josh cu glas scăzut.

Carrie îşi ţinu respiraţia pentru o clipă. Nu era nevoie să-l întrebe cum de aflase acest lucru, deoarece leşinase de trei ori în nu ima săptămână şi bănuia că tot oraşul vorbea despre cauza acestor leşinuri.

— Mă vrei din cauza copilului?

— Oh, da, bineînţeles. Copilul este singurul motiv pentru care te vreau. Nu ţi-ai dat seama până acum că fac colecţie de copii? Mă pricep foarte bine la aşa ceva. Nu

crezi că-mi doresc

JUDE DEVERAUX – – —…

să fiu cu tine pentru simplul fapt că a trăi tăi a **un< mit în»**

simt mizerabil? şopti el. Came, te rog, nu m; i pm am

Carrie îl îmbrăţişă şi Josh o sărută, tandru d>ti dorinţă.

— Când fratele meu va sosi aici, indiferent e uit I văl diligenţa…

Josh îi atinse buzele cu degetele, nelăsând-o să vnrtM

— Lasă totul în seama mea. Îl voi face să înţeleagă «n cel mai fericit cuplu din lume şi că între noi nu s-a înt în i| >1 ti mut rău. Cine ştie, poate că diligenţa nu va ajunge nici pesli HV| în Pană atunci Nora nu numai că va veni, dar va fi de a p I, 11 a noi vom fi căsătoriţi. Totul va fi în regulăcu excepţia **lanului** meu de porumb.

— Fratelui meu nu-i pasă de porumbul tău plin de vi dacă eu sunt fericită şi…

Carrie se uită la ceasul pe care îl avea atârnat de gâl

— Diligenţa trebuie să sosească în zece minute. Va la zece minute şi fratele meu va fi aici.

Josh îi aruncă un zâmbet plin de neîncredere.

— În regulă, când va sosi, voi discuta cu el. Dacă vrea să fi| recăsătorim vom amâna lucrurile până când Nora îmi va

da aclui a divorţul se va încheia. Totul va dura douăzeci şi patru de ore, i. I mult. Josh o luă de bărbie, făcând-o să-l privească. Mă poţi ici la pentru tot ce s-a întâmplat? Şi pentru Nora? Nu am vrut să îţi spun că prima mea căsătorie a fost un eşec. Nu mă poţi condan 11 ia pentru acest lucru, nu-i aşa? îmi închipui că porumbul cu viermi este destul pentru a mă face să arăt ca un ratat.

În i în eşti un ratat.

Inul» o sărută.

Nu – i nu ştii cât înseamnă aceste cuvinte pentru mine. Pentru i nu.1 (le când m-am înhămat la blestemata asta de fermă, bi i vesc în ochii tăi nu mă simt un ratat.

Ştiam că ai nevoie de mine.

Am fost prea prost ca să-mi dau seama de acest lucru, i < | şi o sărută din nou.

(u de se îndepărtă şi ascultă atentă zgomotul de afară.

Asta este diligenţa.

I) esprinzându-se din braţele lui, se ridică de pe bancă şi

Josh zâmbi. Avea atâta încredere în cei din jurul ei, încât era vi i să că diligenţa va sosi la patru fix.

C înd zgomotul făcut de diligenţă crescu în intensitate, Josh lt, i al ară. Carrie stătea în picioare în capătul peronului de unde puica să vadă tot ce se petrecea.

Josh privi în direcţia din care se auzea zgomotul şi văzu că i n-a ce se îndrepta spre ei arăta, într-adevăr, a diligenţă. Se uită în ceasul lui Carrie.

— Nu vor reuşi. Mai sunt două minute până la ora patru şi mea mai au destul drum de străbătut.

— Ring va reuşi, spuse Carrie cu hotărâre în glas.

Locuitorii din Etemity începeau să se adune pentru a vedea ceea ce părea un adevărat miracol: sosirea diligenţei la timp. I ’rivind peste capul lui Carrie, Josh privea fascinat vizitiul care îşi învârtea biciul pe deasupra cailor. Acum putea să-l vadă pe

JUDE DEVERAUX

bărbatul care stătea în picioare, îl putea auzi cum r. Îi i| jă Io

şi aproape că putea să audă respiraţia grea a acestui u **Im** ”.

ce alergau în galop spre platforma staţiei. De obicei, vi#|)

care aproape întotdeauna era beat, intra în oraş om. lu*

caii într-un trap uşor, aproape la pas, fără a-i păsa ci ml îi. –…

soseşte.

— Cred că vor reuşi, spuse Josh.

— Bineînţeles, vor fi aici la ora patru, zise Carrie.

Ochii lui Josh se măriră de uimire privind diligenţii < uitţ apropia. Dacă nu se înşela, ceea ce se vedea pe scop» i l| Ml acesteia erau săgeţi. Uitându-se la mulţimea care creşti» *s* |i fiecare clipă, văzu că oamenii priveau cu atenţie ceea... M întâmpla.

La ora patru fix diligenţa se opri scrâşnind lângă plai I < nu im staţiei. În spatele diligenţei era legat un cal superb.

— Ce s-a întâmplat? îl întrebară toţi pe vizitiu, strigând în aeclitşi timp.

Josh ştia că vizitiul era întotdeauna beat. Astăzi însă omul era perfect treaz, cu cearcăne negre sub ochi, nebărbierit de > săptămână, iar colţul gurii îi tremura necontrolat.

— Ce s-a întâmplat? spuse vizitiul în timp ce cobora. Am fost atacaţi de hoţi. Nişte văcari beţi erau urmăriţi de indieni şi întreajţti şleahtă a decis să ne atace. Am fugit trecând printr-o turmă de bivoli speriaţi. Niciodată nu mi s-a mai întâmplat aşa ceva.

Vizitiul, care acaparase atenţia celor din jur, începu să se înfierbânte în timp ce-şi continua relatarea:

Noroc că am avut un nebun cu noi. Unul pe nume iiitif omery.

< arrie îi aruncă lui Josh o privire care spunea: „ţi-am

L, 14

II.

Vizitiul continuă:

Bărbatul ăsta zicea că are un program pe care trebuie să-l fcuprete, că are o întâlnire şi că va ajunge în Etemity la data la km spusese că va ajunge. Omul ăsta este nebun. Goneam cu **VH'o** şaizeci de kilometri pe oră şi bărbatul de care vă spun a Ivşit pe geamul diligenţei, s-a urcat pe cal şi a împrăştiat, de unul ilngur, bivolii din calea diligenţei. Nu m-a lăsat să încetinesc nici iiiimci când s-a strecurat înapoi în diligenţi când ne-au atacat v rtcarii, el le-a zburat cu puşca pălăriile de pe cap. Îndienii au li ist atât de impresionaţi, încât au renunţat să mai tragă în noi. Vă spun eu, omul ăsta e nebun.

În timp ce vorbea lăsă în jos scările, deschise uşa diligenţei, şi pasagerii începură să coboare. Erau plini de praf, speriaţi şi (ibosiţi. Arătau ca şi cum ar fi fost puşi într-un butoi şi rostogoliţi din Mâine până în Colorado.

Două femei, încă tremurând de spaima prin care trecuseră, se prăbuşiră în braţele celor din oraş. Meşa

uneia dintre ele alunecase pe o ureche dându-i un aspect grotesc.

Din diligenţă coborâră apoi trei bărbaţi, care nu arătau mai puţin înspăimântaţi decât femeile. Unul dintre ei avea o mânecă tăiată şi rana încă îi sângera, altul avea pălăria găurită în trei locuri. Cel de al treilea încerca să-şi aprindă o ţigară, dar mâinile îi tremurau atât de tare, încât nu reuşea. Câm1i în 11M littfi oraşului se apropie şi vru să-l ajute, pasagci ui: ”(nu

— Am nevoie de o tărie.

— Care dintre ei este fratele tău? o întreb; i l< nu «m ea nu se îndreptase spre niciunul dintre bărbaţi

Carrie nu-i răspunse, ci continuă săprivească spit i.

După ce toţi pasagerii coborâră, îşi făcu apai i (în un înalt, bine clădit, deosebit de arătos, îmbrăcat înti un» un culoare neagră. În loc să fie nervos şi înspăimântat, ui **Iuţi** | călători, bărbatul părea odihnit şi calm, de parcă **în** în «i întorcea de la o plimbare prin pădure.

Josh îl urmări cu atenţie cum coboară pe plai Im nu <i zâmbeşte celor din jur. Una dintre femeile care fusese nu lillmhtjft se uită la el şi începu să plângă, ascunzându-şi faţa la pu*|» ml femei în vârstă. Bărbatul îşi vârî mâna în buzunarul de Inimiitl, scoase o ţigară şi, cu mână sigură,

aprinse un chibrit. Întimi”» trăgea adânc din ţigară, părea să fie conştient de faptul e; i; ipn mp o sută de oameni îl urmăreau fascinaţi.

— Ghici care este Ring, spuse Carrie, cu vocea încărcatn d* emoţie.

Pentru a o face să se simtă în siguranţă, Josh o luă de **mâniţ**

Ca şi cum ar fi simţit prezenţa lor, Ring se întoarse:. Pi. Sora lui.

— Bună, scumpo, spuse el cu glas liniştit.

Ring îşi prinse sora în braţele-i vânjoase şi o îmbrăţişa e 11 putere în timp ce locuitorii oraşului continuau să-i privească. Dacii bărbatul, jumătate fiară, jumătate erou era un cunoscut al lui Carrie.

11 nu gata să îl accepte. La urma urmei, C^.

— I – vrie *că* cea pgiiiuse locun de muncă.

„I mă să te privesc, spuse Ring.

Ifr în k I; i înălţimii şi robusteţei lui, atinse cu delie

fii lunii fiu mai simţise până atunci ghimpe”.

...Le geloziei. – h mina crezuse în oamenii care îşi trăiau v^;

«– –, – tata cum ni de cuviinţa şi metodată nu spusese nnrt^V.

Îi... M copil, ce anume trebuie să facă. Dar

i 111 >sh înţelese că, până acum, nu iubise niciodar.^ era, ... Na cu adevărat.

i. Im piu nu putea sta cu mumie în sm, în timp *

.ca pe Came, deşi era fratele ei. 06 ace! bărbat

Venind lângă ea, Josh îi luă braţul cu un aer

Carrie îşi privi soţul. Ring era puţin mai înalt»? staP^'

În Ici de bine clădit. Carrie îşi zise că Josh ar^ * ^ar...". „tadeomiede iimai bine decât fratele ei.

King îi privi şi remarcă felul în care Josh... *N* „a... u „ţinea mâna lui i *îi* ne, felul în care îşi stnnsese buzele, de pare

I mia cu el dacă ar fi continuat s-o mângâie pe Caix Sa S?

...„... Rie. Elremarca i Irlulin care Carrie îl privea pe Josh, ca şi e\v i – *r* i xti – Amarii fost cel

111 a i grozav, cel mai frumos bărbat din lume şi ştK.

i îi 1 *hm* /nu. Uceeacedonse, i ştie. Bătuse drumul de la Mame până aici, x 1 u. –,. Pentru avedea i Iaca sora lui îl iubea pe acest om şi dacă aces*

i – i! Ta o miiea pe ea

a, în clipa aceea, avea răspunsul. În ceea ce^l... *

...Privea. Se putea urca înapoi indulgenţa, pentru a se

întoarce ^...

lui.

Ring îi zâmbi surorii sale şi Carrie îi răsix wunse cu un suns nesigur, care-l făcu să înţeleagă că ceva nu era în n juiia nu se putea preface şi nu putea ascunde nimic. I ai iim# i» t {posibil să o înveţe să joace pocher, dar când ave; 1i ăiţi Im atât de încântată, încât se dădea de gol. La urma un în era faptul că cei doi se iubeau. Stăteau amândoi în pun. Uw lângă celălalt, de parcă Ring ar fi fost o forţă a răulm i h încerca să-i separe.

— Permite-mi să mă prezint singur, spuse Josh, în 1111. M. 11 mim spre Ring. Joshua Greene.

Când Ring strânse mâna cumnatului său, avu impi < m. A mai întâlnise, dar nu îşi putea aminti unde anume.

— Ne-am mai întâlnit undeva?

— În mod sigur nu, spuse Josh, fără să şovăie.

Ar putea juca pocher, îşi zise Ring. Niciodată nu pe| i ui 11 * cărţi ţine în mână acest bărbat. Lasă să se vadă numai ceea u 11 convine.

— Probabil că nu, spuse Ring, cu o voce nepăsătoaiv

— Există vreun loc unde să pot face o baie? o întreba el 111 Carrie.

— Bineînţeles. Ţi-am rezervat o cameră la hotel, dar nu

este ca cele cu care eşti obişnuit tu.

Ring ar fi sărutat obrajii surorii sale şi ar fi râs de emoţia care o stăpânea, dar Josh o acoperea ca o pasăre de pradă.

— Sunt convins că mă voi descurca, spuse Ring. Poate că i 11 seara aceasta putem cina împreună. Mâine mi-ar face plăcerisă-ţi văd copiii.

acul lui Carrie începu să se contracte. Nu suporta *i*| aşteptare.

I >» – ce ai venit, Ring? Nu mă întorc cu tine, orice s-ar» i-i, Izbucni ea.

R ni) se apropie şi mai mult de ea.

Asta ai crezut? Că am bătut atâta drum ca să te iau acasă? Am crezut că poate din cauza hârtiilor, ei bine, ştii tu...

Cele semnate de tata fără să ştie ce face?

(arrie îşi coborî privirea...

R ing se uită la Josh. Oare unde îl mai văzuse pe acest bărbat? înseamnă că mă consideri un căpcăun, continuă el. Am – ml pentru că, într-adevăr, căsătoria ta este ilegală, iar mama i., i să te ştie fericită. Ţi-a trimis şi rochia ei de mireasă, vrea să i «căsătoreşti îmbrăcată cu ea şi doreşte neapărat o poză cu li i< a şi cu ginerele ei.

Bănuiesc că nu există niciun fel de probleme, îi ni că mi-am luat libertatea de a mă ocupa de organizarea i ci emoniei care va avea loc mâine după-amiază. Am ales flori de i uloare roz. Sper că este în regulă. Trebuie să mă întorc acasă cât mai curând posibil.

— Da, spuse Carrie cu o urmă de ezitare în glas. Cred că se poate.

— Bine, spuse Ring, ridicându-şi bagajul pe care vizitiul îl dăduse jos de pe acoperişul diligenţei. Putem pleca? întrebă el, lacând un gest cu mâna, în semn de invitaţie, astfel încât Carrie să-l poată conduce la hotel.

V 0 *t*

— Îi voi spune, începu Josh. Bărbatul ăsta a...

— Nu-i vei spune nimic, murmură Carrie. Mi-a luat viaţa

JUDE DEVERAUX

În mâinile lui, asta este tot ce a făcut. Сипом miul I

sunt convinsă că are împuternicire din partea talaltt) w este protectorul meu legal. Sper din toată în imn mi însec, soţia ta să apară mâine dimineaţă devi cm... H||

să ne putem căsători la ora la care spune Ring ni iintal facem.

15

a vă lua acasă, spuse Carrie necăjită, mine baia. Amândoi în camera de hotel, ca Ring să-şi

lletiseas^ăxrezi că te despre ^ începe 88 ™

va trebui să facă daci ^ *f* ^în r'° ^ Ş'tă Va ™*pl?*

— Trebui C^napef'Carrie privea covorul uzat şi prăfuit.

Nu-i nevoie ^ facem să creadă că *totul* este în regulă'

vem. SPunem nimic *despre* problemele pe care le au port *un* eoni u avem nia ° problemă, doar că tu ai o soţie, iar cum îl cunosc eu fiS o^ T" nu'! Pe Ri" g ^ dacă ar afla adevărul moralltate deosebită şi ar fi scandalizat

Ofitând, *Josh spuse:*

— Cred că îţi judeci greşit fratele. Nu-l deli – cu sentimente, ca şi noi.

— Ha! Dacă Ring are vreun sentiment mimu – ««««* «^ ascunde foarte bine.

Josh râse cu aroganţă.

— Nu-şi ascunde foarte bine sentimentele (i» «În când va veni la tine va fi cel mai tandru dintre fraţii tai | i n tot ce-ţi doreşti, ar face orice pentru tine.

— Nu ştii nimic! izbucni Carrie. Ring este...

— Ce anume sunt, scumpa mea soră? întrebă Ritij1

cameră.

Purta un costum de seară perfect călcat, în tune –

Josh arătau şifonaţi şi prăfuiţi. 1

— Eşti fratele meu cel mai drag, spuse Carrie ricin nulii «pe vârfuri pentru a-l săruta pe obrazul proapsăt bărbierii

— *„Un măr frumos cu miezul putrezit. Oh, Jmmitwf* t *înşelătoare ce-ascunde adevărul!”,* cită Ring.

— Ale cui sunt versurile?

— Ale lui Shakespeare. Le-ai fi ştiut, dacă ţi-ai fi bătut i, i| cu| să termini şcoala. Coborâm la cină?

Carrie şi Josh o luară înainte. Ring păşea în urma lor. (im seară înainte, Carrie trimisese pe una dintre angajatele ei un pregătească tot ce hotelul Etemity avea mai bun şi acum se înt n I – . ce anume se va mai întâmpla.

Într-un separeu din sufrageria hotelului, fusese pregătit;! < ■ masă pentru trei persoane şi, dacă nu ar fi fost atât de nervoasă, Carrie ar fi râs văzând punerea în scenă. Chelnerii purtau în locul hainelor obişnuite – ce arătau de parcă fuseseră scoase de sub ip Im costume, majoritatea împrumutate, după felul în îi i o potriveau. Pe braţ, aveau şervete, după moda – – (iscă, doar că nu arătau prea curate şi nu fuseseră imediat ce luară loc la masă, unul

dintre chelneri ridică 111 Im Ring şi începu să-i toarne vin. Omul văzu ceva în pahar, ni i înţinutul şi îi turnă din nou. Carrie putu să vadă bucăţele Îţi 111. I pl. utind deasupra vinului. Îşi ţinu respiraţia când Ring sorbi p, îl iar, aşteptându-se să reacţioneze aşa cum făcea acasă: să inie că vinul era o porcărie şi nu poate fi băut.

I) e data asta însă, el îi zâmbi chelnerului.

„Vinul bun îţi este un prieten devotat, dacă-l foloseşti, nu trebuie”.

Chelnerul, care lucra la grajduri când în hotel nu erau clienţi.n. Îic habar n-avea ce anume spusese Ring, se îndepărtă zâmbind. Vasele cu mâncare fură aduse pe rând şi aşezate în faţa lor. Carrie îşi trase farfuria mai aproape.

— Cu ce anume te ocupi, domnule Greene? întrebă Ring. Privind spre Josh, Carrie îşi ţinu respiraţia pentru o clipă.

1*1*1 ia era să-i spună lui Josh că fratelui ei nu-i păsa că nu are bani, şi alta să-i prezinte situaţia reală. Spera ca Josh să se descurce 11 într-un fel şi, ei bine, să înfrumuseţeze puţin lucrurile cu privire la Icrmă.

— Cultiv viermi, spuse Josh. Câmpuri întregi.

Sunetul pe care-l scoase Carrie semăna a geamăt, – înţeleg, spuse Ring. Altceva?

— Câţiva gândaci, o cultură destul de bună de buruieni,

dar specialitatea mea sunt viermii de porumb Vii unui frumoşi. Mănâncă fiecare boabă depou în îl i|» > ■ în p – *„O, tu, buruiană, atât de încântătome)/***, nu, i** *mirositoare, încât simţurile mă dor, n-ar fi) (u lmii* u *nicicând!”* spuse Ring.

Carrie ignoră versurile citate de fratele **ci** – Ring, nu este adevărat că Josh cre. Şir «mai

viermi, cel puţin nu acesta este întregul adevai **I< – ■!»** ****ţi s-a facă o mulţime de alte lucruri.

Amândoi bărbaţii o priviră cu interes.

— Te rog, iubito, spune-mi ce anume ştiu să i.i «, *|...» Carrie îşi îngustă ochii privindu-l. Vorbea ca 711 nu |

glumit. Când se ocupaseră de fratele lui Josh, luaseră toiul m... Dar acum când se aflau de faţă cu fratele ei cel mare, **t mt> t-l|** tip destul de dificil, îşi permitea să glumească.

— Îşi iubeşte copiii foarte mult, mă iubeşte pe mm. 1 hi iubesc pe el.

Josh îi zâmbi lui Ring.

— Nu are niciun motiv să mă iubească, dar, pur şi

simplu |

face.

Ring îi întoarse zâmbetul.

—, ynu pot gândi decât ca o femeie: îl văd aşa, pentru... 1 *aşa este”.*

— Întocmai, spuse Josh părând că se simte foarte bine al al 1111 de Ring. Mai doreşti să-ţi tom din această minunată bău 1111,1 cumnate?

Ring îi întinse paharul pentru a fi umplut.

ţ) ni spirit nevăzut al vinului! De nu ai nume cu mpiif chema, atunci mă lasă să-ţi spun demon!”

11 ■ 111 i ne, Ring? îl repezi Carne. Chiar nu poţi vorbi *i ItmlC?*

întâi**. Îi** uncăo privire voit compătimitoare.

t | *nrbele îi sunt precum pumnalele, şi fiecare cuvânt i ţliii i dacă răsuflarea i-arfl la fel de groaznică precum * 111 ha, nimic în jurul ei n-ar mai avea viaţă; ar putea h iiulpână şi Steaua Nordului*”.

Im fiează, spuse Carrie, bătând cu pumnul în masă. Pentru i 11111) umnezeu, ce te-a apucat?

I mp, îşi scuturăcapul ca şi cum ar fi vrut să-şi limpezească m

N11 ştiu. Încă de când am coborât din diligenţă, îmi vin

în ||II0 versurile lui Shakespeare. În baie încercam să recit miel.

Roţi face asta acasă, spuse Carrie cu severitate. Acum N» ni i:. A-mi petrec timpul cu tine şi cu soţul meu, nu cu un actoraş I* iluzină.

Ring deschise gura, ca şi cum intenţiona să recite iarăşi ceva, i îi i enunţă. Apoi spuse pe un ton serios:

Îmi vorbeai despre soţul tău. Despre viermi, dacă nu mă înşel.

— Şi despre buruieni, adăugă Josh.

Carrie se aplecă peste masă şi se uită pe rând la amândoi. Nu înţelegea ce anume se întâmplă, dar îi venea să se ridice de la 11 iasă şi să-i lase singuri. Amândoi afişau acelaşi zâmbet mulţumit.

JUPE DEVERAUX

plin de sine, pe care numai bărbaţii îl pot avea, im / iuti «superioritate datorat simplului fapt că se născusei rt I l *|i întinzându-se peste masă, Ring strânse mâna ... «i*

— Îmi cer scuze. Cred că dorinţa mea de a reeilu |ni» #J află acum sub control. Povesteşte-mi despre tine şi ’Uftţtfţ faci.

— Îţi vorbeam despre Josh. Despre ferma lui.

Deşi susţinuse că lui Ring nu i-ar păsa deferii ia lui i adevărul era că se temea că fratele ei o va găsi prost îi tu i ţh

— Şi acum să-ţi povestesc despre Josh, zise Carne şi i se lumină imediat. Josh poate citi cu voce tare, la lei.1. Um cum poate cânta Maddie.

Ring îl privi pe Josh cu un fel de respect.

— Poţi să o faci acum? Mi se pare ceva deosebit.

— Cine este Maddie? întrebă Josh.

— Soţia lui Ring, pe care lumea o cunoaşte sub un im I» în Lareina.

De astă dată Josh fu cel care-l privi pe Ring cu **re** | **n**. **I**

deoarece Lareina era cea mai bună cântăreaţă din lume.

— Felicitări pentru alegerea făcută şi pentru onoarea <l> în avea o asemenea soţie. De multe ori am ascultat-o cântând l i Paris, la Viena, la Roma. M-am dus să o ascult ori de câte ori ani avut posibilitatea.

— Nu ştiam că ai fost în toate aceste locuri, spuse Cari n dar Josh o ignoră.

— Mulţumesc, spuse Ring. Este o femeie minunată...

Ring se opri privindu-l cu atenţie.

— Poţi *citi* tare... Tu eşti...

* **îi** un gest rapid, Josh răsturnă ca din întâmplare paharul cu un King, împiedicându-l astfel să continue. Carrie, preocupată a ce se întâmplase nu putu să vadă felul în care soţul ei se la King, implorându-l să tacă.

I) ieşi nu văzuse nimic, Carrie îşi dădu seama că ceva se ijplase. Era ca şi cum cei doi bărbaţi ar fi fi fost membrii unui li secret din care ea era exclusă. Se părea că, în numai câteva unde, cei doi deveniseră cei mai buni prieteni. Cât dură cina, doi discutară, adresându-i-se lui Carrie doar din când în când. II>iră despre toate oraşele pe care le văzuseră, despre piesele feutru la care fuseseră şi despre vocea soţiei lui Ring. Vorbiră spre cunoştinţe comune, despre hoteluri, despre mâncăruri şi nuri.

În tot acest timp Carrie rămase tăcută, ignorată, fierbând în kiii propriu pentru că o tratau astfel, parcă ar fi fost o fetiţă mult prea puţin umblată pentru a-i acorda vreo atenţie.

După o vreme, cei doi bărbaţi hotărâră că era timpul să se retragă.

— Ne vedem mâine cu toţii, spuse Ring. Să zicem, pe la I n înz, la ferma ta. Căsătoria a fost programată pentru ora cinci. Asta îmi va permite să-ţi cunosc copiii. Spune-mi, seamănă cu line?

Carrie simţi că întrebarea pe care fratele ei i-o pusese lui Josh avea şi un alt înţeles decât cel exprimat.

— Îmi seamănă, cu o singură excepţie: sunt mult mai talentaţi.

Afirmaţia aceasta păru să-l amuze teribil pe Ring.

În timp ce cei doi bărbaţi îşi urară noapte bună, Carrie nu scoase o vorbă.

Josh o luă de braţ, dar era preocupat de ervn ţi. mi I să-şi dea seama cât era Carrie de supărată pe el.

— Am adus căruţa la Hiram, spuse el. Am lăsat «» lu tingi Presupun că ai de gând să mergi împreună cu mine, în nud

Primul gând care îi trecu prin minte fu acela dr a i are de

gând să rămână în oraş, la magazinul ei, şi iad» n || încolo va locui în Etemity. Poate că nu va mai vorbi nu nu* tatăl celor doi copii pe care îi iubea, dar se va ciisaim 11u g mâine – dacă *soţia* lui îi va da actul de divorţ.

Josh se duse la grajduri, scoase căruţa, o ajută să ne n|| apoi îi vorbi tot timpul cât dură drumul spre casă. Îi spţi. «’» n *|| minunat era fratele ei, cât de manierat, cât de inteligent, 11| di citit.

— Bănuiesc că această părere se datorează făptuim t * cunoaşte pe oamenii pe care îi ştii şi *tu,* că a călătorit în 1 cu ml în care ai călătorit şi *tu.* Locuri pe care habar n-aveam că în «I văzut.

Josh păru să nu sesizeze ironia din glasul ei şi cont imn l vorbească despre Ring, spunând că era un tip deosebii, un adevărat bărbat.

— Un bărbat ca el poate struni un cal, ştie să foloseasi, în armă, să recite un vers din Shakespeare şi să acorde atenţi* unei femei.

După această tiradă, Carrie îl anunţă că îi vine să vomiţi

— Din cauza copilului? întrebă Josh îngrijorat, pregătindu-se să oprească caii.

— Nu, din cauza ta.

Înainte de a merge acasă, se opriră să ia copiii de la

Hiram.

ti nvca o casă mare, solidă, strălucind de curăţenie, dar – 111, i fără nicio floare în faţa casei. Carrie rămase în căruţă |k *v* Josh intră să ia copiii. După câteva clipe se întoarse cu «4 în braţe. Fetiţa dormea şi Tem era somnoros. Carrie o i I) al las din braţele lui Josh. Tem urcă în căruţă şi se aşează mpe de Carrie, cuibărindu-se lângă ea.

Ai de gând să rămâi sau vrei să pleci? întrebă Tem, căscând. Să rămân, răspunse Carrie.

I cm dădu din cap ca şi cum ar fi atras atenţia asupra faptului în casta era ultima hotărâre, dar nu şi cea finală, deoarece s-ar 1 «, i oricând schimba.

Ajunşi acasă, Josh îi luă pe cei doi copii şi îi urcă în camera în mansardă.

Carrie îl întâlni în faţa uşii dormitorului.

— Ce ai de gând să faci?

— Să mă duc la culcare.

— Nu în camera asta, în niciun caz, spuse ea cu hotărâre. Josh oftă.

— Carrie, iubito, este ridicol ce spui. Sunt obosit şi nu vreau; i împart patul cu Dallas. Fie-ţi milă de mine.

— *Nu* îmi voi petrece această noapte cu tine. Noi doi nu

intern căsătoriţi. De fapt, din punct de vedere legal, eşti căsătorit cu o altă femeie, iar dacă dormim împreună înseamnă că tu comiţi un adulter.

— Dar eram căsătorit cu ea şi înainte de noaptea în care am dormit împreună.

— Da, dar atunci nu ştiam.

Josh se apropie de ea. Vocea îi deveni joasă şi seducătoare.

— Carne, dragostea mea, nu-mi doresc deeâl uit W «> să pot dormi. Nu-i poţi refuza asta unui bărbat, nu i-a – 1

— Şi ce anume te-a obosit, creşterea viermi Im –... Im ai stat de vorbă cu fratele meu şi m-ai ignorat toată în îi*D

— Carrie, scumpo, insistă el încercând să-i mi i 1 – 1 n mi*nţă*

— Să nu mă atingi! Carrie intră în dormitor şi i 11111 îl I itf|

nas.

Când Josh se strecură în patul îngust alături de Im 14 Iu aceasta murmură somnoroasă:

— Ţi-am spus eu că vrea patul cel mare numai pentru...”

Carrie încă mai dormea când cei doi copii intrară **în d «mki-h** şi o treziră. În loc să sară în pat, aşa cum făceau de ohn n urcară lângă ea împreună cu Hapciu şi curând

adormin i şi ei

Josh stătea în pragul uşii sorbind din ceea ce se puicii uiiiiil cea mai proastă cafea şi îi privea cu dragoste-ei bine, pe I I» i «nu îl iubea pe căţel, dar simţea ceva chiar şi pentru acea ci cal i iift

Cu o seară înainte, când luaseră cina împreună cu lfau-l «h Josh fusese conştient de faptul că era supărată. Probabil **ca nu în** fi trebuit să facă ceea ce făcuse, dar gelozia ei îl satisfăcu:. «114 deplin. Femeile din viaţa lui fuseseră geloase, dar ele **nu** însemnaseră nimic pentru el. De fapt nu îl iubiseră pe el, ci |» «bărbatul care credeau ele că este. Multe femei încercaseră n| pună mâna pe Josh folosindu-se de copii, dar niciuna nu reuşi > să se apropie de ei.

Acum, privindu-i cum stăteau lipiţi unii de alţii, Josh ştia cil el şi copiii lui aveau nevoie de prezenţa ei.

Totul avea să fie bine de acum încolo. Ştia acest lucru. Toi mi îi avea de făcut era să rezolve problema cu Nora, după iivească fie liber.

I lapciu sări de sub pătură şi începu să latre frenetic, ca şi **Il în** li simţit că vine cineva. De afară se auzea zgomotul făcut nu fisură ce se apropia. Nu se putea ca Nora să fi sosit deja.

Auzindu-l pe Hapciu, Carrie se trezi şi în prima clipă nu-şi li i scama unde se află.

I cm îşi ridică capul de pe pernă.

Ce-i cu zgomotul ăsta?

Trăsura se opri în faţa casei şi un bărbat strigă la cai.

— Sper să nu fie unchiul Hiram, zise Dallas. Îi vom spune că Yli aici şi o va lua la fugă.

Râzând, Carrie începu să o gâdile pe fetiţă. Tem ieşi din i. Ui icră, curios să afle ce se întâmplă, dar reveni imediat, palid la! îi|a.

— A venit mama, şopti el cu glas pierdut.

Carrie înţepeni. Se gândise la acea femeie ca la soţia lui losh, dar nu ca mamă a copiilor. Oare vor fi atât de bucuroşi că îşi revăd mama, încât vor uita de Carrie? Carrie se supără pe ea 11 isăşi pentru acest gând îngrozitor. Femeia aceea era mama copiilor şi era de la sine înţeles că aceştia o iubeau.

— Duceţi-vă să o întâmpinaţi, îi îndemnă Carrie, dar Dallas se aşează pe genunchii ei, iar Tem nu se mişcă de lângă uşă.

În clipa următoare, uşa de la intrare fu deschisă cu zgomot şi, cu toate că nu o putea vedea, Carrie o simţi, de parcă prezenţa ei se făcuse simţită în toată casa.

— Unde sunt? Unde sunt scumpii mei copilaşi?

Înainte ca Carrie să poată spune ceva, înainte să-i poată cere lui Tem să închidă uşa dormitorului, рем! и и ** Îmi să nu o vadă stând în pat, cu părul răvăşit şi put liixt de noapte, Nora intră în cameră.

Era o femeie înaltă, cu oase mari, cu faţa” ы< În «îl 4 | de parcă juca un rol într-o dramă. Avea piele; i a 11 м, ui la culoare, buzele roşii şi părul negru. Eraâmbuu. И». Ml scumpă din brocart negru şi roşu, iar talia îi ei a:. 1111 ei Ulii lucru pe care Carrie, avândochiul format, îl observă **iii**... În sâni frumos conturaţi şi orice femeie ar fi invidial i» |m mihi Josh îi spusese că soţia lui nu era chiar frumoasă. 11 îi i. Г t. I era ffumosă. Era ameţitoare. O femeie care îi făcea p< I-ul «h| se oprească din drum. O femeie care putea inspirn pi-i>|| compozitori.

În timp ce Carrie o privea, amuţită de uimii t Ь щ | apropie de ea. Carrie întinse mâna şi trase băiatul l inpt – Dallas. Pentru prima dată, Hapciu amuţise.

— Dumnezeule mare, ce scenă... foarte familială. Spuiu ntl Josh, toate noile tale... cuceriri dorm în pat cu tine Ş7’ui *nu ||| noştri?

Carrie vru să se apere, dar ce să-i spună acestei femei? (A era soţia soţului ei?

Copiii nu schiţară niciun gest, dar îşi priveau tăcuţi nuinm

— Haideţi, scumpilor, veniţi să daţi un sărut mamei voci:. Ti.

Ascultători, fără să scoată o vorbă, copiii se duseră lamai i n lor. Aplecându-se spre ei, Nora le permise să îi dea un sărut | и obraz, dar nu-i luă în braţe, nici măcar nu îi atinse.

— Şi cine este micuţa ta prietenă? îl întrebă Nora pe Tem

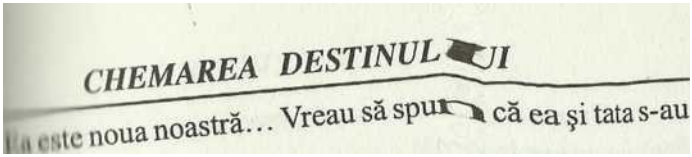

„9 *Ce* interesant. Întorcân & ou-se spre Josh ea L mile se pare că ai două soţii. Pes ale că nu ştiu prea dar nu cred că aşa ceva e^-te ţegal.

(Impre şi» bine să 0 lăsăm pe C surie să se îmbrace, jixş iâşi conduse frumoasă, răpitoare^, divina soţie afară

l#eră. Cu hainele de călăr\e Ş1 coborî în salon.

L „sslu la masă, cu capete^ aplecate unul spre

1 f răgându-se înapoi, Nora o studie pe Carrie din cap până în

laşacăesteoscumpă, Josh, indiferemunde ai găsit-o?

În heleşteul cu **mormoloci,** spuse Came printre dinţi şi se din fată a casei.

1,11 toshoprinse şi o aduse înapoi la masă. Apoi trase un scaun

0WTemaspuseeeetadu o cafea pentru Carrie. R dhăiatul puse cafeaua în faţalvn Carrie, Josh spuse: **Carrie,** iubirea mea, singura şi **un\rea** mea iubire, vreau să

...Iosh o prinse însă de umeri 0 împiedică.

tssena – ^ Josh, scumpule, am impresia că aceasta micuţă^este supărată pe tine? l-ai SpUS despre mine, nu-i aşa?

— Cum crezi că ite-aş fi putut descrie cil mm Josh pe un ton ironic.

Nora luă afirmaţia lui Josh ca pe un complim. Ni...1 şi insinuant.

a

— Bineînţeles că nu m-ai putut descrie, du 1 – 1111 hmi bărbaţi au încercat să o facă şi n-au reuşit. Nor; 1 imn «IIH la Carrie.

— Nu este deloc potrivită pentru scenă. I – . 1. Mult |. Ti scundă. Nu este actriţă, o repezi Josh. Este soţie şi 11 un 1 ill... altceva.

— Câtde... interesant, spuse Nora, fără a ascum I... Mimii gândea despre activitatea lui Carrie.

— Pot conduce un magazin, spuse Carrie, deonn – *$* îl spusele lui Josh se înţelesese că ea nu făcea nimic altcev.1... T să stea aplecată asupra albiei cu rufe şi să frece podeaua

— Un magazin? spuse Nora ridicând o sprânceană.

— Cumpără îmbrăcăminte, completă Josh, minima li /111.1. Îih nou activitatea lui Carrie.

Carrie încercă să se ridice de pe scaun, dar Josh o ţi-a în înapoi.

— Nora, hai să terminăm cât mai repede. Dă-mi hârtia ţi. pleacă. Aici nu este loc pentru tine.

La aceste vorbe, Nora începu să plângă încet într-o bal 1.1 n de dantelă, având grijă să arate cât mai înduioşător.

— Josh, cum poţi să fii atât de crud cu mine? M-am folosii de această hârtie doar pentru a veni să-mi văd copiii. Mi-e atât de dor de ei! Mi-e dor de sunetul paşilor lor în liniştea nopţii. Mir l|l.1 < le felul în care Dallas se trezea din somn când visa Îii II M i-e dor... hohotul de plâns o făcu să nu mai poată

în

Cm ric nu se putu stăpâni, întinse mâna peste masă

pentru a un le mânanorei. Îi cunoştea pe copii de puţin timp, dar mi ci ar fi murit de durere dacă ar fi fost obligată să-i cecă. Cum altfel putea să se simtă această femeie care ni ’.fi se despartă de ei? Şi de ce Josh se purta atât de urât cu – i. I pe care odată o iubise? losh prinse mâna lui Carrie înainte de a o fi putut atinge pe a un.

Timpul acordat a expirat, spuse Josh. Ai început să-ţi JHnzi talentul.

Spre consternarea lui Carrie, chipul Norei îşi schimbă – 1 iresia într-o clipă, devenind zâmbitor.

— Dar, scumpule, trebuie să te am alături. Cum pot să fiu în mă fără a-l avea alături pe Marele Templeton?

Carrie îşi întoarse privirea spre Josh, dar acesta se uita la Nora.

— Vreau hârtia, spuse Josh.

Nora se aplecă şi îşi puse mâinile pe masă. Rochia îi era atât de decoltată, încât nicio femeie decentă nu ar fi purtat aşa ceva înainte de apusul soarelui.

— Am pierdut-o, scumpule, murmură ea. Mi-a alunecat din sân.

Ridicându-şi privirea spre Josh, Carrie îl văzu privind spre decolteul rochiei cu care era îmbrăcată Nora, ca şi cum intenţiona să caute acolo hârtia care sepierduse.

Carne sr i hlioi i casă şi se îndreptă spre şopronul căruia Josh îi s|xiimui I În timp ce înşeua bătrânul cal de muncă, intră Josh

— Carrie... începu el.

— Nu-mi spune niciun cuvânt. Nici măcar un stupii Nu ai *nimic* de spus... scumpi Ultimul cuvânt îl sun în dinţiistrânşi. Numai ai nimic să-mi spui. M-ai minţii |» tima oară.

Tem, spuse el cu căldură. Dallas.

Pentru o clipă, Carrieâşi lipi fruntea de şaua calului ochii i se umplură de lacrimi.

— Cum îndrăzneşti să te foloseşti de copii pentru a nh) l de la mine ceea ce doreşti?

Carrie încercă să strângă cureaua pentru a fixa şi mn. I» < privirea îi era înceţoşată.

Josh veni lângă ea, îi îndepărtămâinile, strânse cureaua, «lup i care rămase lângă ea.

— Eşti liberă să pleci. Îfu Voi încerca să te opresc. I >,! – i pentru u tine nu are importanţă faptul că eu şi cei mici te iubin i şi ut în curând vom avea un copil care va creşte fără tatăl lui, atuin i pleacă. Nu voi face nimic pentru a te opri.

Carrie puse piciorul în Scăriţă, apoi se întoarse, se repezi

E Josh şi începu să-l lovească în piept cu pumnii ei mici.

— Te urăsc, te urăsc, te Urăsc! înţelegi ce-ţi spun? Te urăsc la fel de mult pe cât te iubesc.

Când primul val de filme trecu, Josh o trase între braţele sale şi o ţinu strâns la piept în timp ce Carrie plângea.

I şic atât de frumoasă, spuse Carrie. Este cea mai frumoasă de pe care am văzut-o vreodată.

Precum un şarpe coral. Frumos şi aducător de moarte. Nu crezi cu-adevărat ceea ce spui, altfel nu te-ai fi **Im** it cu ea.

Împlinisem nouăsprezece ani când m-am însurat cu ea.

11 ită minte puteam avea?

Eu am douăzeci de ani, suspină Carrie. Asta înseamnă că i.im ce fac?

— Bineînţeles că ştii. *Tu* ai destulă minte ca să te îndrăgosteşti **ilf** *mine.*

Carrie râse, printre lacrimi.

— Aşa-i mai bine. Acum vreau să te aşezi lângă mine. Cred a este timpul să stăm de vorbă.

— Să stăm de vorbă? Ai de gând să stai de vorbă cu mine? stai de vorbă cu femeia care îţi declară că te iubeşte? Nu ai de gând să-mi spui despre ceea ce oricine altcineva pare să ştie despre tine, nu-i aşa? Soţia… ta,

copiii tăi, fratele tău, chiar şi 11; iţele meu – ştiu cu toţii. Nu mă privi aşa. Cu toate că mă consideri o proastă, nu sunt. Ring nu s-ar fi purtat cu tine aşa cum a făcut-o aseară, dacă nu ar fi ştiut cine eşti.

Josh o trase lângă el pe o grămadă de fân şi îi cuprinse umerii cu braţul.

— Cu ce să încep?

— De ce mă întrebi pe mine? Nu ştiu destule lucruri despre tine ca să-ţi pot spune cu ce să începi. În plus, ai timp de pierdut cu mine? Nu cumva adorabila, misterioasa, supraponderala ta *soţie* doreşte ca tu să cauţi hârtia de divorţ pici < Im,» mi ■» ei? Nu că ai avea nevoie de încurajare, dai tr uni **|Hil «|** peste piept cu frânghia cu care l-am salvat pe km * coborâm în decolteu după hârtie. Tot ceea ce doi –» «|| {

laşi pe mine să-i fac nodurile.

Josh îşi acoperi gura cu degetele, astfel încât < ui i ni || vadă că zâmbeşte.

— Nora este ocupată cu Eric. Nu l-ai văzul, nu Un metru

optzeci. Blond. Adorabil. Cu zece ani mai tină I.i... ea.

— Este mai în vârstă şi decât tine, nu-i aşa?

— Cu mult, spuse Josh. Acum vrei să-ţi vorbesc ’Lupii mine sau continuăm cu răutăţile la adresa Norei?

Carrie păru să se gândească o clipă.

— Ascult, răspunse ea.

— Părinţii mei au fost doi actori mediocri, deşi cred **cât liilfţ)** meu ar fi putut face mai mult dacă nu i-ar fi plăcut băuţi 11 a, I «pa zilnic doi litri de tărie. Oricum, până la vârsta de opt ani am crem ui în garderoba teatrului şi în camere murdare de hotel. Apoi, lui 11 meu a murit şi...

— Cum? Cum a murit tatăl tău?

— A alunecat de pe trotuar, a căzut în stradă şi a trecut pesU el o căruţă care transporta bere. Cred că şi-ar fi dorit să mosn.1 aşa.

Carrie nu desluşea niciun strop de dragoste pentru tatăl lui în glasul lui Josh.

— La vremea când a murit el, mama trecuse de primele i nsnţe ca actriţă şi îi plăcea whisky-ul. A încercat să se –) 111n cu ajutorul actoriei, dar nu a reuşit să primească nici ti i (» Iuri prost plătite. Când aveam zece ani, a răspuns unui îi i| I >e care îl citise în ziar şi am pornit spre Etemity, unde s-a **hi îi îl** cu domnul Elliot Greene, văduv, care

deţinea o casă – 1111 oraş şi avea un fiu mai mare decât mine.

Iliram?

Unul, da bun.

(iura lui Josh se strânse.

Hiram a fost întotdeauna un tip puternic, cu aere de stăpân, măgar, şi se bucurase până atunci de întreaga atenţie a tatălui în şi de aceea a avut mereu resentimente faţă de mine.

Oprindu-se, Josh zâmbi.

— Am ajuns să-l iubesc pe domnul Greene. Era un om blând /i | irietenos şi a continuat să aibă grijă de mine încă doi ani după moartea mamei. A murit când aveam doar şaisprezece ani şi fiul lui cel plin de sine a moştenit totul. Imediat după înmormântare, 11 iram mi-a spus că dacă nu voi face tot ce-mi spune el, mă va lua de urechi şi mă va da afară. L-am scăpat de griji. Am părăsit casa patru ore mai târziu.

— Şi ce-ai făcut?

— Singurul lucru la care mă pricepeam: am devenit actor.

Făcu o pauză pentru a-i permite lui Carrie să-şi limpezească gândurile. Apoi Carrie îşi aminti ce spusese

Nora:

— Marele Templeton?

Când îl privi, îl văzu zâmbind.

— Joshua Templeton, repetă Carrie. Am auzit de tine.

— Oh, spuse Josh ridicând o sprânceană.

Privirea lui părea să spună „Bineînţeles că ai auzii * l întreaga lume a auzit”. Lui Carrie nu-i plăcu acea privire

— Actor, eşti actor, spuse ea aruncându-i o pl. i\l» dispreţuitoare.

— Un actor shakespearian. Cel mai bun actor din lui mai mare...

Auzindu-l cum se laudă, Carrie dădu să se ridice, d; **îi** I «» li n-o lăsă.

— În tot acest timpm-am gândit că probabil ai făcut» ovu îngrozitor. Am crezut că ai fostlaânchisoareppentru căaijelini p cineva. Nu puteam accepta ideea că eşti un criminal. Şi i hui colo, ai fost doar un actor.

Ultimul cuvânt îl pronunţă cu un ton de parcă ar fi spu gândac.

— Nu un actor oarecare.

În vocea lui Josh se simţea durere şi nedumerire.

— Eu sunt Joshua Templeton. *Renumitul* Joshua Temple I on

— Iar *eu* sunt Carrie Montgomery. *Renumita* Cm în Montgomery.

Josh râse.

— Ai putea să-mi spui de ce mi-ai ascuns acest lucru? De a m-ai minţit în legătură cu numele tău şi cu ceea ce ai făcut **în** trecut?

— Am crezut că este cu totul altceva.

Carrie avu nevoie de o clipă pentru a înţelege sensul spuselor lui.

— Tu, încrezutule. Credeai că dacă ştiam că eşti renumit, ter. Fi dorit din această cauză. Te rog să nu mă insulţi.

Când vru să se ridice din nou, Josh o trase înapoi şi o sărută.

— Pe vremea aceea nu te cunoşteam. Niciodată nu am întâlnit i „cineva ca tine. Majoritatea femeilor sunt impresionate de i. | icctul exterior al unui bărbat.

— Ai cunoscut o mulţime de femei de felul ăsta.

— Aşa este, zise Josh zâmbind. O mulţime. La urma urmei, i cu şi ele am avut parte de mulţumire. Ele erau fericite să mă ilbă, iar eu pentru ce primeam...

— *Nu*-mi spune ce anume primeai.

Josh râse şi se întoarse spre ea.

— Vreau să-ţi arăt ceva.

Scotoci sub nişte bucăţi din harnaşamentul unui cal şi trase: i (ară un cufăr mic şi negru, cu iniţialele JT pe capac. Îl deschise, Heoase nişte fotografii şi i le întinse. Erau fotografii ale faimosului I< >shua Templeton, renumit în întreaga lume, instantanee cu el în |inută de seară şi altele în care ţinea în mână o sabie în timp ce privea, încântat de sine, spre aparatul de fotografiat.

După ce le privi câteva minute, Carrie i le dădu înapoi.

— Ei bine? spuse el, dornic să afle ce părere avea ea.

Îşi dorise atât de mult să-i vorbească despre el, să-i spună că nu era un ratat în meseria pe care o alesese. Dorise ca ea să ştie că deşi nu era un bun fermier, în schimb, se pricepea foarte bine la altceva.

— Nu-mi place omul acesta, spuse Carrie în şoaptă.

O clipă Josh nu putu scoate niciun cuvânt. Femeile din întreaga lume îl adorau pe Joshua Templeton. Dintr-un capăt în celălalt al Americii şi în numeroase state din Europa, nicio femeie, indiferent de vârstă, nu-i rezistase.

— Nu vreau să te rănesc, spuse Carrie cu poliirj* acela nu este real. Acum mi-am amintit că Cuplu» nu uvtty fotografii cu acest bărbat. Toate fetele erau leşinat «* după puţin eu.

— Ţie ţi-a plăcut bărbatul din fotografie, bărbaţi îl în t de copii, spuse Josh nedumerit.

Carrie îi zâmbi.

— Acel bărbat are suflet. Acest bărbat-Cari le în u «|№ fotografiile din mâna lui – nu are suflet. Nu poţi e 111111 mi* privirea lui.

Josh începu să râdă şi o strânse în braţe.

— Mi-era teamă că dacă vei afla adevărul îţi vei; «Întâlni sentimentele faţă de mine. Prima oară când te-am văzut, în am gândit doar cât de frumos este trupul tău, dar mi-am spus ci i mi îi voi putea atinge. Eram sigur că te vei întoarce acasă imeilmi – * vei vedea cocioaba în care trăiam. Din experienţă ştiam că, pe i îl i u a le face pe femei să se îndrăgostească de tine trebuie să le –» lui şampanie şi cadouri.

— Oh! Şi cât de mult dura o astfel de... iubire?

— Până în clipa în care reuşeam s-o dezbrac.

Josh o îmbrăţişă în clipa în care Carrie încercă sa în îndepărteze de el.

— Nu era dragoste adevărată, nu-i aşa? Vorbeşte im despre ea.

— Despre cine?

Josh o sărută pe gât.

I) cspre ea! Despre femeia cu care ai fost la biserică şi ai * fi o vei iubi şi o vei onora pentru tot restul vieţii.

Nora? Ei bine, îţi poţi da şi singură seama ce anume am îi pentru ea. În clipa în care spuse aceste cuvinte, Josh îşi îi neama de greşeală şi o strânse şi mai tare în braţe. Am fost n i să mă căsătoresc cu ea. Rămăsese gravidă.

Era însărcinată? Şi cu cine, mă rog?

Aveam optsprezece ani când am cunoscut-o, debutasem **Initru,** iar ea era o actriţă consacrată.

Ţi se cam aprinseseră călcâiele, în mod sigur.

Josh nu se putu abţine să nu râdă.

— Eram încântat. M-am căsătorit cu ea şi s-a născut Tem, apoi...

— Tem! spuse Carrie. Care este de fapt numele lui?

— Joshua Templeton al doilea.

— Eu şi prietenele mele am crezut că ai scris greşit numele, pe spatele fotografiei. Continuă.

— După naşterea lui Tem, am plecat în turneu şi Nora a rămas acasă cu copilul.

Josh făcu o pauză şi continuă cu o voce tristă:

— Carrie, am făcut lucruri de care nu sunt mândru. Nu i-am fost niciodată credincios soţiei mele – aşa cum nici ea nu mi-a fost mie –, dar mi-am iubit copiii. Nu am iubit

niciuna dintre femeile cu care... ei bine, cu care mă culcam, nici măcar pe Nora, dar l-am iubit pe Tem din clipa în care l-am văzut. Când călătoream îi scriam în fiecare săptămână, cu toate că nu era decât un bebeluş. Când a crescut mai mare şi a învăţa! să fi n în |. N început să-i scriu în fiecare zi. I-am trimis cadouri. Mn i'liuihi tot timpul la el, am...

Îşi întrerupse povestirea, jenat de faptul că îşi «1 «. Tiu sentimentele. Vocea îi deveni aproape o şoaptă.

— Nu i-am vorbit nici uneia despre Tem. Ştiau ca; itn un f||| dar nu ştiau ce simt pentru el.

— Şi Dallas?

Josh oftă.

— Aflasem că Nora mă înşela, dar nu-mi păsa. Este **genul» li** femeie pe care dacă o doreşti nu trebuie decât să-i atingi i... I ■ încercă să-şi dreagă glasul. Nu mai doream să trăiesc cu ea I mit trimis bani şi am crezut că va avea grijă de Tem, că îl iubea la Ibl fi mult ca mine. Apoi, când eram în Dallas şi jucam rolul lui **I Iamb i** am găsit-o în pat cu un alt bărbat. Nu m-am gândit la ce era Iun. Pentru Tem, şi i-am cerut să divorţăm.

— Bănuiesc că nu i-a convenit, spuse Carrie.

— Da, aşa este. Dallas s-a născut nouă luni mai târziu şi

i-a dat acest nume absurd pentru a-mi aminti când şi uiul< fusese concepută. Am mai stat cu Nora încă doi ani după ce a născut-o pe Dallas, apoi mi-am dat seama că nu se mai poate trăi aşa, că trebuie să mă despart de ea. Josh zâmbi ciudat! Când dorinţa pentru Nora s-a stins, mi-am dat seama că era o actriţă proastă.

— Dacă nu mă înşel, sună a acuzaţie.

— Până atunci mă făcuse să cred că are grijă de copii şi că e

.ni i (l bună. Josh pufni. Am crezut că voi obţine divorţul destul în hi I {ca vina ei şi acuzând-o de infidelitate, speram să nu-mi în/e reputaţia. I-am datnorei toţi banii pe care îi câştigasem îi|i dr un an şi i-am cemt custodia copiilor. Nora era dispusă să şi irieze copiii contra banilor. Trebuia să fie foarte simplu. Deja lyiijasem o guvernantă excelentă care să aibă grijă de copii li îi iei când eu aveam spectacol.

Şi ce s-a întâmplat? De ce locuieşti la ferma fratelui tău Im rrcând să stârpeşti viermi?

Josh râse amarnic.

— Orgoliul meu fără limite. Un orgoliu ce întrecea orice limite, i în orgoliu care era să mă coste custodia copiilor.

Carrie îi strânse mâna.

— Spune-mi ce s-a întâmplat.

— Un judecător mi-a dat ceea ce am cerut. Trebuia să mă fi văzut în acea zi, în sala tribunalului, când pledam pentru obţinerea custodiei copiilor mei. Probabil că a fost cel mai strălucit spectacol din viaţa mea. Pregătisem totul cu o deosebită grijă. În definitiv, eram Marele Templeton şi aveam să-mi susţin propriul caz. Cum ar fi fost posibil să pierd? Purtam o pelerină neagră tivită cu satin roşu şi aveam un baston cu măciulie din argint.

Josh făcu o pauză şi continuă:

— Ştii cum e. Planul de acasă nu se potriveşte... Am fost un prost, am intrat în sala de judecată crezând că le fac o favoare, oferindu-le un spectacol. Vocea îi deveni mai tristă. A trebuit să joc teatru deoarece nu puteam permite nimănui să ghicească adevărul: îmi tremurau picioarele < 1 «pierd copiii.

— Ce i-ai cerut judecătorului? îi zori Cam» iloiK

totul.

— Am vorbit aproape o oră. Trebuia să pl. i ve vil –» căci astfel îi numeam pe oamenii din sală. I-an 11; V 111 i făcut săplângă, i-am făcut să se teamă, şi i-am lini itlI mei. Le-am spus cât de mult îmi iubesc copiii şi că aş 11 În fac orice pentru ei. Le-am spus că sântgatasă mmnţ U

bunurile de pe pământ, ca să-i am. Le-am spus el sâni III chiar să renunţ la carieră pentru a avea grijă de ei în timp, i-am făcut să îşi dea seama că dacă lumea pieri leat în ea mine, ar suferi teribil. Am continuat să vorbesc, s| a 11111 «11A | fi în stare să mă ocup de cultivarea pământului, dacă pm să-mi păstrez copiii. Cred că acesta a fost momentul mi-am scos pelerina astfel ca audienţa să îşi poată imaginii mm voi arăta ca fermier. Când am terminat de vorbit, m-au ovaţliM şi am fost sigur că voi avea câştig de cauză. Judecători 111111. «spus că nu mai asistase niciodată la o pledoarie atât de elocvi i itrt, dar că avea să-mi pună o întrebare: dacă ştiam pe cineva mi# deţine o fermă. Făcând o uşoară reverenţă, i-am spus judecătorului că fratele meu se ocupa de fermă. Judecătorul s n declarat convins de pledoaria mea şi a hotărât să nu îndeplinească dorinţa. Toate bunurile mele urmau să fie scoase la licitaţie, cu excepţia unui singur costum, iar banii să fie vărsaţi într-un cont pentru copiii mei. Eu trebuia să renunţ la scenă şi timp de patru ani să muncesc la ferma fratelui meu împreună cu f >m i i puteam face acest lucru, atunci copiii îmi vor reveni Miiprt ce a comunicat sentinţa, judecătorul mi-a adresat ni în i şi ni-a avertizat că îmi va lipsi pelerina roşie, cea pe 0 h il< isisem atât de bine. Mai

târziu, avocatul mi-a comunicat |în judecătorului fugise cu un actor, cu doi ani în urmă şi **în** lui, mătuşile, verii şi verişoarele lui erau fermieri. Limdu-l, reuşisem să-mi tai craca de sub picioare. Asta am îi Apoi m-am reîntors în Etemity, am luat numele fratelui i vitreg sperând că nimeni nu mă va recunoaşte şi am încercat – Irvin fermier.

Deci, spuse Carrie, trebuie să trăieşti la ferma fratelui tău» fi lâi o persoană obişnuită timp de patru ani. Fără aplauze, fără a mi iile rampei, fără femei care să te adore şi să-ţi ceară autografe.

1 iunie din toate astea, doar oameni care te iubesc şi te văd aşa i nu eşti, cu toate defectele tale.

Joshzâmbi.

— O grămadă de defecte.

— Câteva. Dar cel puţin nu sunt ascunse sub machiaj.

Josh începu să-şi frece nasul de gâtul ei.

— În clipa asta aş vrea să n-am nimic pe mine, nici machiaj şi nici haine.

Drept răspuns, Carrie îşi trecu braţele în jurul gâtului lui şi îl sărută.

— Tati! Tati! strigă Dallas, în timp ce alerga spre şopron. A venit un bărbat şi vrea să te vadă.

Mintea îi era înceţoşată în *clipa* în care se desprinse de

Carrie.

— Cine este?

— Nu ştiu, şopti Dallas, dar cred că este I) 11 în u. Carrie şi Josh se priviră unul pe celălalt.

— Ring, spuseră amândoi în acelaşi timp.

16

®

mi va cere să plec acasă cu el, murci\târg *q & u [C în* e^Pa în care o va întâlni pe femeia aceea. ^sătorit.

...„... F ^carete-ai

mă va sui să plec cu el.

Josh îi strânse braţul.

— Aş dori să ne acorzi mai multă încred...; fratelui tiu. Pot să mă ocup de asta. ^'Şlmie5

— Pescuind hârtiile din „heleşteul" N0^-9 (/an-ie cu răutate.

— Fiecare face ce crede de cuviini^ w Josh.

w... – ^ va, rasputf

continuând să stnnga braţul lui Came.

— Bună dimineaţa, frate, îl salută Josh ^ oprise să discute cu copiii.

— Eu am trei băieţi, îi spunea Ring lui T – –. ^ se juca cu urechile lui Hapciu. Va trebui să veniţi s – – vă plimbaţi cu

vaporul.

— Eu am să-i învăţ să călărească, spusg

Ridicându-se în picioare, Ring îi înmână lui Ca пн îi. Uliu care se afla rochia de mireasă a mamei ei.

În clipa următoare, Nora ieşi din casă, însoţita di I Eric, care se ţinea după ea aşa cum Hapciu se ţinea du pa» ни ir

— Oh, nu! spuse Josh dând să-i ajungă din urmă, dai <.im» îl trase înapoi.

— Dacă tu îţi închipui că fratele meu este atât de pl. <». I ми И să ia în seamă o grăsană cu faţa pictată, trecută de pl. НИИ tinereţe...

Carrie se întrerupse deoarece Ring tocmai săruta шиш încărcată de bijuterii a Norei şi o privea ca şi cum ar fi la I м i mai minunat lucru pe care-l văzuse vreodată.

— Spuneai că... începu Josh.

Cu capul sus, Carrie trecu pe lângă el şi se aşează între I< mi şi Nora.

— Ce frumos din partea dumneavoastră să treceţi pe la noi doamnă...

Carrie se întrerupse neştiind cum să o numească.

— West, spuse Nora privindu-l pe Ring peste capul lui Сапп Nora West este numele meu de scenă.

— V-am văzut în rolul Julietei, spuse Ring. Aţi fost divina

— Probabil că erai copil pe vremea când ea era destul I» tânără pentru a juca rolul Julietei, zise Carrie.

Apucând-o de braţ, Josh o trase spre casă.

— Carrie trebuie să pregătească dejunul le zise el.

Când fură înăuntru, Josh se întoarse spre ea.

— Nu te poţi abţine pentru câteva ore? Măcar până reuşesc să iau hârtiile de la ea?

Te aştepţi să fiu *amabilă* cu femeia care este căsătorită **Hoţul** *meu?*

Doar câteva ore.

Carrie râse scurt şi răutăcios.

— Poate că tu eşti un mincinos de profesie, dar eu nu.

— Nu pot crede că vanitatea mea ţi-a schimbat sentimentele care le aveai pentru mine. Din păcate, Marele Templeton a fi tsf redus la valoarea unui mincinos profesionist.

O trase spre el şi o îmbrăţişă.

— Crezi că voi fi vreodată în stare să te impresionez? După I e expiră termenul stabilit de sentinţă şi mă voi întoarce pe scenă,.11 de gând să vii să mă vezi? Vei leşina în faţa măiestriei mele de netor?

— Cred că mi-ar plăcea să-mi reciţi, doar mie, o parte

din versurile citate de Ring.

Josh o mângâie pe obraz:

—, priveşte cum îşi culcă obrazul în palmă! O, dacă aş p o mănuşă să îmbrac acea mână, aş putea să-i ating obrazul!”

Carrie îi zâmbi.

— Nu sunt sigură că mi-ar plăcea să te aud spunând astfel de cuvinte altor femei, chiar dacă acestea ar fi în vârstă şi grase, aşa ca Nora.

— Nu aş fi eu cel care le-ar spune, Carrie, ci personajul pe care îl interpretez. Pe ele le mint, dar pe tine nu te-aş minţi niciodată.

Carrie îi zâmbi, iar Josh se aplecă spre ea şi o sărută.

— Ce scenă drăgălaşă, spuse Nora stând în putfuil it «it

Josh o eliberă pe Carrie din îmbrăţişare.

— Vreau hârtia, Nora, şi o vreau acum. W

— Ţi-am spus unde este, murmură ea. Ti

Josh evita să privească sânii magnifici ai Noi cm.

Carrie îl urmărea cu atenţie.

— Ce doreşti?

— Pe tine, bineînţeles. Mi-a fost dor de tine.] B

Luând-o de braţ pe Carrie, Josh spuse printre dinţi

— Mă vrei pe mine şi încă o duzină de alţi bărba ţ i Nu

niM niciun ban, ştii acest lucru, aşa că, ce doreşti de fapt?

— O parte din Warbrooke Shipping.

Josh deschise gura pentru a-i spune că nu ştie dest în – anume vorbeşte. Apoi înţelese. Carrie părea să aibă în e nelimitat la bani şi aceştia veneau de la firma Warbrooke, «lin Mâine. Ştia că era bogată, dar nu îi trecuse prin minte că pui «< N atât de bogată. Mottoul firmei Warbrooke Shipping „N ««| transportăm în lumea întreagă”, era cunoscut din China piuă ut regiunile sălbatice ale Americii şi Australiei.

— Josh, dragule, murmură Nora. Cred că ai stat prea nu 111 a vreme departe de scenă. Expresia de pe chipul tău poate fi ciulă la fel de uşor precum cea de pe faţa unui copil. Aşadar, nu ştiai ca ca deţine o parte din Warbrooke Shipping?

Zâmbind triumfătoare, Nora se aşează la masă.

Josh se întoarse spre Carrie, gata să-i spună ce anume gândea despre faptul că nu îi spusese cât de bogată era familia ci, dar se mulţumi să-i zâmbească. Carrie nu-i ascunsese acest fapt, nu avusese ocazia să vorbească despre aşa ceva, în plus, ea i îi Icra că averea nu are nicio importanţă. Un impuls lăuntric i îi să o sărute, nu un sărut pasional, ci unul de mulţumire, de il|urnire pentru faptul că

intrase în viaţa lui. Cu ea alături, cu o n cu picioarele pe pământ, care nu ţinea seama de faptul că H a dintr-o familie bogată, era sigur că orgoliul lui de actor va mai pune stăpânire pe viaţa lui. Carrie nu îl va lăsa să uite ijlodată ce anume este *cu adevărat* important în viaţă.

Neştiind ce gândea Josh în timp ce o privea drăgăstos „n de îi zâmbi şi veni mai aproape de el.

— Cum ai aflat despre Warbrooke Shipping? o întrebă Josh i H Nora, ca să-şi ofere timp pentru a se gândi la ceea ce avea de i, a ut. În niciun caz nu putea permite ca familia lui Carrie să-i j» Iuţească libertatea.

— De la scumpul tău frate Hiram. Zău aşa, Josh, nu trebuia fi. I îl tratezi astfel. În fond, el ţi-a oferit această fermă drăguţă. Nora aruncă o privire înjur, zâmbind dispreţuitor. Nu aş fi crezut niciodată că ai putea trăi astfel. Tem spunea că găteşti.

Josh o ţinea pe Carrie de mână, se uita la fosta lui soţie şi se întreba cum de i se păruse frumoasă. Probabil fusese beat.

— Deci Hiram ţi-a spus că m-am căsătorit cu o avere.

— Da. Se pare că micuţa ta... o măsură pe Carrie din cap până în picioare, doamnă a făcut ceva ce i-a displăcut foarte mult lui Hiram şi de aceea s-a interesat cu privire la

persoana ei. Îşi ridică privirea spre Josh. Ştiai că adorabilul ei frate şi-a petrecut această dimineaţă cumpărând o mare parte din Etemity?

Josh o privi întrebător pe Carne, daraceasin im» * *

altceva decât să dea din umeri.

— Ring face asta oriunde se duce, spuse ea.

Câteva clipe Josh clipi surprins de indiferenţii cu (ut»

faptul că familia ei deţinea o avere fabuloasă, cât şi <» 1 i|i#t fratelui ei de a cumpăra. În fond, fiecare om are un hobbv

— Vreau cincizeci de mii, spuse Nora. Când îmi \ – i umil» cincizeci de mii de dolari, hârtia va fi a ta.

Nora le zâmbi şi părăsi casa.

Carrie oftă.

— Femeie odioasă. Cu adevărat odioasă. Sunt de/au de faptul că te-ai putut căsători cu cineva ca ea.

— Unde pleci?

— Să-i spun lui Ring că am nevoie de cincizeci de nu iU dolari, răspunse Carrie.

Josh o prinse de braţ.

— Chiar aşa? Ai de gând să-i ceri fratelui tău o sumă al 11 – I* mare? Ce-i vei spune? Că vrei să cumperi un act de divorţ” A» vorbit întruna despre faptul că Ring are principii morale alii ” «înalte, încât va fi extrem de furios în clipa în

care va afla că im suntem căsătoriţi.

— Atunci nu-i voi spune pentru ce îmi trebuie.

— Vrei să zici că pur şi simplu îi vei cere cincizeci de mii şi că el ţi-i va da fără să te întrebe ce faci cu ei?

— Bineînţeles. Rudele se ajută între ele. Banii nu au importanţă. Faptul că tu eşti căsătorit cu altcineva este mult mai important decât banii.

Auzind-o, Josh fu nevoit să se aşeze pe un scaun de lângă i „i îşi cuprinse faţa în palme. Niciodată nu întâlnise pe cineva 11 asemenea concepţie despre viaţă. Îi venea să-i strige că era ini naivă pentru a-şi da seama că banii înseamnă *totul,* că, menii mint, înşală, fură şi ucid pentru banii, că canu-şi dădea

- îi na pentru că nu trebuise să câştige bani, nu avusese niciodată ftuponsabilitatea de a se întreţine singură şi, cu atât mai mult, de
- îi îi reţine o familie. Apoi îşi aminti că ea îl părăsise cu şase iplămâni în urmă şi în tot acest timp nu numai că se întreţinuse mgură, dar reuşise să revigoreze economia unui oraş întreg.

— Carrie, nu am întâlnit niciodată oameni ca cei din familia i. I, Oacăbanii nu sunt importanţi pentru familia Montgomery, atunci ce anume este important?

— Oh, banii sunt foarte importanţi pentru noi, însă dragostea este şi mai importantă. Dragoste şi bani, asta e ordinea. Noi renunţăm la bani pentru dragoste, dar nu renunţăm la dragoste în favoarea banilor. Şi, până una alta, banii nu sunt o problemă pentru familia mea. Se pare că suntem foarte talentaţi în a realiza căsătorii bune şi a câştiga bani.

Josh izbucni în râs şi o strânse în braţe.

— Ei bine, talentele mele sunt altele. Unul dintre ele este acela să am grijă de familia mea. Poate că uneori nu o fac atât de bine pe cât ar trebui, dar am grijă de membrii familiei mele. Nu-i vei cere fratelui tău nici măcar un cent. Nu vei apela la el pentru a ieşi din această situaţie. Asta este problema mea şi eu o voi rezolva. Mă înţelegi?

— Dar ar **fi** mai uşor ca Ring să îi semneze un cec. Apoi...

Josh o sărută făcând-o să tacă.

— Vrei să-i spui fratelui tău adevărul <li **| i «UH| însărcinată şi că nu suntem căsătoriţi?

Carrie oftă.

— Nu, nu vreau. Oh, Josh, nu înţeleg. Toţi 11 n i ni «i mele au succes în dragoste. Ring spune că atunc i cu ui N în pe soţia lui s-au îndrăgostit la prima vedere şi nu au ivul

fel de probleme. Făcu o pauză şi-l privi cu tristeţ< p. |m nici măcar nu ai ştiut că te-ai îndrăgostit de mine clin |» i mim i în care m-ai văzut.

Josh râse.

— E adevărat, nu am ştiut, dar ce spui despre Îii pl. ui. I i atâta timp încerc să te fac să simţi acest lucru? Mă iube: „I i, «Im 11 *4 destulă încredere în mine că voi rezolva toate problen iele i u – i-i**

— Bineînţeles că am încredere în tine.

— Atunci, fa ce-ţi spun eu fără să pui întrebări.

— Dar...

Josh o sărută din nou.

— Eu am grijă de familia mea, înţelegi? Nu mai eşti n Montgomery, acum eşti o Templeton.

Carrie zâmbi.

— Îmi place mai mult Templeton decât Greene. Cam. Templeton.

În clipa în care ridică privirea spre Josh, ştiu că nu-i va 11 uşor să se abţină şi să nu apeleze la Ring. Totdeauna se dusese la fraţii sau la tatăl ei, atunci când avea nevoie de ceva.

— În regulă, spuse ea în cele din urmă, sărutându-l din nou Voi face ceea ce spui tu.

17

arrie ştia că cel mai greu lucru era acela de a-şi minţi fratele. Ring pregătise totul astfel încât căsătoria ei să aibă loc în acea zi, la ora cinci, şi atunci când Ring plănuia ceva se aştepta ca acel ceva să se întâmple întocmai. Soţia sa era singura – are se putea amesteca în planurile lui, ajutându-l să le ducă la bun sfârşit. Cât despre Carrie, dacă Ring i-ar fi spus că trebuie să lic prezentă la o întâlnire la ora şase dimineaţa, ar fi fost acolo la l imp. Iar acum trebuia să-l mintă. Trebuia să îi spună că nu se poate căsători decât în dimineaţa următoare, la ora zece. Partea cea mai grea era faptul că minţea fără a şti ce anume avea să se întâmple de astăzi până mâine. Habar n-avea ce intenţiona Josh să facă în legătură cu Nora şi cu hârtia nesemnată. Îşi imagină că Josh se lupta corp la corp cu Nora pentru a obţine hârtia şi că Ring va afla despre faptul că el este căsătorit cu acea femeie. Oare ar fi în stare să-l ameninţe pe Josh cu pistolul? De multe ori fratele ei fusese violent cu bărbaţii care se apropiaseră prea mult de micuţa lui soră, aşa că se întreba ce anume ar l; u. R m, Ar afla că un bărbat i-a lăsat sora însărcinată, fără să în Im i cu

Tremura toată când plecă spre Ring pentru a i**. | nu.»**

trebui să amâne căsătoria.

Ascultând-o, Ring îi zâmbi, apoi se oferi să-i însi îţimim II oraş pe Nora şi pe Eric. Atitudinea curtenitoare faţ; i «I» Mm 4 scotea din minţi pe Carrie. El îi ceru Norei să interprete/< 1 îi-m< fragmente din *Romeo şi Julieta.*

Nora se împăuna şi după părerea lui Carrie, se laftfl singură de râs în faţa celor trei bărbaţi. Lui Carrie i st p u. Că cei trei bărbaţi o priveau încântaţi pe Nora, cu ocin 11 util Ea îi dădu un ghiont lui Josh, zâmbind când acesta geum d» durere.

Când diligenţa dispăru în zare, cu Ring călărind alăti 111 În 1 se întoarse spre Carrie.

— Ai putea să pregăteşti, repede, ceva de mâncare? I n l copiii avem ceva de făcut.

— Repede? Mâncare? Mă trimiţi la bucătărie? Ce amum aveţi de făcut, voi trei? Vreau să iau parte şi eu la ceea ce lacr|i

Josh o sărută pe obraz, absent.

— Ceea ce am pus la cale este pentru actori... mincinoşi profesionişti, după cum ştii. Tu, scumpa mea, nu eşti în stare să minţi.

— Dar tocmai mi-am minţit fratele! spuse ea pe un ton de parcă Josh ar fi insultat-o.

— Da, aşa este, dar n-a crezut niciun cuvânt din ce i-ai spus.

Bineînţeles că a crezut. Dacă nu m-ar fi crezut, nu ar fi – ni. Ar fi…

Am impresia că-ţi subestimezi fratele. Nu este moralistul < r pe care-l crezi. De fapt, am impresia că se amuză şi cred o ni această seară o va măguli pe Nora suficient cât să afle Aproape tot despre această poveste. Nora are o anume tinbiciune pentru complimente. Pregăteşte-ne ceva de mâncare 11 imp ce eu stau de vorbă cu copiii.

— Carrie ne va face omletă? întrebă Dallas cu o vocea Ungăreaţă.

Josh luă copiii şi ieşi cu ei afară.

— Trebuie doar să mă asculţi şi să nu scoţi nicio vorbă, ai înţeles? îi spuse Josh lui Carrie.

În jurul orei şase, Carrie, Josh şi copiii se aflau în faţa camerei de hotel pe care Nora o închiriase. Mai era până la ora fixată de Ring pentru căsătoria lor.

— Uf, pufni Carrie adoptând o expresie naivă. Cred că pot face asta.

Încă o mai deranja faptul că Josh discutase cu cei doi copii despre ceea ce plănuia, dar nu şi cu ea.

Făcându-i semn cu ochiul, Josh bătu la uşă.

Îmbrăcată într-o rochie roşie din mătase, mai decoltată decât cea pe care o purtase mai devreme, Nora le deschise uşa.

Carrie încă se mai holba la rochia Norei, când Josh o trase în cameră, şi închise uşa.

— Ai câştigat, Nora, spuse el.

— Deci, ai adus cei cincizeci de mii, zise cu /Îmi

— Nu, nu am atâţia bani. Întenţionez să piist i i v |M 11IMI» NU fiecare bănuţ din averea lui Carrie.

Pentru o clipă, Nora îl privi neînţelegând; îşi .

— Dar, dragule, dacă nu sunt bani, nu este n hi linin Nutf obţine niciodată divorţul dacă nu îmi aduci banii şi nu i mm i* \$ putea căsători cu micuţa moştenitoare.

Vorbele ei păreau să sugereze că singurul mot i v |» 1111 u m$i Josh dorea să se căsătorească cu Carrie erau banii.

Josh îşi puse braţul în jurul umerilor lui Carrie. V

— Ştii, Nora, am locuit timp de un an de zile la femi. I 11. H» Im meu şi îţi pot spune că este un adevărat iad. Trebuie să nu» unii înainte de răsăritul soarelui şi să-mi pierd ziua plivind hm m* mi s-au săpând. Am urât fiecare clipă petrecută astfel.

— Bineînţeles că aşa ai făcut, dragule, ştiam asta Nu |t

aminteşti cu câtă poftă am râs când am auzit sentinţa judecat oi uliii?

— Ei bine, ai avut dreptate şi m-am decis să renunţ la lui 11 *u!*

Nora îşi înălţă o sprânceană.

— Dar judecătorul a spus că îţi va lua copiii în cazul în am un vei sta, timp de patru ani, la ferma lui Hiram.

— Asta-i altceva, spuse Josh. Hei, neastâmpăraţilor, apropiaţi-vă, spuse el, întorcându-se spre copii.

Carrie se uita la Josh, nevenindu-i să creadă, când acesta luă copiii de mână şi îi duse în faţanorei. Nedumerirea ei deveni şi mai mare în clipa în care se uită la copii. Cu câteva minute înainte, când se aflau în faţa uşii, erau curaţi şi prezentabili. Acum ti |». Irul încâlcit, pe rochiţa lui Dallas se vedea o dungă de I ti ic şi amândoiplângeau.

ţând i-am spus judecătorului că îi vreau, habar n-aveam Itifl aştepta. Mi s-a părut că este uşor să creşti nişte copii, dar i i. I sunt îngrozitor de neastâmpăraţi. Îmi ocupă tot timpul, în esc şi se plâng şi sunt nişte mici creaturi murdare. Aşa că, «un îţi las ţie copiii.

losh îi împinse pe copii spre Nora.

Din fericire, Carrie era mult prea şocată pentru a putea

«na te vreun cuvânt.

— Tati, scânci Dallas. Nu, nu, noi vrem să stăm cu tine. O să 11111 cuminţi, promitem.

— Josh, doar nu vrei să spui că... începu Nora.

— Ba da. Judecătorul a spus că în cazul în care eu nu respeet hotărârea tribunalului, copiii vor sta cu tine, şi asta am de i ind să fac. Mă voi întoarce pe scenă, acolo unde-mi este locul.

— Dar cu ea cum rămâne? Nora pusese această întrebare I» t ivind spre Carrie. Cum rămâne cu marea iubire a vieţii tale?

Înainte ca Josh să poată răspunde, Carrie începu să vorbească. Nu putea să nu participe la acest spectacol:

— Vom trăi în păcat. Am descoperit că a trăi în păcat este mult mai excitant decât o căsnicie plicticoasă. Imediat ce vom scăpa de copii, vom face o călătorie la... Unde anume, iubitule?

— La Veneţia, spuse Josh privind-o cu admiraţie.

— Cele cincizeci de mii pe care le vom primi de la Warbrooke Shipping le vom folosi pentru a merge la Veneţia. Nu-i aşa că ne vom opri mai întâi la Paris? Am nevoie de nişte rochii noi.

— Oriunde doreşti tu, scumpa mea, spuse Josli || II*4*

mâna. Apoi se întoarse spre Nora. Vezi, draga meu, nu – mihm dacă noi doi suntem căsătoriţi. Eu o am pe Carrie, Imun «<i fi 4 de povara de apurta de grijă acestor doi copii neasi 111 >|. *Revoir!*

Spunând acestea, o luă pe Carrie de mână şi şi iiulnfl spre uşă.

În urma lor, Dallas începu să strige cu glas piţigăiat

— Tati, nu ne părăsi! Te rog, te rog, nu ne părăsi. V< unim» tot ce vrei tu dacă ne laşi să rămânem cu tine! Tot ce vrei

Josh trebui să strângă cu fermitate braţul lui Carrie p

o împiedica să-şi întoarcă privirea spre copilă. După ce icş 11 rt din cameră, Carrie îl privi lung pe Josh.

— Dallas are vreo problemă?

— Da, spuse Josh. Problema ei este că exagerează şi ai 11. I* gând să stau de vorbă cu ea despre asta. Niciunul dintre copiii mei nu se va bucura de succes, dacă va continua aşa. Apoi 11 zâmbi lui Carrie. Ai fost nemaipomenită. Poate că vom reuşi mi facem din tine o adevărată mincinoasă.

— Josh, spuse Carrie încet, copiii jucau teatru? Ca şi ţine de altfel. Nu ai de gând să-i părăseşti şi să-i laşi cu ea, nu-i aşa?

— Tu ce crezi?

— Cred că mai degrabă te-ai sinucide decât să renunţi la ei.

Josh zâmbi şi îi sărută mâna.

— Hai să mergem să mâncăm ceva. N-am putut mânca acasă.

Josh se amuza, căci Carrie fusese cea care pregătise dejunul necomestibil.

În ciuda asigurărilor date de Josh, Carrie încă mai era i voasă. Abia reuşi să înghită ceva la masa de prânz şi, mai t/m, când Josh o luă de la magazin, constată că nu era tylrresată de ceea ce se întâmplă cu afacerea ei. Angajaţii ei o i «llau cu tot felul de întrebări, dar Carrie nu se putea gândi la fiioblemele lor.

— Ce se va întâmpla dacă va dori să-i păstreze?

— Tu n-o cunoşti pe Nora.

— Nu la fel de bine ca tine, spuse ea scrâşnind din dinţi. Mai ■ le mult credeai că este o mamă bună.

— Eram tânăr şi foarte naiv, răspunse el, încercând să o facă să zâmbească, ca să uite de teama care pusese stăpânire pe ea.

Când ajunseră la fermă, se întunecase deja şi Josh îi spuse lui Carrie că va dormi cu ea. Adevărul era că dorea

s-o ţină în braţe, dorea ca în noaptea aceea să fie alături de femeia pe care o iubea.

— Tocmai ţi-ai părăsit copiii şi te aştepţi să dormi cu mine în pat?

El îi sărută mâna încercând, şi reuşind, să vorbească tara să pară îngrijorat.

— Dacă nu mă înşel, mi-ai făcut complimente pentru felul în care mi-am jucat rolul.

Carrie îl privi cu severitate.

— Să nu mă atingi până când nu se întorc copiii acasă. Furioasă, îi trânti în nas uşa de la dormitor şi îl auzi scoţând un sunet ce părea a fi pe jumătate scâncet, pe jumătate râs. Şi mai era ceva în acel sunet, ceva care o făcu să segii uit – .» – i t i < din nou uşa, dar renunţă.

Pentru prima oară în viaţa ei, Carm mi i. Uşi tţ adoarmă. Când soarele se înălţă deasupra 1

coborî din pat şi, luându-l în braţe pe Hapciu, se du * în a Josh stătea la masă, îmbrăcat cu hainele pe care le pmi. H* zi înainte.

— Nu te-ai întins în pat, nu-i aşa? îl întrebă aşez im în cealaltă parte a mesei.

— Nu am putut să nu mă gândesc cât de **pei \. Ml)** | ranchiunoasă e Nora. Ar fi în stare să ia copiii, doar din d.

O înţ» de a se răzbuna. Ar fi în stare să...

Vocea i se frânse şi îşi coborî privirea.

Când Carrie se întinse peste masă şi îi luă mâna îmi n i Josh se ridică de pe scaun, veni lângă ea, îngenunche şi îşi | hi «# fruntea pe genunchii ei. Carrie îi mângâie părul.

— Mi-e teamă, Carrie, spuse el încet. Nu pot renunţa l. I» i Micul meu plan mi se părea lipsit de orice pericol, dar acm i nu mai sunt sigur. Dacă Nora spune la tribunal cum i-am adus a >|nu şi relatează tot ceea ce i-am spus, cred că judecătorul – oru – judecător-îmi va lua copiii. Ce mă voi face tară ei? Tu şi copiii sunteţi singurele fiinţe care contează pentru mine.

Carrie îl sărută pe păr şi vru să-l liniştească, să-i alunge neîncrederea, dar era la fel de speriată ca el.

— Spune-mi, ce anume ai pus la cale?

Josh întoarse capul şi-şi şterse lacrimile pe furiş.

— Urmează ca ei să vină la biserică la ora nouă, spuse el.

lunci Nora trebuia să se fi săturat şi să-mi dea hârtia, pentru i|u (la ei.

Nu pot decât să sper că se vor dovedi la fel de buni actori line I) dar sunt copiii Marelui Templeton. Losh reuşi să zâmbească.

I laide să vedem ce găsim de mâncare şi apoi plecăm. I» – I îi iic să avem încredere în ei.

Canie încuviinţă şi încercă să-şi ţină mâinile *astfel* încât Josh – A nu, vadă că îi tremură.

În biserică era frig, dar nu atât de frig încât să tremure. Mâinile îi erau reci şi umede de sudoare. Mai erau cinci minute până la „i; i zece şi copiii încă nu apăruseră. Josh, care stătea în primul lind de bănci, se uită la ceas pentru a treia oară. Preotul îl avertizase deja că peste o oră mai era o nuntă.

Josh şi Carrie îi spuseseră că nu se pot căsători decât în I irezenţa copiilor. Când Josh îi luă mâna, Carrie constată că aceasta era la fel de rece ca a ei. Chiar şi Hapciu, ascuns sub rochia de mireasă a lui Carrie, era neobişnuit de tăcut.

Când Josh o privi şi citi teama în ochii ei ascunşi de voal, privi imediat în altă parte, căci îl durea acea privire. Oare îşi dăduse seama Nora de întreaga înşelătorie şi plecase cu copiii? Poate că avea de gând să-i ţină până obţine banii de la Warbrooke Shipping. Dallas abia împlinise cinci ani şi el îi ceruse să se comporte mizerabil cu mama ei. Oare va face fetiţa acest lucru? Şi, apoi, trebuia să-l facă?

Gândurile continuau să i se învârtă prin minte. Se întreba

JUDE DEVERAUX 1

dacă nu greşise făcând ceea ce făcuse şi astfel.,» |l t-… m

Datorită reputaţiei lui în materie de femei, jiul* ■ ni «**util** să-i acorde custodia copiilor. Dacă Nora se «În –» U

judecător şi dăduse o declaraţie cum că el era gala copii, niciun tribunal nu i-ar mai fi încredinţai lui i ti îmi||

Josh strânse şi mai tare mâna lui Carne.

Ridicându-se în picioare, Ring începu să pinul” |*w*| faţa lor.

— Este şi douăzeci, i se adresă el surorii sale. I; x tsin < t «V# (nu ştiu şi ar trebui să-mi spui?

— Nu, spuse Carrie. Vreau să zic…

— Sunt convins că Nora îi va aduce pe copii în *

interveni Josh. F

La intrarea în biserică se produse agitaţie, şi Josit Ifu u

Nora îşi făcu apariţia. Pentru prima oară de când o ctmo. M.

Nora arăta jalnic. Rochia îi era murdară, părul desfăcu 1

îi. Îiuiirt pe umeri, sub ochi avea cearcăne de nesomn şi, lucrul cel **în Ml** rău, îşi arăta vârsta.

Trăgându-i pe Tem şi pe Dallas după ea, se apropie de Ilim şi aproape că-i aruncă în primul rând de bănci. Apoi scoaini – i hârtie şi un toc şi i le înmână lui Josh.

Josh luă hârtia, o semnă şi o puse tacticos în buzunar. Ap «» 1 o privi pe femeia care îi fusese soţie.

Nora deschise gura să spună ceva, dar se răzgânili întorcându-se pe călcâie, părăsi biserica.

Carrie şi Josh se întoarseră spre preot.

— Puteţi începe, spuse Josh.

■ ***CHEMAREA DESTINULUI***

I I) ragii noştri, ne-am adunat astăzi, aici, pentru a...

■(<irrie îl privi pe Josh şi în clipa următoare cei doi izbucniră ^■îmi iotederis. Cei doi copii, murdari şi nepieptănaţi, aveau pe ^■h| i 11 expresie de satisfacţie maximă. Carrie şi Josh îşi deschiseră

ipic pentru a-i îmbrăţişa.

V 111 timp ce preotul şi Ring urmăreau scena, cei patru se

■ |i 1 îl M ăţişau, se sărutau şi râdeau din toată inima. *M* Josh fu cel care puse capăt scenei:

— Puteţi începe, spuse. Ne puteţi căsători pe *toţi* patru.

— Sfârşit —